

ಹೈಂದವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ
ಸ್ವೇಹ ಸ್ಮೃತಿ
By ಸ್ವೇಹಾರಾಜಾ

pdf e-book

ವಿಶ್ವ ಶಾಂತಿ, ವಿಶ್ವ ಏಕತೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ

ನ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್

ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ

ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪರಿಚಯ ಯಜ್ಞ

(ಹೈಂಧವ ನಿರ್ವಚನ ಯಾತ್ರೆ)

(ಈ ಪುಸ್ತಕ-1 (Ver-1.86.1) ವಿಶ್ವ ಮಾನವೀಯತೆಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ)

ನ್ನೇಹ ಸ್ಮೃತಿ

PDF e-Book

(ಓ! ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯ ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹಿಂದೂ ಜನಾಂಗವೇ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವತ್ವ ಇಲ್ಲಿದೆ)

ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಅಧ್ಯಯನ (ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ)

(" ಹಿಂದೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ")

ವಿಷಯದ ಕ್ರೋಡೀಕರಣ

ವಿ.ವಿ.ಎಸ್. ಸ್ನೇಹರಾಜ್

Pdf e-Book-1.86.1

Rs.142.00

Page 3 - ವಿಷಯ ಸೂಚ್ಯಂಕ

Page 8 - ಪರಿಚಯ

ಭಾಗ-1

ಪ್ರಶ್ನೆ-1) ಸನಾತನ ಅಥವಾ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು "ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಧರ್ಮ" ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಕಾರಣವೇನು ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -2) ಮಾನವ ಜನ್ಮದ ಅಂತಿಮ ಗುರಿ ಏನು ? ಸ್ವರ್ಗ ಅಥವಾ ಮೋಕ್ಷ ಯಾವುದು ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -3) ನಾಸ್ತಿಕತೆ, ದ್ವೈತ, ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ, ಅದ್ವೈತ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳ ದೇವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಯಾವುದು?

ಪ್ರಶ್ನೆ-4) ಮನುಷ್ಯ-ದೈವ ಮತ್ತು ಮೂವತ್ತೂರು ಕೋಟಿ ದೇವರುಗಳು...ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ..

ಪ್ರಶ್ನೆ-5) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆಯೇ?

ಪ್ರಶ್ನೆ-6) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಒಂದು ಮತವೇ?

ಪ್ರಶ್ನೆ-7) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಭೌಗೋಳಿಕ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ ಅಲ್ಲವೇ ?

ಪ್ರಶ್ನೆ-8) ಹಿಂದೂ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ-9) "ಭಾರತದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆ" ಎಂದರೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ-10) ಭಾರತೀಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆ ಅಥವಾ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ತತ್ವಗಳು ಯಾವುವು?

ಪ್ರಶ್ನೆ-11) ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಏನು ? ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ?

ಪ್ರಶ್ನೆ-12) ಸನಾತನ ಅಥವಾ ಹಿಂದೂಗಳ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥ ಯಾವುದು ?

ಪ್ರಶ್ನೆ-13) ಎಷ್ಟು ವೇದಗಳಿವೆ? ಹಿಂದೂ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೂಲಭೂತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ :

ಪ್ರಶ್ನೆ-14) ಹಿಂದೂ ಇತಿಹಾಸ ಒಂದು ನೋಟದಲ್ಲಿ

ಪ್ರಶ್ನೆ-15) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ವಿಶ್ವ ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ-16) ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ, ಯಾಕೆ , ಇಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜ ಇಲ್ಲವೇ ?

ಭಾಗ-2

ಪ್ರಶ್ನೆ -17) ಭಸ್ಮ, ಶ್ರೀಗಂಧ, ತಿಲಕ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವ ರೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅರ್ಥವನ್ನು ನೋಡೋಣ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -18) ಭಕ್ತರು ಕರ್ಪೂರ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಆವಾಹಿಸಿ , ಹಣೆಗೆ ಏಕೆ ತಗಲಿಸುತ್ತಾರೆ ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -19) ಹಿಂದೂಗಳು ಪರಸ್ಪರ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವಾಗ ನಮಸ್ಕಾರ, ನಮಸ್ತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಣಾಮ ಹೇಳುವುದರ ಅರ್ಥವೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ 20) ಪೂಜೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯನ್ನು ಒಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಏನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ-21) ಹಿಂದೂಗಳು ಉಡಿದಾರ ಏಕೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ?

ಪ್ರಶ್ನೆ-22) ಹಿಂದೂಗಳು ತಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀ , ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -23) ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆಯು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಆರಾಧನೆಯೇ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -24) ಹಿಂದೂಗಳ ಸಾಧನಾ ವಿಧಾನಗಳು ಯಾವುವು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -25) ಹಿಂದೂಗಳ ಆರಾಧನೆಯ ಮೂಲಭೂತ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕ್ರಮ ಯಾವುದು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -26) ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿನ ಆಚರಣೆಗಳು, ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿನ ಪೂಜೆ, ನಾಮಗಳ ಪಠಣ ಮತ್ತು ಹೋಮವನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ನೋಡುತ್ತೀರಿ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -27) ಪೂಜೆಯು ತಪ್ಪು ಆಚರಣೆ ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ?

ಪ್ರಶ್ನೆ-28) ಹಿಂದೂಗಳು ಬೆಳಗಿನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ಷಣವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಹೂರ್ತ ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ-29)ಕೆಲವು ದೇವಾಲಯಗಳ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ನೀವು ಲೈಂಗಿಕತೆಯ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ , ಅದರ ರಹಸ್ಯವೇನು ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -30) ಹಿಂದೂಗಳು ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಏಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -31) ಹಿಂದೂಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೇಂದ್ರ ಯಾವುದು? ಅದರ ಕಾರ್ಯಗಳೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -32) ದೇವಾಲಯ ಮತ್ತು ದೇಹದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -33) 'ಓಂ' ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂದು ನೀವು ಏಕೆ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -34) ಓಂಕಾರ ಶಬ್ದವು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆಯೇ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -35) ಓಂಕಾರ ಹೇಗೆ ಬಂತು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -36) ಓಂಕಾರವು ದೇವರ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -37) ಓಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಬೀಜ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -38) ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವನ್ನು ಮೊದಲು ಬಳಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -39) ಓಂ (ಓಂ ಅಥವಾ ओ३म्) ಅನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವಾಗ “ॐ” (ಉಮ್) ಎಂದು ಬರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾವುದು ಸರಿ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -40) ಶಿವಲಿಂಗದ ಸಂಕಲ್ಪ ಏನು ? ಅದು ಹೇಗೆ ವಿಕಸನಗೊಂಡಿತು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -41) ಶಿವಲಿಂಗವು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ವಿಶ್ವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆಯೇ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -42) ಋಷಿಮುನಿಗಳು ಶಿವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -43) ತ್ರಿ-ಮೂರ್ತಿ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ:

ಪ್ರಶ್ನೆ -44) ಷೋಡಶ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು (ಸಂಸ್ಕಾರ) :

ಪ್ರಶ್ನೆ -45) ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು, ನಾಲ್ಕು ಆಶ್ರಮಗಳು, ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳು:

ಪ್ರಶ್ನೆ -46) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆಯೇ? ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾರ ಉತ್ಪನ್ನ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -47) ಹಿಂದೂ ಗ್ರಹಸ್ಥ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಐದು ಮಹಾ ಯಜ್ಞಗಳು ಯಾವುವು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -48) ಮೊದಲ ಪೂಜೆ ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಗಣೇಶನನ್ನು ಏಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -49) ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯೀ ಎಂದರೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -50) ಇಷ್ಟದೇವತಾ ಪೂಜಾ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ನೋಡೋಣ :

ಪ್ರಶ್ನೆ -51) ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು...?

ಪ್ರಶ್ನೆ -52) ಮಂತ್ರ ದೀಕ್ಷಾ (ದೀಕ್ಷೆ) ಎಂದರೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -53) ಹಿಂದೂ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಅತಿಮಾನುಷರನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಇವೆಲ್ಲ ಫ್ಯಾಂಟಮ್, ಸ್ಪೈಡರ್‌ಮ್ಯಾನ್, ಹ್ಯಾರಿ ಪಾಟರ್ ಮುಂತಾದ ಫ್ಯಾಂಟಸಿ ಕಥೆಗಳೇ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -54) ಈ ಸೃಷ್ಟಿ ಹೇಗೆ ಆಯಿತು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -55) ದಶಾ ಅವತಾರದ ಮೂಲಕ ಹೋಗೋಣವೇ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -56) ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ತಿಳಿದಿರಬೇಕಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಶ್ಲೋಕಗಳು:

ಪ್ರಶ್ನೆ -57) ಆಗಮ, ನಿಗಮ ಮತ್ತು ತಂತ್ರದ ಜ್ಞಾನ:

ಪ್ರಶ್ನೆ -58) ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಂಚ ಮಕಾರಗಳ ರಹಸ್ಯವೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -59) ಗ್ರಹಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಮುಚ್ಚಲಾಗುತ್ತದೆ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -60) ಯಾರಿಗೆ ಪಾದ ಸ್ಪರ್ಶದ ನಮಸ್ಕಾರ ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -61) ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಕರಿಗೆ ದೇವರು/ಗುರುಗಳಿಂದ ಸಹಾಯ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -62) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಅಧ್ಯಯನದ ಯೋಜನೆ ಹೇಗೆ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -63) ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಎಂದರೇನು ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -64) ದೇವಿ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂಬೆ ದೀಪದ ರಹಸ್ಯವೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -65) ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನ ಉತ್ಸವದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುವಿರಾ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -66) ಶ್ರಾವಣ ಪೂರ್ಣಿಮಾ (ಅವನಿ ಅವಿಟ್ಟ) ವಿಶೇಷತೆಯೇನು ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -67) ಕೇರಳದ ಓಣಂ ಆಚರಣೆಯ ಚರಿತ್ರೆ ಏನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -68) ಓಣಂ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನದ ಸಂಬಂಧವೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -69) ಮಧ್ಯ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಕೋ ಮಾಯನ್ ನಾಗರಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಹಾಬಲಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -70) ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಹಾಬಲಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೇರಳ ಇರಲಿಲ್ಲ, ನಂತರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಹಾಬಲಿಯ ಆಗಮನವು ಕೇರಳದ ಆಚರಣೆ ಹೇಗೆ ಆಯಿತು ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -71) ವಿಶೇಷ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು (V.I.P.) ಯಾರು ? ಅವರ ಪ್ರಭಾವ ಸಮಾಜವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆಯೇ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -72) ನೇತಿ ನೇತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಎಂದರೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -73) ಭೂಮಿ ದೇವಿ ವೈರಲ್ ಜ್ವರದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಅದಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಇದೆಯೇ? ವೈದ್ಯರು ಯಾರು?

ಪ್ರಶ್ನೆ 74) ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸೋಲಿಸಿದರು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -75) ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಹೇಗೆ ಆಚರಿಸಬೇಕು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -76) ಪ್ರಪಂಚದ ಜನರಿಂದ ಹಿಂದೂಗಳು ಏನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -77) ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಗ ಎಂದರೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -78) ಹಿಂದೂಗಳ ಶತ್ರುಗಳು ಯಾರು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -79) ಸ್ವಭಾವತಃ ಹಿಂದೂಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಧಿಸಿದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಏನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -80) ಆದಿಪರಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಮ್ಮ ನಾರಾಯಣ ,ದೇವಿ ನಾರಾಯಣ ,ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣ, ಭದ್ರೆ ನಾರಾಯಣ ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಕಾರಣವೇನು ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -81) ವೇದಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೀರಾ ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -82) ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಮಾಂಸಾಹಾರ ನಿಷಿದ್ಧವೇ ? ವಿದೇಶೀಯ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ನಿಷಿದ್ಧವೇ ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -83) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ಏಳು ತಾಯಂದಿರು ಯಾರು ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -84) ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ವಿಶ್ವ ರೂಪ ದರ್ಶನ (ವಿರಾಟ್ ರೂಪ) ಏನನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -85) 'ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು' ಮತ್ತು 'ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ' ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೀರಾ ?

ಪ್ರಶ್ನೆ -86) ಮುಂಬರುವ ಯುಗ ಪರಿವರ್ತನೆ, ಯುಗ ಧರ್ಮ, ಸುವರ್ಣ ಯುಗ ಎಂದರೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ -87) ಮುಂದುವರೆಯುವುದು

(ಈ ಪುಸ್ತಕ-1 (Ver 1.86.1) ನಿರಂತರ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಸೇರ್ಪಡೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ

ಸದಸ್ಯರ ಲಾಗಿನ್ ಮೂಲಕ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ನಿಂದ ಇತ್ತೀಚಿನ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ)

ಪರಿಚಯ

ಮಾನವೀಯತೆಯು ಇಂದು ತನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಮಾನವ ಆವಾಸಸ್ಥಾನವು ಅಪಾಯದಲ್ಲಿದೆ. ಇನ್ನೂ 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಭೂಮಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ತಾಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ, ಆಮ್ಲ ಮಳೆ, ವಿಕಿರಣಗಳು ಮತ್ತು ರಾಸಾಯನಿಕ ಹೊರಸೂಸಿಕೆಗಳು, ಕ್ಲೋರಿನ್, ಫ್ಲೋರಿನ್ , ಇಂಗಾಲದ ಹೊರಸೂಸಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿರಳ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿವೆ. ಹವಾಮಾನದಲ್ಲಿ ಭಯಾನಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿವೆ. ಸೂರ್ಯನ ಶಾಖದ ಅಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಬಿಸಿ ಅನಿಲಗಳು ಹವಾಮಾನವನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿವೆ. ಜಾಗತಿಕ ತಾಪಮಾನ ಮತ್ತು ಹಸಿರುಮನೆ ಅನಿಲ-ಪ್ರೇರಿತ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ಧ್ರುವೀಯ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಗಳು ಉರುಗುತ್ತಿವೆ , ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟ ಏರಿಕೆ, ಬಿರುಗಾಳಿಗಳು, ಭೂಕಂಪಗಳು, ವಾಯು ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಮಾಲಿನ್ಯ, ಓರೋನ್ ಸವಕಳಿ, ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಅವನತಿ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪರಿಸರದ - ಜೀವಿಗಳ ಆವಾಸಸ್ಥಾನವು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಮಾನವ ಸಮಾಜವು ಕುಸಿಯುತ್ತಿದೆ. ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗದ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. ಹಿಂಸೆ, ಅನ್ಯಾಯ, ಸುಳ್ಳು, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಹಿಂಸೆ, ಶೋಷಣೆ, ಸ್ವಾರ್ಥ, ಅಸಮಾಧಾನ, ರೋಗ, ಹಸಿವು, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ, ನಿರಾಶ್ರಿತರ ಜೀವನ, ಆತಂಕ , ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ, ಹದಗೆಡುತ್ತಿರುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನಶೈಲಿ, ರಾಜಕೀಯ ಗುಲಾಮಗಿರಿ, ಲೆಕ್ಕಕ್ಕಿಲ್ಲದ ತೆರಿಗೆ, ದಂಗೆ, ದೇಶದ್ರೋಹ, ಕಪ್ಪುಹಣ ಇತ್ಯಾದಿ ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಗಳು ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯತನ ನಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಭೋಗಕ್ಕೆ ಎನ್ನುವ , ದುಷ್ಟತನವೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬ ಆಸುರಿಯ ತತ್ವವು ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಹೃದಯ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮುರಿಯುತ್ತಿವೆ. ಅಳಿವಿನಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ನಾವು ಉಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಸತ್ಯ, ಪ್ರೀತಿ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾನವನಾಗಬೇಕು. "ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾನವ" ಎಂದರೇನು?

ಏಕಕೋಶೀಯ ಜೀವಿಯಾಗಿ ಜೀವವು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೀವನ ಪಯಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಜೀವಿಗಳಾಗಿ , ಸಸ್ಯಗಳು, ಉಭಯಚರಗಳು ಮತ್ತು ಬಹು-ಕೋಶದ ರೂಪಗಳಾಗಿ ವಿಕಸನಗೊಂಡು ನಾವು ಇಂದು ಕಾಣುವ

ಮಾನವ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದೆ. ಜೀವವು ಇಂದು ವಿಕಾಸ ಹೊಂದಿ ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ, ಅದು ಮೃಗ-ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ.

ಈ ಮೃಗದ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ನಾವು ಮೇಲೇರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಮಾನವೀಯತೆಗೆ!, ನಾವು ಮನುಷ್ಯರಾಗಬೇಕಲ್ಲವೇ, ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಬದುಕಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಅದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು, ಪಶುತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಅದು ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅರಿಯಬೇಕು, ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು.

ಅದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದೊಂದೇ ದಾರಿ. ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಮಾತ್ರ ಮಾನವ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಮೃಗ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮಾನವೀಯತೆಗೆ ಏರಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಸರಿಯಾದ ಮಾನವೀಯತೆಗೆ ನಾವು ಬಂದು ಸೇರಬೇಕು. ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ನಾವು ಸತ್ಯ, ಭ್ರಾತೃತ್ವ, ಏಕತೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸ್ನೇಹ, ಶಾಂತಿ, ಸಮೃದ್ಧಿ, ಸೌಹಾರ್ದತೆಯ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಧರ್ಮದ್ವಜವನ್ನು ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಗರುಡಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಏರಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿದ, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಭಯಪಡದೆ, ಎಲ್ಲದರ ಗುರಿಯು ಸರ್ವಶಕ್ತ, ಸರ್ವಜ್ಞ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗುವುದು ಮತ್ತು ದೇವರಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ಅರಿತಿರುವ. ಸುಳ್ಳು, ಮೋಸ, ಬಡತನ, ಹಸಿವು, ರೋಗ, ಅಸಹಾಯಕತೆ, ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಭಯದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ, ಎಲ್ಲೆಡೆ ಆಹಾರ, ಆರೋಗ್ಯ, ಹಣ್ಣು, ಹೂವು, ಶುದ್ಧ ನೀರು, ಶುದ್ಧ ಗಾಳಿ, ಹೇರಳವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ, ಪ್ರೀತಿ, ನಂಬಿಕೆ, ನಮ್ರತೆ, ಸತ್ಯ, ಸಮಾನತೆ, ಕರುಣೆ ತುಂಬಿರುವ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಳಸುವುದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರ ಉನ್ನತಿಯೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಉನ್ನತಿ ಎಂದು ನಂಬುವ. ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಾನವರಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾದ, ಪ್ರೀತಿ-ವಿಶ್ವಾಸ, ದೈವಿಕ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ, ಆನಂದದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ, ಗಡಿಗಳಿಲ್ಲದ ಮಾನವ ಮಹಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅಥವಾ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣಯುಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ವಿಷಯವನ್ನು ಪೂಜ್ಯ ಋಷಿಗಳು ಮತ್ತು ಆನ್‌ಲೈನ್ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ವಿವಿಧ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಸಂಕಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಿಖರವಾದ ಪರಿಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಕ್ಷಣದ ನಂತರ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ, ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಪರಿಷ್ಕರಣೆಗಾಗಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕಠಿಣ ಮರು ಪರಿಶೋಧನೆಯ ನಂತರ, ಈ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸನಾತನ ವಿಶ್ವ ಆಚಾರ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಅನುಮೋದನೆಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗುವುದು.

ಸನಾತನ ವಿಶ್ವ ಆಚಾರ್ಯ ಸಭೆಯಿಂದ ಸರ್ವಾನುಮತದ ಅನುಮೋದನೆಯ ನಂತರ, ಈ ಕ್ರೋಡೀಕರಣವು ಉದಯೋನ್ಮುಖ ಹೊಸ ವಿಶ್ವ ಕ್ರಮದೊಂದಿಗೆ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಂಡ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ನಿರ್ಣಾಯಕ ನೈತಿಕ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ದೈವಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಸಿಗಲಿ. ಒಳ್ಳೆಯತನವು ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರೀತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯವು ಜಯಗಳಿಸಲಿ.

ಪ್ರಾರಂಭಿಸೋಣವೇ

ಕುಥುಪರಂಬ (ಕಣ್ಣಾನೂರು)- ಕೇರಳ

ವಿ ಎಸ್ ಸ್ನೇಹರಾಜಾ

ಶ್ವೇತವರಾಹ ಕಲ್ಪ , ವೈವಸ್ವತ ಮನ್ವಂತರ-7/14 ,

28/71 ನೇ ಕಲಿಯುಗ-ವರ್ಷ 5125,

ಕುಂಬ 28. (2024, ಮಾರ್ಚ್ 12)

ಭಾಗ-1

ಸ್ನೇಹ ಸ್ತುತಿ

ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಅಧ್ಯಯನ (ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -1) ಸನಾತನ ಅಥವಾ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು "ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾನವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಧರ್ಮ" ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಕಾರಣವೇನು ?

ಉತ್ತರ :- ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸಹ ಮಾತನಾಡುತ್ತವೆ, ಸಂವಹನ ಮಾಡುತ್ತವೆ, ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ, ತಿನ್ನುತ್ತವೆ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ, ವಿಸರ್ಜಿಸುತ್ತವೆ, ಆಟವಾಡುತ್ತವೆ, ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ, ಅಂತಹ ಜೀವನದ ನಂತರ ಅವು ಸಾಯುತ್ತವೆ. ಈ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಜೀವನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕೇವಲ ಭೌತಿಕ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ, ತಿಂದು, ಕುಡಿದು, ಆಟವಾಡಿ, ಮಲಗಿ ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಿ ಸಾಯುವ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯಮೃಗ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮೀರಿ, ಒಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ , ನಾನು ಯಾರು? ಎಂಬುದು ಜಾಗೃತವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಮಾನವಮೃಗವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾನವನಾಗುತ್ತಾನೆ.. ನಾನು ಈ ದೇಹವಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಸಾವು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ದೇಹವು ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಶವ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಶವದಲ್ಲಿ "ಆ ನಾನು " ಎಲ್ಲಿದೆ ? ಅದು ದೇಹದಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಯಿತು ? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು ? ಅದು ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು ? ಅದು ಈಗ ಈ ದೇಹವನ್ನು ಏಕೆ ಬಿಟ್ಟಿತು? ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯವಾಗಿರುವ ಈ ಆಲೋಚನಾ ತರಂಗಗಳು ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಕ್ಷಣ, ಮಾನವಮೃಗಗಳು ವಿಕಾಸಗೊಂಡು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರಾಗುತ್ತವೆ. ಪರಲೋಕದ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಸುಖಗಳನ್ನೇ ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬದುಕಿದರೆ ಮನುಷ್ಯರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಿಯ ದೇಹ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ , ಮಾನವೀಯತೆಯ ಆತ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಸತ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪಶುತ್ವದಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಮಾನವತೆಗೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಗೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಏರಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬರ ಒಳಗಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ – ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಚಾರಣೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ, ನಾನು ಯಾರು? ನನ್ನ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಏನು ? ನಾನು ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಅದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ಅವರಿಗೆ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಬಯಕೆ ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ... ಆ ಕ್ಷಣ. . . ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮಾನವ ಜನ್ಮದ ಉದ್ದೇಶ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಸನಾತನ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರವು, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಅವನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು

ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲಾ ವಿಜ್ಞಾನದ ಶಾಖೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮನುಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಧರ್ಮ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -2) ಮಾನವ ಜನ್ಮದ ಅಂತಿಮ ಗುರಿ ಏನು ? ಸ್ವರ್ಗವಾ ಅಥವಾ ಮೋಕ್ಷವಾ ?

ಉತ್ತರ : "ಜನನೀ ಜನ್ಮಭೂಮಿಶ್ಚ ಸ್ವರ್ಗಾದಪಿ ಗರೀಯಸೀ" ಇದನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನೇ ಶ್ರೀಲಂಕಾದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹೇಳಿದ್ದರು. ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಾತೃಭೂಮಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಇದ್ದರೆ, ಸ್ವರ್ಗವು ಎಂದಿಗೂ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗ ಎಂದರೇನು? ಸ್ವರ್ಗ (ಭ.ಗೀ. 2/43-44 & 9/20-21) ಒಂದು ಪರಲೋಕ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟು ಸಾವು ಇದೆ. ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿರುವವರ ಗುರಿ ಏನು? ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ವಿನೋದ ಇದೆ. ಅಪ್ಸರೆಯರಿದ್ದಾರೆ, ಗಂಧರ್ವರಿದ್ದಾರೆ, ಸಂಗೀತವಿದೆ, ನೃತ್ಯವಿದೆ, ಸುರಾಪಾನವಿದೆ... ಅದು ಕೇವಲ ಪಂಚತಾರಾ ಕಾಮಾಲಯ. ಅಲ್ಲಿ ಹಣದ ಬದಲು ಪುಣ್ಯವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪುಣ್ಯ ಕೊನೆಗೊಂಡರೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮತ್ತೆ ಇದೆ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜೀವನದ ಆಂತರಿಕ ನಾಡಿ ಮಿಡಿಯುವುದು , ತಾನು ಎಲ್ಲ ವಿಧ ಗುಲಾಮಗಿರಿ, ಅವಲಂಬನೆ, ಬಂಧನಗಳು, ಶೋಷಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಪಾಪಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವುದು, ತಾನು ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು, ಸರ್ವಜ್ಞ, ಸರ್ವಶಕ್ತ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ, ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು, ಶಾಶ್ವತ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿದೆ.

ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ದಾರಿ. ನಾನು ಯಾರು ಎಂಬ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಆರಂಭಿಸುವ ಮೂಲಕ , ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಧನೇ ಮಾಡತಾ , ಅವನು ಮೂಲತಃ ಏನಾಗಿದ್ದನೋ ಆ ಚೈತನ್ಯದೊಳಗೆ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಅವನು ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಮೂಲ ಚೈತನ್ಯವಾಗು, ಆ ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನವಾಗುವುದು... ಇದುವೇ ಮೋಕ್ಷ.

ಈಗ ನೀವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ , ಸ್ವರ್ಗ ಅಥವಾ ಮೋಕ್ಷವು ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು. ಸ್ವರ್ಗದ ಗುರಿಯು ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕೇವಲ ಭೋಗದ ಗ್ರಾಹಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಮೋಕ್ಷದ ಗುರಿಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಾವಿರಾರು ಸ್ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾದ ದೇವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷವೇ ನಿಮ್ಮ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ, ಅದರ ಪೂರ್ಣ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾನವರಾಗಿರಿ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -3) ಹಿಂದೂಗಳ ದೇವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಏನು ? (ನಾಸ್ತಿಕತೆ, ದ್ವೈತಂ, ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತಂ, ದ್ವೈತಾದ್ವೈತಂ, ಅದ್ವೈತ)

ಉತ್ತರ : ಈ ಕೆಳಗಿನ ತತ್ವಗಳ ಮುಖಾಂತರ , ಮನುಷ್ಯ ಮೃಗಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ತಲುಪುವವರೆಗೆ ಮಾನವರ ದೇವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ.

1. ನಾಸ್ತಿಕತೆ (ಚಾರ್ವಾಕ ತತ್ವ) ,
2. ದ್ವೈತ ,
3. ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ,
4. ನಂತರ "ಅದ್ವೈತ" ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ. ಇದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ದೇವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ.

ಮೊದಲು ನಾಸ್ತಿಕವಾದವನ್ನು (ಚಾರ್ವಾಕ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ) ನೋಡೋಣ. (ಭ.ಗೀ.16/4-20) ಈ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಸುವ ದೇವರಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಡಿಪಾಯವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಇದು ಕೇವಲ ಲೈಂಗಿಕ ಬಯಕೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ. ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ, ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೀಟಗಳಿಂದ ಕೀಟಗಳು, ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಹಸುಗಳಿಂದ ಹಸುಗಳು, ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಹೂವುಗಳಲ್ಲಿ ಜೀನುತುಪ್ಪವಿದೆ, ಹಾವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷವಿದೆ, ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು , ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ಹಗಲು, ಸೂರ್ಯ, ಮಳೆ, ಉಷ್ಣತೆ, ಸಮುದ್ರ ಮತ್ತು ಮೋಡ, ಎಷ್ಟು ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ! ಜೀವಿಗಳು ಹೊರಹಾಕುವ ವಿಷಕಾರಿ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವ ಸಸ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಜೀವ ನೀಡುವ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಸ್ಯಗಳು, ಈ ವಾಯು ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಎಷ್ಟು ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ. ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣೆ, ಗ್ರಹಗಳ ಕಕ್ಷೆ, ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗಗಳ ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಎಷ್ಟು ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ವಯಂ ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಿತ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಸೃಷ್ಟಿ, ನಿಯಂತ್ರಕನಿಲ್ಲದೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಎಷ್ಟು ಬಾಲಿಶವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಈ ನಿರೀಶ್ವರ ತತ್ವವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ದ್ವೈತ, ಇದನ್ನು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಅದ್ವೈತಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತದೆ. ಮೃಗ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ ಜೀವವು ಯಾವುದೋ ಶಕ್ತಿಯು (ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು) ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಆ ಶಕ್ತಿಯ ಇಚ್ಛೆಯೇ ಈ

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ಅದೃಶ್ಯ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದು ತನ್ನಿಂದ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಅಂಶಗಳೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಪೂರ್ವದವರು ದೇವರನ್ನು ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಮಗ, ಮಗಳು, ಸಹೋದರ, ಸಹೋದರಿ, ಪ್ರೇಮಿ, ಗೆಳತಿ, ಸ್ನೇಹಿತ, ಒಡನಾಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ, ಯಾರು ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಮಾನವರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಾತಾನ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ದೇವರನ್ನು ಭಯಭೀತ, ಶಿಕ್ಷಿಸುವ, ಅಸಹಿಷ್ಣು, ಪ್ರತೀಕಾರ ಮತ್ತು ಕ್ರೂರ ದೇವತೆಯಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ, ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಆಸ್ತಿಕತೆಯನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಸ್ವರ್ಗ ಅಥವಾ ನರಕದ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಮಾನವರನ್ನು ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಅದಿಪಥನಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕೃತಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿರುವ ಈ ವಾದವು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಧರ್ಮ ಮಾತ್ರ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕಲ್ಪನೆಯು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಚಾರಣೆ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ತರ್ಕಬದ್ಧ ಚಿಂತನೆಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ.

ಮಾನವರು ಸಹ ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಬಯಸಿದಾಗ, ಈ ಆಸ್ತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಭಯಾನಕ ಕ್ರೌರ್ಯದಿಂದ ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಬಯಸುವ ಯಜಮಾನನಾಗಿದ್ದಾನೆ ದೇವರು. ಇದು ಸಹಜತೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಭ್ರಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ತೋಳಗಳ ದಂಡು ಮತ್ತು ಆನೆಗಳ ದಂಡು ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಈ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯಜಮಾನನಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಗುಲಾಮರು. ಒಡೆಯನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾದರೆ ಗುಲಾಮನಿಗೆ ಸುಖ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನರಕ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಇದೇ ತತ್ವ. ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ, ಅನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಬಾಲಿಶ. ಆಸ್ತಿಕತೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿರುದ್ಧ ಶಕ್ತಿಗಳು, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿ ಅಥವಾ ಗುಲಾಮ ಮತ್ತು ಯಜಮಾನ, ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ.

ಈಗ ಮೂರನೆಯದು ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ, ಇದನ್ನೂ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಅದ್ವೈತದ ಆರಂಭಿಕ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ವಾದವು ಸಮಷ್ಟಿಯು ದೇವರ ದೇಹವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳು ಜೀವಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. (ದೇವರ ಬಾಹ್ಯ

ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗೆ, ಸೃಷ್ಟಿ/ಪ್ರಕೃತಿ ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಪಂಚ). ಅಂಗಗಳಿಲ್ಲದೆ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ, ದೇಹವಿಲ್ಲದೆ, ಅಂಗಗಳಿಗೂ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ, ಆ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಇಬ್ಬರು ಅದೂ ಒಂದೇ ಎಂದು ಸಾರುವ ವಾದವಿದು.

ಈಗ, ಭೇದಭೇದ ಅಥವಾ ದ್ವೈತಾದ್ವೈತ, ಪ್ರಕೃತಿ (ವಸ್ತು) ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಘಟಕಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಈ ಎರಡು ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆ , ಬೇರೊಂದು ಉನ್ನತ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ವಾಸ್ತವತೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎಂದು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ದ್ವಂದ್ವವನ್ನು (ಭೇದ) ಅಂತಿಮ ಏಕತೆ (ಅಭೇದ) ಅಥವಾ ದ್ವೈತವಲ್ಲದ (ಅದ್ವೈತ) ದೊಂದಿಗೆ ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಸನಾತನ ಧರ್ಮವು ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅದ್ವೈತಕ್ಕೆ (ದ್ವೈತವಲ್ಲದ) ಮೆಟ್ಟಿಲು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಘಟಕಗಳು ಅವಿಭಜಿತ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮರೆಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವ ಕಲ್ಪನೆಯು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸ (ಸಾಧನೆಯ) ಮೂಲಕ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು (ವಿಮೋಚನೆ) ಸಾಧಿಸಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಡಚಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಅದ್ವೈತ ದೃಷ್ಟಿ , ಒಂದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಧನಾ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎರಡಲ್ಲ, ಒಂದೇ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ತರ್ಕಬದ್ಧ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸನಾತನ - ಹಿಂದೂ ದೇವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. ಪ್ರಜ್ಞಾನಂ ಬ್ರಹ್ಮ (ಖುಗ್ವೇದ), ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ (ಯಜುರ್ವೇದ), ತತ್ತ್ವ ಮಸಿ (ಸಾಮವೇದ), ಅಯಮಾತ್ಮಾ ಬ್ರಹ್ಮ (ಅಥರ್ವೇದ), ಈಶಾವಾಸಮಿದಂ ಸರ್ವಂ (ಉಪನಿಷತ್), ಸರ್ವಂ ಖಲ್ವಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮ (ಉಪನಿಷತ್). ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಚರಾಚರಗಳು ಒಂದು ಮೂಲ ಚೇತನದ ರೂಪಾಂತರಗಳಾಗಿವೆ. ಅದ್ವೈತ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತದೆ. ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಅಥವಾ ನಾಶಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಒಟ್ಟು ಶಕ್ತಿಯ ಮೌಲ್ಯವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಆಸ್ತಿಕತೆಯು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿವಿಧ ವಸ್ತುಗಳು , ಒಂದೇ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯ ಕೇವಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ರೂಪಾಂತರಗಳು ಎಂಬ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ದೇವರು ವಿಶ್ವವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇದೆ . ಇಲ್ಲಿ ದೇವರ ಹೊರತಾಗಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ದೇವರೇ. ದೇವರ ಹೊರತು ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ತಂಭ ಮತ್ತು ತುಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ, ಪಿಂಡ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ , ಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ, ದೇವರು ಮಾತ್ರ. ದೇವರೇ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಮತ್ತು ದೇವರು ಸ್ವತಃ ಸೃಷ್ಟಿ. ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ದೇವರು ನರ್ತಕಿಯಂತೆ ಆದರೆ ಚಿತ್ರಕಾರನಂತೆ ಅಲ್ಲ . ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸಿದರೆ, ಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಕಾರರು

ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗುತ್ತಾರೆ , ಆದರೆ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ನರ್ತಕಿ ಮತ್ತು ನೃತ್ಯ ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನರ್ತಕಿ ಇಲ್ಲದೆ, ನೃತ್ಯವಿಲ್ಲ.

ನೃತ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನರ್ತಕಿ ಇಲ್ಲ. ನರ್ತಕಿಯಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯವಿದೆ , ಮತ್ತು ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ನರ್ತಕಿ ಇರುತ್ತಾಳೆ.

ಭಗವಂತನೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಲನೆಯೂ ಭಗವಂತನ ಚಲನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದೇವರ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ವ-ಭಾವದಿಂದ (ಅಹಂ-ಭಾವ) ನೆಲೆಸಿರುವ ದೇವರನ್ನು, ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಗಾಧವಾದ ಸಾಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಸುವ, ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ (ಭ.ಗೀ .8/61) ಮತ್ತು ಅವಿಭಜಿತ (ಭ.ಗೀ.13/17) ಪರಮಾತ್ಮ ಭಾವದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಹಂ-ಭಾವವನ್ನು ಸೇರ್ಪಡಿಸಿದಾಗ , ಆತ್ಮ-ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ-ದೇವರ-ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ-ಜ್ಞಾನವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕೈವಲ್ಯ ಅಥವಾ ಮೋಕ್ಷದ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ದೇವರಾಗಿ ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲವೂ ದೇವರೇ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಅಖಂಡ ಆತ್ಮದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ನೀನು ಮತ್ತು ನಾನು ಎಲ್ಲರೂ ದೇವರು. ಇಲ್ಲಿ ದೇವರಲ್ಲದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ - "ನಾನು ದೇವರು",

ಆದ್ದರಿಂದ ತತ್ವಮಾಸಿ - "ಅದು ನೀವೇ".

ಹೀಗೆ "ಈಶ ವಾಸಮಿದಂ ಸರ್ವಂ".

ಇದು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ದೇವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಇತರ ಆಸ್ತಿಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರು (ಏಕ ದೇವರು) . ಆದರೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾನೆ. ದೇವರಲ್ಲದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ (ಎಲ್ಲವೂ ದೇವರೇ).

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -4) ಮನುಷ್ಯ-ದೈವ ಮತ್ತು ಮೂವತ್ತೂರು ಕೋಟಿ ದೇವರುಗಳು...ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ..?

ಉತ್ತರ : ನಾವು ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯ ಮೃಗ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ

ಮನುಷ್ಯರಾಗುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ನೋಡಿದೆವು. ಇದರ ಮುಂದಿನ ಹಂತವೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ದೈವ ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಾಧನಾ ಮೂಲಕ ಈಶ್ವರ-ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದಾಗ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ (ಪುರುಷ/ಮಹಿಳೆ) ದೈವಿಕತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಆ ಮಹಿಳೆ ಅಥವಾ ಆ ಪುರುಷ ದೈವಿಕ ಗುಣಗಳಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಾಳೆ. ದೈವತ್ವದಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು (ಹೆಣ್ಣು/ಗಂಡು) ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು "ಮನುಷ್ಯ ದೈವ " ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅವತಾರ

ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಮನುಷ್ಯ ದೇವರೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗ ನಾವೂ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ದೇವರಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಮಾನವ-ಪ್ರಾಣಿಯಿಂದ ಅನಂತ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಕೈಯಿಂದ ಎತ್ತಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಬೆಳಕು ಅಥವಾ ದಾರಿ. ಹಾಗೆ ದೈವತ್ವವೆಂಬ ಗುರಿಗೆ ಸಾಧನೆಯು ಆಗುತ್ತದೆ.

ಇದನ್ನು ಗಣಿತದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು. ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಮೂವತ್ತೂರು ಕೋಟಿ ದೇವರುಗಳಿವೆ ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಲಾಗಿದೆ ಅಷ್ಟೇ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಕೊಡಿ (ಕೋಟಿ ಅಲ್ಲ) ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪಾಲು, ಭಾಗ, ಶೇಕಡಾವಾರು ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಇದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತೂರು ಪ್ರತಿಶತ ದೈವತ್ವ, ಮೂವತ್ತಮೂರು ಪ್ರತಿಶತ ಮಾನವೀಯತೆ ಮತ್ತು ಮೂವತ್ತಮೂರು ಪ್ರತಿಶತ ಪಶುತ್ವವಿದೆ. ನಾವು ದೈವತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಜನರನ್ನು ಅವತಾರಗಳು ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಅವರನ್ನು ಮಾನವ ದೇವರುಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಪ್ರಾಣಿ ಸ್ವಭಾವದ ಜನರನ್ನು ಅಸುರ, ರಾಕ್ಷಸ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯ-ಮೃಗ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮನುಷ್ಯತ್ವ ಹೆಚ್ಚು ಇರುವ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮಹಾತ್ಮ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ-ಮನುಷ್ಯರು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ದೈವತ್ವವನ್ನು ಮೂವತ್ತೂರು ಪ್ರತಿಶತಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅವನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಹೇಳುವಂತೆ ಅವತಾರ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯ ದೈವವಾಗುತ್ತಾನೆ.

ವೈದಿಕ ಪಂಥಾಹ್ವಾನದಲ್ಲಿ, ಮೂವತ್ತೂರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇವರು

- 11 ರುದ್ರರು (ಶಿವನ ಶಕ್ತಿಯುತ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂರ್ತರೂಪಗಳು)
- 12 ಆದಿತ್ಯರು (ಸೌರ ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಳಕಿನ ದೇವರುಗಳು)
- 8 ವಾಸುಗಳು (ನೈಸರ್ಗಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಧಾತುರೂಪದ ದೇವರುಗಳು)
- 2 ಅಶ್ವಿನಿ ಕುಮಾರರು (ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಔಷಧದ ಅವಳಿ ದೇವರುಗಳು)

ಈ ಮೂವತ್ತೂರು ದೇವತೆಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ವಿವಿಧ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವೈದಿಕ ವಿಶ್ವವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮಾನವರ ಅನುಭವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ."

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -5) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆಯೇ ?

ಉತ್ತರ : ಇಲ್ಲ, ಹಿಂದೂ ಸತ್ಯದ ಅನ್ವೇಷಕ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ತಾನು ದೇವರಾಗಲು ಬದುಕುತ್ತಾನೆ. ನಂಬಿಕೆ ಮೂರ್ಖ ಮತ್ತು ಕುರುಡು. ಇದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಹೇರಲಾಗುವುದು ತರ್ಕ , ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನದ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ . ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ತಾಯಿಯ ಲಾಲಿ ಹಾಡಿಗೆ ಬೆಳೆದ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ ಹಿಂದೂಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಭಕ್ತರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಂಬಿಕೆಗೆ ದಾಸ್ಯ ಬೇಕು. ನಂಬಿಕೆ ನಿಜವಲ್ಲ, ಅದು ಕೇವಲ ನಂಬಿಕೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರ ಭೂಮಿಯ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ನೋಡೋಣ, "ಭೂಮಿಯು ಹಾಸಿಗೆಯಂತೆ ಸಮತಟ್ಟಾಗಿದೆ, ಪರ್ವತಗಳೆಂಬ ಮೂಳೆಗಳಿಂದ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯು ಸೌರವ್ಯೂಹದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ , ಸೂರ್ಯನು ಭೂಮಿಯ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ ನಂಬಿಕೆ." ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಖಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದ ಕೋಪರ್ನಿಕಸ್ ಮತ್ತು ಗೆಲಿಲಿಯೋ , ಅವರು ಸೂರ್ಯನು ಸೌರವ್ಯೂಹದ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯು ಸೂರ್ಯನ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವರು ಕ್ರೂರ ಕಿರುಕುಳಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರು.

1600 ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಬ್ರೂನೋನನ್ನು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಸುಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲಲಾಯಿತು. ನಂತರ ಕೊನೆಗೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರು ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರು ಸರ್ಪವನ್ನು ಪಿಶಾಚು ಎಂದು ನಂಬಲು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯ ಏನು? ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ, ನಿಷೇಧಿತ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ ಕಾರಣ ಸರ್ಪವನ್ನು ಪಿಶಾಚು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಿ, ಈ ಸಂಧರ್ಭದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ. ನಿಷೇಧಿತ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನುವವರೆಗೂ ಆ ಇಬ್ಬರು ಹೇಗೆ ಬದುಕಿದರು ? ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ಅಲ್ಲವೇ ? ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಬೋಧವಿರಲಿಲ್ಲ , ಮಾನ, ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲ, ಹಸಿವಾದಾಗ ತಿನ್ನುತ್ತವೆ, ನಿಧ್ರೆ ಬಂದಾಗ ಮಲಗುತ್ತವೆ, ಹೀಗಿದ್ದಾಗ ಬುದ್ಧಿಯ ಹಣ್ಣನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ತಿನ್ನುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ ಸರ್ಪ ಅವರನ್ನು ಪಶುತ್ವದಿಂದ ಮಾನವೀಯತೆಗೆ ಏರಿಸಿತು. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವಿತ್ತು. ನಾಚಿಕೆ, ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ, ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುವ ದೈವತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದು, ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ದೈವತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಪರಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವನು, ಸರ್ಪವನ್ನು ಕುಂಡಿಲಿನಿ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ, ಆದಿಗುರು ಎಂದು ಪೂಜಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲದೆ , ನೀವು ನಿಂದಿಸಲು ಬಯಸುವಿರಾ? ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೇರುವುದು ಹೀಗೆಯೇ. ಅದು ನಿಜವಲ್ಲದಿರಬಹುದು.ಕೇವಲ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆ ಮಾತ್ರವಾಗಿರಬಹುದು.

ಆದರೆ ಸತ್ಯವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೂಗಳು ತಮ್ಮ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸತ್ಯ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ವೀಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಪಡೆದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸನಾತನ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದ್ದು, ಅಗತ್ಯವಿರುವ,

ಹುಡುಕುವ ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋಗುವವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಅನುಭವಿಸಿದ ಮಹಾನ್ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ವತಃ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಆದರೆ , ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು , ಅದು ನಿಜವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆ. ಈ ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಗುವಾಗ ಒಬ್ಬರ ಅನುಭವ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದೇ ಅನುಭವವಾಗಬಹುದಾದರೆ, ಆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಚಾರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನೊಳಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿದೆ, ಅದು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವತಃ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಬದಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಕರು. ಕೇವಲ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸನಾತನರು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಬದುಕುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ತನಿಖೆ, ಪ್ರಯೋಗ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ವಿಮರ್ಶೆ, ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಮತ್ತು ವೀಕ್ಷಣೆ. ಇದು ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಒತ್ತೆ ಇಡುವ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲ , ಸತ್ಯದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಾಗಿದೆ. (ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -6) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಒಂದು ಮತವೇ ?

ಉತ್ತರ : ಇಲ್ಲ...ಇಲ್ಲ! ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಜೀವನ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ. ಅದೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಇದು ಇತಿಹಾಸಪೂರ್ವ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಅರಿವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸತ್ಯಗಳಾಗಿ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವು ಸನಾತನ ಸತ್ಯಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಒಂದು ಮತವಲ್ಲ. ಮತ ಎಂದರೇನು ? ಮತ ಎಂದರೆ "ಅಭಿಪ್ರಾಯ" ಅಂಥಾ ಅರ್ಥ. ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸುವ, ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂಬುವ ಮತ್ತು ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಬದುಕುವ ಜೀವನ ಮಾದರಿ. ಬಹುಶಃ ಒಂದು ದಿನ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ತಪ್ಪು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು, ಹಾಗಾದರೆ ...ಆ ಮತದ ಅವಸ್ಥೆ ಏನಾಗುತ್ತೆ ? ಚಿಂತಿಸಿ...

ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ , ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಒಂದು ಮತವೇ, ಮತಗಳ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳೊಂದಿಗೆ ತುಲನಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡೋಣ.

ಒಂದು, "ಮತವು ಪ್ರಶ್ನಾತೀತ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತದೆ"

ಹಾಗಾದರೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೂಗಳು ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಕರೇ ಹೊರತು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ನೋಡೋಣ....

"ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ರಹಸ್ಯವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಅದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವದು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಾರದು, ಅದು ನಿಮಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು, ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿ"

(ಭ.ಗೀ.18/63).

ಇದು ಮತದ ಮಾರ್ಗವೇ ? ! ಚಿಂತಿಸಿ...

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, "ಮತವು ಏಕ ಬೋಧಕ, ಒಂದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಆರಾಧನಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇರುತ್ತದೆ"

ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಆಚಾರ್ಯ, ಮಹಾತ್ಮ, ಋಷಿ, ಯೋಗಿ ಮತ್ತು ಅನುಭವಿಗಳ ನಿರಂತರವಾದ , ಶಾಶ್ವತವಾದ ಹರಿವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದು ಎಂದಿಗೂ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ (ಭ.ಗೀ.4/7,8,34). ಕಾಲದ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಹಾನ್ ಚೇತನಗಳು ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ , ಸತ್ಯದರ್ಶಿಗಳ , ಆಚಾರ್ಯರರು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಬೋಧಕರು ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹಿಂದುಗಳಿಗಿವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಷಯ ಒಂದೇ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಅಥವಾ ಮೋಕ್ಷ.

ಈಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಮತ ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೇ ? ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸ್ವಭಾವ , ನಡವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕೈ ರೇಖೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ವಿಷಯ! , ಈ ಮತ ಏಕೆ ? ಮತವು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂಗಳು ಇತರರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿಯೇ. ಇತರರು ಮತದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು, ಆಲೋಚಿಸಲು, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಮತ್ತು ಹೋಲಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡದೆ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಗಾಮಿ ಧೋರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಮತವನ್ನು ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದರೆ, ಹಿಂದೂಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ , ನಡವಳಿಕೆಗೆ ಮತ್ತು ಆದ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ಸ್ವಯಂ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವತಃ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಆರಾಧನಾ ವಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅವರು, ಸನಾತನರು ಅಥವಾ ಹಿಂದೂಗಳು ಒಂದೇ ದೇವರನ್ನು ಅನೇಕ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ, ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ರೂಪವಿಲ್ಲದೆ, ಅವರವರ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಅವರವರ ಬಯಕೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಅವರವರ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಅವರ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಭಾವನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ. ಇತರರ ಇಂತಹ ಪೂಜಾ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ.

"ಜನರು ನನಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗುತ್ತಾರೆಯೋ, ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಓ ಪೃಥ್ವಿಯ ಪುತ್ರನೇ, ತಿಳಿದೋ ತಿಳಿಯದೆಯೋ ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ" (4/11).

"ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಆಸೆಗಳಿಂದ ಬಂಧಿತರಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು, ತಮ್ಮದೇ ಆದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಸ್ವಯಂ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ದೇವರ ಇತರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ" (7/20).

"ದೇವರ ಯಾವುದೇ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಶೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಲು ಬಯಸುವ ಯಾವುದೇ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಅಚಲವಾದ ಗಮನವನ್ನು ನೀಡುವವನು ನಾನು" (7/21).

"ಆ ಭಕ್ತರು ಆ ದೇವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವರು ನಾನು ನೀಡುವ ಅನುಗುಣವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನೇ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ" (7/22).

ಆದ್ದರಿಂದ, ಹಿಂದೂಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ, ಇಚ್ಛೆ, ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅವರು ಇಷ್ಟಪಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವವರು ಏಕಮೇವ ಪರಮಾತ್ಮ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಈಗ ಹೇಳಿ , ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ರೀತಿ ಒಂದು ಮತದ ರೀತಿಯೇ ? ಒಬ್ಬರ ಸ್ವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದುವ ಗುರುಗಳನ್ನು , ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪೂಜಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಮತದ ರೀತಿಯೇ ಅಲ್ಲ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಮತವು ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಪಾಪಿಗಳು - ಗುಲಾಮರು ಎಂದು ಬ್ರಾಂಡ್ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಭಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ , ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಅಮೃತಸ್ಯಪುತ್ರ, ಅಮರ ಕೇಸರಿಗಳೇ , ಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪಿಣಿ , ಈಶ್ವರ ಪ್ರತಿರೂಪಿಗಳೇ, ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮಗಳೇ, ಸ್ನೇಹಸ್ವರೂಪರೇ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇವರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಸಂಬೋಧನೆಗಳೊಂದಿಗೆ , ತತ್ತ್ವ ಮಸಿ,

ಅಹಂಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ, ಈಶಾವಸಮಿದಂ ಸರ್ವಂ ಎಂಬ ವೇದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಿರ್ಭಯತೆಯನ್ನು

ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಮತದ ಮಾರ್ಗವೇ ?

ಇಲ್ಲ, ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಒಂದು ಮತದ ರೀತಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರು ಸಾಕಾಗುವದಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -7) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಭೌಗೋಳಿಕ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ ಅಲ್ಲವೇ ?

ಉತ್ತರ : ನಿನ್ನ ಮೊನ್ನೆಯವರೆಗೂ ಹಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವಾಗ ಭೂಮಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು

ದರ್ಶನ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲೆ ಬೇಕು. ಸುಮಾರು 2,500 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಗ್ರೀಕ್ ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ

ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಸೇರಿದಂತೆ ವಿದೇಶಿಗಳು , ಹಿಂದೂಗಳು ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅಂದರೆ ಸಿಂಧೂ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ

ವಾಸಿಸುವವರು ಅಂಥಾ ಅರ್ಥ. ಅಂದಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೂಗಳು ಎಂದರೆ ಭೌಗೋಳಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಭಾರತೀಯರು.

ಆದರೆ ಇಂದು, ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಹಿಂದೂಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದೇಶಿ ಧರ್ಮ

ಪ್ರಚಾರಕರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ, ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿಯ ಉತ್ತಮ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಅನ್ಯ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಮತಾಂತರ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವರು ಸಿಂಧೂ ನದಿ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಎಂಬುದು ನಿಜ ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮತಾಂತರವಾಗಿ

ಹೋದ ಈ ಜನರು ,ಇತರರು ಅವರನ್ನು ಹಿಂದೂಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುವದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ , ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಹೊಸದಾಗಿ

ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ತತ್ವವು ಹಿಂದೂ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು "ಅಹಿಂದು" ಎಂದು

ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.

ನಾವು ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಸಹ, ಭೂಮಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗವು ತನ್ನದೇ ಆದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು /

ಗುರುತನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, ಆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭೂಮಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ /

ಗುರುತನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಭಾರತದ ಗುರುತು/ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಏನು ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ , ನೀವು ಈ ನೆಲದ

ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಹಬ್ಬಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು, ಪದ್ಧತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಇವುಗಳ

ಮುಖಾಂತರ ಹಾದುಹೋದರೆ, ನೀವು ಭಾರತದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ / ಗುರುತನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಹೀಗೆ

ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದವರು ,ಭಾರತಕ್ಕೆ ಯೋಗಿಯ /ಯೋಗಿನಿಯ ಅಥವಾ ಸಾಧಕರ ಗುರುತು ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಇದೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವಾಗ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಭೌಗೋಳಿಕತೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭೂಮಿಗೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವಿದೆ. ಹಿಂದೂಗಳು ತಮ್ಮ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಿಶೇಷ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಹಿಂದೂಯೇತರ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -8) ಹಿಂದೂ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೇನು ?

ಉತ್ತರ : ಮೊದಲು ನಾವು ಹಿಂದೂ ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಏಕೆ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಿಂದೂಗಳ ಕಾಲಿನ ಕೆಳಗಿರುವ ಮಣ್ಣು ಜಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಹಿಂದುವಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಆರಾಧಿಸುವವರನ್ನು ಮತಾಂತರಗೊಳಿಸಲು, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಹಾನಿ ಮಾಡಲು ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಕಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವರು , ಹಿಂದೂಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ನೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ವಿದೇಶಿ ನಾಸ್ತಿಕರು, ಆಸ್ತಿಕತೆ ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯು ಸಂಮೋಹನದ ಅಫೀಮು ಎಂದು ನಂಬುವ ಇವರು ಹಿಂದೂಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಹಿಂದೂಗಳನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರನ್ನಾಗಿಸಲು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಭೂಮಿಯ ಮತ್ತು ಮಾನವಕುಲದ ಉಳಿವಿಗೂ ಅಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಹಿಂದೂಗಳು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಹಿಂದೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಕಲಿಯುವುದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ನಾವು ಕೆಲವು ಮೂಲಭೂತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ..

1) ಅಧರ್ಮ: ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು (ಜ್ಞಾನವನ್ನು) ಸಂಕುಚಿತಗೊಳಿಸುವ , ದುಃಖ, ಬಂಧಿಸುವಿಕೆ, ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಶೋಷಣೆಗಳ ಗುರಿ ಹೊಂದಿರುವ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ ಅಧರ್ಮ.

2) ಧರ್ಮ: ಧರ್ಮವು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು (ಜ್ಞಾನವನ್ನು) ವಿಕಸಿಸುವ , ಆನಂದವನ್ನು ನೀಡುವ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.

3) ಮೋಕ್ಷ: ಮೋಕ್ಷವು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಬಂಧನಗಳಿಂದ, ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ, ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ

ಅವಲಂಬನೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ದುಃಖಗಳು ಮತ್ತು ಶೋಷಣೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ.

4) ದೇವರು: ಸರ್ವಜ್ಞ, ಸರ್ವಶಕ್ತ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಆದ , ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಅಪರಿಮಿತ ಜ್ಞಾನ, ಶಕ್ತಿ, ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಭಾವ ಸೃಷ್ಟಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಚರಾಚರಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ವಿಕಸನದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ಮೂಲ ಚೈತನ್ಯವೇ ದೇವರು.

ಇನ್ನೂ ಹಿಂದೂ ಅಥವಾ ಹೈಂಧವ ಅಥವಾ ಸನಾತನಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬರೋಣ.

5) ಹಿಂದೂ ಅಥವಾ ಹೈಂಧವ ಅಥವಾ ಸನಾತನಿಯ : “ಯಾರಿಗೆ ಭಾರತವು ಧರ್ಮಭೂಮಿ , ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಪಿತೃಭೂಮಿಯೋ ಅಥವಾ ಮಾತೃಭೂಮಿಯೋ ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಗುರುಭೂಮಿಯೋ ಆಗಿದೆಯೋ , ಅವರು ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಒಂದು ಚೈತನ್ಯವಿದೆಯೆಂದು , ಅದನ್ನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ , ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಮೂಲಕ (ಸಾಧನೆ) ಅಥವಾ ಕುಲದೇವತೆಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥ , ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು , ಜೀವನದ ಆ ಪರಮ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೈವರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ "ಆತ್ಮಾನೋ ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಮ್ , ಜಗತ್ ಹಿತಾಯಚ " ಸ್ವಂತ ಆತ್ಮದ ಮೋಕ್ಷದೊಂದಿಗೆ , ಲೋಕದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ , ಆಂತರಿಕ ಪ್ರೇರಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂದೂ (ಹೈಂಧವ) / ಸನಾತನಿ ” ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಥವಾ

ಲಘುವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ

" ಭಾರತೀಯ ಮಣ್ಣಿನ, ಭಾರತೀಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ , ತನ್ನಲ್ಲಿ , ಇತರರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂದೂ ಅಥವಾ ಹೈಂಧವ ಅಥವಾ ಸನಾತನಿ” ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಹಿಂದೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಸಾರವೆಂದರೆ ಇಡೀ ಹಿಂದೂ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವೇದಗಳು, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ಉಪವೇದಗಳು, ಪುರಾಣಗಳು, ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳು, ಆಗಮಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಈ ಏಕೈಕ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿವೆ. ಅಂತೆಯೇ, ಇದು ಗೋತ್ರ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಾವು (ಸರ್ವ ಸಂಪ್ರದಾಯ) , ಭೂತ-ಕೋಲ , ವೈದಿಕ, ಹಟ, ತಂತ್ರ, ಯೋಗ, ಧ್ಯಾನ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಶೈವ, ವೈಷ್ಣವ, ಶಾಕ್ತೀಯ, ಗಣಪತ್ಯ, ಸೌರ, ಕುಮಾರ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಮೂಲ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇದು

ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾನವರ ,ಮನುಷ್ಯ-ಮೃಗ ಎಂಬ ಅವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚೇತು ಮುನ್ನಡೆ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ಮಾನವರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -9) " ಭಾರತೀಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆ" ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರಾ ?

ಉತ್ತರ : ವೇದಗಳು, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ವೇದಾಂಗಗಳು, ಉಪವೇದಗಳು, ಪುರಾಣಗಳು, ದರ್ಶನಗಳು, ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳು, ಆಗಮಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ಮೃತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಭಾರತದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪುಟಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವೆಲ್ಲವು ಭಾರತೀಯ ಅಥವಾ ಹಿಂದೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾರತದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ಆಂತರಿಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಂದೇಶವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಇರುತ್ತೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ನೋಡೋಣ.

"ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಯಾವುದೂ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲದ್ದು ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ನನ್ನಲ್ಲಿರುವುದು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ, ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಎಲ್ಲಾ ಆಳಗಳು ಮತ್ತು ನಿಗೂಢತೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಸುಲಭವಾದ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ನಾನು ನನ್ನೊಳಗಡೆಯೇ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಎಂಬವುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗವೇ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ. ಅದು ಭಕ್ತಿ ಯೋಗ, ಕರ್ಮ ಯೋಗ, ಜ್ಞಾನ ಯೋಗ, ರಾಜಯೋಗ ಅಥವಾ ಇವುಗಳ ಯಾವುದೇ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿರಬಹುದು "

ಈಗ ನಾವು ಇದನ್ನು ಒಂದೇ ಪದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದಾದರೆ, ಅದು

"ಯೋಗ" ಆಗಿದೆ , ಪರಮಾತ್ಮನೊಂದಿಗಿನ ಒಕ್ಕೂಟ.

ಯೋಗ ಹಿಂದೂಗಳ / ಸನಾತನಿಗಳ 1)ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿ 2) ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಧನಾ ಪದ್ಧತಿ 3) ಸಂಪೂರ್ಣ ಆರೋಗ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ . (ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -10) ಭಾರತೀಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆ ಅಥವಾ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಅಥವಾ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳು ಯಾವುವು?

ಉತ್ತರ : ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳು...

1) ಭಾರತೀಯ ಮಣ್ಣಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ --

II उत्तरं यत् समुद्रस्य हिमाद्रेश्चैव दक्षिणम् | वर्षं तद् भारतं नाम भारती यत्र सन्ततिः II

समुद्र के उत्तर में और हिमालय के दक्षिण में जो देश है उसे भारत कहते हैं तथा उसकी संतानों (नागरिकों) को भारती कहते हैं। - विष्णु पुराण २.३.१

The country north of the sea and south of the Himalayas is called India and its children (citizens) are called Bharati. -Vishnu Puranam-2.3.1

ಸಮುದ್ರದ ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ಹಿಮಾಲಯದ ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶವನ್ನು ಭಾರತ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು (ನಾಗರಿಕರು) ಭಾರತಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. -ವಿಷ್ಣು ಪುರಾಣ-2.3.1

ಹೀಗಾಗಿ, ಪ್ರತಿ ಜನಾಂಗವು ಅದು ಬೆಳೆದು ನಿಂತ ಭೂಮಿಯೊಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ , ಅದು ಅವರ ತೊಟ್ಟಿಲು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮವೈವರ್ತ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ (1 .26 .66) ಹೇಳುವಂತೆ "ಗಂಗೆ ಚ ಯಮುನೇ ಚೈವ ಗೋದಾವರಿ ಸರಸ್ವತಿ ನರ್ಮದೇ ಸಿಂಧು ಕಾವೇರಿ ..." ಈ ಎಲ್ಲಾ ತಾಯಿ ನದಿಗಳ ಮಡಿಲು ಹಿಂದೂಗಳ ಜೀವಿತದ ಮೈದಾನವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಆ-ಸೇತು-ಹಿಮಾಚಲ, ಹಿಮಾಲಯದಿಂದ - ಹಿಂದೂ ಮಹಾಸಾಗರದವರೆಗಿನ ದೈವಿಕ ಭೂ ಪ್ರದೇಶವು ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಮಾತೃಭೂಮಿ, ಪಿತೃಭೂಮಿ, ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ, ಧರ್ಮಭೂಮಿ ಕರ್ಮಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಗುರುಭೂಮಿಯಾಗಿದೆ. ಆ ವಿಶಾಲವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಭಾರತಾಂಶೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೊಂದಿಗೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ.

2) ಆತ್ಮ ಕೇಂದ್ರಿತ ಜೀವನ ಶೈಲಿ :-

ದೇಹವಲ್ಲ ಆತ್ಮ ಸತ್ಯವು ಸನಾತನವು ಆಗಿದೆ , ದೇಹವು ಕೇವಲ ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಅದರೊಳಗೆ ನೆಲೆಸಿರುವ ಮತ್ತು ಈ ದೇಹವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಆತ್ಮವಿದೆ. (ಭ.ಗೀ.18/61). ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಆ ಆತ್ಮವಿನಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನ, ಶಕ್ತಿ, ಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಭಾವನೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಉಪಕರಣ ಎಂದು ಅರಿತು, ಆತ್ಮವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶವಕ್ಕೆ ಅಲಂಕಾರವಿಲ್ಲ, ವಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ, ಸಾಹಿತ್ಯವಿಲ್ಲ, ರಾಜಕೀಯವಿಲ್ಲ, ಕಲೆಯಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಆತ್ಮದ ಸುತ್ತ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಲಾದ ಜೀವನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹಿಂದೂಗಳು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

3) ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ಸಿದ್ಧಾಂತ :-

ಹೀಗೆ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮವು ಈ ದೇಹವನ್ನು ಬಳಸಲಾರದ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ , ಈ ದೇಹವನ್ನು ತೊರೆದು ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಕೊಳೆತ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸುವಂತೆ ಹೊಸ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮವು ಮುಂದಿನ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ (ಭ.ಗೀ. 2/13,22). ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಆತ್ಮವು ತನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದವರೆಗೆ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದ

ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂದು ನಾವು **YouTube** ಮತ್ತು **Google** ನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ **AI** ಸಂಗಾತಿಯಿಂದ ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ಸಾವಿರಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

4) ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಸಾಧನಾ :-

ಅಂತಹ ಆತ್ಮವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಹಿಂದೂಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಅನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಾಧನಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧನೆಯು ಕರ್ಮಯೋಗ, ಭಕ್ತಿ ಯೋಗ, ಜ್ಞಾನ ಯೋಗ, ರಾಜಯೋಗ ಮತ್ತು ಇವುಗಳ ಮಿಶ್ರ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

5) ಮೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನ :-

ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಸಾಧನಾ ಮೂಲಕ, ಆತ್ಮವನ್ನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು , ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಸಾರವಾಗಿ ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಆಳವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಆತ್ಮವು ಏಕೀಕೃತ, ಅವಿಭಜಿತ ವಾಸ್ತವವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ (ಭಗವದ್ಗೀತೆ 13.17) ಎಂದು ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ದೇವರು, ಪರಮಾತ್ಮ, ಪರಮೇಶ್ವರ, ಪರಬ್ರಹ್ಮ, ಈಶ್ವರ, ದೇವತಾ ಅಥವಾ ಭೂತಗಳು ,ಈ ಎಲ್ಲವು ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಂತಿಮ ವಾಸ್ತವದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಅವರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ (ಭಗವದ್ಗೀತೆ 13.31).

ಈ ವಿಮೋಚನೆಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧಕ (ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನ್ವೇಷಕ) ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆದಂತೆ, ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅವರು ಸರ್ವಜ್ಞತೆ, ಸರ್ವಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಈ ಅರಿವು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಮೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದ ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯರಾದ ಕೆಲವರು , ಶ್ರೀ ಗಣಪತಿ, ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖ, ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳು, ಅಗಸ್ತ್ಯರು, ಹದಿನೆಂಟು ಸಿದ್ಧರು, ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ, ಶ್ರೀ ಅಯ್ಯಪ್ಪನ್, ಶ್ರೀ ಬಾಬಾಜಿ , ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು, ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾಕರ ಸಿದ್ಧಯೋಗಿಗಳು, ಶ್ರೀ ಬಿಲ್ವಮಂಗಲ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಕುರೂರಮ್ಮ , ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ , ಶ್ರೀ ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿ , ಮಹಾರಾಜ್ ನೀಮ್ ಕರೋಲಿ ಬಾಬಾ , ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಾನಂದ ಪರಮಹಂಸ , ಶ್ರೀ ಸರ್ವಜ್ಞ , ಶ್ರೀ ಮಲೆ ಮಹದೇಶ್ವರ , ಶ್ರೀ ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭು , ಅಕ್ಕ ಮಹಾದೇವಿ , ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣ , ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರ , ಶ್ರೀ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ , ಶ್ರೀ ರೇವಣೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ , ಶ್ರೀ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ , ಶ್ರೀ ಸಂತ ತುಳಸಿದಾಸ, ಶ್ರೀ ಸಂತ ತುಕಾರಾಮ, ಶ್ರೀ ಸಂತ

ಕನಕದಾಸ, ಶ್ರೀ ಸಂತ ಪುರಂದರ ದಾಸ್, ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಸರಸ್ವತಿ, ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಗುರು, ಶ್ರೀ ಚಟ್ಟಂಬಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠ ಗುರುಪಾದರು, ಶ್ರೀ ಆಲತ್ತೂರು ಶಿವಯೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿ , ಸ್ವಾಮಿ ನಿತ್ಯಾನಂದ (ಕಾಳಂಗಾಡ್), ಶ್ರೀ ಅಯ್ಯ ಗುರು, ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಾನಂದ ಪರಮಹಂಸ (ವಡಕರ), ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಡ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಯೋಗಿನಿ ಅಮ್ಮ, ಶ್ರೀ ಸತ್ಯ ಸಾಯಿ ಬಾಬಾ, ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿ, ಮಾತಾ ಅಮೃತಾನಂದಮಯಿ, ಶ್ರೀ ಮೃತ್ಯಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ದೀರೇಂದ್ರ ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ(ಈಗಲೂ ಇದ್ದಾರೆ) ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಬೇಕು? ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನೀಡಬಹುದು.

ಇದು ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಜ್ಞಾನ. ಇದನ್ನು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ಗೊಂದಲಗೊಳಿಸಬಾರದು. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಗುರುಗಳು ಸಾಧಕನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಘಟನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸೋಣ. ಒಮ್ಮೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಾಧಕ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ನನಗೂ ನಿನಗೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಎಂದು ? ತಕ್ಷಣವೇ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತನು, "ಪ್ರಭೋ, ನೀವು ದೇಹವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಕೇಳಿದ್ದರೆ, ನೀವು ನನ್ನ ಒಡೆಯ ಮತ್ತು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ವಿನಮ್ರ ಸೇವಕ" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು.ಇನ್ನು ಬಹುಶಃ ನೀವು ಬುದ್ಧಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದಾದ್ರೆ , ನೀವೇ ನನ್ನ ಗುರು ಮತ್ತು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ವಿನಮ್ರ ಶಿಷ್ಯ. ಅಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೇಳಿದರೆ ನನಗೂ ನಿಮಗೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ, ನೀವೇನೋ ಅದೇ ನಾನು ಮತ್ತು ನಾನೇನೋ ಅದೇ ನೀವು" ಎಂದು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ತಾತ್ವಿಕ ಅರಿವಿನ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

6) ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆ , ಐಕ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆ :-

ಹೀಗೆ, ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನ ಆತ್ಮದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ (ಭ.ಗೀ.13/31), ಎಲ್ಲಾ ವೈವಿಧ್ಯಗಳು ಆತ್ಮದ ವಿವಿಧ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವ ಹಿಂದೂಗಳು ಆತ್ಮವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಏಕತೆಯ ಆಧಾರವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಏಕತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಹಿಂದೂಗಳು ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ.

7) ಗುರು ಅಥವಾ ಕುಲದೇವತಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ :-

ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಮೂರು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ. "ಸತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ನಿಮಗೆ ಅರಿವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ, ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸೇವೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ." (ಭ.ಗೀ.4/34).

"ಸಜ್ಜನಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು, ದುಷ್ಟರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಧರ್ಮವನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಲು ನಾನು ಯುಗಯುಗಾಂತರಗಳಿಗೆ ಅವತಾರ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ" (ಭ.ಗೀ.4/8).

"ಸಜ್ಜನಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು, ದುಷ್ಟರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಧರ್ಮವನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಲು ನಾನು ಯುಗಯುಗಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಅವತಾರ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ" (ಭ.ಗೀ.4/8).

“ಹೇ, ಭರತ! ಧರ್ಮವು ದುರ್ಬಲಗೊಂಡಾಗ ಮತ್ತು ಅಧರ್ಮವು ಉದಯಿಸಿದಾಗ, ನಾನು ಮಹಾ ಚೇತನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೇನೆ (ಭ.ಗೀ. 4/7).

ಈ ವಾಗ್ದಾನದ ಪ್ರಕಾರ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಪ್ರತಿ ಯುಗದಲ್ಲಿ , ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಗುರುಗಳು, ಆಚಾರ್ಯರು, ಧರ್ಮಬೋಧಕರು, ಅನುಭಿಗಳು, ಸತ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಜನ ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಅದು ನಿರಂತರವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.

ಇವು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಏಳು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು / ಮೂಲ ತತ್ವಗಳಾಗಿವೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -11) ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಏನು ? ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ?

ಉತ್ತರ :

"ಪಶುತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಜನಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನನ್ನು , ಅವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಶೋಡಶ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು, ಪಂಚ ಮಹಾ ಯಜ್ಞಗಳು ಮತ್ತು ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೋಕ್ಷವೆಂಬ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಏರಲು ," ಆತ್ಮನೋ ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥ, ಜಗತ್ ಹಿತಾಯಜಿ "- ಸ್ವಂತ ಆತ್ಮದ ಮೋಕ್ಷದ ಜೊತೆಗೆ, ಲೋಕಹಿತಕ್ಕಾಗಿ , ತ್ಯಾಗಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಸಾಧನೆ , ತಪಸ್ಸು , ಋಷಿ-ಗುರು- ಮತ್ತು ಕುಲ ದೇವತೆಗಳ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ಗಳಿಸಿದ / ಪಡೆದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸನಾತನ ಅಥವಾ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾರತೀಯರು ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸನಾತನ ಧರ್ಮ (ಶಾಶ್ವತ ಕಾನೂನು), ವೈದಿಕ ಧರ್ಮ (ವೇದಗಳ ನಿಯಮ), ಆರ್ಯ ಧರ್ಮ (ಉದಾತ್ತ ಧರ್ಮ) ಮತ್ತು ಮಾನವ ಧರ್ಮ (ಮನುಕುಲದ ಧರ್ಮ) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಎಂಬ ಪದವು ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿತು.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -12) ಸನಾತನ ಅಥವಾ ಹಿಂದೂಗಳ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥ ಯಾವುದು ?

ಉತ್ತರ : ಸನಾತನದ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥ " ವೇದ ". ಜ್ಞಾನದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಾರಾಂಶವಾಗಿದೆ. ಮಹರ್ಷಿ ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನನು ಕಲಿಸಲು ಮತ್ತು ಕಲಿಯಲು ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ವಿಷಯಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ , ಈ ಅಖಂಡವಾದ ವೇದವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ವೇದಗಳನ್ನು ವಿಭಜಿಸುವ ಮೂಲಕ ಋಷಿ ವೇದವ್ಯಾಸ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವೇದಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಋಗ್ವೇದ, ಯಜುರ್ವೇದ, ಸಾಮವೇದ ಮತ್ತು ಅಥರ್ವವೇದಗಳಾಗಿವೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -13) ಎಷ್ಟು ವೇದಗಳಿವೆ, ಹಿಂದೂ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೂಲ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯೋಣ :-

ಉತ್ತರ: ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವು ನಮ್ಮ 'ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಪಠಣ (ಆಚಾರ್ಯ)' ವಿಭಾಗದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ, ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಹುದು. ವೇದ (ಸಂಸ್ಕೃತ: वेदः) ಎಂಬ ಪದವು ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲ 'ವಿದ್' ನಿಂದ ಬಂದಿದೆ, ಅಂದರೆ 'ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು'. ಅದರ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ವೇದಗಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದ ಪವಿತ್ರ ಜ್ಞಾನದ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಈ ಪೂಜನೀಯ ಪಠ್ಯಗಳು ಆಳವಾದ ಒಳನೋಟಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ:

- ಪ್ರಕೃತಿ (ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರಪಂಚ - ದೇವತಾ ಸ್ವರೂಪ)
- ಆತ್ಮ (ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಯಂ - ಭೂತ ಸ್ವರೂಪ)
- ಪುರುಷ (ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಚೈತನ್ಯ - ಈಶ್ವರ ಸ್ವರೂಪ)
- ಪರಮಾತ್ಮ (ಅಂತಿಮ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ-ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪ)

ವೇದಗಳ ಗಮನಾರ್ಹ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಸೇರಿವೆ:

- ಕಾಲಾತೀತ ಮತ್ತು ಕರ್ತೃರಹಿತ
- ಶಾಶ್ವತ ಮತ್ತು ಅನಂತ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ
- ಅಪೌರುಷೇಯ: ಎಂದು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇದರರ್ಥ ಮಾನವ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೋ

ಇದರಲ್ಲಿಯ ಸತ್ಯಗಳು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಲ್ಲ.

ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ, ವೇದಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನದ ಆಳವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ದೈವಿಕವಾಗಿ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಲಾಯಿತು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ-ಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಕಾಲಾತೀತ ಅರಿವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ.

ವೇದ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರಗಳು ಯಾವುದೇ ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮಂತ್ರ-ದೃಷ್ಟಿ ಎಂಬ ದೈವಿಕ ದೃಷ್ಟಿ (ಮಂತ್ರ ದೃಷ್ಟಿ) ಯ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಆಂತರಿಕ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಅರ್ಥಗಳು ಮೂಲತಃ ಅದು ಬಹಿರಂಗಗೊಂಡವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರು, ತರ್ಕ ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಅವರಿಗೆ ಸವಾಲು ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವೇದಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ಅಂತಿಮ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ.

(ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ವೇದಗಳ ಮೂಲದ ವಿಷಯವನ್ನು ನಂತರ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ 81 ರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.)

ದ್ವಾಪರಯುಗದ ಅಂತ್ಯದ ವೇಳೆಗೆ, ವೇದಗಳ ಶಕ್ತಿಯು ಕ್ಷೀಣಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಜನರ ಆಯುಸ್ಸು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು, ಕಡಿಮೆ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳಾದರೂ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮ, ರುದ್ರ ಮತ್ತು ಇತರ ದೇವರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ, ವಿಷ್ಣುವು ಧರ್ಮವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಋಷಿ ಪರಾಶರ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವತಿಯ (ಕೃಷ್ಣ ದ್ವೈಪಾಯನ) ಮಗನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು.

ಜ್ಞಾನದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಾರಾಂಶವಾದ ವೇದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಇದಿತ್ತು. ಮಹರ್ಷಿ ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನನು ಅದರ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯ ಸುಲಭಕ್ಕಾಗಿ ವಿಷಯಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ವೇದವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಋಷಿಗಳು ವೇದವನ್ನು ನಾಲ್ಕಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಿದ ಕಾರಣ ವೇದವ್ಯಾಸ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪಡೆದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವೇದಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಋಗ್ವೇದ, ಯಜುರ್ವೇದ, ಸಾಮವೇದ ಮತ್ತು ಅಥರ್ವವೇದ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವೇದಗಳು ನಾಲ್ಕು ವಿಭಿನ್ನ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ:

1. ಸಂಹಿತಾ: ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ (ವೇದದ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗ) ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ಲೋಕಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.
2. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ: ಆಚರಣೆಗಳು, ಸಮಾರಂಭಗಳು ಮತ್ತು ತಾತ್ವಿಕ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಗದ್ಯ ವಿಭಾಗಗಳು.
3. ಅರಣ್ಯಕಗಳು (ಕರ್ಮ ಕಾಂಡ): ಕ್ರಿಯಾ, ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಆಚರಣೆಗಳು, ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.
4. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು (ಜ್ಞಾನ ಕಾಂಡ): ವೇದಾಂತ ಎಂದೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ

ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ, ಅರಣ್ಯಕಗಳು ಕಾರ್ಯವಿಧಾನದ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸತ್ಯಗಳ ಆಳವಾದ, ತಾತ್ವಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತವೆ.

ವೇದಗಳು (ಶ್ರುತಿ)

1. ಋಗ್ವೇದ: ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವೇದವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ವೇದವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿ ಋಗ್ವೇದವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಪೈಲ ಮಹರ್ಷಿಯ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಋಗ್ವೇದ ಶಾಖೆಯನ್ನು (ಶಾಖೆ ಎಂದರೆ ಶಾಲೆ) ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಋಗ್ವೇದದ ಅಧ್ಯಯನವು ಇತಿಹಾಸ, ಭೂಗೋಳ, ನಾಗರಿಕ, ವಾಣಿಜ್ಯ, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಋಗ್ವೇದವನ್ನು 10 ಮಂಡಲಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಂಡಲವನ್ನು ಹಲವಾರು ಸೂಕ್ತಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೂಕ್ತವು ಅನೇಕ ಮಂತ್ರಗಳು ಅಥವಾ ಋಕ್‌ಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಶೌನಕನ ಅನುವಾಕಾನುಕ್ರಮಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ (1) 10552 ಋಕ್‌ಗಳನ್ನು 1028 ಸೂಕ್ತಗಳಾಗಿ ಮತ್ತು (2) 1028 ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು 10 ಮಂಡಲಗಳಾಗಿ ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದೆ..

ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಪ್ರಮುಖ ತಾತ್ವಿಕ ಸೂಕ್ತಗಳು

ನಾಸದೀಯ ಸೂಕ್ತ - 10.129 ||

ಪುರುಷ ಸೂಕ್ತ - 10.10

ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ ಸೂಕ್ತ - 1.121 ||

ವಾಕ್ ಸೂಕ್ತ (वाक् सूक्तम्) - 10.125

ಅಸ್ಯ-ವಾಮಿಯ ಸೂಕ್ತ - 1.164 ||

ಶ್ರದ್ಧಾ ಸೂಕ್ತ - 10.151 ||

ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಪ್ರಮುಖ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸೂಕ್ತಗಳು

ಸಜ್ಜಾನ ಸೂಕ್ತ - 10.191

ದಾನಸ್ತುತಿ ಸೂಕ್ತ - ೧೦.೧೦೭ ಮತ್ತು ೧೧೭

ಅಕ್ಷ ಸೂಕ್ತ - 10.34

ವಿವಾಹ ಸೂಕ್ತ - 10.85

ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಪ್ರಮುಖ ನಿರೂಪಣಾ ಶ್ಲೋಕಗಳು

ವಿಷ್ಣು ಸೂಕ್ತ - 1.154 ||

ಸೋಮ ಸೂರ್ಯ ವಿವಾಹ ಸೂಕ್ತ - 10.85

ಶ್ಯಾವಸ್ವಿ ಸೂಕ್ತ - 5.61

ಮಂಡೂಕ ಸೂಕ್ತ - 7.103

ಇಂದ್ರ ವೃತ್ರ ಯುಧ ಸೂಕ್ತ - ೧.೮೦, ೨.೧೨

ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಪ್ರಮುಖ ಸಂವಾದ ಸೂಕ್ತಗಳು

ಪುರೂರವ-ಉರ್ವಶಿ ಸಂವಾದ - 10.95

ಯಮ -ಯಾಮಿ ಸಂವಾದ - 10.10

ಸರಮಾ -ಪಾನಿ ಸಂವಾದ - 10.108

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ -ನಾಡಿ ಸಂವಾದ - 3.33

ಇಂದ್ರ -ಮರುತ್ ಸಂವಾದ - 1.165

ಅಗಸ್ತ್ಯ -ಲೋಪಮುದ್ರಾ ಸಂವಾದ - 1.179

ವಸಿಷ್ಠ -ಸುದಾಸ್ ಸಂವಾದ - 7.83

ಇಂದ್ರ -ಇಂದ್ರಾಣಿ-ವೃಷಾಕಪಿ ಸಂವಾದ - 10.86

2. ಯಜುರ್ವೇದ: ವೇದವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿ ಯಜುರ್ವೇದವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಮಹರ್ಷಿ ವೈಶಂಪಾಯನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಯಜುರ್ವೇದ

ಶಾಖೆಯನ್ನು (ಶಾಖೆ ಎಂದರೆ ಶಾಲೆ) ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇದು ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಶುಕ್ಲ

ಯಜುರ್ವೇದ (ಸೂರ್ಯದೇವರಿಂದ ಋಷಿ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರಿಗೆ ಕಲಿಸಲಾಯಿತು). ಕೃಷ್ಣ ಯಜುರ್ವೇದ (ವೇದ ವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿಯಿಂದ

ಮಹರ್ಷಿ ವೈಶಂಪಾಯನನ್ ಅವರಿಗೆ ಕಲಿಸಲಾಯಿತು) . ಇಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಯಜ್ಞಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಂತ್ರಗಳ ಸಂಗ್ರಹವಿದೆ.

ಯಜುರ್ವೇದದ ಅಧ್ಯಯನವು ಆಯುಧ, ದೇವತಾರಾಧನೆ, ಉಪಾಸನಾ ವಿಧಾನಗಳು, ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ, ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ.

ಶುಕ್ಲ ಯಜುರ್ವೇದವನ್ನು ಕಣ್ಣಂ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ (1) 2086 ಋಕಗಳ (2) 328 ಅನುವಾಕಗಳ ಮತ್ತು (3) 40 ಮಂಡಲಗಳಾಗಿ ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕೃಷ್ಣ ಯಜುರ್ವೇದದ ಸಂಹಿತೆಗಳು ಈಗ ಲಭ್ಯವಿವೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ತೈತ್ತಿರಿಯಾ ಮತ್ತು ಮೈತ್ರಾಯಣಿ.

ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತಾ

ಇದು ಕೃಷ್ಣ ಯಜುರ್ವೇದ ಶಾಖೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಋಷಿ ವೈಶಂಪಯನನ್ ಅವರ ಶಿಷ್ಯ ಋಷಿ ತಿಥಿರಿ ಮೂಲಕ ಇದು ಬಹಿರಂಗವಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ 7 ಕಾಂಡಗಳು, 44 ಪ್ರಪಾತಗಳು, 631 ಅನುವಾಕಗಳು ಮತ್ತು 2198 ಕಂಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಮೈತ್ರಾಯಣಿ ಸಂಹಿತಾ

ಇದು 4 ಕಾಂಡಗಳು, 54 ಪ್ರಪಾತಗಳು ಮತ್ತು 3144 ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

3. ಸಾಮವೇದ: ಸಾಮವೇದವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಋಷಿ ಜೈಮುನಿಯ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಋಷಿ ವ್ಯಾಸ ಸಾಮವೇದ ಶಾಖೆಯನ್ನು (ಶಾಖೆ ಎಂದರೆ ಶಾಲೆ) ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸಾಮವೇದವು ಸಂಗೀತ ನೃತ್ಯ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ.

ಸಾಮವೇದವು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ..

ಇದು ಋಗ್ವೇದಕ್ಕೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ. ಸಾಮವೇದದ ಸಂಹಿತೆಯು ಋಗ್ವೇದ ಸಂಹಿತೆಯ ಅನೇಕ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈ ಮಂತ್ರಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಋಗ್ವೇದದ ಎಂಟು ಮತ್ತು ಒಂಬತ್ತನೇ ಮಂಡಲಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಸಾಮವೇದವನ್ನು ಕೇವಲ ಧಾರ್ಮಿಕ/ಉಪಾಸನೆಯ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಸಂಕಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಮವೇದವು ಯಾಜ್ಞಿಕ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಾಮವನ್ನು ಪರಿಸುವ ಉದ್ಗಾತ್ರ ಪುರೋಹಿತರಿಗೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಮಾಸ ಅಥವಾ ಹಾಡುಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜೈಮಿನಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಸಾಮ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಮವೇದವು ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ:

(1) ಪೂರ್ವಾರ್ಚಿಕಾ - ಪೂರ್ವಾರ್ಚಿಕಾ 6 ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ 640 ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

(2) ಉತ್ತರಾರ್ಚಿಕ - ಇದು 21 ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ (ಅಥವಾ 9 ಪ್ರಪಾತಕಗಳು) ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 1225

ಆಗಿದೆ.

ಪೂರ್ವಾರ್ಚಿಕಾ (640) ಮತ್ತು ಉತ್ತರಾರ್ಚಿಕಾ (1225) ದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಮಂತ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 1875. ಈ 1771 ಮಂತ್ರಗಳು

ಋಗ್ವೇದದಿಂದ ಬಂದವು, ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಮವೇದವು ಕೇವಲ 104 ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಮವೇದದಲ್ಲಿ ಏಳು ಸ್ವರಗಳಿವೆ. ನಾರದೀಯ ಶಿಕ್ಷಾ, ಪಾಣಿನಿಯ ಶಿಕ್ಷಾ ಮತ್ತು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಶಿಕ್ಷಾಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಈ ಸ್ವರಗಳು ಮೂರು ಮೂಲ ಸ್ವರಗಳಿಂದ ವಿಕಸನಗೊಂಡಿವೆ - ಉದಾತ, ಅನುದತ್ತ ಮತ್ತು ಸ್ವರಿತಾ.

ಸಾಮವೇದದ ತ್ರಿಸಪ್ತಕ:- ಇದು ಗಾಯಕನ ಪಿಚ್ ಅನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಂದ್ರ -(ಕೆಳ)-ಕಡಿಮೆ

ಮಧ್ಯ -(ಮಧ್ಯ) ಮಧ್ಯಮ

ತೀವ್ರ -(ಹೆಚ್ಚಿನ) ಪಿಚ್ ಅನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ವೇದಗಳನ್ನು 'ವೇದ ತ್ರಯ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳು ಮೂರು ವಿಧದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ ೧) ಪದ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಗಳು ೨) ಗದ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ೩) ಸಂಗೀತ ಪರಣಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಸಲಾದ ಗಾನರೂಪದ ಮಂತ್ರಗಳು.

4. ಅಥರ್ವೇದ: ಋಷಿ ವೇದವ್ಯಾಸರು ಅಥರ್ವೇದವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಋಷಿ ಸುಮಂತನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಥರ್ವೇದ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ (ಶಾಖೆ ಎಂದರೆ ಶಾಲೆ) ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅಥರ್ವವೇದವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ ಸಂಪತ್ತು ಪವಿತ್ರತೆ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಬದುಕು ನಿರಂತರ ಹೋರಾಟವಾಗಿದೆ. ಅಥರ್ವವೇದವು ಜೀವನದ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅಥರ್ವವೇದವು ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯ ವೇದವಾಗಿದೆ. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಬದುಕುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಔಷಧಗಳ ವಿವರಣೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೂ ಇದು ದೈವಿಕ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರವು ಹೇಗೆ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಬದುಕಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ : ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ- ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ- ಜೀವ ವಿಜ್ಞಾನ (ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ)- ಚಿಕಿತ್ಸಕ (ಔಷಧ ಆಯುರ್ವೇದ)- ಗಣಿತ- ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ- ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್- ಲೋಕಶಾಸ್ತ್ರ- ರಕ್ಷಣಾ ಮತ್ತು ಮಿಲಿಟರಿ ವಿಜ್ಞಾನ- ಪರಮಾಣು ಶಕ್ತಿ- ರೊಬೊಟಿಕ್ಸ್ ಮೊದಲಾದವು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಶೌನಕ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿನ ಅಥರ್ವವೇದವು 20 ಕಾಂಡಗಳಲ್ಲಿ 730 ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸುಮಾರು 5987 ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವೇದಕ್ಕೂ ನಾಲ್ಕು ವಿಭಾಗಗಳಿವೆ.

1. ಸಂಹಿತೆಗಳು - ಸಂಹಿತೆಗಳು ಶ್ಲೋಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪದ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿವೆ.

2. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ - ಗದ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುವ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

೩. ಅರಣ್ಯಕಗಳು ಅರಣ್ಯಕಗಳು ಕರ್ಮ ಕಾಂಡದ ಭಾಗವಾಗಿವೆ. ಕ್ರಿಯಾ ಅಥವಾ ಕರ್ಮ ಅಥವಾ ಉಪಾಸನಾ ಅಥವಾ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಭಾಗ.

೪. ಉಪನಿಷತ್ (ವೇದಾಂತಂ) ಜ್ಞಾನ ಕಾಂಡ- ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ತತ್ವವನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದನ್ನು ಉಪನಿಷತ್ (ವೇದಾಂತಂ) ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಉಪನಿಷತ್ (ಶ್ರುತಿ)

ಸುಮಾರು 2000 ಗ್ರಂಥಗಳು ಇದ್ದವು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 108 ಈಗ ಲಭ್ಯವಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 10

ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬರೆದ ದಶೋಪನಿಷತ್ತುಗಳು.

1. ಈಶಾವಾಸ್ಯಮ್,

2. ಕಟಮ್,

3. ಕೇನಮ್,

4. ಪ್ರಶ್ನ

5. ಮುಂಡಕಂ,

6. ಮಾಂಡೂಕ್ಯಂ,

7. ತೈತ್ತಿರಿಯಂ,

8. ಐತರೇಯಂ,

9. ಛಾಂದೋಕ್ಯಂ,

10. ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕಮ್

ವೇದಾಂತ/ಉಪನಿಷತ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಐದು ಉಪ-ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ (ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು):

- **ಅದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ**- ಇದು ಶ್ರೀ ಆದಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಿಂದ. ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತತ್ವ. ಬ್ರಹ್ಮ ಸತ್ಯಂ ಜಗತ್ ಮಿಥ್ಯಾ ಎಂಬುದು ಈ ತತ್ವದ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ.
 - **ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ**- ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಆತ್ಮವು ಬ್ರಹ್ಮದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮದಂತೆ ಹೋಲುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಆದರೂ ಒಂದು.
 - **ದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ**- ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ದ್ವೈತ. ಜೀವಾತ್ಮವು ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ.
 - **ದ್ವೈತಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ-(ಭೇದಾಭೇದ ಸಿದ್ಧಾಂತ)** ಇದರ ಶಿಕ್ಷಕರು ಭಾಸ್ಕರ , ನಿಂಬಾರ್ಕ ಮತ್ತು ಚೈತನ್ಯ. ಬ್ರಹ್ಮವು ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆತ್ಮವಿನಿಂದ ಬಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಂತರ ಭಿನ್ನವಾಗಿಲ್ಲ (ಅಭೇದಂ). ಭೇದಾಭೇದದ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿದಂತೆ ಅಂತಿಮ ವಾಸ್ತವವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಏಕತೆ ಅಥವಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬಹುತ್ವವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎರಡರ ಅಗತ್ಯ ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಸೇರಿದ ಮೂರನೇ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ.
 - **ಶುದ್ಧಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ**- ಶ್ರೀ ವಲ್ಲಭಾಚಾರ್ಯರು ಶುದ್ಧಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಆಚಾರ್ಯರು. ಜೀವಾತ್ಮ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮವು ಕಿಡಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಜಗತ್ ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಜೀವಾತ್ಮವು ಮಾಯೆಯೆಂಬ ಮೋಡದಲ್ಲಿ (ಅವಿದ್ಯೆ) ಸಿಲುಕಿದೆ. ಈ ಮೋಡವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಸತ್ಯವೇ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿನ ತತ್ವ.
- ವೇದಾಧ್ಯಯನವನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಆರು **ವೇದಾಂಗ**ಗಳಿವೆ,
- ವೇದಾಂಗಗಳು:-** ವೇದಾಂಗಗಳು ವೇದ ಮಂತ್ರಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡದೆ, ವೇದಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಅವು
1. **ಶಿಕ್ಷಾ** - ವೇದ ಮಂತ್ರಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ರೀತಿ (ಭಾವ).
 2. **ಕಲ್ಪ** - ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ, ಯಾಗಗಳಲ್ಲಿ, ಉಪಾಸನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಅನುಷ್ಠಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವೇದ ಮಂತ್ರಕ್ಕೂ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಕಲ್ಪ - ಆಚರಣೆಗಳು - ಕ್ರಿಯಾ, ವಿಧಿ, ವಿಧಾನಗಳಾಗಿವೆ.
 3. **ವ್ಯಾಕರಣ** - ಮಂತ್ರಗಳ ರಚನೆ, ಪದಗಳ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು.
 4. **ನಿರುಕ್ತ** - ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ - ಪದದ ಇತಿಹಾಸ, ವೈದಿಕ ಸಂದರ್ಭದ ಪ್ರಕಾರ ಪದಗಳ ಅರ್ಥ.

5. ಜ್ಯೋತಿಷ - ಖಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ - ಸ್ಥಳ-ಕಾಲ, ಮುಹೂರ್ತ, ನಕ್ಷತ್ರ, ತಿಥಿ, ಪಕ್ಷ, ತಿಂಗಳು, ಋತು, ಅಯನ, ಸಂವತ್ಸರ ಮತ್ತು ಯಾವ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು. ಯಜ್ಞ ಮತ್ತು ಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳದ ಜ್ಞಾನ.

6. ಛಂದಸ್ - (ಮಾಪನಗಳು) - ವೇದಗಳು ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತವಾಗಿವೆ. ಛಂದಸ್ ತಮ್ಮ ಸರಿಯಾದ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ವೇದಗಳು ಧ್ವನಿ ಅಥವಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಂತ್ರಗಳ ಪರಿಮಾಣಾತ್ಮಕ ರೂಪಗಳು ಮತ್ತು ಗುಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿಯ ಪ್ರತಿ ಸ್ವರದ , ವ್ಯಂಜನದ ಲಘು ಅಥವಾ ಧೀರ್ಘ ಅಂದರೆ ಅಳತೆಯನ್ನು ತೀರುಮಾನಿಸುತ್ತದೆ..

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವೇದವು **ಉಪವೇದ**ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಉಪವೇದಗಳು ವೇದಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ವೈದಿಕ ಬೋಧನೆಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಉಪವೇದಗಳನ್ನು ವೇದಗಳ ಭಾಗವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.ಅವು...

1. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ (ಖುಗ್ವೇದ) - ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂಬ ಪದವು ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತದ ವಿಜ್ಞಾನ ಎಂದರ್ಥ. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ, ನಾಗರಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ, ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಮಿಲಿಟರಿ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದ ತಂತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಠ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವು 15 ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ 195 ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ; ಆದಾಗ್ಯೂ, ಕೆಲವು ದಾಖಲೆಗಳು ಬಹು ಉಪ-ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ, ಇದರಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ವಿಷಯಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇನ್ನೂರರ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸ್ಟೇಟ್‌ಕ್ರಾಫ್ಟ್, ರಾಜತಾಂತ್ರಿಕತೆ, ಬೇಹುಗಾರಿಕೆ, ಯುದ್ಧ, ಶಾಂತಿ, ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಜಸ್ಟೀಸ್, ಕ್ರಿಮಿನಾಲಜಿ, ಸಿವಿಲ್-ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್. ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ ಮದುವೆ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳು ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಬಂಧಗಳು ಆಡಳಿತ ವಿಭಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಹಿತೆ ಮುಂತಾದ ಮಾನವ ಜೀವನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕಾದ ಯಾವುದೇ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಅಧಿಕೃತ ರಚನೆಯಿಂದ ಕೌಟಿಲ್ಯ ಹೊರಗಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಹೆಸರುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಆಚಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿದ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಗಳ

ಸಂಕಲನವಾಗಿ ಈ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

2. ಧನುರ್ವೇದ (ಯಜುರ್ವೇದ) :- ಈ ಉಪವೇದವು ನಾಗರಿಕ ಮತ್ತು ಮಿಲಿಟರಿ ರಕ್ಷಣೆ ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಜಯವನ್ನು ತರಲು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಯುದ್ಧ ಕಲೆ ಈಗ ಅದೃಶವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು

ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಬಿಲ್ಲು ಮತ್ತು ಬಾಣದ ಕಲೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಹಿತೆಗಳು ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಈ ವಿಜ್ಞಾನದ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಅಷ್ಟಿ ವಜ್ರಿ ಶತಗ್ನಿ ನಾಗಾಸ್ತ್ರ ವರುಣಾಸ್ತ್ರ ಆಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಂತಹ ಯುದ್ಧಾಯುಧಗಳ ಬಳಕೆಯ ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಾಣದ ವಿಧಾನಗಳು ಇವೆ. ಇದು ವೇದಕಾಲದಲ್ಲೂ ಅವುಗಳ ಬಳಕೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ನಂತರದ ರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತಗಳು ಈ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕಲೆಯ ಮೇಲೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯುದ್ಧಗಳ ವಿವರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಶ್ರುತಿಗಳು, ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಮತ್ತು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವಂತೆ, ಈ ವಿಜ್ಞಾನವು ಬ್ರಹ್ಮದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಋಗ್ವೇದ ಸೂಕ್ತವು (9.112) ಇಂದ್ರ, ವರುಣ, ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತು ರುದ್ರನ ಸ್ತುತಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಬಿಲ್ಲು ಮತ್ತು ಬಾಣದ ಕಲೆಯನ್ನು (ಬಾಣದ ತುದಿಗಳನ್ನು ರುಬ್ಬುವುದು ಮತ್ತು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತುವುದು) ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಧನುರ್ವೇದದ ಹಳೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕೆಲವು ತಿಳಿದಿರುವ ಪಠ್ಯಗಳೆಂದರೆ ಧನುರ್ವಿಧಿ, ದ್ರೌಣ ವಿದ್ಯಾ, ಕೋದಂಡ ಮಂಡನಂ ಮತ್ತು ಧನುರ್ವೇದ ಸಂಹಿತೆ.

3. ಗಂಧರ್ವವೇದ (ಸಾಮವೇದ) : - ಗಂಧರ್ವವೇದವು ಸಾಮವೇದದಿಂದ ಪಡೆದ ಸಂಗೀತದ ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ರಣಯನಿಯಿಂದ ಜೈಮಿನಿಯವರೆಗೆ ೧೩ ದಾರ್ಶನಿಕರು ಭರತವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಗಂಧರ್ವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಇದನ್ನು ಮಹರ್ಷಿ ಜೈಮಿನಿ ಮತ್ತು ಅವರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದರು. ಈ ಪುರಾತನ ವೇದವು ಗಾನವಿದ್ಯೆಯ ಮೂಲವಾಗಿತ್ತು ಇದು ನಾರದ ಶಿಕ್ಷಾದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿ ಹರಡಿತು. ಯಮಲಾಪ್ತಕ ತಂತ್ರವು ಗಂಧರ್ವವೇದದ ಪಠ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ (೩೬ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇಂದು ಇದು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಎಲ್ಲಾ ೬೪ ಕಲೆಗಳ ಭಾಗವಾಗಿ ಗಂಧರ್ವವೇದವನ್ನು ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

4. ಆಯುರ್ವೇದ- (ಋಗ್ವೇದ ಮತ್ತು ಅಥರ್ವ ವೇದ)- ಆಯುರ್ವೇದವು ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯದ ರಹಸ್ಯ ಮತ್ತು ರೋಗಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವ ಔಷಧಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಯಾವುದೇ ವಿಜ್ಞಾನವು ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಸಿದ್ಧಾಂತ (ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಅಂಶಗಳು) ಮತ್ತು ಮೂಲ ತತ್ವಗಳು. ನಂತರ ಕರ್ಮ ಭಾಗ (ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್) ಆ ತತ್ವಗಳ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಬಳಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಆಯುರ್ವೇದದ ಅಧ್ಯಯನವು ರೋಗಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸ ಎರಡನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆಯುರ್ವೇದದ ಮೂಲವನ್ನು ಧನ್ವಂತರಿ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ ಅವರು ಸಾಗರ ಮಂಥನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದರು. ಅವರಲ್ಲದೆ ಇತರ ಪ್ರಮುಖ ಹೆಸರುಗಳು ಐತರೇಯ ಕಾಶ್ಯಪ ಹರಿತ ಅಗ್ನಿವೇಶ ಮತ್ತು ಬೇಧಮುನಿ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಆಯುರ್ವೇದದ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳು: ಚರಕ ಸಂಹಿತೆ ಸುಶ್ರುತ ಸಂಹಿತೆ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟಾಂಗ ಹೃದಯ. ಈ ಮೂರು

ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬೃಹತ್-ತ್ವ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪತಂಜಲಿಯು ಸಹ ಆಯುರ್ವೇದದ ಬಗ್ಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

5. ಸ್ಥಾಪ್ಯ ವೇದ (ಅರ್ಥವೇದ)- ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಬದಲಿಗೆ ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಶಿಲ್ಪವೇದ ಅಥವಾ ಸ್ಥಾಪತ್ಯವೇದವನ್ನು ಉಪವೇದವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಕಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿಲ್ಪವು ಮೂಲತಃ ಜಲ ಸ್ರೋತಸ್ಸುಗಳು , ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸ್ಥಳಗಳು , ದೇವಾಲಯಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪದ ಸ್ಥಳಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಾಸ್ತು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಇದು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಶಿಲ್ಪಿಗೆ ರಚನೆಗಳ ಸರಿಯಾದ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ.

ಮುಂದೆ ಪುರಾಣಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ವೇದಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿ ಕಥೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಗಳು ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಉಪಪುರಾಣಗಳಿವೆ.

ಪುರಾಣಗಳು : ಅಷ್ಟಾದಶ ಪುರಾಣಗಳು

1. ಬ್ರಹ್ಮ ಪುರಾಣ
2. ವಿಷ್ಣು ಪುರಾಣ
3. ಶಿವ ಪುರಾಣ
4. ಭಾಗವತ ಪುರಾಣ
5. ಪದ್ಮ ಪುರಾಣ
6. ನಾರದ ಪುರಾಣ
7. ಮಾರ್ಕಂಡಾಯ ಪುರಾಣ
8. ಅಗ್ನಿ ಪುರಾಣ
9. ಭವಿಷ್ಯಪುರಾಣಂ
10. ಲಿಂಗ ಪುರಾಣ
11. ವರಾಹ ಪುರಾಣ
12. ಸ್ಕಂದಪುರಾಣ

13. ವಾಮನ ಪುರಾಣ

14. ಕೂರ್ಮ ಪುರಾಣ

15. ಮತ್ಸ್ಯ ಪುರಾಣಂ

16. ಗರುಡ ಪುರಾಣ

17. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪುರಾಣ

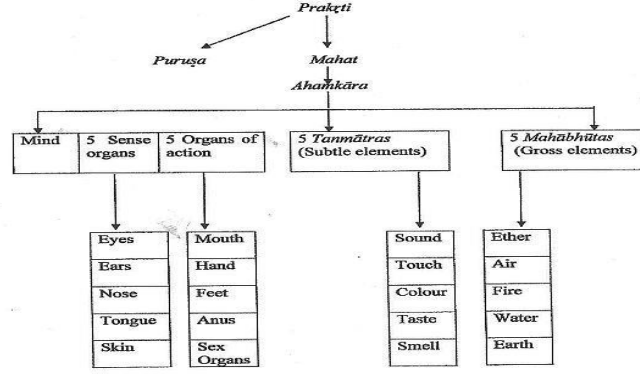
18. ಬ್ರಹ್ಮವೈವರ್ತಕಪುರಾಣಂ

ಈಗ **ದರ್ಶನಗಳು** , ಇವುಗಳು ಆರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಷಡ್ದರ್ಶನ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಆದಿಸ್ವರೂಪದ ಮೂರು ವಿಧದ ನೋವುಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು, ಸತ್ಯ ಅಥವಾ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ತಲುಪಲು ಇವುಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಯೋಗ ಮತ್ತು ಮೀಮಾಂಸಾ , ಕರ್ಮಕಾಂಡದೊಂದಿಗೆ ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಉಪಕರಣಗಳು. ಇವು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿವೆ. ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಸಾಂಖ್ಯ, ನ್ಯಾಯ, ವೈಶೇಷಿಕ ಮತ್ತು ವೇದಾಂತ. ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ತರ್ಕ ವಾದಗಳು ,ಚರ್ಚೆಗಳು ,ನಿಯಮಗಳು ,ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮದ ವಿವರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದ ಆಧಾರದೊಂದಿಗೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಟೀಕಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಲುಪುವ ಮಾರ್ಗಗಳಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಪೂರ್ವ ಆಚಾರ್ಯರರು ಈಗಾಗಲೇ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ತತ್ವಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಅವರ ಒಳನೋಟಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದು ,ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಅವರ ನಿಖರತೆಯನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಬಹುದು.

ದರ್ಶನಗಳು :-

1) ಸಾಂಖ್ಯ ದರ್ಶನ - ಕಪಿಲ ಮುನಿ - ಕಪಿಲ ಮುನಿ ಪುರಾತನ ಸಾಂಖ್ಯ ದರ್ಶನವನ್ನು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸುಸಂಬಂಧ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ಸಾಂಖ್ಯ ಪದದ ಅರ್ಥ ಸಂಖ್ಯೆ. ಇದು ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದ ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಘನ ದ್ರವ ಅನಿಲ ಮತ್ತು ಪ್ಲಾಸ್ಮಾ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಸಾಂಖ್ಯ ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ, ವಸ್ತುಗಳನ್ನು 24 ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಸಾಂಖ್ಯದ ಅಂತಿಮ

ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಮೋಚನೆಯು ಸೃಷ್ಟಿಯ 24 ಧಾತುರೂಪದ ತತ್ವಗಳ ಆಳವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದು ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಈ ತತ್ವಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅವು ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗದೆ ಮತ್ತು ಒಳಗೊಳ್ಳದೆ ಉಳಿದಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮವು ವಿಮೋಚನೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಂಖ್ಯ ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರವು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಆರು ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನ್ನು ಬಳಸುತ್ತದೆ. ಅವು

- ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣ: (ಗ್ರಹಿಕೆ) - ನೇರ ಅನುಭವ ಅಥವಾ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಪಡೆದ ತಕ್ಷಣದ ಜ್ಞಾನ.
- ಅನುಮಾನ ಪ್ರಮಾಣ: (ಅನುಮಾನ) - ಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ತಾರ್ಕಿಕತೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅವಲೋಕನಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ; ಉದಾ., ಹೊಗೆಯನ್ನು ನೋಡುವುದು ಇದರಿಂದ ಬೆಂಕಿಯ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಊಹಿಸುವುದು.

c) ಆಪ್ತವಚನ (ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯ) - ನಂಬಲರ್ಹ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಪಡೆದ ಜ್ಞಾನ,

ಅವುಗಳೆಂದರೆ:

- ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು (ವೇದಗಳು, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು)
- ಪ್ರಬುದ್ಧ ಶಿಕ್ಷಕರು (ಋಷಿಗಳು, ಗುರುಗಳು)
- ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ತಜ್ಞರು.

1. ಯೋಗದರ್ಶನ -ಪತಂಜಲಿಮಹರ್ಷಿ - ಪತಂಜಲಿ ಮಹರ್ಷಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಯೋಗದರ್ಶನವನ್ನು ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಗಾಗಿ

ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಿದರು. ಯೋಗ ದರ್ಶನವು ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಅತ್ಯಂತ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇತರ ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ, ಇಂದ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತಲುಪಲು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ವಿಮರ್ಶಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಧುರ್ಯವನ್ನು ಸವಿಯುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅದರ ರುಚಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬಂತೆ , ಯೋಗ ವಿಜ್ಞಾನವು ಬೌದ್ಧಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ನೇರವಾದ ಅನುಭವದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಈ ನೇರ ಗ್ರಹಿಕೆ, ಅಥವಾ 'ರುಚಿ', ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಅಂತಿಮ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ತಲುಪಲು ಎಂಟು ಹಂತಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗ ಎಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗ, ಅಂದರೆ "ಎಂಟು-ಅಂಗಗಳ ಯೋಗ," ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಸಮಗ್ರ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೂಲ ತತ್ವ:

ಚಿತ್ತ ವೃತ್ತಿ ನಿರೋಧ , "ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯ ಅಲೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡುವದರೊಂದಿಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು" ಎಂಬದು.

ಎಂಟು ಹಂತಗಳು:

1. ಯಮ (ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ನೈತಿಕತೆ)
2. ನಿಯಮಗಳು (ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು)
3. ಆಸನಗಳು (ಭಂಗಿಗಳು)
4. ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ (ಉಸಿರಾಟ ನಿಯಂತ್ರಣ)
5. ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ (ಇಂದ್ರಿಯ ವಾಪಸಾತಿ)
6. ಧಾರಣ (ಏಕಾಗ್ರತೆ)
7. ಧ್ಯಾನ (ಧ್ಯಾನ)
8. ಸಮಾಧಿ (ದೈವಿಕ ಸಮ್ಮಿಲನ)

ಈ ಹಂತಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಅಲೆಗಳನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ (ಚಿತ್ ವೃತ್ತಿ ನಿರೋಧ),

- ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿ- ಸ್ಪಷ್ಟತೆ- ಸ್ವಯಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ- ಮೋಕ್ಷ -

ಸಾಧಕ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ.

3. ನ್ಯಾಯದರ್ಶನ - ಗೌತಮ ಮುನಿ - ಗೌತಮ ಮುನಿ ಪುರಾತನ ನ್ಯಾಯದರ್ಶನವನ್ನು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಿದರು, ಇದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸುಸಂಬಂಧ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. -'ನ್ಯಾಯ' ಪದವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 'ಸರಿ' ಅಥವಾ 'ಸದಾಚಾರ'ವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಸರಿಯಾದ ತೀರ್ಪು ಅಥವಾ ನಿಜವಾದ ತಾರ್ಕಿಕ ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ನ್ಯಾಯವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೌದ್ಧಿಕ, ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ, ತಾರ್ಕಿಕ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಾರ್ಕಿಕಶಾಸ್ತ್ರ ಅಥವಾ ಚರ್ಚೆಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನ್ಯಾಯದ ತತ್ವವು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಒಬ್ಬರ ಸತ್ಯವನ್ನು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗಿ ಮತ್ತು ತಾರ್ಕಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳ ವಿರುದ್ಧ ವಿರೋಧಿಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದು. ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ನ್ಯಾಯ ದರ್ಶನವು ಸತ್ಯವನ್ನು ತಲುಪಲು ನಾಲ್ಕು ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತದೆ. ಅವು

. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ (ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಗ್ರಹಿಕೆ)

.. ಅನುಮಾನ (ಊಹೆಯ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು)

... ಉಪಮಾನ (ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೋಲಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು)

... ಆಪ್ತ ವಚನ ಅಥವಾ ಶಬ್ದ (ಪದ ಅಥವಾ ಮೌಖಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯ). ನಂಬಲರ್ಹ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಪಡೆದ ಜ್ಞಾನ.

ನ್ಯಾಯ ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಅನುಮಾನ (ಕಲ್ಪನೆ) ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯನ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಅದೃಷ್ಟ (ಭಾಗ್ಯ) ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿ, ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ನಾಶಕ್ಕೆ ಅವನೇ ಅಂತಿಮ ಕಾರಣ. ಅವನು ಅದೃಷ್ಟದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದರ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಮಾನವ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವವನು. ಅವರು ಸರ್ವಶಕ್ತ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರ ಮೂಲಕ ಅವರು ಜಗತ್ತನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ. ಎಲ್ಲಾ ಭೌತಿಕ ವಸ್ತುಗಳು, ಮಾನವ ಜೀವನದ ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ವಾಹನಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ದೇವರ

ಅನುಗ್ರಹವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಜೀವಿಯು ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಥವಾ ಮೋಕ್ಷದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

4. ವೈಶೇಷಿಕದರ್ಶನ - ಕಣಾದಮುನಿ :- ಋಷಿ ಕಣಾದಮುನಿಯನ್ನು ವೈಶೇಷಿಕ ಪದ್ಧತಿಯ ಸ್ಥಾಪಕರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇದರ ವಿಧಾನ ನ್ಯಾಯದಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ವೈಶೇಷಿಕನು ಪರಮಾಣುವನ್ನು (ಅಣುವನ್ನು) ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೂಲ ವಸ್ತುವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಕೃತಿಯು ಪರಮಾಣುವಿನಿಂದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಕೃತಿಯು ಪರಮಾಣುವಿನಲ್ಲಿ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಮಾಣು ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿನ ಕಲ್ಪನೆ. ಎರಡನೆಯದು ಈ ದರ್ಶನವು ಸತ್ಯವನ್ನು ತಲುಪಲು ಕೇವಲ ಎರಡು ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ, ಮೊದಲನೆಯದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ (ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಗ್ರಹಿಕೆ) ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದು ಅನುಮಾನ (ಊಹೆಯಿಂದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು).

ಕಣಾದನು ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚಿಸದಿದ್ದರೂ, ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ದೇವರು (ಗೋಚರ ಶಕ್ತಿ) ಪ್ರಪಂಚದ ಸಮರ್ಥ ಕಾರಣವೆಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಶಾಶ್ವತ ಪರಮಾಣುಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಭೌತಿಕ ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆ. ವೈಶೇಷಿಕ ಚಿಂತನೆಯ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಪದಾರ್ಥವು ಯೋಚಿಸಬಹುದಾದ ಮತ್ತು ಹೆಸರಿಸಬಹುದಾದ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಏಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ವಸ್ತು ದ್ರವ್ಯವು ಒಂಬತ್ತು ವಿಧಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ,ಹೆಸರಿಸಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವದ ವಸ್ತುಗಳು ಪದಾರ್ಥಗಳಾಗಿವೆ.

Padartha (categories)	
1. Substance	(Dravya)
2. Quality	(Guna)
3. Action	(Karma)
4. Generality	(Samanya)
5. Particularity	(Vishesa)
6. Inherence	(Samavaya)
7. Non-being	(Abhava)

ಭೌತಿಕ ವಸ್ತುಗಳ ಜ್ಞಾನವು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ನಾವು ನೋಡುವ ಜಗತ್ತು ಮತ್ತು ಅದು ಕೊಡುವ ಅನುಭವ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಆತ್ಮ, ಇಂದ್ರಿಯ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ವಸ್ತುವಿನ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ನೋವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವೈಶೇಷಿಕ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆನಂದದಿಂದ ಆಸೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಆನಂದದಿಂದ, ರಾಗ ಅಥವಾ ಬಯಕೆಯು ಅದೇ ರೀತಿಯ ಆನಂದ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು

ಸಾಧಿಸುವ ವಿಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಂಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆನೆ (ರಾಗ), ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಕಾಮ (ಮೋಹಂ) ಇವುಗಳನ್ನು ದೋಷಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವುಗಳು ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಸ್ವಯಂ ಜ್ಞಾನದ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಜ್ಞಾನವು ಸುಳ್ಳು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಆಕರ್ಷಣೆ, ದ್ವೇಷ, ಕಾಮ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಡುಕುಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಆಗ ಚಟುವಟಿಕೆಯೂ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಕರ್ಮದ ಜನ್ಮವು ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ತಾನಾಗಿ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ.

5. ಪೂರ್ವ ಮೀಮಾಂಸದರ್ಶನ (ಮೀಮಾಂಸದರ್ಶನ) - ಜೈಮಿನಿ ಮಹರ್ಷಿ :- ಋಷಿ ಜೈಮಿನಿ ಮೀಮಾಂಸಾ ತತ್ತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಸ್ಥಾಪಕ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೀಮಾಂಸವು ವೇದಗಳ ಉಪಾಸನಾ ವಿಭಾಗದ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಜೈಮಿನಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ವಿಧಾನವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ಮೂರು ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ದೇವಋಣ ಋಷಿಋಣ , ಪಿತೃಋಣ. ಜೈಮಿನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಉಪಾಸನೆ, ಅನುಷ್ಠಾನ, ಹೋಮ ಮತ್ತು ಯಾಗಾದಿ ಕ್ರಿಯಾಕಾಂಡಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಸಿಗುವ ಸ್ವರ್ಗದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅವರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕೆಲವು ಮೀಮಾಂಸಾ ಪಂಡಿತರು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಅಥವಾ ಪರಮ ಪುರುಷನಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಟಮ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲಿಯ ಲಕ್ಷ್ಯ

6. ಉತ್ತರಮೀಮಾಂಸದರ್ಶನ (ವೇದಾಂತದರ್ಶನ) - ಬಾದರಾಯಣ ಮಹರ್ಷಿ :- ವೇದಾಂತ ಎಂಬ ಪದವು ಎರಡು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳಿಂದ ಸಂಯೋಜಿತ ಪದವಾಗಿದೆ: 'ವೇದ' ಮತ್ತು 'ಅಂತ' ಎಂದರೆ ವೇದನಂ ಅಂತಃ. ಅಥವಾ 'ವೇದಗಳ ಅಂತ್ಯ'. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ವೇದಾಂತದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ವೇದಾಂತ ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನ ಮೀಮಾಂಸಾ , ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಅಥವಾ ವೇದಗಳ ತಾತ್ವಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದರ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ವೇದಾಂತವು ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಆತ್ಮ, ದೈವದ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರ , ಈ ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನದ ಮುಖ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ಮೂಲವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು (ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ) ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರೂ ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೇ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ವೇದಾಂತದ ಮೂಲಕ ಧರ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಸಂಭವನೀಯ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದವು. ಅವರ ಸೂತ್ರಗಳು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದವು ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವೇದಾಂತಿಕ ಚಿಂತನೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲು ವಿವಿಧ

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ (ಭಾಷ್ಯ) ಲೇಖಕನು ವೇದಾಂತದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಶಾಲೆಯ ಸ್ಥಾಪಕನಾದನು. ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು (ಅದ್ವೈತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ), ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು (ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ), ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು (ದ್ವೈತ) ಮತ್ತು ನಂತರದ ಪ್ರತಿಪಾದಕರಾದ ವಲ್ಲಭಾಚಾರ್ಯರು (ಶುಧಾದ್ವೈತ), ನಿಂಬಾರ್ಕ, ಭಾಸ್ಕರ ಮತ್ತು ಚೈತನ್ಯ ಪ್ರಭು (ಭೇದಾಭೇದ) ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ವಿವಿಧ ವೇದಾಂತ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇವನ್ನು **ಸೂತ್ರಗಳು** ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಷಡ್-ದರ್ಶನಗಳು ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೂತ್ರಗಳು ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸೂತ್ರಗಳಿವೆ.

ಸೂತ್ರಗಳು:

ಕಲ್ಪ ಸೂತ್ರ,

ಸ್ಮಾರ್ತ ಸೂತ್ರ

ಸಾರೌತ್ ಸೂತ್ರ

ಧರ್ಮ ಸೂತ್ರ

ಗೃಹ್ಯ ಸೂತ್ರ

ಶುಲ್ಪ ಸೂತ್ರ

ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರ

ಅರ್ಥ ಸೂತ್ರ

ಕಾಮ ಸೂತ್ರ

ಶಿವ ಸೂತ್ರ

ನಾರದ ಭಕ್ತಿ ಸೂತ್ರ ..ಇತ್ಯಾದಿ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಿವೆ(ಇತಿಹಾಸಗಳು). **ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ** ಮತ್ತು **ವ್ಯಾಸ ಮಹಾಭಾರತ**. ಮೂರನೆಯ ಮಹಾ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ "**ದಿಗ್ವಿಜಯ**". ಭಗವದ್ಗೀತೆಯು ಮಹಾಭಾರತದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸನಾತನ ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಗವದ್ಗೀತೆ :- ಶ್ರೀಮದ್ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯು ಮಹಾಭಾರತದ 25 ರಿಂದ 45 ರವರೆಗಿನ ಭೀಷ್ಮ ಪರ್ವ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು. 18

ಅಧ್ಯಾಯಗಳು, 700 ಪದ್ಯಗಳು. 701 ಶ್ಲೋಕಗಳು ಅನೇಕ ಗೀತಾ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ("ಪ್ರಾಕೃತಂ ಪುರುಷಂ ಚೈವ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಾಮೇವ ಚ ಏತದ್ವೇದಿತುಮಿಚ್ಛಾಮಿ ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞೇಯಂ ಚ

ಇನ್ಯೇಶವ") ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 700. ಶ್ರೀ

ಶಂಕರರ ಗೀತಾ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನ ಉತ್ತರದೊಂದಿಗೆ ಶಂಕರ ಭಾಷ್ಯವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇತಿಹಾಸಗಳು :-

1. ರಾಮಾಯಣ

2. ಮಹಾಭಾರತ

ಈ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಪಂಚಮವೇದಗಳು ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ರಾಮಾಯಣ :-

ರಾಮಾಯಣವು ಏಳು ಕಾಂಡಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ

1. ಬಾಲಕಾಂಡ

2. ಅಯೋಧ್ಯಕಾಂಡ

3. ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ

4. ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

5. ಸುಂದರಕಾಂಡ

6. ಯುಧ್ಧ ಕಾಂಡ

7. ಉತ್ತರ ಕಾಂಡ

ಮಹಾಭಾರತ:-

ಮಹಾಭಾರತವು 18 ಪರ್ವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

1. ಆದಿಪರ್ವ

2. ಸಭಾ ಪರ್ವ

3. ಅರಣ್ಯ ಪರ್ವ

4. ವಿರಾಟ ಪರ್ವ

5. ಉದ್ಯೋಗ ಪರ್ವ

6. ಭೀಷ್ಮ ಪರ್ವ

7. ದ್ರೋಣ ಪರ್ವ

8. ಕರ್ಣಪರ್ವ

9. ಶಲ್ಯ ಪರ್ವ

10. ಸೌಪ್ತಿಕಪರ್ವ

11. ಸ್ತ್ರೀಪರ್ವ

12. ಶಾಂತಿ ಪರ್ವ

13. ಅನುಸಾನ ಪರ್ವ

14. ಅಶ್ವಮೇಧಿಕಪರ್ವ

15. ಆಶ್ರಮವಾಸ ಪರ್ವ

16. ಮುಸಲ ಪರ್ವ

17. ಮಹಾಪ್ರಸ್ಥಾನ ಪರ್ವ

18. ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಣಪರ್ವ

ಶ್ರೀಮದ್ ಭಗವದ್ಗೀತೆ

(ಇದರಲ್ಲಿ 18 ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿವೆ)

ಅಧ್ಯಾಯ 1: ಅರ್ಜುನ ವಿಷಾದ ಯೋಗ

ಅಧ್ಯಾಯ 2: ಸಾಂಖ್ಯ ಯೋಗ

ಅಧ್ಯಾಯ 3: ಕರ್ಮ ಯೋಗ

ಅಧ್ಯಾಯ 4: ಜ್ಞಾನ ಯೋಗ

ಅಧ್ಯಾಯ 5: ಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸ ಯೋಗ

ಅಧ್ಯಾಯ 6: ಧ್ಯಾನ ಯೋಗ

ಅಧ್ಯಾಯ 7: ವಿಜ್ಞಾನ ಯೋಗ

ಅಧ್ಯಾಯ 8: ಅಕ್ಷರ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಯೋಗ

ಅಧ್ಯಾಯ 9: ರಾಜ ವಿದ್ಯಾ ಯೋಗ

ಅಧ್ಯಾಯ 10: ವಿಭೂತಿ ಯೋಗ

ಅಧ್ಯಾಯ 11: ವಿಶ್ವರೂಪ ಸಂದರ್ಶನ ಯೋಗ

ಅಧ್ಯಾಯ 12: ಭಕ್ತಿ ಯೋಗ

ಅಧ್ಯಾಯ 13: ಕ್ಷೇತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ವಿಭಾಗ ಯೋಗ

ಅಧ್ಯಾಯ 14: ಗುಣ ತ್ರಯ ವಿಭಾಗ ಯೋಗ

ಅಧ್ಯಾಯ 15: ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಯೋಗ

ಅಧ್ಯಾಯ 16: ದೈವಾಸುರ ಸಂಪದ್ ವಿಭಾಗ ಯೋಗ

ಅಧ್ಯಾಯ 17: ಶ್ರದ್ಧಾ ತ್ರಯ ವಿಭಾಗ ಯೋಗ

ಅಧ್ಯಾಯ 18: ಮೋಕ್ಷ ಸನ್ಯಾಸ ಯೋಗ

ಸ್ಮೃತಿಗಳು :-

ಇನ್ನು ಹೇಳಲು ಉಳಿದಿರುವುದು ಸ್ಮೃತಿಗಳು. ಸ್ಮೃತಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಭಾಗವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವು ಭಾರತೀಯರ ದೈನಂದಿನ ಕೃತ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. 23 ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಅಥವಾ ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಮನು, ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಾಶರರು ಪ್ರಮುಖರು. ಉಳಿದ ಇಪ್ಪತ್ತು ವಿಷ್ಣು, ದಕ್ಷ, ಸಂವರ್ತ, ವ್ಯಾಸ, ಹರಿತ, ಶತತಪ, ವಸಿಷ್ಠ, ಯಮ, ಆಪಸ್ತಂಬ, ಗೌತಮ, ದೇವಲ, ಸಂಖ, ಲಿಖಿತ, ಉಷನ, ಅತ್ರಿ, ಅಂಗಿರಸ, ಕಾತ್ಯಾಯನ, ಬೃಹಸ್ಪತಿ, ಸೌನಕ ಮತ್ತು ಶಾಂಡಿಲ್ಯ.

ಆಗಮಗಳು ಅಥವಾ ವೈದಿಕ ಆಗಮಗಳು ಅಥವಾ ತಂತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರ:

ವೇದಗಳು ತೋರಿದ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಲು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರಾದ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಆಗಮಗಳೆಂಬ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಗಮಗಳು ಎಂದರೆ ಇಳಿದು ಬಂದಿರುವುದು. ವೇದಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ವೈದಿಕ ಆಗಮಗಳು ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸುಂದರವಾದ ಸಾಧ್ಯಶ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವುದಾದರೆ, ವೇದಗಳು ಮಾರ್ಗಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಆಗಮಗಳು ಕುದುರೆಗಳು. ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಲು ಸುಗಮ ಮತ್ತು ವೇಗದ

ವಾಹನಗಳು/ಉಪಕರಣಗಳು/ಆದೇಶಗಳು/ವಿಧಿಗಳು/ಸಾಧನಗಳು/ತಂತ್ರಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂತ್ರಗಳು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಗೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತಂತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ತಂತ್ರ, ಆಗಮ, ನಿಗಮ, ಯಮಲಂ, ಡಮರಂ ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ತಂತ್ರದ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾದ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳಿವೆ.

ಆಗಮ / ತಂತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ:-

1. ಶೈವ ಆಗಮ :- ಶಿವ ಆಗಮವನ್ನು , ಮಹಾದೇವನು ಗುರುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ನೀಡಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಶಿವ ಆಗಮ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. **28** ಶೈವ ಆಗಮಗಳಿವೆ.

2. ಶಾಕ್ತ ಆಗಮ :- ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಂತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ನಿಗಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತೆ ಪಾರ್ವತಿ ಗುರುವಿನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ರಹಸ್ಯವೇ ಶಾಕ್ತ ಆಗಮ. **77** ಶಾಕ್ತೀಯ ಆಗಮಗಳಿವೆ.

3. ವೈಷ್ಣವ ಆಗಮಗಳು :- ವೈಷ್ಣವ ಆಗಮಗಳು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ವೈಷ್ಣವ ತತ್ವವನ್ನು ನಂಬುವವರಿಗೆ , ಆರಾಧನೆಯ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಹಿಂದೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿವೆ. **215** ವೈಷ್ಣವ ಆಗಮಗಳಿವೆ. ಇದನ್ನು ಸಂಹಿತೆ ಮತ್ತು ಪಂಚರಾತ್ರ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಇವುಗಳ ಹೊರತಾಗಿ

ಸೌರ ಆಗಮವು ಸೂರ್ಯನ ಆರಾಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ.

ಗಣಪತ್ಯ ಆಗಮವು ಗಣೇಶನ ಪೂಜೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ.

ಕುಮಾರ ಆಗಮವು ಸ್ಕಂದ ಅಥವಾ ಷಣ್ಮುಖ ಅಥವಾ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ಆರಾಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ.

ಭೈರವ ಆಗಮ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಭೂತಾದಿ ಆಗಮಗಳೂ ಇವೆ.

ಇವು ಹಿಂದೂ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಡಿಪಾಯ. ಈ ಮೂಲ ಪಠ್ಯಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಮತ್ತು ವಿವರಿಸುವ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾನ್ ಋಷಿ-ಸಮಾನ ಆಚಾರ್ಯರಿಂದ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಇತರ ಪಠ್ಯಗಳಿವೆ.

"ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಠನ (ಪಂಡಿತ:)" ವಿಭಾಗದ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಷಯವು , ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆಯ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ

ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಠನ (ಋಗ್ವೇದ ಪಂಡಿತ:)

ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಠನ (ಸಾಮವೇದ ಪಂಡಿತ:)

ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಠನ (ಭಾಗವತ ಪಂಡಿತ:)

ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಠನ (ದರ್ಶನ್ ಪಂಡಿತ:)

ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಠನ (ಯೋಗ ಪಂಡಿತ:)

ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಠನ (ಜ್ಯೋತಿಷ್ ಪಂಡಿತ:)

ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಠನ (ಆಯುರ್ವೇದ ಪಂಡಿತ:)

ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಠನ (ಸ್ಥಾಪ್ಯವೇದ ಪಂಡಿತ:)

ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಠನ (ಉಪನಿಷತ್ ಪಂಡಿತ:)

ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಠನ (ಭವಿಷ್ಯಪುರಾಣ ಪಂಡಿತ:)

ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಠನ (ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ ಪಂಡಿತ:)

ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಠನ (ಶ್ರೀಮದ್ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಪಂಡಿತ:)

ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಠನ (ದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪಂಡಿತ:)

ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಠನ (ಶೈವಾಗಮ ಪಂಡಿತ:)

ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಠನ (ವೈಷ್ಣವಾಗಮ ಪಂಡಿತ:) ಇತ್ಯಾದಿ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -14) ಒಂದು ನೋಟದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಇತಿಹಾಸ :

ಉತ್ತರ : ಹಿಂದೂವಿನ ಇತಿಹಾಸ ವಿಶ್ವದ ಇತಿಹಾಸವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಏಕೈಕ ಧರ್ಮವೆಂದರೆ

ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ. ನಾವು ಅದರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ನಾವು **155.5** ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ವರ್ಷಗಳ (**155.5 X 10¹²** ವರ್ಷಗಳು) ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ, ಭಾರತೀಯರು ಮರೆತಿರುವ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದ ಕಾಲಗಣನೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಹೀಗೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ, ತ್ರಾಸರೇಣು, ತೃತಿ, ವೇದ, ಲವ, ನಿಮಿಷ, ಕ್ಷಣ, ಕಷ್ಟ, ವಿನಾಡಿ, ಲಘು, ನಾಡಿ, ಮುಹೂರ್ತ, ಯಾಮ, ತಿಥಿ ಅಥವಾ ದಿನ, ಪಕ್ಷ, ಮಾಸ, ಋತು , ಅಯನ, ವರ್ಷ, ದೇವವರ್ಷ (**360** ಮಾನವ ವರ್ಷಗಳು) ಅಥವಾ ಪಿತೃ ವರ್ಷ, ಯುಗ (ಕೃತಯುಗ, ತ್ರೇತಾಯುಗ, ದ್ವಾಪರಯುಗ, ಕಲಿಯುಗ), ಮಹಾಯುಗ (ನಾಲ್ಕು ಯುಗ), ಮನ್ವಂತರ, ಕಲ್ಪ, ಬ್ರಹ್ಮ ದಿನ, ಬ್ರಹ್ಮ ಮಾಸ, ಬ್ರಹ್ಮ ವರ್ಷ, ಪರಾರ್ಥ, ಪರ ಅಥವಾ ಮಹಾಕಲ್ಪ.

ಒಂದು ಕಲಿಯುಗ = **4,32,000** ಮಾನವ ವರ್ಷಗಳು

ಒಂದು ದ್ವಾಪರಯುಗ = **8,64,000** ಮಾನವ ವರ್ಷಗಳು

ಒಂದು ತ್ರೇತಾ ಯುಗ = **12,96,000** ಮಾನವ ವರ್ಷಗಳು

ಒಂದು ಕೃತ ಯುಗ = **17,28,000** ಮಾನವ ವರ್ಷಗಳು

ಒಂದು ಮಹಾಯುಗ = ಒಂದು ಚತುರ ಯುಗ = **43,20,000** ಮಾನವ ವರ್ಷಗಳು

ಒಂದು ಮನ್ವಂತರಂ = **71** ಮಹಾಯುಗಗಳು

ಒಂದು ಕಲ್ಪ = **14** ಮನ್ವಂತರಗಳು = **1000** ಮಹಾಯುಗಗಳು

ಬ್ರಹ್ಮ ದಿನ = ಎರಡು ಕಲ್ಪಗಳು = **2000** ಮಹಾಯುಗಗಳು

ಪರ ಅಥವಾ ಒಂದು ಮಹಾ ಕಲ್ಪ = ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮ ಆಯುಸ್ಸು = (**2000 x 4320000 x 360 x 100**)=

311,040,000,000,000 ವರ್ಷಗಳು = **311.04** ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ವರ್ಷಗಳು.

ಇದು ಬ್ರಹ್ಮನ **51** ನೇ ವರ್ಷ. ನಾವು ಈಗಿನ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಹಾಕಲ್ಪದ ಎರಡನೇ ಪರಾರ್ಥದ **1** ನೇ ಬ್ರಹ್ಮ ವರ್ಷದ **1** ನೇ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸುಮಾರು **155.5** ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಈಗಿನ ಬ್ರಹ್ಮನು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಈ ಕಲ್ಪದ ಹೆಸರು ಶ್ವೇತವರಾಹ ಕಲ್ಪ. ಶ್ವೇತವರಾಹ ಕಲ್ಪದ ಆರು ಮನ್ವಂತರಗಳು ಕಳೆದಿವೆ. ಏಳನೆಯ ವೈವಸ್ವತ ಮನ್ವಂತರದ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಹಾಯುಗಗಳು ಕಳೆದಿವೆ. ನಾವು ಈಗ **28**ನೇ ಮಹಾಯುಗದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೃತಯುಗ,

ತ್ರೇತಾಯುಗ, ದ್ವಾಪರ ಯುಗಗಳ ನಂತರ ಈಗ ಇದು ಕಲಿಯುಗ.ಹೀಗೆ ನಾವು ಈಗ ಕಲ್ಪದ ಏಳನೇ ವೈವಸ್ವತ ಮನ್ವಂತರದ
28ನೇ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಲಿಯುಗವು **3102 BC** ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದು ಫೆಬ್ರವರಿ **17** ಮತ್ತು **18** ರ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ. ಅಥವಾ
ಈ ಕಲಿಯುಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ **5125** ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಿವೆ (**AD 2024** ಗೆ). ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ನಾವು ಈಗ ಶ್ವೇತವರಾಹ ಕಲ್ಪದ
7 ನೇ ವೈವಸ್ವತ ಮನ್ವಂತರದ **28** ನೇ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಬ್ರಹ್ಮನ **51** ನೇ ವರ್ಷದ **1** ನೇ ದಿನ.
ಪ್ರಸ್ತುತ ಶ್ವೇತವರಾಹ ಕಲ್ಪಕ್ಕೆ **1960.90** ಮಿಲಿಯನ್ ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಈಗ ಈ ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಒಂದು
ನೋಟದಲ್ಲಿ ನೋಡೋಣ.

ಪ್ರತಿ ಮನ್ವಂತರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಮುಂದಿನ ಮನ್ವಂತರದ ಅಧಿಪತಿ ಮನು ಹೊಸ
ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮನ್ವಂತರದ ಅವಧಿ **306.72** ಮಿಲಿಯನ್ ವರ್ಷಗಳು. ಪ್ರಸ್ತುತ **7** ನೇ ವೈವಸ್ವತ ಮನುವಿನ
ಯುಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದ **120.5331** ಮಿಲಿಯನ್ ವರ್ಷಗಳು. ವೈವಸ್ವತ ಮನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮಾನವ ಕುಲವು
ಭೂಮಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹರಡಿದೆ. **57.024** ದಶಲಕ್ಷ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, **15** ನೇ ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ, ಮಾಂಧಾತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು
ಭರತವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಗಂಗಾ ನದಿಯನ್ನು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಆಳಿದನು. **39.744** ದಶಲಕ್ಷ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪರಶುರಾಮನು **19** ನೇ
ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಜಮದಗ್ನಿ ಋಷಿಯ ಮಗನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಋಷಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ರಾಜಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದರು.
ಶ್ರೀರಾಮನು **18.144** ದಶಲಕ್ಷ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ **24** ನೇ ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಈ
ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಋಷಿ ವಸಿಷ್ಠರು ರಾಜಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದರು. (ವಾಯು ಪುರಾಣ **98/72**, ಹರಿವಂಶ ಪುರಾಣ **4/41**, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
ಮಹಾ ಪುರಾಣ **104/11**) . (**A.D.2024** ರಲ್ಲಿ) **5125** ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ (**3102.B.C.** ಯಲ್ಲಿ) **28** ನೇ ದ್ವಾಪರ
ಯುಗದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅವತರಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಮಥುರಾ ನಗರವನ್ನು ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದನು. ಭಾಗವತವು
(**6/94,95,96**) , ಕೃಷ್ಣ ವರ್ಷ **30 (3072. B.C.)**, ಕೃಷ್ಣ ವರ್ಷ **230 (2872 B.C.)** ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣ ವರ್ಷ **260**
(**2842.B.C.**) ನಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಭಾಗವತ ಪಾರಾಯಣ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ
ಸಾಮೂಹಿಕ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ಇದೊಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸದ ಅನುಭವ. ಆದರೆ ಕಳೆದ **1900** ದಶಲಕ್ಷ ವರ್ಷಗಳಿಂದ **3000 B.C.**
ಹಿಂದೂ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ನಿರಂತರ ಸರಣಿಯ ಅಧಿಕೃತ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸ

ಅಥವಾ ಹಿಂದೂ ಇತಿಹಾಸ ಅಥವಾ ಸನಾತನ ಇತಿಹಾಸದ ನಂತರ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಿಖರವಾದ ದಿನಾಂಕದೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿದೆ.

ಭಾರತದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಈಗ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆಯೇ? ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಹಾಗಾದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಈಗಷ್ಟೇ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ . ಇಂದು, ಈ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ತಂತ್ರಾಂಶದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಹುದು.

ಎರಡು ಮಿಲಿಯನ್ ವರ್ಷಗಳ ಕೊನೆಯ ಹಿಮಯುಗವು ಕೇವಲ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶೋಧಕರು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧಕರು **6000-8000** ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ತಲುಪುತ್ತಾರೆ. ಅದರಾಚೆಗೆ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಕೂಡ ಅಸಾಧ್ಯ. ನೀವು ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದರೆ, ನೀವು ಮುಂದುವರಿದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಉಪಕರಣಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹಿಂದೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಲೂ ರಾಮನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಪಾಲ್ಕಾ ಕೊಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ರಾಮಸೇತು ಮತ್ತು ಗುಜರಾತ್ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಕಾ ನಗರವು ಕೃಷ್ಣನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ನಂತರ, ಭಾರತದ ಆಧುನಿಕ ಇತಿಹಾಸವು ಬಹುಶಃ ಶ್ರೀ ಬುದ್ಧನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ನಾವು ಭಾರತದ ಸುವರ್ಣ ಯುಗ ಎಂದು ವಿವರಿಸಬಹುದಾದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಂತಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು (ಕೃಪೆ: ಶ್ರೀ ವಿ.ಡಿ. ಸಾವರ್ಕರ್ ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸುವರ್ಣ ಹಂತಗಳು).

ಇಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣಯುಗ ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರವು ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅದು ಶೌರ್ಯದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ತನ್ನದೇ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮರುಸ್ಥಾಪಿಸಿತು. ಈ ಅವಧಿಗಳನ್ನು ಸುವರ್ಣ ಯುಗಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳು ಒಂದು ಪೀಳಿಗೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ವೀರ ಮಹಾಪುರುಷರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಬುದ್ಧನ ನಂತರ, **326 BC** ಯಲ್ಲಿ (ಕಲಿಯುಗ **2766**), ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಆಕ್ರಮಣದೊಂದಿಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಬೆಳೆಯಿತು , ಚಾಣಕ್ಯ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ನೀಡಿದನು ಮತ್ತು ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಸೆಲ್ಯೂಕಸ್-1 ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಸುಮಾರು **315 BC** ಯಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿದನು. ಯವನರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮೌರ್ಯ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನ **326 BC** ನಿಂದ **298 BC** ವರೆಗಿನ

ಅವಧಿಯನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಭಾರತ ಇತಿಹಾಸದ **ಮೊದಲ ಸುವರ್ಣ ಹಂತವೆಂದು** ದಾಖಲಿಸಬಹುದು, ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕರು ಹಿಂದೂ ಕುಶ್‌ನಿಂದ ಆಚೆಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟರು.

ಬಿಂಬಸಾರ, ಅಶೋಕ ಮತ್ತು ಮೌರ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ನಂತರ, ಕ್ರಿ.ಪೂ. **189** ರಿಂದ **149** ರವರೆಗೆ, ಏಷ್ಯಾದಿಂದ ಯವನರನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕಿದ ಶುಂಗ ರಾಜವಂಶದ ನಾಯಕ **ಪುಷ್ಯಮಿತ್ರನ ಯುಗವನ್ನು ಎರಡನೇ ಸುವರ್ಣ ಹಂತವೆಂದು** ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು.

ನಂತರ ನಾವು ವಿಕ್ರಮ ಸಂವತ್ಸರ ಮತ್ತು ಶಕಕುಶರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದ ಶಾಲಿವಾಹನ ಸಂವತ್ಸರದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. **330 AD** ನಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತ ನಂತರ. **ಮೂರನೇ ಸುವರ್ಣಯುಗವು ಗುಪ್ತ ರಾಜವಂಶದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನ ಅವಧಿ 374 AD ನಿಂದ 414 AD ವರೆಗೆ ಶಕಕುಶನರನ್ನು ಸದೆಬಡಿದು ಬೂದಿಯಾಗಿಸಿದ ಕಾಲಾವಧಿ.**

ನಂತರ ಕ್ರಿ.ಶ. **528**, ನಾಲ್ಕನೇ ಸುವರ್ಣಯುಗ, ಔಲಿಕಾರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಯಶೋಧರ್ಮನ ವೈಭವಯುತ ಯುಗ, ಹೂಣರನ್ನು ಒಡೆದುಹಾಕಿ ತುಳಿತಕ್ಕೊಳಗಾದ, ಪ್ರಪಂಚದ ಇತರ ಜನಪದಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತವು ಚಾಲುಕ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪುಲಕೇಶಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಶ. **642** ರವರೆಗೆ) ಸುಭದ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ನಂತರ, **AD 711** ರಿಂದ, ಮುಸ್ಲಿಂ ಆಕ್ರಮಣಕಾರರ ಆಗಮನವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ನಾಗ ವಂಶಿ ಕಾರ್ಕೋಟ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ (**625 CE -855 CE**), ರಜಪೂತ ರಾಜರು ಅವರನ್ನು **300** ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಿಂಧೂ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟದಂತೆ ತಡೆದರು. ಮತ್ತು ಇದರೊಂದಿಗೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆಕ್ರಮಣವು ಬಂದಿತು. **8ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ-II** ಅರಬ್ಬರನ್ನು ಓಡಿಸಿದ.

ನಂತರ, ಹನ್ನೊಂದನೇ ಶತಮಾನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಉತ್ತರ ಭಾರತವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ವಿದೇಶಿ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಭಾರವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಹನ್ನೊಂದರಿಂದ ಹದಿನೇಳನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ಈ ಆಕ್ರಮಣಕಾರರನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ ಯಾವುದೇ ಶಕ್ತಿಯು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಫೋರಿಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಮಹಾನ್ ಪೃಥ್ವಿರಾಜ್ ಚೌವಾಣ್, ಅಕ್ಬರನನ್ನು ತಡೆಯಲು ರಾಣಾ ಪ್ರತಾಪ್ ಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಔರಂಗಜೇಬನನ್ನು ತಡೆಯಲು ಛತ್ರಪತಿ ಶಿವಾಜಿ ಇದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಪಲ್ಲವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ (**CE275 - CE897**), ಕದಂಬ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ (**CE ೩೪೫-CE 525**), ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರು (**ಚೇ೭೫೩-CE982**), ಚೋಳ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ (**CE 848 - CE 1279**) ಮತ್ತು ಪಾಂಡ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ (**CE ೫೬೦-ಚೇ೧೪೦೦**) **14** ನೇ ಶತಮಾನ. **1336** ರಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಹರಿಹರರಾಯರು-

ಬುಕರಾಯರು ನಂತರ 1509-1530 ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ಸಮ್ಮುಖ ಶ್ರೀಮಂತ ಆಳ್ವಿಕೆ. ನಂತರ 1587 ರಿಂದ ಮರಾಠರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. 1630 ರಿಂದ 1680 ರವರೆಗೆ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಭಕ್ತಪತಿ ಶಿವಾಜಿಯ ಸಮಯ.

ನಂತರ ಮೇ 4, 1758 ರಂದು, ಪೇಶ್ವೆ ರಘುನಾಥ ರಾವ್ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ, ಮರಾಠ ಸೈನಿಕರು (ಹಿಂದೂ ಕುಶ ಪರ್ವತಗಳಾದ್ಯಂತ) ಆಕ್ರಮಣಕಾರರಾಗಿ ಬಂದ ಎಲ್ಲಾ ವಿದೇಶಿ ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಅಟ್ಟೋಕ್‌ನಿಂದ ಕಂದಹಾರ್‌ಗೆ ಓಡಿಸಿದರು. ಇದು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ 5 ನೇ ಸುವರ್ಣ ಯುಗ.

ಅದೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಭಾರತದ ಈಶಾನ್ಯ ಭಾಗವನ್ನು ಅಹೋಮ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ (1228-1826) ಸುರಕ್ಷಿತಗೊಳಿಸಿತು.

ನಂತರ ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿದ 1857 ರಿಂದ 1947 ರ ಅವಧಿ 6 ನೇ ಸುವರ್ಣ ಯುಗ.

ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಯುಗದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಒಬ್ಬ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಥವಾ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಪ್ರಜೆಯೂ ಇಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೂ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಲು ಬಂದ ಶತ್ರುಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರ ಹೆಸರನ್ನೂ ಉಳಿಯಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಯವನರು, ಶಕರು, ಕುಶಾನರು ಮತ್ತು ಹೂಣರು ಒಂದು ಕುರುಹನ್ನೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

1947 ಮತ್ತು 1965 ರಲ್ಲಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದರು. ಭಾರತವು 1965 ರಲ್ಲಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ 15010 ಚದರ ಕಿ.ಮೀ.ವನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿತು. ನಂತರ 1962 ರಲ್ಲಿ ಚೀನಾದ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರು ದಾಳಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು ಮತ್ತು 42000 ಚ.ಕಿ.ಮೀ. ಸ್ಥಳವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಲಾಯಿತು. 1925 ರ ನಂತರ ನಾವು ಹೊಸ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮನ್ನು 7ನೇ ಸುವರ್ಣ ಹಂತಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು, ಯಾವುದೇ ಶತ್ರುಗಳಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ತಾಯಿನಾಡು ಅಖಂಡ ಭಾರತವನ್ನು ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸಲು.

ಇದು ಒಂದು ಹಿಂದೂ ಇತಿಹಾಸದ ಒಂದು ಇಣಕು ನೋಟ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -15) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ವಿಶ್ವ ತತ್ತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಲು ಕಾರಣವೇನು ?

ಉತ್ತರ : ಏಕೆಂದರೆ, ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಜೀವನ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋಣ ಮಾತ್ರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮುಖ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ತರಬಲ್ಲದು. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರಂತೆ ದೇವರನ್ನು ಒಂದು ತುಣಕು ರೊಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಂತಲ್ಲ. ಇದು ಕರ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಪುಷ್ಟೀಕರಣವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ. ಬಡತನ ಮನುಕುಲದ ಶಾಪ. ಭೌತಿಕ ಬಡತನವು ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾನವ ಮೃಗಗಳಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಯೋಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ

ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಅನುವದಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರು ಶ್ರೀಮಂತರಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಂತರಾದಾಗ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮೊಳಗಿನ ಬಡತನದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಋಷಿಮಹೇಶ್ವರರು ಮಾನವ ಜನ್ಮದ ಗುರಿಗಳಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಯೋಜನೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿಸಿದರು. ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ, ಮೋಕ್ಷ. ಮೊದಲ ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಂದರೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು. ಅಥವಾ ಸರಿ ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವುದು. ಆ ವಿದ್ಯೆಯ ಮೂಲಕ ಸಂಪತ್ತು ಗಳಿಸುವುದು. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗುತ್ತಾ, ಆ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಮೂರನೆಯ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಕಾಮ ಅಥವಾ ಸದ್ಗುಣದ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಆಸೆಗಳು ಈಡೇರಿದಾಗ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಒಳಗಿನ ಬಡತನವನ್ನು ಅರಿತು ಅದರ ನಿರ್ಮೂಲನೆಗೆ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬನು ಮೋಕ್ಷವೆಂಬ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಜೀವನದ ವಿಕಾಸ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ. ಮಾನವರು ಮೋಕ್ಷದ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಲು ಬಯಸಿದರೆ, ಅವರ ಆಂತರಿಕ ಬಡತನ ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬಡತನವು ಪ್ರಕಟವಾಗಿರಬೇಕು. ಅದು ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಭೌತಿಕ ಬಡತನವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುವ ಮೂಲಕ, ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಅಸಮತೋಲನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕು. ಅದು ಮಾತ್ರ ಮನುಕುಲವನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ, ಶಾಶ್ವತ ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿ ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧಿಯಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೂ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ಸುರನೆಂದೋ ಅಥವಾ ಅಸುರನೆಂದೋ, ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ಅಥವಾ ನಾಸ್ತಿಕ, ಆಸ್ತಿಕ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಥವಾ ಪಂಡಿತ ಎಂಬ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಮಾಡದೇ, ತನ್ನ ಕರ್ಮಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಇಡೀ ಮನುಕುಲವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಲು ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿ ಕಂಡರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಆಗ್ರಹಿಸುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಧರ್ಮವಾಗಿರುವದರಿಂದ, ಹಿಂದೂ ತತ್ತ್ವವು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ತತ್ತ್ವವಾಗಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಅದೇರೀತಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ

"ಸರ್ವೇ ಭವಂತು ಸುಖಿನಃ"

“ಲೋಕಾಃ ಸಮಸ್ತಃ ಸುಖಿನೋಭವಂತು”

"ವಿಶ್ವವು ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ವಸುಧೈವ ಕುಟುಂಬ"...

ಎಷ್ಟು ಉದಾಘ... ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ತತ್ತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಉದಾರತೆ ಕರುಣೆ ಸ್ನೇಹ ಪ್ರೀತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಇಲ್ಲಾ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಹಿಂದೂ ಸನಾತನ ತತ್ತ್ವವು ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಯಾವಾಗ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿತ್ತೋ, ಅಲ್ಲಿ ಅವಾಗ ಸುವರ್ಣಯುಗವಾಗಿತ್ತು. ಭಿಕ್ಷುಕರಿಲ್ಲ, ಕಳ್ಳರಿಲ್ಲ, ಮೋಸವಿಲ್ಲ, ಸುಳ್ಳು

ಮಾತುಗಳಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯ, ಸದಾಚಾರ, ಸದ್ಗುಣ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಫಲಪ್ರದತೆ, ಆರೋಗ್ಯ, ನೆಮ್ಮದಿ, ಶಾಂತಿ, ಸಮೃದ್ಧಿ ನೆಲೆಸಿತ್ತು.

ಆಗಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶೇರುಗಳಲ್ಲಿ ಮುತ್ತು-ರತ್ನ-ಚಿನ್ನವನ್ನು ಅಳೆದು ರಾಜ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿತ್ತು. ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ-ಕೆಲಸಗಾರ, ಶ್ರೀಮಂತ-ಬಡವ, ವಿದ್ವಾಂಸ-ಮೂರ್ಖ ಎಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ತುಂಬಿತ್ತು.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ-16) ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ, ಯಾಕೆ , ಇಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜ ಇಲ್ಲವೇ ?

ಉತ್ತರ : ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗಿರುವುದು ಹಿಂದೂ ಸಾಮಾಹಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಇದರಿಂದ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಬದಲಾಗಬೇಕು. ಈಗ ಸಾಮಾಹಿಕ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು ಎಂದು ನೋಡೋಣ. ಕೆಲವು ಮೇಕೆಗಳು ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಮೇಯುತ್ತಿವೆ. ಇದು ಮೇಕೆಗಳ ಸಾಮಾಹಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಒಂದು ಬಂದು ಮೇಕೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಓಡಿ ಹೋದರೆ, ಆಗ ಆ ಹುಲಿ ಯಾವದೋ ಒಂದು ಮೇಕೆಯನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಒಯ್ದರೆ ಬೇರೆ ಆಡುಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ. ಉಳಿದವರು ತಮ್ಮ ಮೇಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸಾಮಾಹಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸ್ವರೂಪ . ನೀವು ಜೇನುನೋಣಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಅವರೆಲ್ಲರು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಜೇನುಗೂಡು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಆಹಾರವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು , ವಿತರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ನಡುವೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿ ನಡೆಸುವುದು. ಒಂದು ಜೇನುನೋಣವು ದಾಳಿಗೊಳಗಾದ ಅಥವಾ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದುದನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಇತರರ ಗುಂಪು ಬಂದು ತಿರುದಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಎಂತಹ ಏಕತೆ, ಎಂತಹ ಬದ್ಧತೆ, ಇದು ಸಮಾಜದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮಾದರಿ. ಈ ಸಮಾಜದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಬರಲು ನಾವು ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು

"ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪರಿಚಯ ಯಜ್ಞ"

ನಂತರ ಹಿಂದೂ ವಾರ್ಡ್ ಸಮಾಜ, ಹಿಂದೂ ಗ್ರಾಮ ಸಮಾಜ, ಹಿಂದೂ ನಗರ ಸಮಾಜ, ಹಿಂದೂ ತಾಲೂಕಾ ಸಮಾಜ, ಹಿಂದೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಮಾಜ, ಹಿಂದೂ ರಾಜ್ಯ ಸಮಾಜ, ಹಿಂದೂ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಮಾಜ, ಹಿಂದೂ ಭೂಕಂಡ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಹಿಂದೂ ವಿಶ್ವ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು, ನಾವು ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ ...

"ಸನಾತನ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣ ಯಜ್ಞ"

ಅಂತಿಮವಾಗಿ....

"ಸನಾತನ ವಿಶ್ವ ಸಮಾಜ"

ಇದು ಗಡಿಗಳಿಲ್ಲದ ಮಾನವ ವಿಶ್ವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ನಿಜವಾದ ಸುವರ್ಣಯುಗದ ವಿಶ್ವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ಮತ್ತು ಮಾದರಿಯಾಗಬೇಕು.

ಭಾಗ-1 ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಿದೆ

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಭಾಗ-2

ಪ್ರಶ್ನೆ -17) ಭಸ್ಮ, ಶ್ರೀಗಂಧ, ತಿಲಕ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವ ರೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅರ್ಥವನ್ನು ನೋಡೋಣ?

ಉತ್ತರ: ಹಿಂದೂಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ಆತ್ಮ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿವೆ ಎಂದು ನಾವು ಕಲಿತಿದ್ದೇವೆ. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ

ಸಾಧನೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಭಸ್ಮ, ಶ್ರೀಗಂಧ ಮತ್ತು ಕುಂಕುಮವನ್ನು ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯು,

(ಭ.ಗೀ.5/27; 8/10,12) ಹುಬ್ಬುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ವೃತ್ತಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಬೆರಳಿನ ತುದಿಯ ಸಹಾಯದೊಂದಿಗೆ

ಹಚ್ಚಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಆಜ್ಞಾ ಚಕ್ರ (Pineal gland) ಇದೆ . ಬಿಂದುವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು

ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ನಾವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ, ನಾವು ಆಜ್ಞಾ ಚಕ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆ

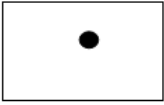
ನಿರಂತರ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಗಳು ಮತ್ತು ತ್ರಿಕಾಲ

ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಹೀಗೆ ತಿಲಕವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರಿಂದ ಅದು ನಮಗೆ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿ , ಲಕ್ಷ್ಯ ಅಥವಾ ದೇವರು

/ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಗುರಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ತಿಲಕ ಧರಿಸುವ ಮಾರ್ಗಗಳು ಮತ್ತು ಅರ್ಥವನ್ನು ನೋಡೋಣ

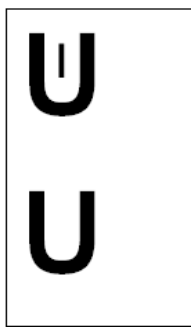
ಐಂಗ್ರಿ ವಿಯಿಂಟ್ರೂಂ , ಅರಿತುಂ ಒಣ್ಣಾ ಗೌಕಾಂ...

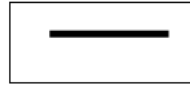
1

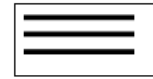
2

3

4

5

1 ⇒ ಇದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.

2 ⇒ ಹಣೆಯ ಬುಡದಿಂದ ಹಣೆಯ ತುದಿಯವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿರುವ ತಿಲಕ. ಆತ್ಮವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ, ಜೀವವನ್ನು ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಯೋಗದ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶೃಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮರಂದ್ರದ ಸಹಸ್ರ ಕಮಲದ ದಳಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

3⇒ ಇದು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯ ನನ್ನ ಪರಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ನಾನು ದೇವರಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಎಂಬುದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

4⇒ ಇ ತಿಲಕ , ನಾನು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ ಸ್ವಯಂ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿಯ ಸಂದೇಶ.

5⇒ ಇದು ಕೂಡ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆಯೇ ಇದೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ತ್ರಿಗುಣಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನಾಗಬೇಕೆಂದು ಮೂರು ಸಾಲುಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -18) ಭಕ್ತರು ಕರ್ಪೂರ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಆವಾಹಿಸಿ , ಹಣೆಗೆ ಏಕೆ ತಗಲಿಸುತ್ತಾರೆ ?

ಉತ್ತರ: ಕರ್ಪೂರ ಜ್ಯೋತಿ ಅಥವಾ ಸಣ್ಣ ದೀಪವನ್ನು ಭಕ್ತರಲ್ಲಿಗೆ ತಂದಾಗ , ಭಕ್ತರು ಅದನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ನವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಹೀಗಿದೆ "ಭಗವಂತನು ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ". ನಂತರ ಆ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ, "ಓ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಅಜ್ಞಾನದ ಮೋಡದಿಂದ ಬುಧ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿಗೆ, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಏರಲಿ" ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ-19) ಹಿಂದೂಗಳು ಪರಸ್ಪರ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವಾಗ ನಮಸ್ಕಾರ, ನಮಸ್ತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಣಾಮ ಹೇಳುವುದರ ಅರ್ಥವೇನು?

ಉತ್ತರ :

ನಮಸ್ಕಾರ :- “ನೀನು ದೇಹವಲ್ಲ ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪ. ಈ ದೇಹವನ್ನು ಧರಿಸಿ , ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ನೆಲೆಸಿರುವ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವ ಆ ಸಾಕ್ಷಿ ಸ್ವರೂಪನಾದ ದೇವರಿಗೆ ನಾನು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ”. ಇದೇ ನಮಸ್ಕಾರದ ಅರ್ಥ. ನಾನು ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ, ನಾನು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮಸ್ತೆ :- “ಈ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಚೈತನ್ಯವಿದೆ. ಅದು ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ-ರಕ್ಷಣೆ-ನಾಶವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಆ ಚೇತನ, ದೇವರು, ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ”. ಇದು ನಮಸ್ತೆಯ ಅರ್ಥ. ನಾನು ನಮಸ್ತೆ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದಾಗ, ನಾನು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದರ್ಥ.

ಪ್ರಣಾಮ :- “ನಾನು, ನೀನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂಕಾರ ಸ್ವರೂಪರು, ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪರು ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ”.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಪುನರಾವರ್ತಿಸಿದಾಗ, ಅದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಿದರು ಎಂದರ್ಥ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ 20) ಪೂಜೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯನ್ನು ಒಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಏನು?

ಉತ್ತರ : ಇದು ಪ್ರಾಚೀನ ಪ್ರಾಣಿ ಬಲಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿದರೂ, ಅದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ರಹಸ್ಯವಿದೆ. ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಯ ಹೊರ ತೋಡನ್ನು ಒಡೆದ ನಂತರವೇ ಅದರ ಒಳಗಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದು. ಹಣ್ಣು ಬೇಡ ಇಳನೀರು ಸಾಕು ಎಂದು ಎನಿಸಿದರೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿದು ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿಯ ರಹಸ್ಯ.

ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಯ ಹೊರ ತೋಡಿನಂತಹ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದರೆ, ನೀವು ನೋವು ಇಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದು. ನೀವು ಆ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ಸಹ ತ್ಯಜಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ತೆಂಗಿನ ನೀರೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ಸೇವಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಅಮರತ್ವವನ್ನು , ದೈವತ್ವವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುವುದೇ ಇಲ್ಲಿಯ ಸಂದೇಶ.

ಅವರು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯನ್ನು ಒಡೆಯುವಾಗ, "ಓ ದೇವರೇ, ನಾನು ಅಹಂಕಾರದ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯನ್ನು ಒಡೆದು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯ ಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ನಿನಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅಮರತ್ವ ಅಥವಾ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಕೊಡು".

ಇದರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ **2/47** ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು “ನಿಮ್ಮ ನಿಗದಿತ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಫಲಕ್ಕೆ ನೀವು ಅರ್ಹರಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಫಲಿತಾಂಶಗಳಿಗೆ ನೀವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಎಂದಿಗೂ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಡಿ ಅಲ್ಲದೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಸಬೇಡಿ”.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಕರ್ಮದ ಫಲಿತಾಂಶ ಏನಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಡಿ. ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಮಾಡುವವನು ಅಥವಾ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವವನು ದೇವರೇ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನಸಿ. ಹೀಗಾದರೆ ಕರ್ಮದ ಫಲ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ದೇವರು ಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಕೇವಲ ಉಪಕರಣ, ಕೇವಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಅದು ಕರ್ಮಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದೈವತ್ವ ಅಥವಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ-21) ಹಿಂದೂಗಳು ಉಡಿದಾರ ಏಕೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರ: ಆತ್ಮವು ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವನ್ನು ಅಂತಿಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲು ಕಪ್ಪು ದಾರ ಅಥವಾ ಉಡಿದಾರವನ್ನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯೋಗದ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಣ, ಜೀವವು ಕುಂಡಿಲಿನಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೊಂಟದ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಾಧನೆಯಿಂದ, ಅದನ್ನು ಸುಷ್ಮಾ ನಾಡಿಯ ಮೂಲಕ ಎತ್ತಬೇಕು ನಂತರ ಸ್ವಾದಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರ, ಮಣಿಪುರಕ ಚಕ್ರ, ಅನಾಹತ ಚಕ್ರ, ವಿಶುದ್ಧಿ ಚಕ್ರ, ಆಜ್ಞಾ ಚಕ್ರದ ಮೂಲಕ ಹರಿದು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ (ಸಹಸ್ರದಳ ಕಮಲವಾಗಿ ಅರಳಿ) ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾಗಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು, ನಾಮಕರಣ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಉಡಿದಾರವನ್ನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯವನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ-22) ಹಿಂದೂಗಳು ತಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀ , ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಉತ್ತರ : ▶ ಶ್ರೀ ಎಂದರೆ ಈಶ್ವರ (ದೇವರು), ಶ್ರೀಮಾನ ಎಂದರೆ ಈಶ್ವರನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು, ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂದರೆ ಈಶ್ವರನ ಬುದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರುವವಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಕುಮಾರ ಎಂದರೆ ಈಶ್ವರನ ಮಗ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಿ ಎಂದರೆ ಈಶ್ವರನ ಮಗಳು. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಸನಾತನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ದೇವರೇ. ದೇವರಲ್ಲದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಈಶಾವಾಸಮಿದಂ ಸರ್ವಂ, ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ, ತತ್ತ್ವಮಸಿ ಎಂಬ ಋಷಿ ವಚನಗಳ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೇ ಮಾನವ ಜನ್ಮದ ಉದ್ದೇಶವೆಂಬುದನ್ನು ಸದಾ ಸ್ಮರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ, ಶ್ರೀಮತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ , ಕುಮಾರ , ಕುಮಾರಿಗಳನ್ನೂ ಹೀಗೆ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ...ಶ್ರೀ ಹರ್ಷನೆಂದರೆ ಹರ್ಷ ದೇವರು ಅಂತಾನೇ ಅರ್ಥ. ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀಮಾನ ಅಶೋಕ ಎಂದರೆ ಈಶ್ವರನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅಶೋಕ. ದೇವರ ಮನಸ್ಸು ಇರಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ದೇವರಾಗಿರಬೇಕು. ಶ್ರೀಮತಿ ತಾರಾ ಎಂದರೆ ದೇವರ ಬುದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರುವ ತಾರಾ. ಇದರ ಅರ್ಥ "ತಾರಾ ದೇವರು" ಅಂತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಈಶ್ವರ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ಅವರಲ್ಲಿರುವ ದೈವತ್ವವನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿ , ಅವರಲ್ಲಿ ದೈವತ್ವವನ್ನು ತುಂಬಿ , ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಏರಿಸುವ ಉಪಾಯ, ಸಾಧನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರವಾಗಿದೆ ಇದು.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -23) ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆಯು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಆರಾಧನೆಯೇ?

ಉತ್ತರ : ಇದು ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆಯಲ್ಲ, ವಿಗ್ರಹದ ಮೂಲಕ ಪೂಜಿಸುವುದು , ವಿಗ್ರಹದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪೂಜಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ನಿರಾಕಾರ, ಅಹಂಕಾರರಹಿತ, ಶುದ್ಧ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೆಲವು ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಗೋರಿಕಲ್ಲು, ಗ್ರಂಥ, ಚಿಹ್ನೆ, ವಿಶೇಷ ಕಟ್ಟಡ, ಚಿತ್ರ, ಅಕ್ಷರ, ಸಂಖ್ಯೆ, ಹೂವು, ದೀಪ, ಸೂರ್ಯ, ನದಿ, ಪರ್ವತ, ಶಿಕ್ಷಕ, ಬೋಧಕ, ಮರ, ಹಾವು ಇತ್ಯಾದಿ. ಇಲ್ಲಿ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಏಕ ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶೃದ್ಧಿಸಿ ...ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿ. ನಾವು ಲೋಟದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಲೋಟದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಶೃದ್ಧಿಸಿ , ನಾವು ಲೋಟವನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಯೇ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನನ್ನು ವಿಗ್ರಹದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪೂಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆಯನ್ನು ವಿಗ್ರಹದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆರಾಧನೆ ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು.

ಈಗ ಪರಬ್ರಹ್ಮಾರಾಧನೆ, ಪರಬ್ರಹ್ಮವಲ್ಲದ್ದು ಏನಿದೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ, ಎಲ್ಲವು ಪರಬ್ರಹ್ಮವೇ . ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಎಲ್ಲವೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ರೂಪಾಂತರಗಳಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಯಾವುದನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೂ, ಆ ಉಪಾಸನೆಯು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ಆರಾಧನೆಯೇಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವಿದೆ, ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಹೆಸರಲ್ಲಿ , ಭಾವದಲ್ಲಿ ಉಪಾಸಕ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು , ಅದು ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ಪೂಜೆಯೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಪೂಜೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಆಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಅಥವಾ ಸಂಕಲ್ಪವಿರಬೇಕು. ಉಪಾಸನೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಸಂಕಲ್ಪವು ಪರಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಆರಾಧನೆಯು ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಹೆಸರಲ್ಲಿ , ಭಾವದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಆ ಪೂಜೆಯು ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಆರಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಭಗವತ್ತೀತೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಇದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸೋಣ...

ಭ.ಗೀ. 9/23 “ಅನ್ಯ ದೇವತೆಗಳ ಭಕ್ತರು ,ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವರು ನಿಜವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ, ಓ ಕುಂತಿಯ ಮಗ, ಆದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ”

ಭ.ಗೀ. 7/20 "ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯನ್ನು ಭೌತಿಕ ಆಸೆಗಳಿಂದ ಅಪಹರಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಅವರು ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳಿಗೆ

ಶರಣಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ವಂತ ಸ್ವಭಾವಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪೂಜೆಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ."

ಭ.ಗೀ.7/21 “ನಾನು ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬನು ಯಾವುದಾದರೂ ದೇವತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಬಯಸಿದ ತಕ್ಷಣ, ಅವನು ಆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದೇವತೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಾನು ಅವನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ”.

ಭ.ಗೀ.7/22 "ಅಂತಹ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಅವನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದೇವತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ನಾನೇ ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನೆ”.

ಭ.ಗೀ. 4/11-“ಯಾರು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಶರಣಾಗುತ್ತಾರೋ , ಹಾಗೆಯೇ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಓ ಪೃಥ್ವಿಪುತ್ರನೇ, ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ”

ಋಗ್ವೇದ ಶ್ಲೋಕ- 1.164.46

"ಏಕಂ ಸತ್ ವಿಪ್ರಾ ಬಹುಧಾ ವದಂತಿ"

ಸತ್ ಅದು ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅದರ ಬಾಹ್ಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನೇಕ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -24) ಹಿಂದೂಗಳ ಸಾಧನಾ ವಿಧಾನಗಳು ಯಾವವು?

ಉತ್ತರ : ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ 4 ರೀತಿಯ ಸಾಧನಾ ವಿಧಾನಗಳಿವೆ.

1. ಭಕ್ತಿ ಯೋಗ: ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಶರಣಾಗತಿ ಬಾವದಿಂದ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಸಾಧನಾ ಮಾರ್ಗ.

ಭಕ್ತಿಯು ಮೂರು ಅಂಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ..

1) ಯಂತ್ರ - ದೇವರು/ದೇವತೆಯ ಭೌತಿಕ ಸಂಕೇತ

2) ಮಂತ್ರ - ದೇವರು/ದೇವತೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂಕೇತ

3) ತಂತ್ರ - ಪೂಜಾ ವಿಧಿ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಯೆ , ಇದು ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ (ಎ) ನ್ಯಾಸ (ಬಿ) ಮುದ್ರೆ

ಇನ್ನು ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಧಾನಗಳಿವೆ...

1) ತರ್ಪಣಂ

2) ಅರ್ಚನೆ

3) ಹೋಮ / ಯಾಗ

4) ದಾನ

ಭಕ್ತಿಯ ಒಂಬತ್ತು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು:-

ಶ್ರವಣಂ - ದೇವರ ಹೆಸರುಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು (ಸತ್ಸಂಗ)

ಕೀರ್ತನೆ - ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುವುದು , ಹಾಡುವುದು , ಹೇಳುವುದು

ಸ್ಮರಣೆ - ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ

ಪಾದ ಸೇವೆ - ದೇವರ ಪಾದ ಸೇವೆ

ಅರ್ಚನಂ - ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದು

ನಮಸ್ಕಾರ - ದೇವರಿಗೆ ನಮನ

ದಾಸ್ಯಂ - ದೇವರ ಸೇವಕನಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು

ಮೈತ್ರಿ - ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ..

ಸ್ವಯಂ ಶರಣಾಗತಿ - ದೇವರಿಗೆ ಸ್ವಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶರಣಾಗತಿ

2. ಕರ್ಮಯೋಗ: ಇದು ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮ. ದೇವರು ಮಾಡುವವನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದೇವರಿಂದ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ದೇವರಿಗೆ, ದೇವರಿಗಾಗಿ, ದೇವರಿಂದ ಕರ್ಮಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಕರ್ಮದ ಫಲ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಕೇವಲ ಉಪಕರಣ, ಕೇವಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಅದು ಕರ್ಮಯೋಗದ ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

3.ಜ್ಞಾನ ಯೋಗ: ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು (ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಂ), ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು, ಆ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ, ಮನಸ್ಸು ಸತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಬಹುದು.

4. **ರಾಜಯೋಗ:** ಇದು ತನ್ನೊಳಗಿನ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಅರಿಯುವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಾಧನಾ ಮಾರ್ಗವು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಮೀರುತ್ತದೆ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಣಿಮಾದಿ ಅಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ನೆಡಲು ಸಹಾಯಿಸುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -25) ಹಿಂದೂಗಳ ಆರಾಧನೆಯ ಮೂಲಭೂತ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕ್ರಮ ಯಾವುದು?

ಉತ್ತರ: ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗವು ಹಿಂದೂ ಅಥವಾ ಸನಾತನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸದ ಸಾಧನೆಗಳು ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂಗಳ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಪೂಜೆಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಧನೆಗಳು ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ. ಪೂಜೆಗೆ ದೇವರ ನಾಲ್ಕು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳಿವೆ.

1) **ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ** :- ನಿರಾಕಾರ , ನಿರ್ಗುಣ, ನಿರಂಜನ, ನಿರ್ವಿಕಾರ, ಸತ್-ಚಿತ್-ಆನಂದದ ರೂಪದಲ್ಲಿ (ಸ್ವರೂಪ) ದೇವರ ಆರಾಧನೆ.

2) **ಈಶ್ವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ** :- ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು, ಆಧಿಪರಾಶಕ್ತಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಸರಸ್ವತಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ / ಸಾಧನೆ.

3) **ದೇವತಾ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ** :- ರುದ್ರರು , ಆದಿತ್ಯರು , ಅಶ್ವಿನಿಗಳು , ಪಂಚಭೂತಗಳು , ನವಗ್ರಹಗಳು , ನಕ್ಷತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ / ಸಾಧನೆ.

4) **ಮೂರ್ತಿ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ** :- ಗಣಪತಿ ದೇವರು, ಷಣ್ಮುಖ ದೇವರು, ಅಯ್ಯಪ್ಪ ದೇವರು, ಪಿತ್ಯ ದೇವರು , ಭೈರವ ದೇವರು , ದೇವಿ ಕಾಳಿ, ವೀರರು , ನಾಗ, ಯಕ್ಷ-ಯಕ್ಷಿ, ಗಂಧರ್ವ, ಕಿನ್ನರ, ಭೂತ ಇತ್ಯಾದಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ / ಸಾಧನೆ..

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕಲ್ಪನೆ, ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಉನ್ನತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಬಹುದು .

ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗವನ್ನು ನೋಡೋಣ :- ಯೋಗವು ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಏಳುವ ಆಲೋಚನಾ ಅಲೆಗಳನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಅಲೆಗಳಿಲ್ಲದ ನಿರೋಧ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಕನು ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿರ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಎಂಟು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೋಡೋಣ.

1. **ಯಮ :-** ಇವು ಐದು ನೈತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು. ಇವು ಆಂತರಿಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ...

□ **ಅಹಿಂಸಾ** - (ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಯಾರಿಗೂ ಹಾನಿ ಮಾಡದಿರುವುದು) ,

□ **ಸತ್ಯ** - ಸತ್ಯವಂತರಾಗಿರಬೇಕು

□ **ಅಸ್ತೇಯ** - ಕದಿಯದಿರುವುದು.

□ **ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ** - ಯಾವಾಗಲೂ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದು,

□ **ಅಪರಿಗ್ರಹ** - ಯಾರಿಂದಲೂ ಏನನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸದಿರುವುದು.

2. **ನಿಯಮಗಳು :-** ಇವು ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಐದು ನಿಯಮಗಳು.

ಅಂದರೆ

□ **ಶೌಚ** - (ಬಾಹ್ಯ ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಅಥವಾ ನೈರ್ಮಲ್ಯ) ,

□ **ಸಂತೋಷ** - (ಸಂತೋಷ / ತೃಪ್ತಿ) ,

□ **ತಪಸ್ಸು** - (ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವವರೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ),

□ **ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ** - ಅಧ್ಯಯನ , ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವವರೆಗೆ ಕಲಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುವುದು

□ **ಈಶ್ವರ ಪ್ರಣಿಧಾನ** - ಆತ್ಮವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವುದು.

3. **ಆಸನ :-** ಸ್ಥಿರವಾಗಿ , ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಮಯ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಭಂಗಿ.

4. **ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ :-** ಪ್ರಾಣ ಶಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದು , ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು.

5. **ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ :-** ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

6. ಧಾರಣೆ :- ಪೂಜೆ, ತರ್ಪಣ, ಅರ್ಚನೆ, ನಾಮಜಪ, ಹೋಮ, ಯಾಗ, ದಾನ, ತಂತ್ರ, ಮಂತ್ರ, ಉಪಾಸನೆ, ಇನ್ನಿತರ ಯಾವುದೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಗಳಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದು.

7. ಧ್ಯಾನ :- ಆ ಒಂದು ಬಿಂದುವಿಗೆ ವಿವೇಕದ ಅಲೆಗಳ ನಿರಂತರ ಹರಿವು ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ವಿಷಯವು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ (ವಿಷಯದ ಅರಿವು) ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

8. ಸಮಾಧಿ : ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಮಚಿತ್ತವಾಗಿಸುವುದು ಸಮಾಧಿ. ಪ್ರಜ್ಞಾ (ಪ್ರಜ್ಞೆ) ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳ ರೂಪಗಳು ಮಾಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿ , ಆಗ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಎಂಟನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಸಾಧಕನು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಮೂಲಕ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -26) ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿನ ಆಚರಣೆಗಳು, ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿನ ಪೂಜೆ, ನಾಮಗಳ ಪಠಣ ಮತ್ತು ಹೋಮವನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ನೋಡುತ್ತೀರಿ?

ಉತ್ತರ : ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿನ ಪೂಜೆಗಳು, ಹೋಮ , ವೃತ ಇತ್ಯಾದಿ ಆಚರಣೆಗಳು , ದೇವರಿಗೆ ಆತ್ಮದ ಸಮರ್ಪಣೆಯೆಂಬ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗದ ಎರಡನೇ ಹಂತವನ್ನು ಭಾಗಶಃ ಮಾತ್ರ ಪೂರೈಸುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ನಾಪಜಪವು ಯೋಗದ ಆರನೇ ಹಂತವಾದ ಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಪೂಜೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಎಂಟು ಹಂತಗಳನ್ನು ದಾಟಬೇಕು. ಅದು ಪೂರ್ಣ ಸನಾತನ ಪೂಜಾ ಕ್ರಮ. ಪುರೋಹಿತರು ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -27) ಪೂಜೆಯು ತಪ್ಪು ಆಚರಣೆ ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ?

ಉತ್ತರ : ಅದ್ವೈತ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೇ. ಆಗ ನಾವು ಯಾರನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು? ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮ, ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಬ್ರಹ್ಮ, ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು? ಇಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ , ನಾವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿ ನೋಡುವ ಅದ್ವೈತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಬೇಕಾದರೆ, ನಾವು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಉಪಾಸನೆಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅರಿತು, ವಿಷಯ-ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಜೀವನದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಿ, ಒಬ್ಬರು ಪರಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸವಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಪೂಜೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಾರಾಧನೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ

ಬಾಹ್ಯ ಪೂಜೆಯ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮಾರಾಧನೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ , ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಸಾಧನಾ ವಿಧಾನ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪೂಜಿಸುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಪೂಜೆಗಳು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿವೆ. ಹಾಗಾದಾಗ ಪೂಜೆಯೆಂಬ ಆರಾಧನೆ ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ . ಸಾಧನೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕು. ಅದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುವವರಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಕಾಣುವಲ್ಲಿ ಅವರು ವಿಫಲವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಹುದು.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ-28) ಹಿಂದೂಗಳು ಬೆಳಗಿನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ಷಣವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಹೂರ್ತ ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಉತ್ತರ : ಬೆಳಗಿನ ಈ ಕ್ಷಣವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಹೂರ್ತ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಿರುವ ಕ್ಷಣ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕ್ಷಣ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಾಧನೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಮೂವತ್ತಾರು ನಿಮಿಷಗಳ ಮೊದಲು.

ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ. ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಈ ಸಮಾಜದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದಾಗ, ನಾವು ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೂಟಾಟಿಕೆಗಳು, ಹಿಂಸೆ, ಶೋಷಣೆ, ಕಣ್ಣೀರು, ಹಿಂಸೆ, ಕೊಲೆಗಳು, ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಅಂತಹ ಘೋರ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದ, ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ದಯೆ ರಹಿತ ಮತ್ತು ವಿಕೃತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಕ ಮುಖವಾಡ ಧರಿಸಿ ತನ್ನತನವನ್ನು ಮರೆತು ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ದೇವರಂತೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಮಾಜವು ನಮಗೆ ನೀಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಾಗಿ ಅಥವಾ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ನಾವು ಕೃತಕವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ.

ಆದರೆ, ಮುಂಜಾನೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಕೃತ ಸಮಾಜಘಾತುಕ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದು ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯ ಸುಖ ನಿದ್ರೆಯ ನಂತರ. ಯಾವುದೇ ಪೈಪೋಟಿಯಿಲ್ಲ, ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲ, ಕಾಮನೆಗಳಿಲ್ಲ, ಲಾಭ-ನಷ್ಟಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ. ಆ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಮನಸ್ಸು ಈ ಎಲ್ಲಾ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ವಿಕೃತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಒಂದು ಸುದೀರ್ಘ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ನಂತರ, ಮನಸ್ಸು ಅಹಂಕಾರರಹಿತ, ನಿಷ್ಕಳಂಕ, ಶುದ್ಧ, ಪ್ರೀತಿಯ, ಶಾಂತ ಸೌಂದರ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದೆ. ನಿದ್ರೆಯ ನಂತರದ ಈ ಕ್ಷಣವು ಮನಸ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮನ ಹತ್ತಿರವಾಗಲು ಮತ್ತು

ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸನಾತನರು ಈ ಕ್ಷಣವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಹೂರ್ತ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ-29) ಕೆಲವು ದೇವಾಲಯಗಳ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ನೀವು ಲೈಂಗಿಕತೆಯ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ , ಅದರ ರಹಸ್ಯವೇನು ?

ಉತ್ತರ: ಕೆಲ ದೇವಾಲಯಗಳ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ, ಲೈಂಗಿಕತೆಯ ,ದೈಹಿಕ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯ ಭೋಗದ

ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೀವು ನೋಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯ , ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳಗೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಶೂನ್ಯತೆ, ಕೇವಲ ಈಶ್ವರ ಸ್ವರೂಪ. ಇದು ಮಾನವ ಜೀವನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು , ಹೊರಗಡೆಯ ಆ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿ ಆನಂದಿಸಿವಾಗ, ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಗುರುಗಳಾದ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇದು , ಈ ಸಮಯ , ನಿಮಗೆ (ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ) ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಮಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಭೌತಿಕ ಸಂತೋಷಗಳು ಮತ್ತು ಆಸೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಧರ್ಮಯುಕ್ತವಾದ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆಸೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಮೂಲಕ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದರೆ ,ನೀವು ಈ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಚಿತ್ರಗಳು ಅವರ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಚಿತ್ರಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ನೇರವಾಗಿ ಒಳಗಡೆ ಹೋಗಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಇದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಗುರುಗಳಾದ ಆಚಾರ್ಯರು, ಈಗ ದೇವಸ್ಥಾನ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡಲು ಸಕಾಲವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ , ಹರಡುತ್ತಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -30) ಹಿಂದೂಗಳು ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಏಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರ : ಗ್ರಹಗಳು ಸೂರ್ಯನ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರನು ಭೂಮಿಯ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುವಂತೆ, ಸನಾತನರು ಅಥವಾ

ಹಿಂದೂಗಳು ದೇವರ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಇದು ದೇವರ-ಕೇಂದ್ರಿತ, ಆತ್ಮ-ಕೇಂದ್ರಿತ ಜೀವನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ

ಕಾರ್ಯಗಳು, ಆಲೋಚನೆಗಳು, ಪ್ರವರ್ತನಗಳು, ಚಲನೆಗಳು, ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ದುಃಖಗಳು ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿತವಾಗಿವೆ.

ನಾನು ದೇವರಿಗೆ ಶರಣಾಗಿದ್ದೇನೆ. ದೇವರು ನನಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಲಿ, ನನಗೆ ದೇವರು ಮಾತ್ರ, ಈ ಜೀವನವು ದೇವರಿಗಾಗಿ,

ಈ ಜೀವನವು ದೇವರ ಕೃಪೆಗಾಗಿ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನನ್ನ ಜೀವನವು ದೇವರ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ದೇವಾಲಯದ

ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಿಂದ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ತನ್ನ ಸುತ್ತ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯು ಆತ್ಮ ಕೇಂದ್ರಿತ ಜೀವನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -31) ಹಿಂದೂಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೇಂದ್ರ ಯಾವುದು? ಅದರ ಕಾರ್ಯಗಳೇನು?

ಉತ್ತರ: ದೇವಾಲಯಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಸನಾತನರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯ ಕೇಂದ್ರ, ವಿಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ. ದೇವಾಲಯವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಶಕ್ತಿಯ ಪುನರುತ್ಪತ್ತಿ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ. ದೇವಾಲಯದ ದೇವತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಪುನರ್ ಪ್ರಸರಿಸುವ ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಸಾಧಕನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿದಾಗ, ವಾಸ್ತು ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕಾರಣ ಸಾಧಕನು ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸನಾತನದ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಲೇ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿವೆ. ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಲೂ, ದೇವಾಲಯದ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಗುರುಕುಲ, ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರ, ಅನಾಥಾಶ್ರಮಗಳು, ಮಹಿಳಾ ರಕ್ಷಣಾ ಕೇಂದ್ರಗಳು, ಕ್ರೀಡೆ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸಮಾಜ ಸಮಿತಿಯ (ಸ್ಥಳೀಯ ಹಿಂದೂ ಮಂಡಳಿಗಳು) ಆಚಾರ್ಯರು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂದು ದೇವಾಲಯಗಳು ಈ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸದಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹಿಂದೂ ಸಮುದಾಯದ ಮೇಲಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -32) ದೇವಾಲಯ ಮತ್ತು ದೇಹದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವೇನು?

ಉತ್ತರ : ದೇವಾಲಯವು ಒಂದು ದೇಹವೇ ಆಗಿದೆ. ದೇಹವು ಜೀವವನ್ನು ಧರಿಸಿದೆ (ಭ. ಗೀ. 13/2,3). ಅದೇರೀತಿ ದೇವಸ್ಥಾನವು ದೇವತೆಯೇ ದೇಹವಾಗಿದೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ದೇವರು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಜೀವ ಇದ್ದಂತೆ. ದೇವಾಲಯದ ಎಲ್ಲಾ ಆಚರಣೆಗಳು ದೇವರ ಸುತ್ತ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ದೇವಾಲಯಗಳು ಮಹಾನ್ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹರಡುತ್ತವೆ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಎಲ್ಲಾ ಚಲನೆಗಳು ಹೇಗೆ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿವೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಆತ್ಮ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -33) 'ಓಂ' ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂದು ನೀವು ಏಕೆ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ ?

ಉತ್ತರ: ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲವೂ ಇಡೀ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರೇ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರೂ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಪರಮ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಲುಪಲು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಲುಪಾಲೇ ಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಶಾಶ್ವತ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು, ಶಾಶ್ವತ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಸರಿ ಇನ್ನು ಓಂಕಾರಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರು ಓಂಕಾರವನ್ನು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಬ್ದವಿತ್ತು, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಗಂಧರ್ವರು ಮತ್ತು ಅಪ್ಸರೆಯರು ತಮ್ಮ ತುತ್ತೂರಿಗಳನ್ನು ಉದಿದರು ಮತ್ತು ಧ್ವನಿ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ (ಬಿಗ್ ಬ್ಯಾಂಗ್ ಥಿಯರಿ) ಒಂದು ಸ್ಫೋಟದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಿದರ್ಶನದಲ್ಲೂ ಧ್ವನಿ ಇದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅದು ಓಂಕಾರವಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಹಿಂದೂಗಳು ಆ ಆದಿಪದವನ್ನು, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಹಳೆಯ ಶಬ್ದವನ್ನು, ಆದಿಸ್ಫೋಟದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಓಂಕಾರವೆಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಒಂದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಇತರರಿಗೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -34) ಓಂಕಾರ ಶಬ್ದವು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆಯೇ?

ಉತ್ತರ : ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಇನ್ನೂ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆ ವಿಸ್ತರಣದ ಕಂಪನಗಳ ಓಂಕಾರವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಓಂಕಾರದ ಶಬ್ದವಿದೆ. ಒಬ್ಬರು ಈ ನಾದವನ್ನು ಕೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ, ಧ್ಯಾನದ ಬರಿ ಕಿವಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಸುಧಾರಿತ ಅಕೌಸ್ಟಿಕ್ ಉಪಕರಣಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈ ನಾದ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು. ಸೃಷ್ಟಿ ಇರುವವರೆಗೂ ಆ ಧ್ವನಿ ಇರುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -35) ಓಂಕಾರ ಹೇಗೆ ಬಂತು?

ಉತ್ತರ: ತಾನು ಯಾರೆಂದು ಅನುಭವಿಸುವ ಮತ್ತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಗವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳು, ಶಕ್ತಿ, ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ತಾನು ಅನೇಕರಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಲು ಬಯಸಿದಾಗ, ಅವನು ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆ ಮೊದಲ ಆಲೋಚನೆಯೇ ಮೊದಲ ಶಬ್ದ, ಆದಿಪದ, ಓಂ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಜೀವಂತ ಅಥವಾ ನಿರ್ಜೀವ ವಸ್ತುಗಳ ಹೆಸರು, ರೂಪ ಅಥವಾ ಧ್ವನಿ ರೂಪವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -36) ಓಂಕಾರವು ದೇವರ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಉತ್ತರ: ಸೃಷ್ಟಿ ಆಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ, ಸಸ್ಯ - ಜೀವಜಾಲಗಳ ಮುಂಚೆ, ಭೂಮಿಯ ಮುಂಚೆ, ಸೌರವ್ಯೂಹದ ಮುಂಚೆ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮುಂಚೆ, ನಕ್ಷತ್ರಪುಂಜದ ಮುಂಚೆ, ನೀಹಾರಿಕೆ ಮುಂಚೆ.. ಎಲ್ಲೆಡೆ ದೇವರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದರು. ದೇವರು ಮಾತ್ರ.

ದೇವರಿಂದ ಓಂಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ನೀಹಾರಿಕೆ, ಗೆಲಾಕ್ಷಿ, ಸೌರವ್ಯೂಹ, ಭೂಮಿ-ಚಂದ್ರ, ಸಸ್ಯವರ್ಗ, ಜೀವಿಗಳು ಹೊರಬಂದವು. ಹೀಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇವರು ಮತ್ತು ಬಹುಮುಖ ಸೃಷ್ಟಿಯ ನಡುವೆ ಅಥವಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು "ಓಂ"ಕಾರ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ "ಓಂ" ವನ್ನು ದೇವರಲ್ಲಿಗಿನ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. (ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -37) ಓಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಬೀಜ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಉತ್ತರ : ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿರುವ ಬೀಜವು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿರುವ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ, ಓಂಕಾರವು ಬ್ರಹ್ಮದಿಂದ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಓಂಕಾರವನ್ನು ವಿಶ್ವಬೀಜ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಓಂ ಕಾರ / ಪ್ರಣವ ಮಂತ್ರ / ನಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಥವಾ ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ಮೂರು ಹಂತಗಳಿವೆ.

ಅ, ಉ, ಮ.

1) ಅ - ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ- ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ.

2) ಉ - ವಿಸ್ತರಣೆ - ವಿಷ್ಣು ದೇವರ ಕಲ್ಪನೆ;

3) ಮ - ವಿಲೀನ - ಭಗವಂತ ಶಿವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ.

ಹೀಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯು ದೇವರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯೂ ಒಂದು ಓಂಕಾರದ ಇತಿಹಾಸವೇ ಆಗಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -38) ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವನ್ನು ಮೊದಲು ಬಳಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?

ಉತ್ತರ : ಓಂಕಾರವನ್ನು ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ದೇವರಲ್ಲಿಗಿನ ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರವಾಗಿದೆ.

ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾಮ , ರೂಪ ಅಥವಾ ದೇವತೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಲಿ, ಮಂತ್ರವು ಏಕನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲು ಎಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಓಂಕಾರವನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಅರ್ಪಿಸಲು ಅಥವಾ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲು ಬಯಸಿದರೆ, ಸಮರ್ಪಣೆ ಅಥವಾ ಸ್ತುತಿಗಾಗಿ ಬಳಸುವ ಶ್ಲೋಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆ, ಹೆಸರು, ರೂಪ, ನಿರಾಕಾರ, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪೂಜೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮತ್ತು ಸ್ತುತಿಯು ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಓಂ ಗಣಪತಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಓಂ ದುರ್ಗಾ ನನ್ನ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಓಂ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನನಗೆ ಎಂಟು ಐಶ್ವರ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ, ಓಂ ಶಿವನು ನನಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಲಿ, ಓಂ ವಿಷ್ಣು ನನಗೆ ದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡು, ಇತ್ಯಾದಿ. ಇಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳು, ರೂಪಗಳು, ಹಲವು. ಆದರೂ, ಓಂನ್ನು ಮೊದಲು ಸಂಬೋಧಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಓಂನ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಒಬ್ಬನೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತರ ಸ್ವಭಾವ, ಅಗತ್ಯ, ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹೆಸರುಗಳು ಮತ್ತು ರೂಪಗಳು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -39) ಓಂ (ಓಂ ಅಥವಾ ओ३म) ಅನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವಾಗ “ॐ” (ಉಮ್) ಎಂದು ಬರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾವುದು ಸರಿ?

ಉತ್ತರ: ಓಂ (ओं or ओ३म) ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದರ ಉದ್ದೇಶಿತ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ರವಾನಿಸಲು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ **Uum (ॐ)** ಎಂದು ಬರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆ ಸದುದ್ದೇಶವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ. "ಓಂ" ಮೂರು ಹಂತಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ.

- 1) ಅ - ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ - ಭಗವಂತ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ
- 2) ಉ - ವಿಸ್ತರಣೆ- ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ;
- 3) ಮ್ - ವಿಲೀನ - ಭಗವಾನ್ ಶಿವನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ.

ಆದರೆ "ॐ" ನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಎರಡೇ ಹಂತಗಳಿವೆ.

- 1) ಉ - ವಿಸ್ತರಣೆ- ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ;
- 2) ಮ್ - ವಿಲೀನ -ಭಗವಾನ್ ಶಿವನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ.

ಓಂ (ಓಂ ಅಥವಾ ओ३म) ಅನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಾಗ, ಬ್ರಹ್ಮ-ದೇವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾದ 'ಅ' ಕಾರ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಆರಾಧಕರು ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಪುನರ್ಜನ್ಮವು ಮಾನವ ಜನ್ಮದ ಗುರಿಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಗುರಿ ಮೋಕ್ಷವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲು, ಋಷಿಗಳು ಓಂ (ಓಂ ಅಥವಾ ओ३म) ನಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾದ 'ಅ' ಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರು ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗಳ ತಾಯಿಯಾದ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ "ಉಂ" (ॐ) ಬರೆದು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ಇಲ್ಲಿ ಉಮ್ (ಔಂ) ಅನ್ನು ಓಂ (ಆಂ ಅಥವಾ ओ३म्) ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಬಾಹ್ಯ ಸ್ವರೂಪ, ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಬಾರದು ಎಂದು ಹಿಂದೂಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಅದರ ಆಂತರಿಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ, ಅದರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಆಂತರಿಕ, ಆಂತರಿಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಎಂದು ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಸಾರುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

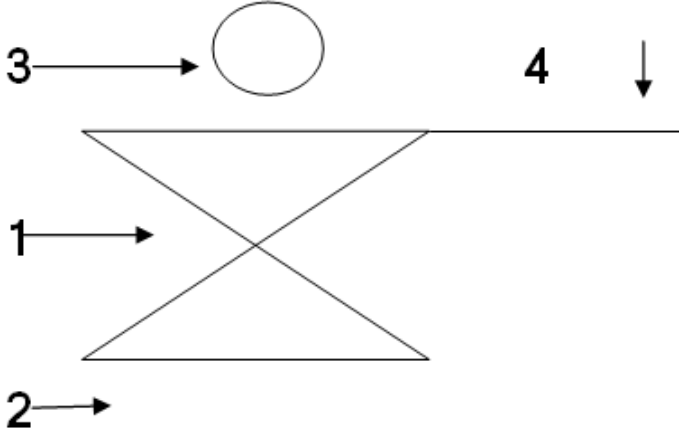
ಪ್ರಶ್ನೆ -40) ಶಿವಲಿಂಗದ ಸಂಕಲ್ಪ ಏನು ? ಅದು ಹೇಗೆ ವಿಕಸನಗೊಂಡಿತು?

ಉತ್ತರ : ಲಿಂಗ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳಿವೆ. ಒಂದು "ಲಿಮ್" ಅಂದರೆ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ. ಎರಡನೆಯದು "ಗಮ್" ಅಂದರೆ ಪ್ರಯಾಣ. ಹೀಗಾಗಿ "ಲಿಂಗ" ಪದದ ಅರ್ಥವು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಚಲಿಸುವುದು ಅಂಥಾ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಯಾವುದು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೋಡೋಣ. ದೂರವಾಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಹತ್ತಿರ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಪರಮಾತ್ಮ. ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ರೂಪಾಂತರಗಳಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಚಲಿಸುವ ಮತ್ತು ಚಲಿಸದ ಅಂದರೆ ಚರಾಚರಗಳು, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ದೂರವಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ. ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಚರಾಚರ ಭೌತಿಕ ವಸ್ತುಗಳು ಲಿಂಗಗಳು ಅಥವಾ ದೇಹಗಳಾಗಿವೆ. ಪುರುಷನ ದೇಹವಾದರೆ ಪುರುಷಲಿಂಗ, ಹೆಣ್ಣಿನ ದೇಹವಾದರೆ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ, ವಿಜಯನ ದೇಹವಾದರೆ ವಿಜಯಲಿಂಗ, ಹುಲಿಯ ದೇಹವು ಹುಲಿಲಿಂಗ, ಪರಮಾತ್ಮನ ದೇಹವಾದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗ, ಅಮರ ದೇಹವಾದರೆ ಅಮರಲಿಂಗ, ಶಕ್ತಿಲಿಂಗವು ಶಕ್ತಿಯ ದೇಹವಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಪರಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿವ ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸುವಾಗ ಸರ್ವಶಕ್ತ, ಸರ್ವಜ್ಞ, ಸರ್ವಾಂತರಯಾಮಿಯಾದ, ನಿರ್ಗುಣ, ನಿರಹಂಕಾರ, ನಿರ್ವಿಕಾರ, ನಿರಾಕಾರ, ಮಂಗಳರೂಪ, ಪರಮೇಶ್ವರ, ಶಿವನ ಸ್ವರೂಪವು ಶಿವನ ದೇಹವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಎಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ದೇಹ ಮತ್ತು ರೂಪ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಈ ಆಕಾರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು ಎಂದು ನೋಡೋಣ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿರುವುದು ಅಥರ್ವ ವೇದ ಸಂಹಿತೆಯ ಮಂತ್ರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದ್ದು, ಆ ಮಂತ್ರವು ಆರಂಭ ಅಥವಾ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಅಗ್ನಿ ಸ್ತಂಭವನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅದೇ ಕಂಬವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಘಟನೆ . ಒಮ್ಮೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣು ದೇವರ ನಡುವೆ ಯಾರು ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಎಂದು ವಿವಾದವಾಯಿತು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವರು ಶಿವ ಪರಮೇಶ್ವರ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕ ಶಿವಪರಮೇಶ್ವರರು ನನ್ನ ಆದಿ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವವನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂದು ಕಂಬದ ರೂಪ ತಾಳಿದರು.

ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಕಂಬದ ಆರಂಭ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಅಳೆಯಲು ಹೋದ ಇಬ್ಬರು ಗುರಿ ಕಾಣದೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಶಿವ ಮಹಾದೇವನು ಧರಿಸಿದ ಕಂಬದ ರೂಪವು ನಂತರ ಶಿವಲಿಂಗ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿತು ಮತ್ತು ಶಿವನ ದೇಹ, ಶಿವಸ್ವರೂಪ ಎಂಬ ಅರ್ಥದೊಂದಿಗೆ ಶಿವಲಿಂಗವಾಯಿತು.

ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದ ಉದಯದೊಂದಿಗೆ ಶಿವಲಿಂಗವು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗವು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

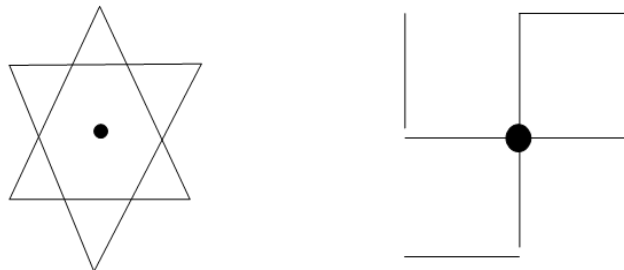

(1&2): ಎರಡು ತ್ರಿಕೋನಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ತ್ರಿಕೋನ ಪರಾಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಕೆಳಗಿನ ತ್ರಿಕೋನ ಅಪರಾಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ತ್ರಿಕೋನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆರು ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ, ಮೇಲಿನ ಮೂರು ಸತ್, ಚಿತ್ ಮತ್ತು ಆನಂದವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ಸತ್ವ, ರಜಸ್ ಮತ್ತು ತಮಸ್ ಅನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ.

3) : ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಂತೆ ಮೇಲಿನ ಒಂದು ಗೋಳ

(4): ಬಲಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾಂತರ ರೇಖೆ. ಇದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧಕನನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ

ಶಿವಲಿಂಗದ (ದೇವರ ರೂಪ) ಕೆಲವು ಇತರ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಸಹ ಕೆಳಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ :-

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -41) ಶಿವಲಿಂಗವು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ವಿಶ್ವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆಯೇ?

ಉತ್ತರ: ಹೌದು, ಶಿವಲಿಂಗವು ವಿಶ್ವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆವರಿಸುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಭೌತಿಕ ಸಾಧನವೂ ಆಗಿದೆ. ನಾವು ತುಲನಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡೋಣ. ಪರಮಾಣು ರಿಯಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಪ್ರಚಂಡ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಡೆದು ಹಿಡಿಯುವ ಭೌತಿಕ ಸಾಧನ. ಪರಮಾಣುವಿನ ಸಮ್ಮಿಳನ ಅಥವಾ ಪರಮಾಣುವಿನ ವಿದಳನದ ಮೂಲಕ ಪರಮಾಣುವಿನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹರಿಯುವ ಪ್ರಚಂಡ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಶಿವಲಿಂಗ ಆಕಾರದ (ATOMIC ರಿಯಾಕ್ಟರ್) ಕಟ್ಟಡವು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸತ್ಯ. ಅಂತೆಯೇ, ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತಡವನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನದ ಆಕಾರವು ಎರಡು ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಆಕಾರದಂತಿರುವದನ್ನು ಗ್ಯಾಸ್ ಸಿಲಿಂಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಶಿವಲಿಂಗದ ಆಕಾರದ ಉಪಕರಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಚಂಡ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದು ಮತ್ತೊಂದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸತ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗವು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ವಿಶ್ವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ.೫□

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ-42) ಋಷಿಮುನಿಗಳು ಶಿವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಉತ್ತರ : ಶಿವಲಿಂಗದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿ ಅಡಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಆಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶಿವಲಿಂಗದ ಮೇಲ್ಭಾಗವು ಕಣ್ಕೊರೆ (ಐರಿಸ್) ಅನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ನಿರಂತರವಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಧ್ಯಾನಸಮಾಧಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈಶ್ವರಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಋಷಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಸಾಧನೆಯನ್ನು (ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸ) ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು.೫□

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -43) ತ್ರಿ-ಮೂರ್ತಿ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ:

ಉತ್ತರ : ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ವಿವಿಧ ಋಷಿಗಳು, ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬಾಹ್ಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಬಂದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿ , ಈ ವಿಭಿನ್ನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಮೂರು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನಾಮವು ಮತ್ತು ರೂಪಗಳಿವೆ. ಇದನ್ನೇ ಋಗ್ವೇದವು 1.164.46 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ಏಕಂ ಸತ್, ವಿಪ್ರ ಬಹುದಾ ವದಂತಿ" ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ , ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅದರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬಾಹ್ಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಾವು ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೋಡೋಣ.

V-1) ವಿಷ್ಣು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ:

ವಿಷ್ಣು ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಆ ಭಗವಂತನ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಭಗವಂತನು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಹರಡುವಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೋಡೋಣ.

ವಿಷ್ಣು ಇರುವುದು ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ, ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಎಂದರೇನು? ಇದು ಬೇರೆ ಏನು ಅಲ್ಲ, ಕ್ಷೀರಪಥ ಗ್ಯಾಲಕ್ಸಿ. ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸಮೂಹವಾಗಿದೆ. ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಅನಂತನ (ಅನಂತ ತಲೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸರ್ಪ) ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಈ ಅನಂತ ? ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ, ಈ ಹಾಸಿಗೆಯು ಅಂಡಾಕಾರದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಲಯಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇವು ಕ್ಷುದ್ರಗ್ರಹಗಳ, ಗ್ರಹಗಳ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರಪುಂಜಗಳ ಕಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಪಥಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಅವರು ಅನಂತವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಗಾಧವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದನ್ನು , ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಉಪಗ್ರಹಗಳ, ಕ್ಷುದ್ರಗ್ರಹಗಳ, ಗ್ರಹಗಳ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರಪುಂಜಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹರಡಿದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲು ಮತ್ತು ಕಲಿಸಲು ಋಷಿಗಳು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಅನಂತನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವ ವಿಷ್ಣು ಸಂಕಲ್ಪ.

V-2) ನಾರಾಯಣ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ (ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು)

ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವವನು ನಾರಾಯಣ. ನಾರಾಯಣನ ರೂಪವೇನು? ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಮಲಗಿರುವ ವಿಷ್ಣು. ಬ್ರಹ್ಮವು ಜೀವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಲ ಜೀವವು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ಅಂದರೆ, ಜೀವದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ದೇವರು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು, ಅಲ್ಲವೇ? ಹೀಗಾಗಿ, ನಾರಾಯಣ ಸಂಕಲ್ಪವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಋಷಿಗಳು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಈ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಮಲಗಿರುವ ವಿಷ್ಣು. ಅಂದರೆ ನಾರಾಯಣ ಸಂಕಲ್ಪ.

S-1) ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ (ಶಿವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು)

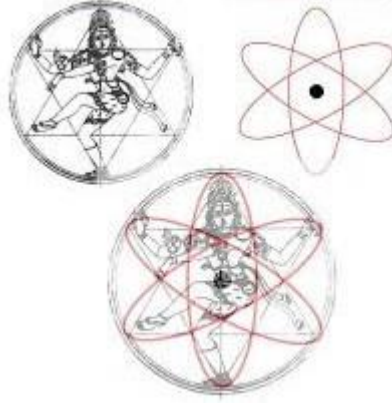
ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು. ಬೆಳಕಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಂಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಳಕು ಇಲ್ಲದೆ ಜೀವನ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೆಳಕು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ ಈ ಜೀವನದ ಪ್ರೇರಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಋಷಿಗಳು ಬೆಳಕನ್ನು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದಾಗ ಋಷಿಗಳು ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೆ ಬಂದರು.

ಇದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಬೆಳಕಿನ ಸ್ವರೂಪದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ಕಣಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿಯಮ ಬೆಳಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಬೆಳಕನ್ನು ಕಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಕ್ಷಣ ಅದರ ಸ್ವಭಾವ ಅಲೆಯದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಬೆಳಕನ್ನು ತರಂಗ ಎಂದು ಕರೆದರೆ ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅದು ಕಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಣಗಳಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಲೆಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕನ್ನು ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಋಷಿಯು ಬಯಸಿದಾಗ ಅದು ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಯಿತು. ಕಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಕಣವಲ್ಲ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಅದನ್ನು ಅಲೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅದು ಅಲೆಯಲ್ಲ. ಇದು ಕಣವೇ ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳಿದರೆ, ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕಣವಾಗಿದೆ. ಅಲೆಯೇ ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ , ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇದು ಅಲೆಯಾಗಿದೆ. ಓಹ್

ಗೊಂದಲಮಯ, ಖುಷಿಗೆ ಗೊಂದಲವಿಲ್ಲ, ಖುಷಿ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದ್ವಿರೂಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅವರು ಅರ್ಥನಾರೀಶ್ವರ ರೂಪದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

S-2) ನಟರಾಜ್ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ (ಶಿವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು)

ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳ ರಚನೆಯು ಕಣಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾನ ಹೇಳಿದೆ. ಈಗ, ವಸ್ತುವಿನ ಮೂಲಭೂತ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕಣವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದಾಗ, ಕ್ವಾಂಟಮ್ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಕಣವು ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧವಾಗಿ, ನಿರಂತರವಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಕಂಪನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ನೃತ್ಯ. ಹೀಗಾಗಿ, ಒಂದು ವಸ್ತುವು ಅದರ ಪರಮಾಣುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಣಗಳ ನಿರಂತರವಾದ ನೃತ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ಕಂಪನದಿಂದಾಗಿ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ನೃತ್ಯ ಅಥವಾ ಕಂಪನ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಆ ವಸ್ತು ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಖುಷಿಗಳು ಅಣುವಿನ ಪವಾಡ ಸದೃಶವಾದ ಈ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ನಟರಾಜನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ವಸ್ತುವನ್ನು ವಸ್ತುವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

B-1) ಬ್ರಹ್ಮದ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ:

ಬ್ರಹ್ಮವು ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ದ್ರವ್ಯವು ಯಾವ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ (ಸ್ಟೇಟ್ ಆಫ್ ಮ್ಯಾಟರ್) ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ ? ನಾಲ್ಕು ಸ್ಥಿತಿಗಳಿವೆ. ಘನ, ದ್ರವ, ಅನಿಲ ಮತ್ತು ಪ್ಲಾಸ್ಮಾ. ಇವುಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿನ ವಸ್ತುವಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದಾಗ ಬ್ರಹ್ಮನ ಚತುರ್ಮುಖ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು.

ಹೀಗೆ ಕೇವಲ ಕಲಾ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗ, ಆ ಋಷಿಮುನಿಗಳು, ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆ ನಮಗೆ ಕಲಿಸದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಲಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸನಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪರಂಪರೆಯ ಮುಂದೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಗಾಗಿದೆ.ಃ□

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -44) ಷೋಡಶ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು :-

ಉತ್ತರ : ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಂತಗಳಿಗೆ ದೇವರು, ಬಂಧುಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲದ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ, ಮಗುವು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ಸಾಯುವವರೆಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತವನ್ನು ಹಾದುಹೋಗುವಾಗ 16 ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ನಮಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವು ಹದಿನಾರು (ಷೋಡಶ) ಆಚರಣೆಗಳು ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಇವು ಮನುಷ್ಯ ಕೇವಲ ಪಶುವಲ್ಲ, ಪಶುತ್ವದಿಂದ ಎದ್ದು ಹೇಗೆ ಪೂರ್ಣ ಮಾನವನಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ದೈವತ್ವವನ್ನು ನೆನಪಿಸುವ ಆಚರಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಮನುಷ್ಯನು ತನನ್ನು ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಉನ್ನತೀಕರಿಸುವ ಸಾಧನೆಗಳಾಗಿವೆ ಇವು. ಈಗ ಈ 16 ಅಥವಾ ಷೋಡಶ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು-ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೋಡೋಣ.

1) ಗರ್ಭದಾನ : ಇದು ವಿವಾಹದ ನಂತರ ಮತ್ತು ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯ ಮೊದಲು ಗರ್ಭ ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಮಾಡುವ ಆಚರಣೆಯಾಗಿದೆ.

2) ಪುಂಸಾವನ : ಗರ್ಭ ಧರಿಸಿರುವವನ್ನು ಧೃಢೀಕರಿಸುವುದು.

3) ಸೀಮಂತ : ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಹುಟ್ಟುವ ಮಗುವಿನ ಸುರಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮ.

4) ಜಾತಕರ್ಮ : ಮಗುವಿನ ಶುದ್ಧೀಕರಣ , ನವಜಾತ ಶಿಶುವಿನ ಸುಂದರ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಜನ್ಮ ಕುಂಡಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು.

5) ನಾಮಕರಣ : ಮಗುವಿನ ಜನ್ಮ ಕುಂಡಲಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಮಗುವಿಗೆ ಹೆಸರಿಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರ.

6) ನಿಷ್ಕರ್ಮಣ : ಮಗುವು ಹುಟ್ಟಿದ ನಾಲ್ಕನೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಕರೆತಂದು ಸೂರ್ಯ, ಪ್ರಕೃತಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕಾರ.

7) ಅನ್ನಪ್ರಾಶನ : ಮಗುವಿಗೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಘನ ಆಹಾರವನ್ನು ಉಣಿಸುವ ಸಮಾರಂಭ.

8) ಚೌಲ : ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕೂದಲು ಕತ್ತರಿಸುವುದು.

9) ಕರ್ಣವೇಧ : ಕಿವಿ ಚುಚ್ಚುವುದು.

10) ವಿದ್ಯಾರಂಭ : ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಆರಂಭ. ವಿದ್ಯಾರಂಭ ಒಂದು ಸುಂದರ ಆಚರಣೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಬೆಗಾಲಿಡುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಜ್ಞಾನದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುವ ಸುಕ್ಷಣ ಇದು.

11) ಉಪನಯನಂ : ಉಪನಯನ ಎಂದರೆ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತರುವುದು. ಯಾರ ಹತ್ತಿರ? ಎಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದ ಹತ್ತಿರ. ಹಿಂದೂ

ಧರ್ಮದ ಪೋಷಕ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪನಯನವೂ ಒಂದು. ಉಪನಯನ ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞೋಪವೀತದ

ಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪನಯನಕ್ಕೆ (ದೀಕ್ಷಾ / ಸಾಧನಾ) ದೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಗುರುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು, ಗುರುವನ್ನು

ಹುಡುಕುವುದು. ನಿಜವಾಗಿ, ಈ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುತ್ವ ಅಥವಾ

ಸನಾತನೀಯತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ದ್ವೈತ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರು ಯಜ್ಞೋಪವೀತವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ (ಇದು

ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸುವ ಹೊಕ್ಕುಳಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ). ಲಿಂಗಾಯತರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಧಾರಣೆ , ಲಿಂಗ ದೀಕ್ಷೆ

ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏನಾದ್ರೂ ದೀಕ್ಷೆ ಸನಾತನರಿಗೆ ಅತಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಅದ್ವೈತ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮ

ಸೊಂಟದ ಸುತ್ತಲೂ ಚೆನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ದಾರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪವಿತ್ರವಾದ ಸೊಂಟದ ಸರವನ್ನು ಉಡುದಾರ/ಕಟಿಬಂಧವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉಡಿದಾರವು ಕುಂಡಲಿನಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರವನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದಿರುವ ದೈವಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ಸಮರ್ಪಿತ ಸಾಧನಾ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು, ಕುಂಡಲಿನಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಕುಂಡಲಿನಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದು , ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಸಹಸ್ರಾರ ಪದ್ಮ (ಸಹಸ್ರ ಪುರುಷ) ದಳವಾಗಿ ಅರಳುವುದು ಮಾನವ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂಸ್ಕಾರವು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪವಿತ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಪೂಜ್ಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರುಗಳಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

12) ವೇದಾರಂಭ : ಗುರುಕುಲ, ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಥವಾ ಕಲಿಕೆಯ ಆರಂಭ.

13) ಕೇಶಾಂತ ಅಥವಾ ಋತುಶುದ್ಧಿ : ಮಗು ತನ್ನ ಗಡ್ಡೆ, ಮೀಸೆ ಮತ್ತು ದೇಹದ ಕೂದಲನ್ನು ಬೋಳಿಸುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲು. ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿನ ಮುಟ್ಟಿನ ಆಚರಣೆಗಳು.

14) ಸಮಾವರ್ತನ : ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವುದು.

15) ವಿವಾಹ : ವಿವಾಹ ಸಮಾರಂಭಗಳು.

16) ಅಂತೇಷ್ಟಿ : ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆ, ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ ,ಶವಸಂಸ್ಕಾರ, ಮರಣೋತ್ತರ ವಿಧಿಗಳು. ಶರೀರದಹನ ಅಸ್ಥಿಸಂಚಯನ, ಪಿಂಡದಾನ, ಉದಕದಾನ, ಏಕೋದ್ದಿಷ್ಟ ಶ್ರಾದ್ಧ , ಸಪಿಂಡೀಕರಣಶ್ರಾದ್ಧ ಮೊದಲಾದವು ಅಪರಕ್ರಿಯೆ ಅಥವಾ ಉತ್ತರಕರ್ಮಗಳು.೫

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -45) ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು, ನಾಲ್ಕು ಆಶ್ರಮಗಳು, ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳು :

ಉತ್ತರ : ಋಷಿಗಳು ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆ, ಮಾನವರ ಸುಗಮ ಜೀವನ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ

ನಾಲ್ಕು ಆಶ್ರಮಗಳನ್ನು , ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳನ್ನು ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೋಡೋಣ...

P) ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು: ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ ಗುರಿಗಳು ಇವು. ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೋಡೋಣ.

P-1) ಧರ್ಮ : ಧರ್ಮದ ಸಾಧನೆ ಅಥವಾ ಸರಿ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಆಚಾರ್ಯ ಜೈಮಿನಿ ಮುನಿಯವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪೂರ್ವ ಮೀಮಾಂಸದಲ್ಲಿ (ಧರ್ಮ ಮೀಮಾಂಸಾ) ಆಳವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

P-2) ಅರ್ಥ : ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ಅರ್ಥ ಅಥವಾ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಆಚಾರ್ಯ ಬಾಣಕೃಷ್ಣ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾನೆ.

P-3) ಕಾಮ : ಮೂರನೇ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಕಾಮ ಅಥವಾ ಧರ್ಮಯುಕ್ತವಾದ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಪೂರೈಸುವುದು. ಧರ್ಮಾಚಾರ್ಯ ವಾತ್ಸಾಯನ ಋಷಿ ಕಾಮಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

P-4) ಮೋಕ್ಷ : ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಆಸೆಗಳು ಈಡೇರಿದಾಗ ಮನಸ್ಸು ಆತ್ಮೀಯ ಬಡತನವನ್ನು ಅರಿತು ಅದರ ನಿರ್ಮೂಲನೆಗೆ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಧರ್ಮಾಚಾರ್ಯ ವ್ಯಾಸಮಹರ್ಷಿಯವರು ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

A) ಚತುರ್ ಆಶ್ರಮಗಳು : ಮನುಷ್ಯನ ವಯಸ್ಸಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಈ ಯೋಜನೆಯು ಪ್ರತಿ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ.

A-1) ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಆಶ್ರಮ : ಇದು ಮಾನವರ ಮೊದಲ ಅವಧಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಆಶ್ರಮ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

A-2) ಗ್ರಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ : ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದ ನಂತರ , ಆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಧರ್ಮಯುಕ್ತವಾಗಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಮದುವೆಯಾಗುವ ಮೂಲಕ ಗ್ರಹಸ್ಥಾಶ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ.

A-3) ವಾನಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮ : ಸುಂದರವಾದ ಗ್ರಹಸ್ಥ ಶ್ರಮದ ನಂತರ, ಮೋಕ್ಷದ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಸಿದ್ಧತೆಯ ಅವಧಿ.

A-4) ಸನ್ಯಾಸ : ಮೋಕ್ಷದ ಗುರಿಯನ್ನು ಏಕಮಾತ್ರ ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಪರಿತ್ಯಾಗದಿಂದ ಬದುಕುವ ಅವಧಿ.

ತಪಸ್ವಿಯಾಗಲು ಮನೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಬಿಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಕಡ್ಡಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದರ ಮೇಲೂ ಬಾಂಧವ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ಸಮಚಿತ್ತದಿಂದ, ಸ್ವಾರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ, ದೇವರಿಗೆ ಶರಣಾಗಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬದುಕುವ ಕಾಲ.

V) ಚತುರ್ ವರ್ಣಗಳು : ಚತುರ್ ವರ್ಣಗಳು : ವರ್ಣವು , ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಅಥವಾ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದು ಅಂಥಾ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಜನ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಬಂದ ಗುಣಗಳು . ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷಾತ್ರ, ವೈಶ್ಯ ಮತ್ತು ಶೂದ್ರ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮಗುವಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುವಾಗ ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ಯಾವ ವರ್ಣವು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು. ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಮಗುವಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಅಂಥಾ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಎಂದಿಗೂ ಅನುವಂಶಿಕವಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳ ಗುಣಮಟ್ಟ ಅಥವಾ ವರ್ಣವು ತಂದೆ ಅಥವಾ ತಾಯಿಯ ಗುಣಮಟ್ಟ ಅಥವಾ ವರ್ಣವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಮಗುವಿನ ಸ್ವಂತ ಗುಣ, ಜನ್ಮ ಗುಣ. (ಭ.ಗೀ. 4/13, 18/41) ಇಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಧದ ಗುಣಗಳಿವೆ : ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ ಮತ್ತು ಶೂದ್ರ. ಇವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಸಹಜ ಗುಣಗಳು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಗುಣವುಳ್ಳವನು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತರೆ ಅದು ವ್ಯರ್ಥ. ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಗುಣವುಳ್ಳ ಮಗು ವೈಶ್ಯ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತರೆ ಅದು ವ್ಯರ್ಥ. ಆ ಮಗುವಿನ ಪೂರ್ಣ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ, ಅದರ ಸಹಜ ಗುಣವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ, ಆ ಗುಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. “ವರ್ಣ” ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬರಲು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಒಂದೊಂದು ದೇಹದ ಕಾಂತಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಗುಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ನಾವು ಒಂದು ದೇಹದ ಕಾಂತಿಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದರೇ (color of aura) , ಆ ಮಗುವಿನ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಸಹ ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದರಂತೆ, ನಾವು ಮಗುವಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಯನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಬಹುದು.

ನಾವೀಗ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೋಡೋಣ.(B.G.18/42,43,44)

- 1. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಣ** (ನೀಲಿ ಬಣ್ಣ) : ಈ ವರ್ಣವುಳ್ಳವರ ಸದ್ಗುಣಗಳೆಂದರೆ ಶಾಂತತೆ, ಸಂಯಮ, ತಪಸ್ಸು, ಶುಚಿತ್ವ, ತಾಳ್ಮೆ, ವಕ್ರತೆಯ ಕೊರತೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ.
- 2. ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವರ್ಣ** (ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ) : ಶೌರ್ಯ, ತೇಜಸ್ಸು, ಪರಾಕ್ರಮ, ಶಕ್ತಿ, ದೃಢತೆ, ಚಾತುರ್ಯ, ಪರಾಕ್ರಮ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟದಿರುವುದು, ಔದಾರ್ಯ, ಆಡಳಿತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಇವು ಸಹಜ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಗುಣಗಳು.
- 3. ವೈಶ್ಯ ವರ್ಣ** (ಹಳದಿ ವರ್ಣ): ಕೃಷಿ, ಜಾನುವಾರು ಸಾಕಣೆ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಇವುಗಳು ಜನ್ಮಜಾತ ವೈಶ್ಯನ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿವೆ.
- 4. ಶೂದ್ರ ವರ್ಣ** (ಶ್ವೇತ / ಬಿಳಿ ವರ್ಣ): ಇತರರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಶೂದ್ರನ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ.

ಕಳೆದ 50 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನು ಶೂದ್ರ... ಕೂಲಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವನು. ಪ್ರಸ್ತುತ, ನಾನು ಶೂದ್ರ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ನನ್ನ ಸಾಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾನು ವೈಶ್ಯ, ನಂತರ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಏರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ೀ

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ-46) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆಯೇ? ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾರ ಉತ್ಪನ್ನ?

ಉತ್ತರ :- ವೇದಗಳಾಗಲಿ, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಾಗಲಿ, ಪುರಾಣಗಳಾಗಲಿ, ದರ್ಶನಗಳಾಗಲಿ, ಮಹಾ ಕಾವ್ಯಗಳಾಗಲಿ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಕಳೆದ ಪ್ರಶೋತ್ತರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡಂತೆ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೂ ಅಥವಾ ಭಾರತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ಸಮಾಜ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆರ್ಥಿಕ ಹಂಚಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ರಾಜಕೀಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂತು. ಹಾಗಾಗಿ, ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಭಾರತೀಯ ರಾಜಕೀಯದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಅದು ಹಿಂದೂ ಅಥವಾ ತಾತ್ವಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹರಿವಿನೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈಗ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹುಟ್ಟು ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಆರಂಭಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜೀವನ ಎಂಬ ಗುರಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಉದ್ಯೋಗ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಗುರುಕುಲಗಳು ಇದ್ದವು. ಈ ಗುರುಕುಲಗಳು ಸ್ವಯಂ ಆಡಳಿತದ ಹಕ್ಕುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ನುರಿತ ಮಕ್ಕಳು ವಿವಿಧ ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಜೌಕಾಶಿ ಮಾಡಲು ವೃತ್ತಿ ಸಂಘಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಗುಂಪುಗಳು ಅಥವಾ ವೃತ್ತಿ ಸಂಘಗಳು ಜಾತಿಗಳೆಂದು ಹೆಸರಾದವು. ಜಾತಿಗಳು ಕೇವಲ ಒಕ್ಕೂಟಗಳು ಅಥವಾ ಒಂದೇ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಜನರ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿವೆ.

ನಂತರ ಕ್ರಿ.ಶ.1200 ರಿಂದ ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ವಿದೇಶಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಕ್ರಮಣಗಳು ಮತಾಂತರದ ಅಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಈ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿದ್ದವರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ, ಆಚಾರಗಳ ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿ ಇದೆ ಜಾತಿಯ ಒಕ್ಕೂಟದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು

ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಸುಖ, ದುಃಖ, ದಾಂಪತ್ಯ, ಆಹಾರ ಮತ್ತು ನೀರು ಕೇವಲ ಅವರ ವೃತ್ತಿ ಒಕ್ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಮಿತವಾಯಿತು. ನೀವು ಇಂದು ಟೀಕಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿಯಮಗಳು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಹಿಂದೂ ಸನಾತನ ಸಮಾಜದ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ, ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು ಮತ್ತು ಇಂದಿಗೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಪರಕೀಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಕ್ರಮಣದ ವಿರುದ್ಧದ ಉಗ್ರವಾದ ಅವಿರತ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅದರ ದುಷ್ಟ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ, ಅದು ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಘನತೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಅಳತೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಅಸಮತೋಲನ ಇಂದಿಗೂ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ವೃತ್ತಿ ಸಂಘ ಅಥವಾ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಆಚಾರ್ಯರ ಅಥವಾ ದರ್ಶನದ ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಭಾಗವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಉತ್ಪನ್ನ ಅಥವಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ -47) ಹಿಂದೂ ಗ್ರಹಸ್ಥ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಐದು ಮಹಾ ಯಜ್ಞಗಳು ಯಾವುವು?

ಉತ್ತರ : ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಸ್ಥರು ಐದು ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು (ಪಂಚ ಮಹಾ ಯಜ್ಞ) ವಿಶ್ವಶಾಂತಿ, ವಿಶ್ವ ಐಕ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಏಕೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೋಡೋಣ.

1) ಬ್ರಹ್ಮ ಅಥವಾ ಋಷಿ ಯಜ್ಞ: ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಮತ್ತು ಋಷಿಗಳು ನಮಗೆ ನೀಡಿದ ಜ್ಞಾನದ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಅದು ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ಬ್ರಹ್ಮ/ಋಷಿ ಋಣವನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕು.

2) ದೇವತಾ ಅಥವಾ ದೇವ ಯಜ್ಞ: ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ಈ ಸಮೂಹವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವ ಐದು ಭೂತಗಳಿವೆ , ದೇವತೆಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನಿದ್ದಾರೆ. ಆ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರ, ಯಾಗ, ಹೋಮ, ಇಷ್ಟದೇವತಾ ಪೂಜೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಉಪಾಸನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಸಾಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಆ ಪರಮಾತ್ಮ ಅಥವಾ ಆತ್ಮದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಧನೆಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ದೇವತಾ ಅಥವಾ ದೇವ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸಬೇಕು.

3) ಪಿತೃ ಯಜ್ಞ: ಕುಲದ ಏಕೀಕರಣ ಗ್ರಹಸ್ಥರಾಗಿ , ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡುವುದು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಒಳಿತನ್ನು ತರಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಿ ಬೆಳೆಸುವುದು. ಅವರನ್ನು ನೀತಿವಂತರಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವುದು ಜೊತೆಗೆ

ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ತಂದೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಮರಣಿಸಿದ ಪೂರ್ವಜರಿಗೆ ಪಿತೃ ತರ್ಪಣ , ಶ್ರಾದ್ಧ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವುದು. ಹೀಗೆ ಪಿತೃ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವೇಕು.

4) ಮನುಷ್ಯ ಯಜ್ಞ: ಮನುಷ್ಯ ಯಜ್ಞಕ್ಕಾಗಿ , ಕರುಣೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಸಹಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ನ-ವಸ್ತ್ರ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಅರ್ಹರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಸಮಾಜದ ಋಣ ತೀರಿಸಬೇಕು.

5) ಭೂತ ಯಜ್ಞ: ನಮ್ಮ ಸಹವರ್ತಿ ಸಹಜೀವಿಗಳಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ , ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ನೀಡಿ.ಆಕಾಶ , ಭೂಮಿ, ನೀರು, ಗಾಳಿಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಮರಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಪರ್ವತ, ನದಿ, ಸಾಗರ, ಕಾಡು ಇತ್ಯಾದಿ ನಮ್ಮ ವಾಸಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ , ನೈಸರ್ಗಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾ , ನಾವು ಭೂತಗಳ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸಬೇಕು..ಃ□

ಪ್ರಶ್ನೆ -48) ಮೊದಲ ಪೂಜೆ ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಗಣೇಶನನ್ನು ಏಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು?

ಉತ್ತರ : ಮಲಯಾಳಂನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಗಾದೆ ಇದೆ. ಗೋಡೆ ಇದ್ದರೆ ಬರೆಯಬಹುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ, ದೇವರು, ದೇವತೆ, ಪೂಜೆ, ವೃತಗಳು ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಗಳು ಭಕ್ತನು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಭಕ್ತ ಅಥವಾ ಸಾಧಕನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮತೆಗೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಶಿವನು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಪಾರ್ವತಿ ಪ್ರಕೃತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಬಾವಿಸಿದಾಗ ಗಣಪತಿಯು ಮೊದಲ ಸೃಷ್ಟಿ, ಮುಮುಕ್ಷು, ಸಾಧಕ ಅಥವಾ ಭಕ್ತ. ಹಿಂದೂ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಂತೆ, ಗಣೇಶನ ರೂಪವು ತನ್ನದೇ ಆದ ಚಿತ್ರ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಗಣೇಶನನ್ನು ಪ್ರಣವಂ (ಓಂಕಾರ)ದ ರೂಪವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಣವ ಮೊದಲು ಬಂದದ್ದು ಶಿವಶಕ್ತಿಯ ಮಿಲನದ ಮೂಲಕ ಎಂಬುದು ಗಣಪತಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತತ್ತ್ವ. ಪರಮ ತತ್ತ್ವದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು ಪ್ರಣವ ಮಂತ್ರ ಓಂಕಾರ ಅಂದರೆ ಓಂಕಾರದ ಸಾಕಾರ ರೂಪವಾದ ಗಣಪತಿಯೇ ಆಗಿರುವದರಿಂದ (ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ) ಗಣಪತಿಗೆ ಮೊದಲ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಗಣೇಶನು ಮಹತ್ (ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ) ಅನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯು ಪ್ರಕೃತಿಯ (ಪ್ರಕೃತಿ) ಅತ್ಯುನ್ನತ ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಮಾನವ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು (ಬುದ್ಧಿ) ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುನ್ನತ ರೂಪ (ತತ್ತ್ವಗಳು) ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತೀಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಬಹಳ ವಿವರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಹಾಸ್ವೋಟದಿಂದ ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನದ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮೀರಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬಹಳ ವಿವರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸೃಷ್ಟಿಯು ಒಂದು ವಿಸ್ಫೋಟದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ನಂತರ ಬಹುಮುಖ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಕಸನ ಹೊಂದಿತು.

ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲ ತತ್ವಗಳು

1) ಶಿವ/ಪುರುಷ/ಸ್ವಯಂ ಅಥವಾ ದೇವರ ತತ್ವ,

2) ಪಾರ್ವತಿ/ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರಕೃತಿ ತತ್ವ.

ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲವೂ ಈ ಎರಡು ಅನಂತ ಸತ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ಸೀಮಿತ ವಾಸ್ತವಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ.

ಸೀಮಿತ ವಾಸ್ತವಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ (ಮಹಾತತ್ವ), ಗಣೇಶನಾಗಿ ಅವತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅವರು ಶಿವ ಮತ್ತು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರಕೃತಿಯ (ಪಾರ್ವತಿ) ದೇಹದಿಂದ ಶಿವನ ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗಿ (ಮಗ) ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದರು. ಅಂದರೆ ಗಣೇಶ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾವು (ಭಕ್ತ/ಸಾಧಕ/ಆರಾಧಕರು) ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ದೇವರು/ದೇವತೆ/ಆತ್ಮಿಯತೆಗೆ ಅರ್ಥವಿರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಮೂಲ ಪ್ರತಿಮೆಯಾದ ಗಣೇಶನಿಗೆ ಮೊದಲ ಪೂಜೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವೆಂದರೆ ಆತ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ. ಯಾವುದೇ ಭೌತಿಕ ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಡಚಣೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸದಿರಲು ಭಗವಾನ್ ಗಣೇಶನನ್ನು ಮೊದಲು ಪೂಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಅದರ ಇನ್ನೊಂದು ಮಗ್ಗುಲನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಋಗ್ವೇದವೇ ಅಗ್ನಿಯ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಗ್ನಿ - ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಬೆಳಕಿನ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವವಿದೆ. ನನ್ನ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಅರಿವಿದೆ , ಬೆಳಕಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಾಗಿ ಅಗ್ನಿಗೆ ಮೊದಲ ಸ್ತುತಿ. ವೇದಕಾಲದಿಂದ ಪುರಾಣ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ.ಬೆಳಕು ಅಥವಾ ಅಗ್ನಿಗೆ ವಿಗ್ರಹ ರೂಪ (ಗ್ರಹಿಸಿದ) ಬೇಕಿತ್ತು...ಹೀಗಾಗಿ ಋಷಿಗಳು ಕಂಡುಕೊಂಡ ರೂಪವೇ ಗಣೇಶ ರೂಪ. ಗಣೇಶನನ್ನು ಸರ್ವ ಭಕ್ಷಕ, ದುಮ್ರ ವರ್ಣ ಮತ್ತು ದುಮ್ರ ದ್ವಜ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವು ಅಗ್ನಿಗೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಕವಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಮೊದಲು ಗಣೇಶನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಾಗ ವೈದಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಅಗ್ನಿಯನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುತ್ತೇವೆ. ವೈದಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ, ಅಗ್ನಿಗೆ ಮೊದಲ ಸ್ತುತಿ , ಅದು ಪುರಾಣದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಅಗ್ನಿಗೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಕವಾದ ಗಣೇಶನಿಗೆ ಮೊದಲ ಸ್ತುತಿ ಅಥವಾ ಪೂಜೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು.

ಗಣೇಶನ ವಿವಿಧ ಸ್ವರೂಪಗಳು:

ಗಣೇಶನಿಗೆ 32 ರೂಪಗಳಿವೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ

ಬಾಲಗಣಪತಿ: ಮಗುವಿನಂತಹ ಮುಖವುಳ್ಳವನು. ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಹಣ್ಣುಗಳು, ಮಾವುಗಳು ಮತ್ತು ಕಬ್ಬುಗಳು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ತರುಣ ಗಣಪತಿ: ಯೌವನದ ನೋಟದಿಂದ. ಎಂಟು ತೋಳುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಗಣೇಶ.

ಭಕ್ತಿ ಗಣಪತಿ: ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಕಾಂತಿಯುತ ನೋಟ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಲ್ಲಾಸ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾವು, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ.

ವೀರಗಣಪತಿ: ಯೋಧನ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು. 16 ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು ಪ್ರತಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಉಗ್ರಮೂರ್ತಿ.

ಶಕ್ತಿ ಗಣಪತಿ: ಈ ಗಣೇಶನು 4 ತೋಳುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತಿರುವ ರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ದುರ್ಬಲರನ್ನು ಉಳಿಸುವ ನೋಟ.

ದ್ವಿಜಗಣಪತಿ: 3 ತಲೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಗಣೇಶ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಓಲ, ಕೂಜ ಮತ್ತು ಜಪಮಣಿಗಳು.

ಸಿದ್ಧಿಗಣಪತಿ: ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿದ ಆತ್ಮತ್ಯಸ್ಥಿಯಿಂದ ಕುಳಿತಿರುವ ಗಣಪತಿ ದೇವರು. ಈ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಲು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ.

ಉಚ್ಚಿಷ್ಠ ಗಣಪತಿ : ಈ ಗಣೇಶನು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ರಕ್ಷಕ. 6 ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ದಾಳಿಂಬೆ, ಕಮಲ, ಜಪಮಾಲೆ ಮತ್ತು ಭತ್ತ.

ವಿಘ್ನ ಗಣಪತಿ: ಎಲ್ಲಾ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಗಣಪತಿ.

ಕ್ಷಿಪ್ರಗಣಪತಿ : ಬಹುಬೇಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಗಣೇಶ. ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ರತ್ನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಜಾರ್ ಇದೆ.

ಉಗ್ರಮೂರ್ತಿ.

ಕ್ಷಿಪ್ರಪ್ರಸಾದ ಗಣಪತಿ: ಬೇಗ ಮೆಚ್ಚುವ ಗಣೇಶ. ಒಣಹುಲ್ಲಿನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ.

ಹೇರಂಬ ಗಣಪತಿ: 5 ಮುಖಗಳ ಗಣೇಶ, ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ, ದುರ್ಬಲರ ಉದ್ಧಾರಕ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ದೊಡ್ಡ ಸಿಂಹದ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಗಣಪತಿ: ಈ ಗಣೇಶ ಮುತ್ತಿನ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಯ ಜೊತೆ ಕುಳಿತಿರುವುದು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಗಿಳಿ ಮತ್ತು ದಾಳಿಂಬೆ. ಸಮೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೀಡುವ ಭಗವಂತ ಗಣೇಶ.

ಮಹಾ ಗಣಪತಿ: ಈ ಗಣಪತಿಯಿಂದ ವಿಶ್ವವು ಉಗಮವಾಯಿತು ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಪರಮಾತ್ಮ. ಇದು ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳ ಗಣೇಶ. ದಾಳಿಂಬೆ, ನೀಲಿ ಲಿಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭತ್ತವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಗಣೇಶ.

ವಿಜಯ ಗಣಪತಿ: ಈ ಗಣೇಶನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಜಯದ ಮುಖ. ಎಲ್ಲಾ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಉತ್ತಮ.

ನೃತ್ಯ ಗಣೇಶ: ಈ ಗಣೇಶ ಕಲೆಗಳ ಅಧಿಪತಿ. ಈ ಗಣೇಶನು ನೃತ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಗಣೇಶನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ತೋಳುಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಗುರಗಳು ಸಹ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

ಉರ್ಧ್ವ ಗಣಪತಿ: 6 ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಭತ್ತ, ಕಮಲ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬು.

ಏಕಾಕ್ಷರ ಗಣಪತಿ: ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳ ಗಣೇಶ. ಇದು ಕಮಲದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಮೂಶಿಕನ್ ಜೊತೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ವರದ ಗಣಪತಿ: ಈ ಗಣಪತಿಯು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಜೇನುತುಪ್ಪದೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ.

ತ್ರಯಕ್ಷರ ಗಣಪತಿ: ಈ ಗಣೇಶನಿಗೆ ಕೊಂಬು ಮುರಿದಿದ್ದು ಸೊಂಡಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮೋದಕವಿದೆ.

ಹರೀಂದ್ರಗಣಪತಿ: ಈ ಗಣೇಶನು ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ.

ಏಕದಂತ ಗಣಪತಿ: ಈ ಗಣೇಶ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಲಡ್ಡು ಪ್ರಸಾದ.

ಸೃಷ್ಟಿ ಗಣಪತಿ : ಈ ಗಣಪತಿ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ್ದಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಭಗವಂತ ಗಣೇಶ.

ಉದ್ದಂಡ ಗಣಪತಿ: ಇದು ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡುವ 10 ತೋಳುಗಳ ಗಣೇಶ.

ಋಣಮೋಚನ ಗಣಪತಿ: ಸಾಲಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ನೀಡುವ ಗಣೇಶ. ಗುಲಾಬಿ ಸೇಬು ಈ ಗಣೇಶನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಹಣ್ಣು.

ಧುಂಡಿ ಗಣೇಶ: ಈ ಗಣೇಶನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆ ಇದೆ.

ದ್ವಿಮುಖ ಗಣಪತಿ: ಎರಡು ಮುಖದ ಗಣಪತಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಿಂದ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ.

ತ್ರಿಮುಗ ಗಣಪತಿ: ಚಿನ್ನದ ಕಮಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ.

ಸಿಂಹ ಗಣಪತಿ: ಈ ಗಣೇಶ ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಯೋಗ ಗಣಪತಿ: ಇದು ಯೋಗ ಮುದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಗಣಪತಿ. ಈ ಗಣೇಶ ಧ್ಯಾನಸ್ಥ.

ದುರ್ಗಾ ಗಣಪತಿ: ಈ ಗಣೇಶ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಜಯದ ಸಂಕೇತ. ಗಣೇಶ ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಜಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ಸಂಕಟ ಹಾರ ಗಣಪತಿ: ಇದು ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸುವ ಗಣೇಶ.

ವಿನಾಯಕನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ:

1) ವಕ್ರ ತುಂಡ ಮಹಾಕಾಯ

ಸೂರ್ಯಕೋಡಿ ಸಮಪ್ರಭ:

ನಿರ್ವಿಘ್ನಂ ಕುರುಮೇ ದೇವಾ

ಸರ್ವ ಕಾರ್ಯೇಷು ಸರ್ವದಾ .

2) ಏಕದಂತ ಮಹಾಕಾಯಂ

ತಪ್ತಕಾಂಚನ ಸನ್ನಿಭಮ್

ಲಂಬೋಧರ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಮ್

ವಂದೇಹಂ ಗಣನಾಯಕಂ.

3) ಶುಕ್ಲಾಂಬರಧರಂ ವಿಷ್ಣು,

ಶಶಿವರ್ಣ ಚತುರ್ಭುಜಂ,

ಪ್ರಸನ್ನವದನಂ ಧ್ಯಾಯೇತ್,

ಸರ್ವವಿಘ್ನೋಪ ಶಾಂತಯೇ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -49) ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯೀ ಎಂದರೇನು?

ಉತ್ತರ : ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮೂರು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಉಪನಿಷತ್, ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರ. ಈ ಮೂರನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಸುವರ್ಣ ಗೋಪುರ. ನಾವು ಹಿಂದೂ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮರಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಅದರ ಫಲವೇ ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯ. 'ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯಂ' ಎಂಬ ಪದವು ಮೂರು ಉದಾತ್ತ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಅಮೂಲ್ಯ ಮತ್ತು ಉದಾತ್ತ ಯೋಜನೆಗಳು ಯಾವುವು?

ಈ ಯೋಜನೆಗಳು ಶ್ರುತಿಪ್ರಸ್ಥಾನ, ನ್ಯಾಯಪ್ರಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಸ್ಮೃತಿಪ್ರಸ್ಥಾನ. ಈ ಯೋಜನೆಗಳ ಮೂಲಕ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮ ತತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಭಗವದ್ಗೀತೆಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಈ ಮೂರು ಚಳುವಳಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಇವು ವೇದಾಂತದ ಮೂಲ ಪುಸ್ತಕಗಳಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮದ್ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಸುವರ್ಣ ಗೋಪುರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿ, ಇದು ಮಾನವ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯೀ ಉಜ್ಜಲವಾಗಿರುವವರೆಗೆ ಸನಾತನಧರ್ಮವೂ ಉಜ್ಜಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಯೋಜನೆ ಮಸುಕಾಗುವಾಗ; ಅದರ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಮಂಕಾದಾಗ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಹೊಳಪು ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಉಳಿವು ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಗರಿಮೆಯನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಈ ಮೂರು ಯೋಜನೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಉಪನಿಷತ್ :-

ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಬ್ರಹ್ಮದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತವೆ. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಶ್ರುತಿ (ವೇದ) ಭಾಗವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಶ್ರುತಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತಿಕೋಪನಿಷತ್ತು ಆ ಕಾಲದ ನೂರಂಟು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು ಇನ್ನೂರೈವತ್ತು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಇಂದು ನಮಗೆ ಲಭ್ಯವಿವೆ. ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಹತ್ತು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮದ್ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯದ ಭಾಗವಾಗಿ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಲು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

'ಐತರೇಯಂ, ಕಥಂ, ಕೇನಂ

ಛಾಂದೋಗ್ಯಂ, ತೈತ್ತರೀಯಂ ಮತ್ತು

ಮಾಂಡೂಖ್ಯಂ, ಮುಂಡಕಂ, ಪ್ರಶ್ನಮ್

ಮತ್ತು ಬೃಹದಾರಣ್ಯ ಈಶವುಂ"

ಋಗ್ವೇದದ ಭಾಗವಾದ ಐತರೇಯೋಪನಿಷತ್,

ಕೃಷ್ಣಯಜುರ್ವೇದದ ಒಂದು ಭಾಗವಾದ ಕಠೋಪನಿಷತ್,

ತೈತ್ತಿರಿ ಉಪನಿಷತ್, ಈಶಾವಾಸ್ಯಂ ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕಮ್ ಇವು ಶುಕ್ಲಯಜುರ್ವೇದದ ಭಾಗವಾಗಿದೆ.

ಕೇನಂ ಭಾಂದೋಗ್ಯಂ ಸಾಮವೇದದ ಭಾಗ. ಅಥರ್ವ ವೇದದ ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಮುಂಡಕೋಪನಿಷದ್, ಮಾಂಡೂಕ್ಯೋಪನಿಷದ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೋಪನಿಷದ್. ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಲು ಹತ್ತು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳನ್ನು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಎಲ್ಲಾ ವೇದಗಳ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ಉಪನಿಷದ್ ಭಾಷ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಅವುಗಳನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದವು.

ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ:

ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರವು ವೇದಾಂತ ಧರ್ಮದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಉಪನಿಷತ್ ವಿಚಾರಗಳ ಘನತೆಗೆ ಗೌರವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಲೆಬಾಗಿರಿದ ಬಾದರಾಯಣರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರವು ನ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನ್ಯಾಯಪ್ರಸ್ಥಾನ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರವು ಒಟ್ಟು ಐನೂರ ಹದಿನೈದು ಸೂತ್ರಗಳಿರುವ ಭವ್ಯ ಗ್ರಂಥ. ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರವು ನಾಲ್ಕು ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಪ್ರತಿ ಅಧ್ಯಾಯವು ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಪಾದವು ಅನೇಕ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿಗೆ ಸಮನ್ವಯಂ, ಅವಿರೋಧಮ್, ಸಾಧನ ಮತ್ತು ಫಲಂ ಮುಂತಾದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಹ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮವು ಕಾಣುವ ಎಲ್ಲದರ ಮೂಲ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇದೆ. ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ವೇದಾಂತಸಾರದ ವಿರುದ್ಧದ ವಾದಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಾಂಖ್ಯ, ವೈಶೇಷಿಕ, ಬೌದ್ಧ ಮತ್ತು ಜೈನ ಧರ್ಮಗಳ ತತ್ತ್ವಗಳು ವೇದಾಂತದ ವಿರುದ್ಧ ಬಂದಾಗ, ಮೂರನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಅದನ್ನು ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದರ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ನಿರ್ಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಸಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮನ ಎರಡು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರವು ತರ್ಕವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಮಾಡಿದ್ದು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಯಜ್ಞ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ಬೂದಿಯಲ್ಲಿ ಮಂದವಾಗಿದ್ದ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಮೂಲಕ ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಮತ್ತು ಬೆಳಗಿಸಿದರು.

ಭಗವದ್ಗೀತೆ:-

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯು ವೇದಗಳ ಸಾರಾಂಶವಾಗಿದೆ. ಏಳುನೂರು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯು ಮಹಾಭಾರತದ ಆರನೇ ಭೀಷ್ಮ ಪರ್ವದ ಇಪ್ಪತ್ತೆರನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಿಂದ ಹದಿನೆಂಟು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಸನಾತನಧರ್ಮದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಾದ ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮನ್ವಯಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು.

ಶ್ರುತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಮೃತಿ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳು. ವೇದಗಳು, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಇವು ಶ್ರುತಿಗಳು. ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಮತ್ತು ಪುರಾಣಗಳು ಸ್ಮೃತಿಗೆ (ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ) ಸೇರಿವೆ. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಸ್ಮೃತಿಪ್ರಸ್ಥಾನ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಮಹಾಭಾರತದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಭಗವದ್ಗೀತೆ ವೇದಾಂತ ತತ್ವಗಳ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ತರಬೇತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ನಿರ್ಣಯದ ಎಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿದಾಗ, ಸಮನ್ವಯದ ಎಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಗಗಳು ಕತ್ತಲೆಯಾದಾಗ, ಯುದ್ಧವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಆಯ್ಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೌದು, ಆ ಅನಿವಾರ್ಯ ಯುದ್ಧದ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ ಭಗವದ್ ಗೀತಾ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಗಮನವನ್ನೂ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಗೀತೆಯು ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಅರ್ಜುನನು ಸಂಭಾಷಣೆಯ ರೂಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಮಧುರವಾದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸ್ಮೃತಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನದ ಭಾಗವಾದ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯು ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದೆ.

ಕೃತಜ್ಞತೆ

ಶ್ರೀಮದ್ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಗೀತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮನೋಹರವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅದ್ವೈತ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮರುಸ್ಥಾಪಿಸಿ (ಎಲ್ಲವೂ ಯಾವಾಗ ಕುಸಿಯಬಹುದು ಎಂಬ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ) ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಸಿನ ಜನರನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಚಾರ್ಯರು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಮರುಸ್ಥಾಪನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು.

ಇಂದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹಿಂದೂ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಆದಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ನಂತರ ಬಂದ ಎಲ್ಲಾ ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು

ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯೀ ಮೇಲೆ ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯ, ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯ ಮೊದಲಾದವರು ಸ್ಮರಣೀಯರು.

ಪ್ರಶ್ನೆ -50) ಇಷ್ಟದೇವತಾ ಪೂಜಾ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ನೋಡೋಣ :

ಉತ್ತರ : (ಭ.ಗೀ. 9/22, 26, 27 & 10/8,11)

1) ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಮ, ನಿಯಮ, ಆಸನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ, ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ, ಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಪೂಜೆಯ ಮೊದಲು ಕನಿಷ್ಠ ಮೂರು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕು.

2) ಮೊದಲು ದೇವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೆ ಬಳಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಧ್ಯಮಗಳನ್ನು (ಫೋಟೋಗಳು, ವಿಗ್ರಹಗಳು, ಯಾವುದಾದರೂ) ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿ.

3) ಪೂಜಾ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿ.

4) ದೇವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಬಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ಕಾಗದವನ್ನು ಹರಡಿ.

5) ದೇವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ.

6) ಧಾರಣದ ಭಾಗವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಓಂಕಾರವನ್ನು ಒಂಬತ್ತು ಬಾರಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಸಿ.

7) ಶುದ್ಧ ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ (ಕಿಂಡಿ) ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಆ ಪಾತ್ರೆಯ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿ, ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪರಿಸಿ

"ಗಂಗೇಚ, ಯಮುನೇಚೈವ ಗೋದಾವರಿ, ಸರಸ್ವತಿ, ನರ್ಮದ, ಸಿಂದು ಕಾವೇರಿ ಜಲಸ್ಮಿನಿ ಸನ್ನಿಧಿಂ ಕುರು"

ಹೀಗೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಏಳು ನದಿಗಳ ಅಂಶ ಇರುವುದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

8) ಈಗ ಈ ಪವಿತ್ರ ನೀರನ್ನು ಪೂಜಾ ಸ್ಥಳ, ದೇವರ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು, ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನವರ ಮೇಲೆ ಸಿಂಪಡಿಸಿ.

9) ದೈವಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಭಸ್ಮ, ಶ್ರೀಗಂಧ, ಅರಿಶಿನ ಮತ್ತು ಕುಂಕುಮವನ್ನು ಹಾಕಿ.

10) ಪೂಜೆಗೆ ಬಳಸುವ ಹೂವುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ.

11) ದೀಪ, ದೂಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿ.

ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುವಾಗ ಪರಿಸರವೇಕಾದ ಮಂತ್ರ

| ದೀಪ ಜ್ಯೋತಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮ

ದೀಪಂ ಸರ್ವ ತಮೋಹರಂ

ದೀಪೇನ ಸಾಧೇತೇ ಸರ್ವಮ್

ದೀಪ ಜ್ಯೋತಿರ್ ನಮೋಸ್ತುತೇ |

|| ಶುಭಂ ಕರೋತು ಕಲ್ಯಾಣಮ್

ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ ವರ್ಧನಮ್

ಸರ್ವ ಶತ್ರು ವಿನಾಶಾಯ

ದೀಪ ಜ್ಯೋತಿರ್ ನಮೋಸ್ತುತೇ ||

|| ಶುಭಂ ಕರೋತಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್

ಆರೋಗ್ಯಂ ಧನ ಸಂಪದ:

ಜ್ಞಾನಬುದ್ಧಿ ವರ್ಧಿತಾಯ

ದೀಪ ಜ್ಯೋತಿರ್ ನಮೋಸ್ತುತೇ ||

IV- ದೀಪಜ್ಯೋತಿರ್ ಪರಬ್ರಹ್ಮ

ದೀಪಜ್ಯೋತಿರ್ ಜನಾರ್ದನ

ದೀಪಮೆ ಹರತು ಪಾಪಂ

ದೀಪ ಜ್ಯೋತಿರ್ ನಮೋಸ್ತುತೇ -IV

OR

/ ಓಂ ಅನತೋ ಮಾ ಸಧ್ಗಮಯ,

ತಮಸೋ ಮಾ ಜ್ಯೋತಿರ್ ಗಮಯ,

ಮೃತ್ಯೋರ್ಮಾ ಅಮೃತಾಂಗಮಯ

ಓಂ ಶಾಂತಿ ಶಾಂತಿ ಶಾಂತಿ /

12) ಈಗ ಪೂಜಾ ವಿಧಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಗಣೇಶನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ.

ಮಂತ್ರ // “ಗಜಾನನಂ ಭೂತ ಗಣದಿ ಸೇವಿತಂ, ಕಪಿತ ಜಂಬು ಫಲಸಾರ ಭಕ್ಷಿತಂ, ಉಮಾ ಸುತಂ ಶೋಕ ವಿನಾಶ ಕಾರಣಂ,
ನಮಾಮಿ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪಾದ ಪಂಕಜಂ” //

13) ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನಿಗೆ ನೀರು, ಹೂವು, ಅಕ್ಷತೆ, ತಾಂಬೂಲ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಅರ್ಪಿಸಿ. ದೀಪ, ಧೂಪ, ಕರ್ಪೂರ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ.

14) ಈಗ ಗುರುವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ,

ಮಂತ್ರ // ಗುರು ಬ್ರಹ್ಮ, ಗುರು ವಿಷ್ಣು, ಗುರುರ್ ದೇವ ಮಹೇಶ್ವರ, ಗುರುರೇವ ಪರಬ್ರಹ್ಮ, ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ನಮಃ //

15) ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಗುರುವಿಗೆ ನೀರು, ಹೂವು, ಅಕ್ಷತೆ, ತಾಂಬೂಲ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ. ದೀಪ, ಧೂಪ, ಕರ್ಪೂರ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ.

16) ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ದೇವರನ್ನು ಆಯಾ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಂತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ತುತಿಸಿ. ಇಷ್ಟ ದೇವತಾ ಮಂತ್ರವನ್ನು

ಜಪಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಇಷ್ಟ ದೇವತೆಗೆ ನೀರು, ಹೂವು, ಅಕ್ಷತಂ, ತಾಂಬೂಲ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ. ದೀಪ, ಧೂಪ, ಕರ್ಪೂರ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ.

17) ದೇವರು ತನ್ನ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೃಶ್ಯೀಕರಿಸಿ. ಸ್ತುತಿಯ

ಸ್ತೋತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ತುತಿಸಿ. ಉದಾ: ಓಂ ಸರ್ವಜ್ಞಾಯ ನಮಃ, ಓಂ ಸರ್ವಶಕ್ತಾಯ ನಮಃ, ಓಂ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮೈ ನಮಃ,
ಓಂ ಪರಮೇಶ್ವರಾಯ ನಮಃ, ಓಂ ಪರಮಾತ್ಮಾಯ ನಮಃ, ಓಂ ನಿರಾಕಾರಾಯ ನಮಃ, ಓಂ ನಿರ್ಗುಣಾಯ ನಮಃ, ಓಂ
ನಿರ್ಮಲಾಯ ನಮಃ, ಓಂ ವಿಮಲಾಯಾ ನಮಃ ಇತ್ಯಾದಿ.. ದಕ್ಷಿಣ, ಪುಷ್ಪ, ಅಕ್ಷತಾ, ನೀರು, ಪುಷ್ಪ, ಹೃದಯೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ.
ಮಂತ್ರ ಪಠಣ , ದೀಪ, ಧೂಪ, ಕರ್ಪೂರ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನೂ ಅರ್ಪಿಸಿ.

18) ನೈವಿದ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಮತ್ತು ಭಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ. ಭಜನೆಗಳಿಗೆ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿ,

19) ಶಾಂತವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ.

20) ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕರ್ಪೂರವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ , ಎಲ್ಲಾ ದೇವತಾ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಿಗೆ ಕರ್ಪೂರ
ಜ್ಯೋತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಂಗಳಾಚರಣೆಯನ್ನು (ಕರ್ಪೂರ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಪರಿಸುವಾಗ ಬಳಸುವ ದೇವತಾ ಸ್ತುತಿಗೀತೆ) ಪಠಿಸಿ.
ಕರ್ಪೂರ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ನಂತರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಕ್ತನಿಗೂ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅದರಲ್ಲಿಯ
ದೈವ ಪ್ರಭೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯನ್ನು ಒಡೆದು ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ.

21) ಶಾಂತಿ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಿ ...

| ಓಂ ಸಹನಾವವತು

ಸಹನೌ ಭುನಕ್ತು

ಸಹ ವಿಯಂ ಕರವಾವಹೈ

ತೇಜಸ್ವಿ ನಾವದಿತಮಸ್ತು

ಮಾ ವಿದ್ವಿಸ್ಸಾವಹೈ |

ಓಂ ಶಾಂತಿ, ಶಾಂತಿ, ಶಾಂತಿ

| |ಓಂ ಸರ್ವೇ ಭವಂತು ಸುಖಿನಃ | ಸರ್ವೇ ಸಂತು ನಿರಾಮಯಾ |

ಸರ್ವೇ ಭದ್ರಾಣಿ ಪಶ್ಯಂತು | ಮಾ ಕಶ್ಚಿದ್-ದುಃಖ-ಭಾಗ-ಭವೇತ್ |

ಓಂ ಶಾಂತಿ: ಶಾಂತಿ: ಶಾಂತಿ: ||

22) ನೈವಿದ್ಯವನ್ನು ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಹಂಚಿರಿ.

ಇದರೊಂದಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮುಗಿದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಭೌತಿಕ ವಸ್ತುಗಳ ಬದಲು ಭಾವಪೂಜೆ ಮಾಡಬಹುದು.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -51) ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು...?

ಉತ್ತರ : ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ 'ಜ್ಞಾನ'ವನ್ನು 'ಧ್ಯಾನ' ಅಥವಾ 'ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ' ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ...

ಧ್ಯಾನ ಅಭ್ಯಾಸ:

1) ನೀವು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದರೆ (ಕನಿಷ್ಠ ಐದು ಗಂಟೆಗೆ) ಎಲ್ಲಾ ದಿನಚರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿ (ಬೆಳಗಿನ ಕ್ರಿಯೆಗಳು - ದೇಹದ ಶುದ್ಧೀಕರಣ) ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅಥವಾ ಎಲ್ಲೋ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಚ್ಛ ಮತ್ತು ಶಾಂತವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಆರಿಸಿ.

2) ಶುದ್ಧ ಗಾಳಿಯ ಪ್ರಸರಣ ಅತ್ಯಗತ್ಯ, ವಯಸ್ಕರು ಮರದ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು (ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ

ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ).

3) ಆಸನಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ದಪ್ಪ ಬಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ತೆಳುವಾದ 'ಉಣ್ಣೆ' ಬಳಸಬಹುದು (ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಡಬಹುದು).

4) ದರ್ಶನವು ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕು ಅಥವಾ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕು ಆಗಿರಲಿ.

ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ:

- 1) ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಪದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಅರ್ಧ ಪದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. (ಎಡ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಲಗಾಲ).
- 2) ಬೆನ್ನನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮುಖವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು 'ಸಾಧನಾ' ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ (ಬಲಗೈ ಮೇಲೆ ಎಡಗೈ).
- 3) ಉಸಿರಾಟವನ್ನು (ಪ್ರಾಣ ವಾಯು) ತುಂಬಾ ಲಘುವಾಗಿ (ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ) ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಏಕಾಗ್ರತೆ :

- 1) 'ನಾನು ಈ ಭೂಮಿಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆ' (ಎಲ್ಲರ 'ಪರಿಸ್ಥಿತಿ' ಒಂದೇ) ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಯೋಚಿಸಲಿ.
- 2) ಮೊದಲು 'ಸೂರ್ಯ ಭಗವಾನ್' ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸೋಣ. ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಶಕ್ತಿಯು ನನ್ನ ಬಲಪಾದದ ಹೆಬ್ಬರಳಿನ ಮೂಲಕ 'ಮೂಲಾಧಾರ'ವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಧಾರ ಚಕ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ 'ಭ್ರೂಮಧ್ಯ' (ಹುಬ್ಬುಗಳ ಮಧ್ಯಭಾಗ) ತಲುಪುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು.
- 3) ಚಂದ್ರನಿಂದ ಬರುವ ಶಕ್ತಿಯು ನನ್ನ ಎಡ ಪಾದದ ಹೆಬ್ಬರಳಿನ ಮೂಲಕ 'ಮೂಲಾಧಾರ'ವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ನಂತರ ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಧಾರ ಚಕ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು 'ಭ್ರೂಮಧ್ಯ' (ಹುಬ್ಬುಗಳ ಮಧ್ಯಭಾಗ) ತಲುಪುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ:

ಇದನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ, ಉಸಿರನ್ನು (ಪ್ರಾಣ) ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ 'ಸ್ವಾ...' ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಮತ್ತು 'ಹೂಂ...' ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾ ಉಸಿರನ್ನು ಬಿಡಿ. ಇದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪುನರಾವರ್ತಿಸಬಹುದು (ಕೇವಲ ನೈಸರ್ಗಿಕ, ಸಾಧಾರಣದ ಉಸಿರಾಟದ ಮಾದರಿ, ತುಂಬಾ ಬಲವಂತವಾಗಿಲ್ಲ). ಕನಿಷ್ಠ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಈ ರೀತಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ (ಹೆಚ್ಚು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವರು, ಅಗತ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ).

ಧ್ಯಾನ: ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಾಂತವಾಗಿರಿ, ಎಲ್ಲಾ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ. ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ , ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರುವ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಒಳಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಾಂತವಾಗಿರಬೇಕು, ಎಲ್ಲಾ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿ ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಬೇಕು. ಶಾಂತವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಶಾಂತವಾಗಿ ಪರಮಶಾಂತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ. ಇಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ... ನೀವು ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಲು ಬಯಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುರುವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಿ.

'ಧ್ಯಾನ'ದ ನಂತರ ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗಿ 'ವಜ್ರಾಸನ'ದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಗಣೇಶ ಮಂತ್ರ:

(ಗಜಾನನಂ ಭೂತ ಗಣಾದಿ ಸೇವಿತಂ... ಕವಿತ ಜಂಭೂಫಲಸಾರ ಭಕ್ಷಿತಂ... ಉಮಾಸುತಂ ಶೋಕ ವಿನಾಶ ಕಾರಣಂ, ನಮಾಮಿ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪಾದಪಂಕಜಂ).

ಗುರು:

1) ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು 'ಹೃದಯ'ದ ಹತ್ತಿರ ಇರಿಸಿ ಮತ್ತು ಗುರುಗಳಿಗೆ 'ಹೂವು' ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ.

2) ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪವನ್ನು ಗುರು ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ (ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ನೆಚ್ಚಿನ ದೇವತೆಗಳು, ಮಹಾನ್ ಗುರು ಅಥವಾ ಯಾರೇ ಆಗಿರಬಹುದು).

ಗುರು ಮಂತ್ರ ಪಠಣ :

1) ಓಂ... ಅಖಂಡ ಮಂಡಾಲಾಕಾರಂ... ವ್ಯಾಪ್ತಂ ಯೇನ ಚರಾಚರಂ ತತ್ಪದಂ ದರ್ಶಿತಂ ಯೇನ.... ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀ ಗುರವೇ ನಮಃ

2) ಅಜ್ಞಾನ ತಿಮಿರಾಂಧಸ್ಯ ಜ್ಞಾನಾಂಜನ ಶಲಾಕಾಯ ಚಕ್ಷುರುನಿರ್ಮಲಿತಂ ಏನ್ ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀ ಗುರವೇ ನಮಃ...

3) ಗುರುಬ್ರಹ್ಮ ಗುರು ವಿಷ್ಣು ಗುರು ದೇವೋ ಮಹೇಶ್ವರ ಗುರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀ ಗುರವೇ ನಮಃ...

ತಲಾ ಮೂರು ಬಾರಿ ಜಪ ಮಾಡಿ.

ಇಷ್ಟದೇವತಾ ಮಂತ್ರ :

ಅದರ ನಂತರ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆಯ ಇಷ್ಟದೇವತಾ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬಹುದು.

1) ಶಿವ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರ (ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ).

2) ಭಗವತಿ ಮಂತ್ರ (ಸರ್ವಮಂಗಳ ಮಾಂಗಲ್ಯೇ ಶಿವೇ! ಸರ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಿಕೆ ಶರಣ್ಯೇ ತ್ರ್ಯಂಬಕೇ ದೇವಿ! ನಾರಾಯಣಿ! ನಮೋಸ್ತುತೇ).

3) ಶರವಣ ಮಂತ್ರ (ಓಂ ಶರವಣ ಭವಃ).

4) ನಾರಾಯಣ ಮಂತ್ರ (ಓಂ ನಮೋ ನಾರಾಯಣಾಯ).

5) ಶರಣ ಮಂತ್ರ (ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಶರಣಮಯ್ಯಪ್ಪ) ಮೊದಲಾದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಬಹುದು. ತಿಳಿದಿರುವ ಇತರ ಮಂತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಬಹುದು.

ಶಾಂತಿ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸಿ...

ಅಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಬಾರಿ (ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಜೆ) ಮಾಡಬಹುದು.

ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಅವರ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ತುಂಬಾ

ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.ಃ□

ಪ್ರಶ್ನೆ -52) ಮಂತ್ರ ದೀಕ್ಷಾ (ದೀಕ್ಷೆ) ಎಂದರೇನು?

ಉತ್ತರ : ' ದೀಕ್ಷಾ ' ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದ 'ದೀಕ್ಷಾ' ಎಂದರೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುವುದು. ದೀಕ್ಷಾಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ``INITIATION'' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಇದೆ. ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಘಟನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಿರುದು, ಸಂಕೇತ ಅಥವಾ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸಾಧನವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು. ಇದು ಕೇವಲ ದೇವರನ್ನು ಅಥವಾ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಉಪಕರಣವೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಮಂತ್ರ ದೀಕ್ಷೆಯ ಕ್ಷಣವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಅಪರೂಪವೆಂದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆಯುವವನಿಗೆ ಈ ದೀಕ್ಷಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವವಿರಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅದು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿಷ್ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ..

ಮಂತ್ರ:

ಒಂದು ಮಂತ್ರವು ರಹಸ್ಯವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸೂತ್ರವಾಗಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿತವಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಅಜ್ಞಾನದ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಬಂಧನದಿಂದ ಮೋಚನ. ಈ ಮೂಕ್ತಿಯೇ ಮಂದ್ರಿಕ್ಷಾದ

ಉದ್ದೇಶ. ದೀಕ್ಷಾ ಎಂದರೆ ಗುರುವಿನ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಮಂತ್ರ ಪಠಣಕ್ಕೆ ಸ್ವಯಂ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗುವುದು. ಭಾವ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರ ಸ್ಪೃಟೆ ಬದಲಾಗದಂತೆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಬೇರೆ ಏನನ್ನೂ ಸೇರಿಸದೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪುನರಾವರ್ತಿತವಾಗಿ ಜಪಿಸಿ ಸಿದ್ಧಿ ನೆಡಬೇಕು.

ಗುರುವಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ:

ಗುರುವಿನಿಂದ ಪಡೆದ ಜ್ಞಾನವೇ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಎಂದು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಗುರು ಕೇವಲ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಅದರೊಂದಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ನೀಡುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೂ ಈ ಮೂಲಕ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ. ಪುಸ್ತಕ ನೋಡುತ್ತಾ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸುವಾಗ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಹಸ್ತಾಂತರ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನೆನಪಿರಲಿ.

ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯ ಮೂಲಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ವರ್ಗಾವಣೆ ನಮಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಒಂದು ದೀಪವು ಮತ್ತೊಂದು ದೀಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಮಂತ್ರವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕು. ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸದಿರಿ.

ಮಂತ್ರಗಳು ದೈವತ್ವದ ಸಂಕೇತಗಳಾಗಿವೆ. ಸಂಕೇತಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು ದೇವರನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಪದಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ. ನಿರಾಕಾರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದರ್ಥ.

ಗುರು ಮಹಿಮೆ:-

ತಂತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುವೇ ದೇವರು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಮಹೇಶ್ವರ ಗುರುಗಳು. ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಕೂಡ ಗುರು. ಗುರುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಸಮರ್ಥರು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯಲು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಗುರುವನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು. ಗುರುವು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಬಹುದು. ಗುರುವು ವೈದಿಕ ವಿಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ಸುಕನಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಭಾವಪೂರ್ಣನಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನು ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಕರ್ಮಗಳ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವಂತನಾಗಿರಬೇಕು, ಶಿಷ್ಯನಿಂದ ಯಾವುದೇ ಲಾಭದ ಆಸೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ -53) ಹಿಂದೂ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಅತಿಮಾನುಷರನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಇವೆಲ್ಲ ಫ್ಯಾಂಟಮ್, ಸ್ಪೈಡರ್‌ಮ್ಯಾನ್, ಹ್ಯಾರಿ ಪಾಟರ್ ಮುಂತಾದ ಫ್ಯಾಂಟಸಿ ಕಥೆಗಳೇ?

ಉತ್ತರ : ಹಿಂದೂ ಕಾವ್ಯಗಳು ಫ್ಯಾಂಟಸಿ ಕಥೆಗಳಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಮೊದಲು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಾವು ಭಗವಾನ್ ಹನುಮಂತನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಹನುಮಂತನು ಹಿಮಾಲಯದ ದ್ರೋಣಗಿರಿ ಪರ್ವತದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಲಂಕೆಗೆ ತಂದನು. ನಂತರ, ಅಗತ್ಯವು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ವೈದ್ಯ ಸುಶೇಷನ ಮಾತಿನಂತೆ, ದ್ರೋಣಗಿರಿ ಪರ್ವತವನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿ ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದನು. ಈ ಅಲೌಕಿಕ ಕೃತ್ಯ ಸತ್ಯವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಸತ್ಯ ಎಂದು ಮಾತ್ರ. ಹೌದು, ನಿಜ. ಇದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆಯೆಂದರೆ, ಈ ಶ್ರೀಲಂಕಾದ ಸ್ಥಳಗಳಾದ ಗಾಲೆಯ ರುಮಸಾಲಾ, ಹಿರಿಪಿಟಿಯ ಡೋಲುಕುಂದ, ಮನ್ನಾರ್‌ನ ರಿತಿಗಾಲ ಮತ್ತು ತಲ್ಲಾಡಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತರದ ಕಚತೀವು ಮುಂತಾದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿನ ಪರಿಸರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ದ್ರೋಣಗಿರಿ ಅಥವಾ ಹಿಮಾಲಯದ ಸಸ್ಯವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಆಗ ಪರ್ವತವು ಲಂಕೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದು ನಿಜವಾಯಿತು. ಇದರ ಹಿಂದಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು , ನಮ್ಮ ಷಡ್-ದರ್ಶನಗಳ ಯೋಗ ದರ್ಶನವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನವರು "5" ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣ ಮತ್ತು ಅಲೌಕಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಅದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

1. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ

2. ಔಷಧದೊಂದಿಗೆ

3. ಮಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ

4. ಯೋಗ ಸಾಧನೆಯಿಂದ

5. ಯಶಸ್ವಿ ಸಿದ್ಧನ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಣಿಮಾದಿ ಅಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಯೋಗವನ್ನು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಅರ್ಥವೇದದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪತಂಜಲಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ದೇಹದ ನರಗಳು ಮತ್ತು ಈ 'ನರಗಳ ' ಕೇಂದ್ರಗಳಾದ 'ಚಕ್ರ'ಗಳ ಪ್ರಚೋದನೆಯು ಸುಪ್ತ ಶಕ್ತಿಯಾದ 'ಕುಂಡಲಿನಿ'ಯನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದೇಹವು ಅಲೌಕಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಪತಂಜಲಿ ತೋರಿಸಿದ. ಆಗ ಭಗವಾನ್ ಹನುಮಂತನು ಯೋಗ ಸಿದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಅದ್ಭುತ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವಲ್ಲ, ಅವು ಅವರಿಗೆ ಸಹಜ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಿದ್ಧಿ ಇರುವವರು ಅದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ **ಪತಂಜಲ ಯೋಗ ಸೂತ್ರ-49** ಹೇಳುತ್ತದೆ.

|| “ಸತ್ಯ ಪುರುಷಾನ್ಯತಾಖ್ಯಾತಿಮಾತ್ರಸ್ಯ ಸರ್ವಭಾವಾಧಿಷ್ಠಾತ್ಯತ್ಯ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ಯತ್ಯಂ ಚ ||

{ಅರ್ಥ:: ನಿಸರ್ಗದ ಪುರುಷನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಡೆದ ಯೋಗಿಯು ಸರ್ವಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.}

ಈಗ ಸೂತ್ರ-೫೦ ನ್ನು ನೋಡೋಣವೇ

|| ದ್ವೈರಾಗ್ಯದಪಿ ದೋಷಬೀಜಾಕ್ಷಯೇ ಕೈವಲ್ಯಂ ||

(ಅರ್ಥ: ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನುಗಳಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗದೆ ವೈರಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾದರೆ, ದೋಷಬೀಜಗಳು

ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು (ಕೈವಲ್ಯ) ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.)

ಆಗ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡುವ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಈ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಾಧಕರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬರುವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಈ ರೀತಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಸಾಧಿಸಿದ ಸಾವಿರಾರು ಸಿದ್ಧ ಪುರುಷರನ್ನು ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಇವರು ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಭಗವಾನ್ ಶಿವ, ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಿ, ಶ್ರೀ ಗಣಪತಿ, ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖನ್,

ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳು, ಭಗವಾನ್ ಅಗಸ್ತ್ಯರು, ಹದಿನೆಂಟು ಸಿದ್ಧರು, ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ, ಶ್ರೀ ಅಯ್ಯಪ್ಪನ್, ಶ್ರೀ ಬಾಬಾಜಿ, ಶ್ರೀ

ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು, ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾಕರ ಸಿದ್ಧ ಯೋಗಿಗಳು, ಬಿಲ್ವಮಂಗಲ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಕುರೂರಮ್ಮ, ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ

ಪರಮಹಂಸರು, ಶ್ರೀ ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿ, ಮಹಾರಾಜ್ ನೀಮ್ ಕರೋಲಿ ಬಾಬಾ, ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಾನಂದ ಪರಮಹಂಸ, ಶ್ರೀ

ಸರ್ವಜ್ಞ, ಶ್ರೀ ಮಲೆ ಮಹದೇಶ್ವರ, ಶ್ರೀ ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭು, ಅಕ್ಕ ಮಹಾದೇವಿ, ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣ, ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರ, ಶ್ರೀ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ,

ರೇವಣ ಸಿದ್ಧಯ್ಯ, ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ, ಸಂತ ತುಳಸಿದಾಸ, ಸಂತ ತುಕಾರಾಮ, ಶ್ರೀ ಕನಕದಾಸ, ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ದಾಸ್,

ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಸರಸ್ವತಿ, ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಗುರು, ಶ್ರೀ ಚಟ್ಟಂಬಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠ ಗುರುಪಾದರ್, ಶ್ರೀ ಆಲತ್ತೂರು

ಶಿವಯೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಸ್ವಾಮಿ ನಿತ್ಯಾನಂದ (ಕಾಂಜಂಗಡ), ಶ್ರೀ ಅಯ್ಯ ಗುರುಗಳು, ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಾನಂದ ಪರಮಹಂಸ (ವಡಕರ),

ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಡ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಯೋಗಿನಿ ಅಮ್ಮ, ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಸಾಯಿ ಬಾಬಾ, ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿ, ಮಾತಾ

ಅಮೃತಾನಂದಮಯಿ, ಶ್ರೀ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ದಿರೇಂದ್ರ ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಬೇಕು? ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ

ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಹಿಂದೂ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಕೇವಲ ಫ್ಯಾಂಟಸಿ ಕಥೆಗಳಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -54) ಈ ಸೃಷ್ಟಿ ಹೇಗೆ ಆಯಿತು?

ಉತ್ತರ : ಸೃಷ್ಟಿ ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಎಂದು ನೋಡೋಣ..

ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೊದಲು, ಸಸ್ಯಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು, ಭೂಮಿಯ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು, ಸೌರವ್ಯೂಹ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು, ಗೆಲಕ್ಸಿಗಳು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು, ನೀಹಾರಿಕೆಗಳ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಮೊದಲು, ಎಲ್ಲೆಡೆ ದೇವರೇ ಇದ್ದನು. ದೇವರು ಮಾತ್ರ. ಓಂಕಾರದೊಂದಿಗೆ (ಬಿಗ್ ಬ್ಯಾಂಗ್) ಸೃಷ್ಟಿಯು ದೇವರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ನೆಬುಲಾಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ , ಗ್ಯಾಲಕ್ಸಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ , ಸೌರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಭೂಮಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ , ಚಂದ್ರ, ಸಾಗರ, ಸಸ್ಯಗಳು, ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಇನ್ನಿತರ ಜಾತಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ಮೊತ್ತ ಮೊದಲಿಗೆ ದೇವರು ಮಾತ್ರ, ಯಾವುದೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಚೈತನ್ಯ ಮಾತ್ರ. ದೇವರು ಬಹು ಅಥವಾ ತಾನು ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳಾಗಲು ಭಾವಿಸಿದನು. ಹಲವು ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಸೃಷ್ಟಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಅನೇಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸೃಜನಶೀಲ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸ್ಥಳದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಆಕಾಶ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಯಿತು. ಆಗಸದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರಲು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಲಿ ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿತು. ಹೀಗಾಗಿ, ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವಸ್ತುವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಕಪ್ಪು ಕುಳಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯು ಗಾಳಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹರಿಯತೊಡಗಿತು. ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯು ಒಗ್ಗೂಡಿತು, ಮತ್ತು ಸಂಯೋಜನೆಯು ಬೆಂಕಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು, ಇದು ಅನೇಕ ಸ್ಫೋಟಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿತು ಮತ್ತು ನೀಹಾರಿಕೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ನೀಹಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಲಕ್ಸಿಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡವು. ಗೆಲಕ್ಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯ ಆಕಾರದ ಸೌರವ್ಯೂಹವಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸೌರವ್ಯೂಹದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಗಳಿದ್ದವು. ...ಒಂದು ಗ್ರಹವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗಿನ ಒಟ್ಟು ಸೃಷ್ಟಿ ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವಿನ ರೂಪ. ವಿಷ್ಣುವು ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಅನಂತ ತಲೆಯ ಹಾವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವದೇ ಸಂಕಲ್ಪ.

ಇನ್ನು ಜೀವ ಸೃಷ್ಟಿ ..ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಾರಾಯಣ ಸಂಕಲ್ಪವು ಅಗ್ನಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಹವನ್ನು, ಜೀವಸೃಷ್ಟಿಗಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಉಷ್ಣತೆಯಿಂದ, ಅನಿಲದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಆವಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದು ಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಭೂಮಿಗೆ ತಂಪಾದ ಮಳೆಯಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆ ನೀರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹರಡಿತು. ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಏಕಕೋಶೀಯ ಜೀವಿ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ನಂತರ ಅದು ವಿಭಜನೆಗೊಂಡು ಇಂದು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಮರಗಳು, ಪಕ್ಷಿಗಳು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರಂತಹ ಬಹುಕೋಶೀಯ ಜೀವಿಗಳಾಗಿ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿತು.

ಹೀಗಾಗಿ, ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ವಿಕಾಸವು ಆಕಾಶದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ನಂತರ ಮಹಾಸ್ಫೋಟ ಒಂಕಾರ, ವಾಯು, ಗಾಳಿಯಿಂದ ಬೆಂಕಿ, ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ನೀರು, ನೀರಿನಿಂದ ಭೂಮಿ, ನಂತರ ಜೀವ.

ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪುರಾಣ ಪೌರಾಣಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಹುದು.....

ಪ್ರತಿ ಸಾವಿರ ಚತುರ್ಯುಗಗಳ ನಂತರ, ಪ್ರಳಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚತುರ್ಯುಗ ಎಂದರೇನು ಎಂದು ತಿಳಿಯೋಣ..

ಮಾನವ ವರ್ಷವು **365** ದಿನಗಳು

(ಮನುಷ್ಯನ ಒಂದು ವರ್ಷ ದೇವರಿಗೆ ಒಂದು ದಿನ)

360 ಮಾನವ ವರ್ಷಗಳು ದೇವತೆಗಳ ಒಂದು ವರ್ಷ. (ಇದನ್ನು ದೇವವರ್ಷ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯ ವರ್ಷ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.)

ಕೃತಯುಗವು **4800** ದಿವ್ಯ ವರ್ಷಗಳು.

3600 ದೈವಿಕ ವರ್ಷಗಳು - ತ್ರೇತಾ ಯುಗ

2400 ದಿವ್ಯ ವರ್ಷಗಳು - ದ್ವಾಪರಯುಗ

1200 ದೈವಿಕ ವರ್ಷಗಳು - ಕಲಿಯುಗ (**4,32,000** ಮಾನವ ವರ್ಷಗಳು)

ಎಲ್ಲಾ ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳಿಗೆ **12000** ದಿವ್ಯ ವರ್ಷಗಳು ಅಂದರೆ ಒಂದು ಚತುರ್ಯುಗ.

(ಇದು **12000 X 360 = 43,20,000** ಮಾನವ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ)

ಇದನ್ನು ಚತುರ್ಯುಗ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

1000 ಚತುರ್ಯುಗಗಳು ಸೇರಿದಾಗ ಅದು ಬ್ರಹ್ಮನ ಒಂದು ಹಗಲಾಗುತ್ತದೆ !! (ಮುಂದಿನ **1000** ಚತುರ್ಯುಗದ ರಾತ್ರಿ.ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಮಲಗಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ.)

ಬ್ರಹ್ಮನ ಒಂದು ಹಗಲು ಮತ್ತು ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಸೇರಿದರೆ ಅದನ್ನು ಒಂದು "ಕಲ್ಪ" ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಬ್ರಹ್ಮನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಪ್ರಳಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.(ಬ್ರಹ್ಮನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ)

ಬ್ರಹ್ಮನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡಾಗ, ಸೃಷ್ಟಿ ಪುನರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

(ಬ್ರಹ್ಮನ ಒಂದು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ **14** ಮನ್ವಂತರಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಮನುವಿಗೆ **71** ಚತುರ್ಯುಗಗಳಿವೆ).

ನಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಸುಮಾರು **155.52** ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ಮಾನವ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಳೆಯದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಒಟ್ಟು ಜೀವಿತಾವಧಿಯು **311.04** ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ಮಾನವ ವರ್ಷಗಳು (ಇದು ಬ್ರಹ್ಮನ **100** ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ).

ಹೀಗೆ, ಕೊನೆಯ ಪ್ರಳಯದ ನಂತರ, ಬ್ರಹ್ಮನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ, ಅವನು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನೋಡಲು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ (ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ).

ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹೊಕ್ಕುಳದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಕಮಲದ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು!) ಕಮಲದ ಮೂಲವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಬ್ರಹ್ಮ ಕಮಲದ ಕಾಂಡದ ಮೂಲಕ ಇಳಿಯುತ್ತಾನೆ ...

ಅವನು ಹೋದಾಗ, ಅವನು ಅನಂತ ತಲೆಗಳ ಹಾವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವ ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ ...

ವಿಷ್ಣುವು ಅವನಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.. ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ವೇದಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಬ್ರಹ್ಮನು ಮೊದಲು ಸ್ವರ್ಗ, ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಪಾತಾಳ ಎಂಬ ಮುಖ್ಯ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು . ಅದರಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳನ್ನು ಈ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು.

ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ದಯವಿಟ್ಟು ಶ್ರೀಮದ್ ಭಾಗವತದ **2.5** ಮತ್ತು **3.10** ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ...

ಸಿದ್ಧಾಂತ ಇಲ್ಲಿದೆ:

ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ಮೂಲಭೂತ ಭೌತಿಕ ವಿಧಾನಗಳು (ಗುಣಗಳು) ಇವೆ: ಒಳ್ಳೆಯತನ (ಸತ್ಯ), ಉತ್ಸಾಹದ ಗುಣಮಟ್ಟ (ರಜಸ್) ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದ ಗುಣ (ತಮಸ್) (ಶ್ರೀಮದ ಭಾಗವತ 2.5.18).

ಈ ಮೂರು ವಿಧಾನಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಒಂದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಹಂತಗಳಿವೆ.(ಶ್ರೀಮದ ಭಾಗವತ 3.10.14).

ಒಂಬತ್ತು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ , ಮೊದಲನೆಯದು ಮಹಾತತ್ವದ ಸೃಷ್ಟಿ, ಅಥವಾ ಭೌತಿಕ ಆದಿಪದಾರ್ಥಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣತೆ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ಮೂರು ಗುಣಗಳು ಸಂವಹನ ನಡೆಸುತ್ತವೆ.

ಎರಡನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು (ಮಾಯಾ) ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ವಸ್ತು ಪದಾರ್ಥಗಳು, ವಸ್ತು ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವಸ್ತು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ.

3. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂರನೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನಾ ವಸ್ತುವಾದ ಮೂಲಧಾತುಗಳನ್ನೂ (ತನ್ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು) ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಯಿತು.

ವಿವರಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ:

A. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಾಯೆಯಿಂದ , ಪಂಚಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು, ಆಕಾಶವು (ನಭಃ) ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪವು ಧ್ವನಿಯ ಗುಣಮಟ್ಟವಾಗಿದೆ.

B. ದೀರ್ಘ ಸಮಯದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯ ರೂಪಾಂತರಗಳ (ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು) ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಸ್ಪರ್ಶದ ಗುಣಮಟ್ಟದೊಂದಿಗೆ ಗಾಳಿಯು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗಾಳಿಯು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶದ ಸ್ವಭಾವದೊಂದಿಗೆ ಶಬ್ದದಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ.

C. ದೀರ್ಘ ಸಮಯದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರವರ್ತನಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಶಬ್ದ, ಸ್ಪರ್ಶ ಮತ್ತು ರೂಪದ ಸ್ವಭಾವದೊಂದಿಗೆ ರೂಪುಗೊಂಡ ಬೆಂಕಿಯು ಜನಿಸುತ್ತದೆ.

D. ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ, ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರವರ್ತನಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಶಬ್ದ, ಸ್ಪರ್ಶ, ರೂಪ ಮತ್ತು ರುಚಿಯ ಸ್ವಭಾವದೊಂದಿಗೆ ರೂಪುಗೊಂಡ ನೀರು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

E. ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ, ನೀರಿನ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದಾಗಿ, ಶಬ್ದ, ಸ್ಪರ್ಶ, ರೂಪ ರುಚಿ ಮತ್ತು ವಾಸನೆಯ ಸ್ವಭಾವದೊಂದಿಗೆ ರೂಪುಗೊಂಡ ಭೂಮಿಯು (ಘನ) ನ್ನು ಉಟ್ಟಿತು. ಹೀಗಾಗಿ, ಇಂದ್ರಿಯ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳು (ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ರೂಪಾಂತರವು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು:

ಆಕಾಶ (ಧ್ವನಿ) > ಅನಿಲ ಅಥವಾ ಗಾಳಿ (ಸ್ಪರ್ಶ) > ಬೆಂಕಿ ಅಥವಾ ಪ್ಲಾಸ್ಮಾ (ರೂಪ) > ದ್ರವ (ರುಚಿ) > ಘನ (ವಾಸನೆ) .

(ಶ್ರೀಮದ ಭಾಗವತ 2.5.25-29, 3.10.15, BG 10.8)

4. ನಾಲ್ಕನೇ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. (ಶ್ರೀಮದ ಭಾಗವತ 3.10.16)

ಇದನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

5. ಐದನೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಪರಸ್ಪರದಿಂದ ಆಳುವ ದೇವತೆಗಳದ್ದು. ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಮನಸ್ಸು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

6. ಆರನೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಜೀವಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅಜ್ಞಾನದ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿದೆ, ಅದರ ಮೂಲಕ ಪೂರ್ಣನಾದ ಜೀವವು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಖನಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ.(ಶ್ರೀಮದ ಭಾಗವತ 3.10.17).

ಆದ್ದರಿಂದ, ಮಹತ್ ಅಥವಾ ವಿಶ್ವಬುದ್ಧಿಯ ರಚನೆಯ ನಂತರ, ಸಮಯ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ 3 ಗುಣಗಳು (ಸತ್ಯ, ರಾಜಸ್ಸು, ಥಮಸ್ಸು) ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ನಂತರ ಮೂರು ಗುಣಗಳ ಪ್ರವರ್ತನಗಳಿಂದ ಅಹಂಕಾರ (ಮಾಯೆ) ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅಹಂಕಾರದ ಪ್ರವರ್ತನಗಳಿಂದ ಪಂಚ ಭೂತಗಳು (5 ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶಗಳು) ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು.

ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ವಸ್ತುವನ್ನು ವಿಕಸನಗೊಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿಗಳು, ವಸ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಭೌತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮೊತ್ತ ಮೊದಲು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಯಿತು. ಒಳ್ಳೆಯತನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭಾವೋದ್ರೇಕದಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು

ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿದಾಗ, ಈ ವಿಶ್ವವು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಮೇಲಿನವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪರಮಾತ್ಮನ "ಮಾಯೆ"ಯ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿವೆ. ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

7. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಏಳನೇ ಹಂತವೆಂದರೆ ಬಳ್ಳಿಗಳು, ಹೂವುಗಳು ಮತ್ತು ಹೂವುಗಳಿಲ್ಲದ ಮರಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಂತಹ ಸ್ಥಿರ ವಸ್ತುಗಳು, ಅವು 6 ವಿಧಗಳಾಗಿವೆ. (ಶ್ರೀಮದ ಭಾಗವತ 3.10.19)

ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಾಯಿ ಮರಗಳು ಮತ್ತು ಸಸ್ಯಗಳು ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತವೆ. ಅವರು ಬಹುತೇಕ ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಒಳಗೆ ನೋವು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವು ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. (ಶ್ರೀಮದ ಭಾಗವತ 3.10.20)

8. ಎಂಟನೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿವಿಧ ಜಾತಿಗಳ, ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜೀವಗಳ ಕೆಳ ಜಾತಿಗಳದ್ದು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮೂರ್ಖರು ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಆಸೆಗಳನ್ನು ವಾಸನೆಯಿಂದ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. (ಶ್ರೀಮದ ಭಾಗವತ 3.10.21)

9. ಮನುಷ್ಯರ ಸೃಷ್ಟಿ ಒಂಬತ್ತನೆಯದು. ಮಾನವಕುಲದಲ್ಲಿ, ಭಾವೋದ್ರೇಕದ ವಿಧಾನವು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮಾನವರು ಯಾವಾಗಲೂ ದುಃಖಕರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. (ಶ್ರೀಮದ ಭಾಗವತ 3.10.26)

10. ಮೇಲಿನ ಮೂರು ವಿಧಾನಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಹತ್ತನೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಯು ದೇವರುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರು ಎಂಟು ವಿಧಗಳು: (1) ದೇವತೆಗಳು, (2) ಪಿತೃಗಳು, (3) ಅಸುರರು, (4) ಗಂಧರ್ವರು ಮತ್ತು ಅಪ್ಸರೆಗಳು, (5) ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ರಾಕ್ಷಸರು, (6) ಸಿದ್ಧರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಧರರು, (7) ಭೂತಗಳು, ಪ್ರೇತಗಳು ಮತ್ತು ರಾಕ್ಷಸರು, ಮತ್ತು (8) ಕಿನ್ನರರು ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. (ಶ್ರೀಮದ ಭಾಗವತ 3.10.28-29)

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ವಯಸ್ಸು, ಆಕಾರ ಮತ್ತು ಗಾತ್ರವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಯಾವುದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಸುಮಾರು **155.52** ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ಮಾನವ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಳೆಯದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಒಟ್ಟು ಜೀವಿತಾವಧಿಯು **311.04** ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ಮಾನವ ವರ್ಷಗಳು, ಇದು ಬ್ರಹ್ಮನ **100** ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -55) ದಶಾ ಅವತಾರದ ಮೂಲಕ ಹೋಗೋಣವೇ?

ಉತ್ತರ : ಹಿಂದೂ ಪುರಾಣಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತು ಪ್ರಮುಖ ಅವತಾರಗಳು ಶ್ರೀ ಮತ್ಸ್ಯ, ಶ್ರೀ ಕೂರ್ಮ, ಶ್ರೀ ವರಾಹಂ, ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ, ಶ್ರೀ ವಾಮನ, ಶ್ರೀ ಪರಶುರಾಮ, ಶ್ರೀ ರಾಮ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ, ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿ, ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿ.

1. ಶ್ರೀ ಮತ್ಸ್ಯ :-

ಹಿಂದೂ ಪುರಾಣದ ಪ್ರಕಾರ, ಮತ್ಸ್ಯ ಅವತಾರವು ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು. ಈಗಿನ ವೈವಸ್ವತ ಮನುವಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣು ಮೀನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮ ವೇದಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಹಯಗ್ರೀವ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ ವೇದಗಳನ್ನು ಕದ್ದನು. ಈ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಂದು ವೇದಗಳನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯಲು, ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣು ಮೀನಿನ ರೂಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

ವೈವಸ್ವತ ಮನುವು ಕೃತಮಾಲಾ ನದಿಗೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ, ಒಂದು ಮೀನು ರಾಜ ಮನುವನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿತು. ದಯಾಳು ರಾಜನು ಆ ಮೀನನ್ನು ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದನು. ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಮೀನು ದೊಡ್ಡದಾಯಿತು. ನಂತರ ಅದನ್ನು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಇಡಲಾಯಿತು. ನಂತರ ಮೀನನ್ನು ಗಂಗಾ ನದಿಗೆ ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ, ಗಂಗಾ ನದಿ ಮೀನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕದಾಯಿತು. ನಂತರ ಅದನ್ನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಮೀನು ರಾಜನಿಗೆ ಏಳು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಪ್ರಳಯ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಪ್ರಭು ಮತ್ಸ್ಯನು ರಾಜ ಮನುವಿಗೆ ಮಹಾನರಾದ ಸಪ್ತ ಋಷಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ಉಂಟಾದ ವಿನಾಶದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಸಲಹೆ ನೀಡಿತು.

ಏಳನೇ ದಿನ, ಭಾರೀ ಮಳೆ ಮತ್ತು ಬಿರುಗಾಳಿಗಳು ಬಂದಾಗ, ಮತ್ಸ್ಯ ದೇವರು ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ವಾಸುಕಿ ಎಂಬ ಸರ್ಪವನ್ನು ಹಗ್ಗದಂತೆ ಬಳಸಿ ಹಡಗನ್ನು ತನ್ನ ಕೊಂಬಿಗೆ ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಮಹಾಪ್ರಳಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯ ದೇವರು ಆ ನೌಕೆಯನ್ನು ವಿನಾಶದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದರು. ನೌಕೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಹಿಮವತ್ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವಾಗ, ಮತ್ಸ್ಯ ದೇವರು ಹಯಗ್ರೀವ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಕದ್ದ ವೇದಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದರು.

ಪ್ರಯಾಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಭಗವಾನ್ ಮತ್ಸ್ಯನು ರಾಜನಿಗೆ ಆಳವಾದ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಹಿಮವತ್ ಪರ್ವತವನ್ನು ತಲುಪಿದ ನಂತರ, ಭಗವಾನ್ ಮತ್ಸ್ಯನು ರಾಜ ಮನುವಿಗೆ ಹೊಸ ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಸ ಜಗತ್ತನ್ನು ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸಲು ಮತ್ತು ಆಳಲು ಸೂಚಿಸಿದ ನಂತರ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಕಣ್ಮರೆಯಾದನು. ಮಹಾಪ್ರಳಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಮೀನಿನ ಕೊಂಬಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ದೋಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಿಮವತ್ ಪರ್ವತವನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಪ್ರವಾಹದ ನಂತರ, ಭಗವಾನ್ ಮತ್ಸ್ಯನು ಹಯಗ್ರೀವನನ್ನು ಕೊಂದು ವೇದಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದನು.

ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮತ್ಸ್ಯ ಅವತಾರದ ಕಥೆಯು ಸಾಂಕೇತಿಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಇದನ್ನು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಒಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಮೀನು ಜಲಚರಗಳ ಆರಂಭವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ, ವಿಕಾಸದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೂ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ, ಇಂತಹ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಳವಾದ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಅರಬಿಂದೋ ಇದನ್ನು ಕುಂಡಲಿನಿ ಜಾಗೃತಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಣ್ಣ ಮೀನು ಕುಂಡಲಿನಿ ಶಕ್ತಿಯ ಆರಂಭಿಕ ಅವರೋಹಣವನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ಕ್ರಮೇಣ ಬೆಳೆದು ಅದು ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ಮೀನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಈ ಜಾಗೃತ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯು ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಕಥೆಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರವಾಹವು ಮಾಯೆಯನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುವ ಲೌಕಿಕ ಬಯಕೆಗಳ ಭ್ರಮೆಯಾಗಿದೆ. ದೋಣಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ, ಜ್ಞಾನದ (ಮೀನಿನ) ಜಾಗೃತಿಯ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಮಾಯೆಯ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಅಲೆಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬಹುದು.

ಏಳು ಮಹಾ ಋಷಿಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಹದೊಳಗಿನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಾದ ಏಳು ಚಕ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಮವನ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ದೋಣಿ ಹತ್ತುವುದು ಲೌಕಿಕ ಆಸೆಗಳಿಂದ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ನಮಗೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಮೇಲೇರಲು ಮತ್ತು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಹಿಮವನ ಪರ್ವತವು ನಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಮೀನಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೊದಲ ಅವತಾರದ ಕಥೆಯು ಆಳವಾದ ಅರ್ಥಗಳು

ಮತ್ತು ಪಾಠಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಇದು ಜೀವನವು ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವಿಕಸನಗೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಹಾನ್ ತಾತ್ವಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಒಂದು ರೂಪಕವಾಗಿಯೂ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಕುಂಡಲಿನಿ ಜಾಗೃತಿಯ ಮೂರನೆಯ ಮೂಲಕ ನೀವು ಮತ್ಸ್ಯ ಅವತಾರದ ಕಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಪುಟ್ಟ ಮೀನು ಮೊದಲ ಶಕ್ತಿಯ ಹನಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ನಂತರ ಜಾಗೃತಿಯ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

2. ಶ್ರೀ ಕೂರ್ಮ (ಆಮೆ) :-

ಹಿಂದೂ ಪುರಾಣಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಆಮೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಎರಡನೇ ಅವತಾರವಾಗಿದೆ. ದೂರ್ವಾಸ ಋಷಿಯ ಶಾಪದಿಂದಾಗಿ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳು ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿದರೆ ತಮ್ಮ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವು ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ಅದರಂತೆ ದೇವಾಸುರರು ಪಾಲಾಯಿ ಮಂಥನ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಮಂಥರಾ ಪರ್ವತವನ್ನು ಮಂಥನದ ಕಂಬದಂತೆ ಮತ್ತು ವಾಸುಕಿಯನ್ನು ಹಗ್ಗವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಮೂಲಕ ಮಹಾಸಾಗರದ ಮಂಥನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಡಿಪಾಯವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ಮಂದಾರ ಪರ್ವತವು ಸಮುದ್ರದ ತಳಕ್ಕೆ ಮುಳುಗಿತು. ವಿಷ್ಣುವು ತನ್ನ ಕೂರ್ಮ ಅವತಾರ (ಆಮೆ) ರೂಪದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಚಿಪ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ಪರ್ವತವನ್ನು ತಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಈ ಕಥೆಯ ಆಳವಾದ ಸಂದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಯೋಚಿಸಿದರೆ, ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯ ಆಂತರಿಕ ಹೋರಾಟವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದು ಎರಡೂ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ಇಡೀ ಆಟದ ಆಧಾರ ದೇವರು, ಆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ಏನೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

3. ಶ್ರೀ ವರಾಹ :-

ವರಾಹವು ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೂರನೇ ಅವತಾರವಾಗಿದೆ. ವಿಷ್ಣು ಪುರಾಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ವರಾಹ ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳು ವರಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ.

ಜಯನ್ ಮತ್ತು ವಿಜಯನ್ ಇಬ್ಬರೂ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಗೋಪುರದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಋಷಿ ಸನಕ ಮತ್ತು ಇತರರು ಒಮ್ಮೆ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

ಆದರೆ ಜಯವಿಜಯನು ಅವರನ್ನು ಅಗೌರವಿಸಿದರು. ಋಷಿಯು ಜಯ-ವಿಜಯರನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರಾಗುವಂತೆ ಶಪಿಸಿದರು. ಜಯ - ವಿಜಯರ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಋಷಿಗಳು ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಮೂರು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಾರಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಈ ಶಾಪದಿಂದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಹೀಗಾಗಿ, ಕಶ್ಯಪಹರ್ಷಿ ಮತ್ತು ದಿತಿಗೆ ಜನಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳು ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ಮತ್ತು ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು . ಅಸುರರಾಗಿ ಜನಿಸಿದ ಜಯವಿಜಯರು ಜಗತ್ತನ್ನು ಪೀಡಿಸತೊಡಗಿದರು. ಒಮ್ಮೆ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ತನ್ನ ಗದೆಯಿಂದ ಅಲೆಗಳನ್ನು ಬಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಭಯಭೀತನಾದ ವರುಣ ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದನು. ವಿಷ್ಣುವು ವರಾಹ ರೂಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಾಗರದ ಕಡೆಗೆ ತಲುಪಿದನು. ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಮುದ್ರದ ತಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದನು, ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ವಿಷ್ಣುವು ಹಂದಿಯ ರೂಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಅವರು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಹೋರಾಡಿದರು. ಆಗ ವರಾಹನು ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಂದು ತನ್ನ ದಂತಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದನು.

ಈ ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವಕೋಶದ ಕೇಂದ್ರ (ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್) ದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಉಭಯಚರಗಳು ಸಸ್ತನಿಗಳಾಗಿ ವಿಕಸನಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವ ಅಡಚಣೆಯನ್ನು ಅವನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ವರಾಹನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿರುವ ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣು, ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಅಥವಾ ಸೋಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ವಿಕಸನೀಯ ಅಧಿಕವನ್ನು ಸುಗಮಗೊಳಿಸಿದನು, ಇದು ಡಿಎನ್‌ಎಯಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

4. ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ :-

ಹಿಂದೂ ಪುರಾಣಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ನರಸಿಂಹ ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಾಲ್ಕನೇ ಅವತಾರವಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಸಹೋದರ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನ ಹತ್ಯೆಯ ನಂತರ, ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಕೋಪಗೊಂಡನು. ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಅವನು ತನ್ನ ಮರಣವು ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳಿಂದ ಆಗಬಾರದು ಎಂಬ ವರವನ್ನು ಪಡೆದನು.

“ಮನುಷ್ಯ ಅಥವಾ ಮೃಗದಿಂದ ಆಗಬಾರದು , ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಆಗಬಾರದು ,ಹಗಲು ಅಥವಾ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬಾರದು , ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಭೂಗತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಗಬಾರದು”.

ಹೀಗೀರುವಾಗ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಹಾ ಭಕ್ತನಾದ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಜನಿಸಿದನು.

ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ತನ್ನ ಮಗ ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಮುಖಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು ಆದರೆ ವಿಫಲನಾದನು.

ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹಲವು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದನು. ಸೋತ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಕೋಪಗೊಂಡು

ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಕೇಳಿದನು. ವಿಷ್ಣುವು ಸ್ತಂಭ ಮತ್ತು ತುಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಪ್ರಹ್ಲಾದನು

ತಿಳಿಸಿದನು. ನಂತರ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ತನ್ನ ಗದೆಯಿಂದ ಕಂಬವನ್ನು ಒಡೆದು, ಕಂಬವನ್ನು ಸೀಳಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿಂದ ವಿಷ್ಣುವು ನರಸಿಂಹ

ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಾನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಮಾನವನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಲಿ ಅಲ್ಲದ

ನರಸಿಂಹಮ ಮೂರ್ತಿ , ತನ್ನ ಉಗುರುಗಳನ್ನು ಆಯುಧ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಭಗವಾನ್ ನರಸಿಂಹನು

ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನ್ನು ಕೊಂದನು. ಭಯದಿಂದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ನರಸಿಂಹನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದನು.ಆಗ ಶಾಂತನಾದ ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯು

ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಅದೃಶ್ಯನಾದನು.

ಈ ಕಥೆಯ ಮೂಲ ಸಂದೇಶವೆಂದರೆ, ಇದು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರಾಚೀನ, ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾನವರವರೆಗಿನ

ಪರಿವರ್ತನಾ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಇದು ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ಅನಂತತೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ

ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ, ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ದೃಢಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಏನೂ ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

5. ಶ್ರೀ ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿ :-

ಹಿಂದೂ ಪುರಾಣಗಳ ಪ್ರಕಾರ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೊದಲ ಮಾನವ ರೂಪದ ಅವತಾರ ವಾಮನ. ವಾಮನನು ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಶಾಪದಿಂದ

ಮಹಾಬಲಿಯನ್ನು ಪಾತಾಳಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಅವತರಿಸಿದ "ಕುಳ್ಳ" ಅವತಾರ. ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಒಂಬತ್ತು ಅವತಾರಗಳ

ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಮನಾವತಾರವು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ವಾಮನನು ಅದಿತಿ ಮತ್ತು ಕಶ್ಯಪನ ಮಗನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು. (ಈ

ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ೩೫ ರಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ ೬೦ ರ ಉತ್ತರವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.)

6. ಶ್ರೀ ಪರಶುರಾಮ :-

ಕೇರಳ ಮೂಲದ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ, ಋಷಿಯು ಕೇರಳದ ಕರಾವಳಿಯನ್ನು ಸಾಗರದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಮಹಾನ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಎಂದು

ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಭಾರ್ಗವರಾಮನನ್ನು ಪರಶುರಾಮ ಎಂದು ಶ್ಲಾಘಿಸುತ್ತವೆ, ಅವರ ನೆಚ್ಚಿನ ಅಸ್ತ್ರ ಪರಶು. ಅವರು

ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಗವಾನ್ ರಾಮನಿಗೆ, ದ್ವಾಪರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮನಿಗೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಕರ್ಣನಿಂದ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದರು.

ಪರಶುರಾಮನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ತಾಯಿಯ ಕತ್ತು ಕೊಯ್ದು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಂದ

ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ವಿವಾದಾತ್ಮಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದನು. ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ ಪಾಪಿ ಮತ್ತು ವಿನಾಶಕಾರಿ

ರಾಜರನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಭೂಮಿ ತಾಯಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಪರಶುರಾಮನ ಜನ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ರಾಜ

ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಹಸುವಾದ ಕಾಮಧೇನುವನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು.

ಕೋಪಗೊಂಡ ಶ್ರೀ ಪರಶುರಾಮನು ರಾಜ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ ಮತ್ತು ಅವನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕೊಂದನು. ಪ್ರತೀಕಾರವಾಗಿ,

ಪರಶುರಾಮನ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ರಾಜನ ಮಗನು ಪರಶುರಾಮನ ತಂದೆ ಜಮದಗ್ನಿಯನ್ನು ಕೊಂದನು. ಕ್ರೌಢನಾದ

ಪರಶುರಾಮನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ 21 ಬಾರಿ ಸುತ್ತಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರನ್ನು ಕೊಂದು ಅವರ ರಕ್ತದಿಂದ ಐದು ಸರೋವರಗಳನ್ನು

ತುಂಬಿಸಿದನು. ಹಿಂದೂ ಪುರಾಣಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಪರಶು-ಶಸ್ತ್ರ ಸಜ್ಜಿತ ರಾಮನು ಏಳು ಚಿರಂಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವಿನ

ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು.

7. ಶ್ರೀರಾಮ:-

ಶ್ರೀರಾಮ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಏಳನೇ ಅವತಾರ. ಶ್ರೀರಾಮನು ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ರಾಜನಾಗಿದ್ದನು. ಅವರ ಸುತ್ತಲೇ ರಾಮಾಯಣ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಭಗವಾನ್ ರಾಮ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಹಿಂದೂ ದೇವತೆ.

ಶ್ರೀರಾಮರು ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ರಾಜ ದಶರಥ ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿಯಾದ ಕೌಸಲ್ಯೆಗೆ ಜನಿಸಿದ ಮೊದಲ ಮಗ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ

ಶ್ರೀರಾಮರನ್ನು ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀರಾಮರನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯತನದ ದೇವರು ಎಂದೂ

ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪತ್ನಿ ಸೀತಾದೇವಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಯ ಅವತಾರ. ಸೀತೆಯನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಹಿಳೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ರಾಮರ ಸಹೋದರರು ಭರತ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮತ್ತು ಶತ್ರುಘ್ನ.

ರಾಮರು ಅತೀ ಸಭ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದನರು. ದಶರಥನು ಕೈಕೇಯಿಗೆ ನೀಡಿದ ಹಿಂದಿನ ವಾಗ್ಧಾನವನ್ನು ದುರ್ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು,

ತನ್ನ ಮಗ ಭರತನು ರಾಜನಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ರಾಮನು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬುದು

ಕೈಕೇಯಿಯ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಪತ್ನಿ ಸೀತೆ ಮತ್ತು ಸಹೋದರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರಾಮನಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಲಾಗದೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ

ವನವಾಸಕ್ಕೆ ರಾಮರೊಂದಿಗೆ ಹೋದರು. ವನವಾಸದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ರಾಕ್ಷಸ ರಾಜ ಲಂಕೇಶ್ವರ ರಾವಣ ಸೀತೆಯನ್ನು

ಅಪಹರಿಸಿದನು. ಸುದೀರ್ಘ ಮತ್ತು ಪ್ರಯಾಸಕರ ಹುಡುಕಾಟದ ನಂತರ, ಹನುಮಂತನು ಸೀತೆ ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು

ಕಂಡುಹಿಡಿದನು. ಭೀಕರ ಯುದ್ಧದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ರಾವಣನನ್ನು ಸೋಲಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಸೀತೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿ ಪಡೆಯಲಾಯಿತು. ರಾಮರು ವನವಾಸದ ನಂತರ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು ಮತ್ತು ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ರಾಜನಾಗಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾದರು. ಹೀಗೆ ಅಂತಿಮ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು, ನಂತರ ಮುಂದಿನ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳು ಅವರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ರಾಮ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದು ಸಂತೋಷ, ಶಾಂತಿ, ಸಮೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದ ಯುಗವಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ರಾಮ್ ರಾಮ ರಾಮೇತಿ ರಮೇ ರಾಮೇ ಮನೋರಮೇ | ಸಹಸ್ರನಾಮ ತತ್ ತುಲ್ಯಂ ರಾಮನಾಮ ವರಾನನೇ || ಶ್ರೀ ರಾಮ್ ರಾಮ ರಾಮೇತಿ, ರಾಮೇ ರಾಮೇ ಮನೋರಮೇ. ಸಹಸ್ರ-ನಾಮ ತತ್-ತುಲ್ಯಂ, ರಾಮ-ನಾಮ ವರನನೇ ||

8. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ :-

ಹಿಂದೂ ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಕಾರ , ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಚಕ್ರಧಾರಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕೂಡ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ. ಮನುಕುಲದಲ್ಲಿ ಒಳಿತು ಕೆಡಿದಾಗ ಧರ್ಮದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣು ಅವತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭೂಮಿ ದೇವಿಯ ಕೋರಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ, ಭಗವಾನ್ ಮರ್ತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲು ಮತ್ತು ಧರ್ಮವನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು.

9. ವೇದವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿ :-

ವೇದವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಶ್ರೀಮದ್ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅವತಾರ.

ಶ್ರೀಮದ್ ಭಾಗವತ **12.6.49**

ಪರಾಶರಾತ್ಮತ್ಯವತ್ಯಾಮಾಂಶಾಂಶಕಲಯಾ ವಿಭುಃ |

ಅವತೀರ್ಣೋ ಮಹಾಭಾಗ ವೇದಂ ಚಕ್ರೇ ಚತುರ್ವಿಧಮ್ || ೪೯ ||

(ಓ ಅತ್ಯಂತ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ ಶೌನಕ, ಸರ್ವಶಕ್ತ ಭಗವಂತ, ತನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಭಾಗದ ಕೇವಲ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಕಿಡಿಯಿಂದ, ಧರ್ಮದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಪರಾಶರನ ಮಗನಾಗಿ ಸತ್ಯವತಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು , ಅವರು ಒಂದೇ ಒಂದು ವೇದವನ್ನು ನಾಲ್ಕಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರು) ಶ್ರೀಮದ್ ಭಾಗವತ **12.6.49**

ದ್ವಾಪರ ಯುಗದ ಅಂತ್ಯದ ವೇಳೆಗೆ ವೇದಗಳ ಶಕ್ತಿಯು ಕ್ಷೀಣಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಮಾನವರ ಆಯುಷ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಕಡಿಮೆ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದರು ಮಾನವರು . ಬ್ರಹ್ಮ, ರುದ್ರ ಮತ್ತು ಇತರ ದೇವರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ, ವಿಷ್ಣುವು ಧರ್ಮವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಋಷಿ ಪರಾಶರ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವತಿ ಅವರ ಮಗನಾಗಿ (ಕೃಷ್ಣ ದ್ವೈಪಾಯನ) ಅವತರಿಸಿದನು.

ಸತ್ಯವತಿಯು ಮೀನುಗಾರನ ಮಗಳು, ಅವರು ನದಿಯಾದ್ಯಂತ ಜನರನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಂದೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಂದು ದಿನ, ಅವಳು ಯಮುನಾ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಲು ಪರಾಶರ ಋಷಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಳು. ಆಕೆಯ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರಾದ ಪರಾಶರ ಋಷಿಯು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಬಯಸಿದನು. ಅವರು ಹತ್ತಿರದ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಗಂಧರ್ವ ವಿಧಿಗಳ ಮೂಲಕ ವಿವಾಹವಾದರು. ಅವಳು ಗರ್ಭಧರಿಸಿ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದಳು, ಅವನಿಗೆ ಪರಾಶರನು ಕೃಷ್ಣ ದ್ವೈಪಾಯನ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿದಳು. ಕೃಷ್ಣ: ಅವನ ಕಪ್ಪು ಮೈಬಣ್ಣವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು (ಕೃಷ್ಣ ಎಂದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ "ಕಪ್ಪು"). ದ್ವೈಪಾಯನ: ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಅವನ ಜನ್ಮಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ (ದ್ವೈಪಾಯನ ಎಂದರೆ "ಒಂದು ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ"). ದ್ವೈಪಾಯನನು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ. ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಕರೆದರೂ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತಾಯಿಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು ಯಾತ್ರೆ ಹೊರಟು ಹೋದ. ಮಹರ್ಷಿ ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನನು ಅವರು ಕಲಿಸಲು ಮತ್ತು ಕಲಿಯಲು ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ವಿಷಯಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ವೇದವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ವೇದಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿದ ಕಾರಣ ಋಷಿಗೆ ವೇದವ್ಯಾಸ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು.

ಪುರಾಣಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ವ್ಯಾಸರು ತನ್ನ ಗುರುವಾದ ವಾಸುದೇವನಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದರು. ಅವರು ಸನಕ ಮತ್ತು ಸನಂದನರಂತಹ ಋಷಿಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಅಥವಾ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಮಾನವಕುಲದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ವೇದಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಶ್ರುತಿಗಳನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಅವರು ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು ಇದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಾಸರು 18 ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಬರೆದರು ಮತ್ತು ಉಪಾಖ್ಯಾನಗಳು ಅಥವಾ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಮೂಲಕ ಕಲಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಋಷಿ ವ್ಯಾಸರು ಕರ್ಮ, ಉಪಾಸನೆ (ಭಕ್ತಿ) ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ (ಜ್ಞಾನ) ಎಂಬ ಮೂರು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮದ್ ಭಾಗವತವನ್ನು ಅವರು ದೇವರ್ಷಿ ನಾರದರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇದು ಅವರ ಕೊನೆಯ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಋಷಿ ವ್ಯಾಸರು ಸಪ್ತ ಚಿರಂಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು.

10. ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿ :-

ಹಿಂದೂ ನಂಬಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಕಲ್ಪಿಯನ್ನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತನೆಯ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ಅವತಾರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಪಿಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ನಾಸ್ತಿಕರೂ ಸಂಸ್ಕಾರವಿಲ್ಲದವರೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚವು ದುಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವು ವಿಷ್ಣುಯಶಸ್ ಪುರೋಹಿತರ ಮಗನಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದುಷ್ಟರ್ಮಿಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜಾತುವರ್ಣ, ಚತುರಾಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಸನಾತನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮರಳಿ ತರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾದ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ನಂತರ ಕಲ್ಪಿಯು ಅವತಾರವನ್ನು ತೊರೆದು ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಕಲ್ಪಿಯುಗ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ -56) ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ತಿಳಿದಿರಬೇಕಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಶ್ಲೋಕಗಳು:

ಉತ್ತರ : ಹಿಂದೂ ತಿಳಿದಿರಬೇಕಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ.

(ಕಂಠಪಾಠಕ್ಕಾಗಿ, ಅಕ್ಷರಶಃ ಸ್ವಷ್ಟತೆಗಾಗಿ ಅಧಿಕೃತ ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ)

ಅಂತಹ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಹಿಂದುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿವೆ ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು..

1. ಬೆಳಗಿನ ಸ್ತೋತ್ರ:

ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ತನ್ನ ಅಂಗೈಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು

|| ಕರಾಗ್ರೇ ವಸತ್ತೇ ಲಕ್ಷ್ಮಿ

ಕರ ಮಧ್ಯ ಸರಸ್ವತಿ

ಕರಮೂಲೆ ಸ್ಥಿತೇ ಗೌರಿ

ಪ್ರಭಾತೇ ಕರದರ್ಶನ ||

2. ಮುಂಜಾನೆಯ ಮಾತೃ ಭೂಮಿ ಸ್ತುತಿ: -

ಎದ್ದುನಿಂತು ಪಾದಗಳಿಂದ ನೆಲವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವಾಗ ಕೆಳಗೆ ನೀಡಿರುವ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಿ

| ಸಮುದ್ರ ವಾಸನೆ ದೇವಿ |

|| ಪವ್ವತ ಸ್ಥನಮಂಡಲೇ ||

|| ವಿಷ್ಣುಪತ್ನೀ ನಮಸ್ತುಭ್ಯಮ್ ||

IV ಪಾದಸ್ವರ್ಶಂ ಕ್ಷಮಾಸ್ವಮೇ IV

3. ಸೂರ್ಯೋದಯ (ಸೂರ್ಯೋಧಯ) ಶ್ಲೋಕ: -

ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಮುದಯೇ ಮಧ್ಯಾಹ್ನೇತು ಮಹೇಶ್ವರಮ್ |

ಸಾಹಂ ಧ್ಯಾಯೇತ್ಸದಾ ವಿಷ್ಣುಂ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಂಚ ದಿವಾಕರಮ್ ||

4. ಸ್ನಾನ ಶ್ಲೋಕ (ಸ್ನಾನ ಸ್ತೋತ್ರ) :-

ಗಂಗೇಚ ಯಮುನೇಚೈವ ಗೋದಾವರಿ ಸರಸ್ವತಿ
ನರ್ಮದೇ ಸಿಂಧು ಕಾವೇರಿ ಜಲೇಸ್ಮಿನ್ ಸನ್ನಿಧಿಂ ಕುರು

5. ಭಸ್ಮ ಧಾರಣ ಶ್ಲೋಕ -

ಶ್ರೀಕರಂ ಚ ಪವಿತ್ರಂ ಚ

ಶೋಕ ರೋಗ ನಿವಾರಣಮಂ

ಲೋಕೇ ವಶೀಕರಂ ಪುಂಸಾಂ

ಭಸ್ಮಂ ತೈ ಲೋಕೈ ಪಾವನಂ

ಓಂ ಅಗ್ನಿರಿತಿ ಭಸ್ಮ ವಾಯುರಿತಿ ಭಸ್ಮ

ಜಲಮಿತಿ ಭಸ್ಮ ಸ್ತಲಮಿತಿ ಭಸ್ಮ

ವ್ಯೋಮೇತಿ ಭಸ್ಮ ಸರ್ವಂ ಹವಾ ಇದಂ ಭಸ್ಮ

ಮನ ಏತಾನಿ ಚಕ್ಯುಷ್ಯಮ್ ಭಸ್ಮ

ತ್ಯಯಂಭಕಂ ಯಜಾಮಹೇ

ಸುಗಂಧಿಂ ಪುಷ್ಪಿ ವರ್ಧನಂ

ಉರ್ವಾರುಕಮಿವ ಬನ್ದನಾತ್

ಮೃತ್ಯೋರ್ಮಕ್ಷಿಯ ಮಾಮೃತಾತ್.

6. ತುಳಸಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾ ಸ್ತೋತ್ರ: (ಮೂರೂ ಬಾರಿ)

ಪ್ರಸೀದ ತುಲಸೀ ದೇವೀ

ಪ್ರಸೀದ ಹರಿವಲ್ಲಭೇ

ಕ್ಯೇರೋದ ಮದನೋದ್ ಭೂತೇ

ತುಲಸೀಮ್ ತ್ವಮ್ ನಮಾಮ್ಯಹಮ್.

7. ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷ ಸ್ತೋತ್ರ: (ಏಳು ಬಾರಿ)

ಮೂಲತೋ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಾಯ ಮಧ್ಯತೋ ಶಿವರೂಪಿಣಿ |

ಅಗ್ರತೋ ವಿಷ್ಣುರೂಪಾಯ ವೃಕ್ಷರಾಜಾಯತೇ ನಮಃ ||

8. ಗಣಪತಿ ಸ್ತೋತ್ರ:

ಶುಕ್ಲಾಂ ಭರಧರಂ ವಿಷ್ಣುಂ ಶಶಿವರ್ಣಂ ಚತುರ್ಭುಜಂ |

ಪ್ರಸನ್ನ ವದನಂ ಧ್ಯಾಯೇತ್ ಸರ್ವವಿಘ್ನೋಪಶಾಂತಯೇ ||

ವಕ್ರತುಂಡ ಮಹಾಕಾಯ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಸಮಪ್ರಭ |

ನಿರ್ವಿಘ್ನಂ ಕುರುಮೇದೇವ ಸರ್ವ ಕಾರ್ಯೇಷು ಸರ್ವದಾ ||

9. ದೀಪ ಬೆಳಗಿಸುವಾಗ :-

| ದೀಪ ಜ್ಯೋತಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮ

ದೀಪಂ ಸರ್ವ ತಮೋಹಹಂ

ದೀಪೇನ ಸಾಧೇತೇ ಸರ್ವಮ್

ದೀಪ ಜ್ಯೋತಿರ್ ನಮೋಸ್ತುತೇ |

|| ಶುಭಂ ಕರೋತು ಕಲ್ಯಾಣಮ್

ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ ವರ್ಧನಮ್

ಸರ್ವ ಶತ್ರು ವಿನಾಶಾಯ

ದೀಪ ಜ್ಯೋತಿರ್ ನಮೋಸ್ತುತೇ ||

|| ಶುಭಂ ಕರೋತಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್

ಆರೋಗ್ಯಂ ಧನ ಸಂಪದ:

ಜ್ಞಾನರ್ ಬುದ್ಧಿ ವರ್ಧಿತಾಯ

ದೀಪ ಜ್ಯೋತಿರ್ ನಮೋಸ್ತುತೇ ||

IV- ದೀಪಜ್ಯೋತಿರ್ ಪರಬ್ರಹ್ಮ

ದೀಪಜ್ಯೋತಿರ್ ಜನಾರ್ದನ

ದೀಪಮೆ ಹರತು ಪಾಪಂ

ದೀಪ ಜ್ಯೋತಿರ್ ನಮೋಸ್ತುತೇ -IV

10. ಮಂಗಳಾರತಿ ಶ್ಲೋಕ :-

|| ನೀರಾಜನಂ ದರ್ಶಯಾಮಿ

ದೇವ ದೇವ ನಮೋಸ್ತುತೇ

ಪ್ರಸನ್ನೋ ವರದೋ ಭೂಯಾ:

ವಿಶ್ವ ಮಂಗಳಕಾರಕ ||

11. ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುವಾಗ:

ಬಲಭಾಗದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಮತ್ತು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರವಾಗಿ ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಾರಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕುವಾಗ

ಯಾನಿ ಕಾನಿ ಚ ಪಾಪಾನಿ ಜನ್ಮಾಂತರಕೃತಾನಿ ಚ |

ತಾನಿ ತಾನಿ ವಿನಶ್ಯಂತಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಪದೇ ಪದೇ ||

ಅನ್ಯಥಾ ಶರಣಂ ನಾಸ್ತಿ ತ್ವಮೇವ ಶರಣಂ ಮಮ |

ತಸ್ಮಾತ್ಕಾರುಣ್ಯಭಾವೇನ ರಕ್ಷ ಮಾಮ್ ಪರಮೇಶ್ವರ ||

(ಪರಮೇಶ್ವರ ಎಂದು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ದೇವತಾ ಸಂಕಲ್ಪ ಅನುಸಾರ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಅಥವಾ ಪರಮೇಶ್ವರಿ ಎಂದು ಬಳಸಬಹುದು)

12. ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು:-

|| ಸರಸ್ವತಿ ನಮಸ್ತುಭ್ಯಮ್

ವರದೇ ಜ್ಞಾನರೂಪಿಣಿ

ವಿದ್ಯಾರಮ್ಭಂ ಕರಿಷ್ಯಾಮಿ

ಸಿದ್ಧಿರ್ಭವತು ಮೇ ಸದಾ ||

13. ಆಹಾರದ ಮೊದಲು:- ಊಟ ಬಡಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ

| ಅನ್ನಪೂರ್ಣೆ, ಸದಾಪೂರ್ಣೆ

ಶಂಕರ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆ

ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಮ್

ಭಿಕ್ಷಂ ದೇಹಿ ಚ ಪಾರ್ವತೀ |

|| ಮಾತಾಚಾ ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಿ

ಪಿತಾ ದೇವೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ

ಬಾನ್ಧವಃ ಶಿವ ಭಕ್ತಶ್ಚ

ಸ್ವದೇಶೋ ಭುವನತ್ರಯಂ ||

14. ಊಟದ ಸಮಯ:-

|| ಹರಿದ್ವತಾ ಹರಿಭೋಕ್ತಾ

ಹರಿರನ್ನಂ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ

ಹರಿರ್ವಿಪ್ರಃ ಶರೀರಸ್ತು

ಭುಂಗ್ತೇ ಭೋಜಯತೇ ಹರಿಃ ||

15. ಉಟದ ನಂತರದ ಶ್ಲೋಕ:-

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ವೈನತೇಯಂ ಚ

ಶಮೀಂ ಚ ಬಡಬಾಲನಮ್

ಆಹಾರಂ ಪರಿಣಾಮರ್ಥಮ್

ಸ್ಮರಾಮಿ ಚ ವ್ರತೋದರಮ್ ||

16. ಮಲಗುವ ಮುನ್ನ :-

|| ಕರಚರಣ ಕೃತಂವ

ಕಾಯಚಂ ಕರ್ಮಚಂ ವಾ

ಶ್ರವಣ ನಯನಾಚಂ ವಾ

ಮಾನಸಂ ವಾ ಅಪರಾಧಮ್

ವಿಹಿತಮವಿಹಿತಂ ವಾ

ಸರ್ವಮೇ ತತ್ ಕ್ಷಮಸ್ವ

ಜೈ ಜೈ ಕರುಣಾಭೈ

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವ ಸಂಭೋ ||

17. ಮಲಗುವ ಮುಂಚೆ :-

|| ರಾಮಸ್ಕಂಧಂ ಹನುಮಂದಂ

ವೈನತೇಯಂ ವ್ರಕೋದರಮ್

ಶಯನೇಯಸ್ತು ರಣೀಯಮ್

ದುಃಸ್ವಪ್ನಂ ತಸ್ಯ ನಶ್ಯತಿ

ಅಚ್ಯುತಾಯ ನಮಃ

ಅನಂತಾಯ ನಮಃ

ವಾಸುಕಯೇ ನಮಃ

ಚಿತ್ರಗುಪ್ತಾಯ ನಮಃ

ವಿಷ್ಣವೇ ಹರಯೇ ನಮಃ ||

ಪ್ರಶ್ನೆ -57) ಆಗಮ, ನಿಗಮ ಮತ್ತು ತಂತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರ:

ಉತ್ತರ :- ತಂತ್ರ

ಈ "ತಾನ್ಯತೇ ವಿಸ್ತಾರ್ಯತೇ ಇತಿ ತಂತ್ರ" (ಮೇದಿನಿ ಕೋಶಂ)

ತನ್ನನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವದು ಯಾವದೋ , ಅದು ತಂತ್ರ. ತಂತ್ರವು ಒಬ್ಬರ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವ ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ.

ತಂತ್ರ ಎಂಬ ಪದವು ತನ್ ಎಂಬ ಧಾತುವಿನಿಂದ ಬಂದಿದೆ, ಆದರೂ ತಾನ್ ಪದಕ್ಕೆ ಹಲವು ಅರ್ಥಗಳಿವೆ, ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರ

ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಯಂ ಅಥವಾ ದೇಹ.

ಮತ್ತೊಂದು ಹೇಳಿಕೆ

"ತಾನೋತು ವಿಪುಲನ್

ಅರ್ಥಾನ್ ತತ್ತ್ವ ಮಂತ್ರ ಸಮನ್ವಿತಾನ್

ತ್ರಾಣಾಂ ಚ ಕುರುತೇ ಯನ್ಮಾತ್

ತಂತ್ರ ಮಿತ್ಯಭಿದಿಯತೇ ".

"ವಿಸ್ತರಿಸುವ (ಪ್ರಜ್ಞೆ) ವಿಜ್ಞಾನ, ಅದು ತತ್ವ, ಮಂತ್ರ ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಧಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಆ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಧಕನನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ತಂತ್ರ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

"ನಾವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ನಾವು ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತಂತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ, ಮಂತ್ರ ಜಪದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಾದಿ ಯೋಗ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಈ

ವಿಶ್ವವು ಪಂಚ ಭೂತಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಭೂಮಿ, ನೀರು, ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು ಮತ್ತು ಆಕಾಶ ಇವು ಪಂಚ ಭೂತಗಳು. ಈ

ಪಂಚಭೂತಗಳನ್ನು ಐದು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣು, ಮೂಗು, ನಾಲಿಗೆ, ಕಿವಿ ಮತ್ತು

ಚರ್ಮ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಐದು ವಿಷಯಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸುತ್ತವೆ, ಅಂದರೆ, ಈ

ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ನಾವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು

ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೆಂದರೆ ಕಣ್ಣು ಮತ್ತು ಕಿವಿ ಏಕೆಂದರೆ ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾರ

ಅವುಗಳು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಹಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ.

ಕಣ್ಣು ನೋಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕಿವಿ ಕೇಳುತ್ತದೆ. ನೋಡುವುದನ್ನು "ಯಂತ್ರ" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶ್ರವಣವನ್ನು "ಮಂತ್ರ"

ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಂತ್ರವು ದೇವಿಯ ಗೋಚರ ದೇಹವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರವು ದೇವಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೇಹವಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ

ದೇಹದ ಈ ಎರಡು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಲು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯರು "ಯಂತ್ರ ಮಂತ್ರ ಸಮನ್ವಿತಾನ್" ಎಂದು

ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂತ್ರ ಆರಾಧನೆಯು ಯಂತ್ರ (ಶ್ರೀ ಚಕ್ರ) ಮತ್ತು ಮಂತ್ರ (ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾ) ಈ ಎರಡರ ಸಮನ್ವಯವಾಗಿದೆ.

ತಂತ್ರದ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಗೋಚರಿಸುವ ಶಾಖೆಗಳಿವೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಎಂದರೆ ಶ್ರೀಕುಲ

(ತ್ರಿಪುರ ಸುಂದರಿಯ ಕುಟುಂಬ, ಅವರು ದೇವಿಯನ್ನು ಸುಂದರವಾದ ಸಾತ್ವಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ). ಇಲ್ಲಿ, ಪೂಜೆಯನ್ನು

ಶ್ರೀಚಕ್ರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾ ಮೂಲಕ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಳಿಕುಲ (ಕಾಳಿಯ ಕುಟುಂಬ, ದೇವಿಯ ಉಗ್ರ ರೂಪದ ಆರಾಧಕರು)

ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ದಶಮಹಾವಿದ್ಯಾ, ಸಪ್ತ ಮಾತ್ರಕಂ ಮತ್ತು ನವದುರ್ಗೆಯ

ಮೂಲಕ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ತಂತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಐದು ವಿಧದ ಆಚರಣೆಗಳಿವೆ...

1.ದಕ್ಷಿಣಾಚಾರ 2.ವಾಮಾಚಾರಂ 3.ಸಮಯಾಚಾರಂ 4.ದಿವ್ಯಾಚಾರಂ 5. ಕೌಲಾಚಾರಂ

ದಕ್ಷಿಣಾಚಾರ :-

"ದಕ್ಷಿಣಾ ದಕ್ಷಿಣಾರಾಧ್ಯಾ ದರಸ್ತೇರ ಮುಖಾಂಬುಜಾ" (ಲಲಿತಾ ಸಹಸ್ರನಾಮ)

ದಕ್ಷಿಣಾಚಾರವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾತ್ವಿಕ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ದೇವಿಯನ್ನು ಬಲಗೈಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ, ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಪುರುಷ ತತ್ವವನ್ನು , ಪಿಂಗಲ ಎಂಬ ಸೂರ್ಯ ನಾಡಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಶೈವ ಮಾರ್ಗಗಳು ಕೂಡ ಶಿವನನ್ನು ಶಕ್ತಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರವು "ಹ" ಅಕ್ಷರದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಹಾದಿ ವಿದ್ಯಾ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ವಾಮಾಚಾರ:-

ವಾಮಾಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯು (ದೇವಿಯು) ಮುಖ್ಯ ಆರಾಧನಾ ಮೂರ್ತಿ (ದೇವತೆ). ಅವರು ಎಡಗೈಯಿಂದ ತರ್ಪಣ (ಪೂಜೆ) ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇಡ ನಾಡಿ (ಸ್ತ್ರೀ ನಾಡಿ), **ಪಂಚಮಕಾರಗಳ ಪೂಜೆ**. ವಾಮವು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂಬುವ ಆರಾಧನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ವಾಮಾಚಾರಿಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಒಳಗಿನ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಬಯಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊರತರುವ ತತ್ವವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. "ಮುಳಿವೊಂದಿಗೆ ಮುಳ್ಳನ್ನು ತಗೆಯುವದು ಎಂಬಂತೆ". ಮನಸ್ಸಿನ ಬಯಕೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸಾಧನಾ ಪದವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಚಾರ್ಯರು ಆಸೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ ನಂತರ ಆತ್ಮೋಪಾಸನೆಗೆ ಬರಲು ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪಂಚ ಮಕರಗಳು ಪ್ರತೀಕ. ಬಯಕೆ ಕೊನೆಗೊಂಡರೆ, ನಂತರ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು.

ಸಮಯಾಚಾರ:-

ಬಾಹ್ಯ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು, ಸಾಧಕನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು **ಆತ್ಮಾರಾಧನೆ ಅಥವಾ ಆಂತರಿಕ ಉಪಾಸನೆಯ** ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದಾಗ, ಆ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸಮಯಾಚಾರವಾಗಿದೆ. ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುವವನು ಸಮಯಾಚಾರಿ. ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಮತ್ತು ಯಮ-ನಿಯಮಗಳೊಂದಿಗೆ, ನಿಯಮವು ಭೌತಿಕ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಜೊತೆಗೆ ನಂತರ ಭೋದವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ.

ದಿವ್ಯಾಚಾರಂ :-

ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ದಕ್ಷಿಣಾಚಾರದಿಂದ ವಾಮಾಚಾರದವರೆಗೆ ನಂತರ ವಾಮಾಚಾರದಿಂದ ಸಮಯಾಚಾರದ ನಂತರ ದಿವ್ಯಾಚಾರದವರೆಗೆ, ಇವು ಅಭ್ಯಾಸದ ಹಂತಗಳಾಗಿವೆ. ದಿವ್ಯಪ್ರಚಾರಂ ಎಂದರೆ **ಶಾಂಭವಿ ಮುದ್ರೆ - ಫೇಚರಿ ಮುದ್ರೆಯ** ಯೋಗಾಸನವನ್ನು ಬಳಸುವುದು, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಬಿಂದುವಿನ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಹಸ್ರಾರ ಪದ್ಮದಿಂದ ಹರಿಯುವ ಮಕರಂದವನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದು ಮತ್ತು "ಶಿವೋ ಅಹಂ" ಎಂದು ಜಪಿಸುವುದು. ಅದರ ಮೂಲಕ ಸಾಧಕನು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಶಿವನ ಭಾವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ದಿವ್ಯಾಚಾರ.

ಕೌಲಾಚಾರಂ :-

ಕೌಲಾಚಾರಂ ಬಹಳ ನಿಗೂಢವಾದ ಸಾಧನಾ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ. ದೇವಿ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಐಕ್ಯವಾದ ಒಬ್ಬ ಯೋಗ್ಯ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗುರುವು ಕೌಲದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಉತ್ತಮ ಸಾಧಕನು ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲದವರಿಗೆ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೌಲ ವಿದ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಹೇಳುವುದು ಇದನ್ನೇ.

"ಅನ್ಯಸ್ತು ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಃ ಪ್ರಕಡ ಗಣಿಕಾ ಏವ

ಇಯಾಂತು ಶಾಂಭವೀ ವಿದ್ಯಾ ಗುಪ್ತಾ ಕುಲ ವಧುರಿವಾ "

“ನೃತ್ಯಗಾರರಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಇತರ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೊದಲು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಶಾಂಭವಿ ವಿದ್ಯಾ ಕುಲವಧುವಿನಂತೆ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ”

ಇಂತಹ ನಿಗೂಢ ವಿಧಿಯಿರುವುದರಿಂದ, 'ಕೌಲಂ' ಎಂದರೇನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳಿವೆ. ಅನೇಕ ಜನರು ಕೌಲಾಚಾರವನ್ನು ಪಂಚ ಮಕರಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ವಿಶಾಲವಾದ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅದು ಎಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬದನ್ನು ಅವರು ಆಲೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಶಿವನು ಭವಚೂಡಾಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೌಲನ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

"ಮಣ್ಣು, ಶ್ರೀಗಂಧ, ಮಗ, ಶತ್ರು, ಸ್ಮಶಾನ, ಮನೆ, ಚಿನ್ನ, ಹುಲ್ಲು, ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ದೇವಿಯನ್ನು ಭೇದ ಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಣುವವನೇ ಕೌಲನು". ಕೌಲಂ ಎಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಂಸ್ಕಾರ ಯೋಜನೆ ಎಂಬುದು ಈ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೌಲಂ ಅನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಂದ ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ "ಕುಲಂ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಕುಲ ಶಿವ. ಕೌಲಂ ಈ ಕುಲಅಕುಲ ಅಥವಾ ಶಿವ ಶಕ್ತಿಯ ಸಮ್ಮಿಲನವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮೂಲಾಧಾರದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತವಾಗಿರುವ ಕುಂಡಲಿನಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಧನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿ, ಷಡಾಧಾರಗಳ ಮೂಲಕ (ಆರು ಬಾಗಿಲುಗಳು ಅಥವಾ ಚಕ್ರಗಳು) ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸಹಸ್ರಾರ ಪದ್ಮದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವ ಶಿವ ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮನ್ವಯಿಸುವುದು. ಈ ಮಹಾ ಯೋಗ ತಂತ್ರವೇ ಕೌಲ.

ದೀಕ್ಷೆ (ದೀಕ್ಷಾ) ತಂತ್ರದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ.

ದೀಕ್ಷಾ ಅಥವಾ ದೀಕ್ಷೆ:

"ಅಥಾಥೋ ದೀಕ್ಷಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಸ್ಯಾಮ , ದಿವ್ಯಂ ಜ್ಞಾನಂ ಯತೋ ದದ್ಯಾತ್ ಕುರ್ಯಾತ್ ಪಾಪಸ್ಯ ಸಂಕ್ಷಯಮ್
ತಸ್ಮಾದ್ ದೀಕ್ಷತಿ ಸಂಪ್ರೋಕ್ತ ದೇಶಿಕೈ ತತ್ತ್ವ ವೇದಿಭಿಃ" ಅರ್ಥ ದೀಕ್ಷಾ ಶಬ್ದ ಎಂದರೆ ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಗುರು ಆ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೇ ದೀಕ್ಷೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ -58) ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಂಚ ಮಕಾರಗಳ ರಹಸ್ಯವೇನು?

ಉತ್ತರ: ಪಂಚ ಮಕರವು ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದವಾಗಿದೆ, ಅಂದರೆ 'ಮ' ದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಐದು ವಿಷಯಗಳು, ಮತ್ತು ಈ ಐದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಾಂತ್ರಿಕ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

. ಮಧ್ಯ - ನಶೆ

• ಮಾಂಸ -ಮಾಂಸ

• ಮತ್ಸ್ಯಂ- (ಮೀನು)

• ಮುದ್ರಾ - ದೀಕ್ಷಾ , ಸಾಧನೆ , ಉಪಾಸನೆ

• ಮೈಥುನಂ - ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗ

ಆದರೆ ವಾಮಾಚಾರಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಮೇಲಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪಂಚಮಕಾರಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

ದಕ್ಷಿಣಾಚಾರಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಧನೆಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಂತಗಳಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

ಮುದ್ರಾ - ದೀಕ್ಷೆ _ ಉಪಾಸನೆ _ ಸಾಧನೆ

ಮತ್ಸ್ಯ -ನಾಡಿ ಶುದ್ಧಿ -ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ ಮೂಲಕ ಇಡಾ ಮತ್ತು ಪಿಂಗಲ ನಾಡಿಯ ನಿಯಂತ್ರಣ

ಮಾಂಸ - ಏಕಾಗ್ರತೆ - ಖೇಚರಿ _ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಣ , ಧಾರಣೆ

ಮೈಥುನ - ಕುಂಡಲಿನಿಯನ್ನು ಸುಷ್ಣ್ಕ ಮೂಲಕ ಸಹಸ್ರಾರ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವುದು

ಮಧ್ಯ - ಅಮೃತ್ _ ಯೋಗದ ಮೂಲಕ ಅಮೃತ_ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ -59) ಗ್ರಹಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಮುಚ್ಚಲಾಗುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ: ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಿವೆ..

1. ದೇವಾಲಯಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ (ಹಿಂದೂ) ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿವೆ, ತೆರೆದರೆ, ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಭಕ್ತರು ತಿಳಿದೋ ತಿಳಿಯದೆಯೋ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿನ ಬೆಳಕಿನ ಬದಲಾವಣೆ, ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿನ ಅಡಚಣೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ದುರ್ಬಲರ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಗ್ರಹಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇದೆ.

2. ದೇವಾಲಯಗಳು ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿವೆ ಅಥವಾ ಆಗಮಿಕ ಸಂಕಲ್ಪ. (ವೈದಿಕದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಂಬಿಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲ, ಬದಲು ಯಜ್ಞ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಿದೆ). ತಾಂತ್ರಿಕದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಣದ ಮುಹೂರ್ತವು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಬಹಳ ಅಪರೂಪದ ಮತ್ತು ಉದಾತ್ತ ಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಬಿಡಬಾರದು. ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ತಾಂತ್ರಿಕರು ಅಥವಾ ತಂತ್ರಿಗಳು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗಮನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಾಧನಾ (ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ನವೀಕರಣ) ಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಿಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಗ್ರಹಣ

ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಂದು ಆ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ , ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ದೂರವಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೂ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಲಾಗುತ್ತದೆ.❀

(ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ಮಾರಕ, ಸ್ನೇಹರಾಜ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ)

ಪ್ರಶ್ನೆ -60) ಯಾರಿಗೆ ಪಾದ ಸ್ಪರ್ಶದ ನಮಸ್ಕಾರ ?

ಉತ್ತರ : ಃ☐ಹಿರಿಯರ ಕಾಲು ಹಿಡಿಯುವುದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸಲ್ಲಿಕೆ ಅಥವಾ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಪಾಪ, ಪುಣ್ಯ, ನಷ್ಟ, ಲಾಭ, ಅವಮಾನ, ಗೌರವ, ಸುಖ-ದುಃಖಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವವರ ಪಾದಗಳು ಮಾತ್ರ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಅಂತಹವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಬರುವವರು ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ತಂದೆ. ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ ಸದ್ಗುರು ಬರುತ್ತಾರೆ (ನಮ್ಮ ಅವನತಿ ಮತ್ತು ಉನ್ನತಿಯಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರುಗಳು ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಹೊಣೆ ಎಂದು ಅವರು ಭರವಸೆ ನೀಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ). ನಂತರ ನಾವು ಆರಾಧಿಸುವ ಕುಲದೇವತೆ ಅಥವಾ ದೇವರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ ಹೇಳಬೇಕು , ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ, ಹಿರಿಯರಿಗೆ, ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಜನರಿಗೆ ಗೌರವಪೂರ್ವಕ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಅವರನ್ನು ಕಂಡ ಉಡನೆಯೇ ಹೇಳಿರಬೇಕು. ಹಿಂದೂ ವೈದಿಕ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸದಿರುವುದು ಪಾಪವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ದೇವತೆಗಳು, ಆಚಾರ್ಯರು, ಋಷಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಬಾಗಿ ಪೂಜ್ಯರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಬೇಕು.ಅನೇಕ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಜನರು ಇತರರು ತಮ್ಮ ಪಾದಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವುದರಿಂದ ಅನಾನುಕೂಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಅಂಗೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು.

ಒಂದೇ ವಯಸ್ಸಿನ ಜನರನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಅದೇ ನಿಯಮ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ತಲೆಬಾಗಬಾರದು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಇದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ -61) ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಕರಿಗೆ ದೇವರು/ಗುರುಗಳಿಂದ ಸಹಾಯ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ ?

ಉತ್ತರ : ಃ☐ನಿಮಗೊಂದು ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿ. ಕಾಡಿನ ಬಳಿ ಒಂದು ಹಸು ಮೇಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸಿಂಹವೊಂದು ತನ್ನನ್ನು

ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ಹಸು ಓಡತೊಡಗಿತು. ಸಿಂಹ ಅದನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿತು. ಹಸು ಹತ್ತಿರದ ಜಾಗು

ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು. ಸಿಂಹವೂ ಹಾರಿತು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕೆಸರು ಆವರಿಸಿತು. ಹಸು ಕೆಸರಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ,

ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಹಸುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಸುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಸಿಂಹವು ತನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕತ್ತಿದ ಪ್ರತಿ ಬಾರಿಯೂ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗತೊಡಗಿತು. ಆಗ ಹಸು ಕೇಳಿತು: ನಿನಗೆ ಯಜಮಾನನಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಸಿಂಹ ಹೇಳಿತು: ಇಲ್ಲ, ನಾನೇ ರಾಜ. ನನಗೆ ಯಜಮಾನ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆಗ ಹಸು ಹೇಳಿತು: ನನಗೆ ಒಡೆಯನಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ಒಡೆಯನು ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಅದರ ಯಜಮಾನನು ಹಸುವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಹಸುವನ್ನು ಕೆಸರಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕತ್ತಿ ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದರು. ಸಿಂಹವು ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುತ್ತಾಯಿತು.

ದಾರಿತಪ್ಪಿದಾಗ ದಾರಿದೀಪವಾಗಿ ಕರೆತರುವ ಗುರು ಸಿಕ್ಕಿರುವುದು ಪುಣ್ಯ. ಅನುಭವಿ ಜನರು ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸೃಜನಶೀಲ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಹಂಕಾರಿ ಜನರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಲು ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಯಾರಾದರೂ ಅದನ್ನು ನೀಡಲು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರು ಏನನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಕನು ಸಾಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುನ್ನಡೆದಾಗ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳು ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳು ಬರುವುದು ಸಹಜ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಾಧಕನು ಸಾಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯು ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಉಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಜಯಿಸಲು ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಥೆಯ ಸಾರವು ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಭ.ಗೀ.9.22 ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಅದೇ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅದು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ..

| ಅನನ್ಯಶ್ಚಿತ್ತಯನ್ತೋ ಮಾಂ ಯೇ ಜನಃ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ |

ತೇಷಾಂ ನಿತ್ಯಾಭಿಯುಕ್ತಾನಾಂ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಂ ವಹಾಮ್ಯಹಂ || 9.22 ||

"ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವವರೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಯಾರ ಮನಸ್ಸು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ, ನಾನು ಅವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನಾನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತೇನೆ."

ಪ್ರಶ್ನೆ -62) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಅಧ್ಯಯನದ ಯೋಜನೆ ಹೇಗೆ?

ಉತ್ತರ : ॐ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಅಧ್ಯಯನವು 5 ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

1) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಅಧ್ಯಯನ (**ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ**): ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ / ಹಿಂದೂ ಜೀವನ ವಿಧಾನ / ಹಿಂದೂ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶ , ಪದ್ಧತಿಗಳು, ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

- 2) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಅಧ್ಯಯನ (ಪುರೋಹಿತ): ಪೋಡೆಸ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪಂಚ ಮಹಾ ಯಜ್ಞಗಳು, ವ್ರತಗಳು ಮುಂತಾದ ಧರ್ಮಾಚಾರಣೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ಅವುಗಳ ವಿಧಿಕ್ರಿಯಾ/ತಂತ್ರದೊಂದಿಗೆ.
- 3) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಅಧ್ಯಯನ (ಆಚಾರ್ಯ): ವೇದದಿಂದ ಆಗಮವರೆಗಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ತತ್ವ/ಸಾಹಿತ್ಯ ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು.
- 4) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಅಧ್ಯಯನ (ಪಂಡಿತ): ವೇದದಿಂದ ಆಗಮವರೆಗಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ತತ್ವ/ಸಾಹಿತ್ಯ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆ (ವಿಶೇಷತೆ).
- 5) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಅಧ್ಯಯನ (ಕೈವಲ್ಯ): ಹೀಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಹೊಂದಿ , ಸಾಧನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ , ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ/ಮೋಕ್ಷ/ಕೈವಲ್ಯ/ತುರಿಯಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಅಥವಾ ಆ ಪರಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು.
- ಇದು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಅಧ್ಯಯನದ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ -63) ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಎಂದರೇನು ?

ಉತ್ತರ : ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದು ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರವಾಗಿದ್ದು, ಹೊಟ್ಟೆಯ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನವನ್ನು ಆಹುತಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳಗಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ, ಅಗ್ನಿಗೆ ಐದು ಆಹುತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಾಹ, ಅಪನಾಯಾಮಾಹ, ವ್ಯಾನಾಯಾಮಾಹ, ಉದಾನಾಯಾಮಾಹ ಮತ್ತು ಸಮಾನಾಯಾಮಾಹ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಹಳ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ನಾವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದಾಗ, ನಾವು ಅದನ್ನು ಆಂತರಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದಾಗ, ನಾವು ಆ ಚರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ ? ಬ್ರಹ್ಮನ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಎಂದರೆ ಸ್ತ್ರೀದ್ವೇಷ ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ನಾರದನು ನದಿಯ ದಡವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ನಾರದನಿಗೆ ಆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಲು ದೋಣಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಒಬ್ಬ ಋಷಿ ಬಂದ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನದಿಯು ನಿಮಗೆ ಆಕಡೆಗೆ ಹೋಗಲು ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾರದನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ನಾರದ ಯೋಚಿಸಿದ. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಯಾರು? ಓಹ್, ಇದು ನಾನೇ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ

ನಾರದರು ಹೇಳಿದರು : 'ನಾರದನು ವಿಶ್ವದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ನದಿ ದಾರಿ ನೀಡಲಿ'. ನದಿಯ ಹರಿವು ಬದಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಋಷಿ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ. ನೀನು ಹೃದಯದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಲ್ಲ. ಈಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ. ಬಹುಶಃ ದಾರಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾರದರು ನಕ್ಕರು. ನಂತರ ಕೇಳಿದರು. **16008** ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕೃಷ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೇ ? ಋಷಿ ಹೇಳಿದರು. ಸರಿ, ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ. ಆದುದರಿಂದ ನಾರದನು ಹೇಳಿದನು: ಕೃಷ್ಣನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ನದಿ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡಲಿ.

ಅದ್ಭುತವೆಂಬಂತೆ ನದಿ ನಾರದನಿಗೆ ಆಚೆ ದಡ ಸೇರಲು ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಪ್ರಶ್ನೆ -64) ದೇವಿ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂಬೆ ದೀಪದ ರಹಸ್ಯವೇನು?

ಉತ್ತರ : ಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪಿಣಿ ದೇವಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ರಾಜಸಪೂಜೆಯ ಬಾಗವಾಗಿ ನಿಂಬೆ ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ನಿಂಬೆಹಣ್ಣಿನ ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿ ಹೋಮ ಮಾಡಿದ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ದೇವಿ ಪೂಜೆಯು ಸಾತ್ವಿಕಂ, ರಾಜಸಂ ಮತ್ತು ತಾಮಸಂ ಎಂಬ ಮೂರು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಸಾತ್ವಿಕ ಪೂಜೆಯು ದೇವಿಯ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ, ರಾಜಸಪೂಜೆಯು ಅಸುರ ಶಕ್ತಿಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ತಾಮಸಪೂಜೆಯು ವಾಮಾಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಮಸಪೂಜೆ ಪಾಪ ಮತ್ತು ನಿಷಿದ್ಧ. ಸಾತ್ವಿಕವನ್ನು ಹೂವು, ಹಣ್ಣು, ಹಾಲು, ಅನ್ನ ಮತ್ತು ಸಿಹಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಸಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಬಲಿ, ಕೆಂಪು ಹೂವುಗಳು, ನಿಂಬೆ, ಹಸಿರು ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿಗಳು, ಕೆಂಪು ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಕರಿಮೆಣಸುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಂಬೆಯು ರಜೋಗುಣ ಪ್ರಧಾನದೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆಮ್ಲೀಯ ವಸ್ತುವಾಗಿದ್ದು, ಅದರ ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಶುದ್ಧ ತುಪ್ಪ ಅಥವಾ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಸುರಿದಾಗ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ತೀವ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಭದ್ರಕಾಳಿ / ದುರ್ಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ರಜೋಗುಣದ ಮಂಗಳಕರ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸುವುದು ದೇವಿ ಕರುಣೆ, ದಯೆ ಮತ್ತು ಅಭೀಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ನಿಂಬೆ ದೀಪವು ರಾಹು ದೋಷವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಹುವನ್ನು ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದು ಕೇವಲ ತಮೋಗ್ರಹವಾಗಿದೆ. ರಾಹುವಿನ ದಶ ಮತ್ತು ರಾಹುವಿನ ಅಪಹಾರವು ಇತರ ದಶದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಹಿತಕರ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ.

ಪ್ರತಿದಿನ ರಾಹುವಿನ ನೆರಳು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ, ರಾಹು ದಶ ಅಥವಾ ಅಪಹಾರದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಜಯಿಸಲು ರಾಹು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವಿಯನ್ನು ನಿಂಬೆ ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿ ಪೂಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

|| ದುರ್ಗಾ ಪೂಜನತಾ : ಪ್ರಸನ್ನ ಹೃದಯ ||

ನವಗ್ರಹ ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ರಾಹುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಅಂದರೆ ರಾಹುದೋಷ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ದೇವಿ ಪೂಜೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ.ರಾಹುವಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ.ರಾಹುವು ದೇವಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಶುಕ್ರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ.ಅಂದರೆ, ರಾಹುವು ದೇವಿಯ ಸ್ವಂತ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಅವಲಂಬಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.ಆದ್ದರಿಂದ, ರಾಹು ದೋಷ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ, ದೇವಿಗೆ ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಬೇಕು. ಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪಿಣಿ ದೇವಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ರಾಜಸಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ರಾಹು ದೋಷಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಎಂದು ನಂಬಿಕೆ.

ನಿಂಬೆಹಣ್ಣಿನ ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ಭಕ್ತರು ಹೋಮದ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಗ್ನಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ದೇವಿಯನ್ನು ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದರೆ ರಾಹು ದೋಷ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ.

ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲು ನಿಂಬೆಯನ್ನು ಪೂಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ದುರ್ಗಾ ದೇವಿಯು ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ದೂರವಿಡಬಲ್ಲಳು. ನಾವು ನಿಂಬೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದಾಗ, ನಿಂಬೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂದರ್ಥ ಬರುವಂತೆ , ಸ್ವಾರ್ಥ, ದುರಾಸೆ, ಕಾಮ, ಅಹಂಕಾರ, ಅಸೂಯೆ ಮತ್ತು ಕ್ರೋಧ ಇವುಗಳನ್ನು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಕೈಬಿಡಬೇಕಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಆರು ಶತ್ರುಗಳು ಎಂಬವು ತೋರಿಸಲು ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣಿನ ಬಿಳಿ ಭಾಗವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ , ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣಿನ ಹಸಿರು ಭಾಗ ನಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗಲಿ ಮಾಯೆ ತೊಲಗಿ ಶುದ್ಧ ವಿವೇಕ ಬರಲಿ ಎಂಬ ಸಂದೇಶದೊಂದಿಗೆ ದೀಪ ಉರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಶುಕ್ರವಾರ ಮತ್ತು ಮಂಗಳವಾರ ಭಗವತಿಗೆ ನಿಂಬೆಹಣ್ಣಿನ ದೀಪ ಹಚ್ಚಲು ಹಾಗೂ ವಿವಾಹ ವಿಘ್ನ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಉತ್ತಮ ದಿನಗಳು.

ಪ್ರಶ್ನೆ-65) ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನ ಉತ್ಸವದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುವಿರಾ?

ಉತ್ತರ : ರಾಖಿ ಬಂಧನ (ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನ) :-

ಭಾರತದ ಕೆಲವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಯುದ್ಧ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ.

ರಾಖಿ ಬಂಧನ ಅಥವಾ ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನವನ್ನು ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯ ಬಾಂಧವ್ಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯಂದು ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಶ್ರಾವಣ ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಮತ್ತು ರಾಖಿ ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಹೋದರಿಯು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಹೋದರನಿಗೆ ರಾಖಿ ಕಟ್ಟುವಂತೆ, ದೂರದ ಸಹೋದರಿಯರು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಮಹಿಳೆಯರು ತುಂಬಾ ಆತ್ಮೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ರಾಖಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಸಹೋದರರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೀತಿ, ಭಕ್ತಿ

ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ರಾಖಿ ಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರರ ಬಾಂಧವ್ಯ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗೆ, ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯ, ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸಮೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಅಪಘಾತಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಇರುತ್ತದೆ. ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧವಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ರಾಖಿ ಕಟ್ಟಿ ಬದುಕಿರುವವರೆಗೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹೋದರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಹೋದರನು ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಕೇರಳವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಳೆದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನ ಆಚರಣೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ ರಾಖಿಯನ್ನು ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಮತ್ತು ವರ್ಣರಂಜಿತ ಎಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ತಾಯಂದಿರು ಹಬ್ಬಕ್ಕಾಗಿ ರಾಖಿ ತಯಾರಿಸಲು ಹಲವು ದಿನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಲು ಕೂಡ ಸಮಯವಿಲ್ಲ, ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿವೆ. ಇಂದು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಆಕರ್ಷಕ ರಾಖಿಗಳು ಲಭ್ಯವಿವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಯಾರೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸಮಯವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಲು ಚಿಂತಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ "ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನ" ಎಂದರೆ "ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಂಧ". ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನವನ್ನು ಭಾರತದ ಎಲ್ಲೆಡೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಆಚರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಲಕರು ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲಾ ಇತರ ಸದಸ್ಯರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿದ ಸಹೋದರಿಯರು ಮತ್ತು ಸಹೋದರರು ಮೊದಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೂವುಗಳು ಮತ್ತು ರಾಖಿಗಳನ್ನು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸಣ್ಣ ತುಪ್ಪದ ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ (ಕೆಲವಲ್ಲಿ ಕರ್ಪೂರವನ್ನು ಸಹ ಬೆಳಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ), ಪೂಜಾ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಲ ದೇವತೆಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆರತಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ದೇವರ ಪೂಜೆಯ ನಂತರ ತಟ್ಟೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಹೋದರನಿಗೆ ಆರತಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರು ಬಾರಿ ಆರತಿ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಬಲಗೈಗೆ ರಾಖಿ ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಂಧೂರವನ್ನು ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಹೋದರರು ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ, ಯಾವುದೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಪರಸ್ಪರ ವಿವಿಧ ಸಿಹಿ ಉಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು

ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದರೊಂದಿಗೆ, ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನದ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಾರಂಭಗಳು ಮುಗಿದು ಇತರ ಅಘೋಷಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿವಾಹಿತ ಹುಡುಗಿಯರು ತಮ್ಮ ಗಂಡನ ಮನೆಯಿಂದ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ ಮತ್ತು ರಾಖಿಯೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ತವರು ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಹೋದರನಿಗೆ ರಾಖಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾಳೆ. ನಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿಗಳು, ಪಾಯಸಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರ ಅನೇಕ ಭರ್ಜರಿ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬಾಂಗಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಔತಣಕೂಟದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸಂಜೆ ದೇವಾಲಯದ ದರ್ಶನ, ಉಲ್ಲಾಸ ಯಾತ್ರೆಗಳು, ಹಾಡು ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಹಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಅಘೋಶದೊಂದಿಗೆ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಚರಣೆಯು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ಪಷ್ಟ ದಾಖಲೆಗಳು ಅಥವಾ ಮಾಹಿತಿ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಭವಿಷ್ಯ ಪುರಾಣ, ಭಾಗವತ ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು.

ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳು ಮತ್ತು ದಂತಕಥೆಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ದ್ರೌಪದಿಯ ನಡುವಿನ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರ ಸಂಬಂಧ. ಶಿಶುಪಾಲನ ಶಿರಚ್ಛೇದನ ಮಾಡುವಾಗ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅವನ ಬೆರಳಿಗೆ ಆಳವಾದ ಗಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ದ್ರೌಪದಿಯು ಭಗವಂತನ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಸುಂದರವಾದ ಹೊಸ ಸೀರೆಯನ್ನು ಹರಿದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬೆರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಳು, ರಕ್ತಸ್ರಾವವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. ದ್ರೌಪದಿಯ ಈ ಕೃತ್ಯದಿಂದ ಸಂತೋಷಗೊಂಡ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಸೀರೆಯ ಪ್ರತಿ ದಾರಕ್ಕೂ ಬದಲಾಗಿ ಉಡುಗೊರೆ ನೀಡುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕೌರವ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ದುರ್ಯೋಧನನ ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ದುಸ್ಸಾಸನನು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ವಸ್ತ್ರಾಪಹರಣ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ತನ್ನ ಸಹೋದರಿ ದ್ರೌಪದಿಯ ಗೌರವವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸೀರೆಯ ಪ್ರತಿ ದಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕೈಗೆ ದ್ರೌಪದಿ ಕಟ್ಟಿದ ಸೀರೆಯು ರಾಖಿ (ರಕ್ಷಣೆ) ಆಯಿತು ಎಂದು ಪುರಾಣ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದ್ರೌಪದಿ ರಾಖಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಳು ಮತ್ತು ತನ್ನ

ಸಹೋದರ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿದಳು ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಚರಿತ್ರವು ಮಹಾಬಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಮಹಾಬಲಿಯು ವಾಮನನಲ್ಲಿ ವರವನ್ನು ಕೇಳಿದನು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಮನ, ವಿಷ್ಣುವು ಅದನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಆ ವರದ ಪ್ರಕಾರ ಮಹಾಬಲಿಗೆ ಹಗಲಿರುಳು ಭಗವಾನ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನೋಡುವ ಮತ್ತು ಭಗವಾನ ವಿಷ್ಣುವಿನ ದರ್ಶನದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಲು ಮತ್ತು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇರಲು ವಿನಂತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಅವನು ಭಗವಂತನನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು. ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬದ್ಧನಾಗಿ, ವಿಷ್ಣುವು ಮಹಾಬಲಿಯೊಂದಿಗೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಅವನಿಗಾಗಿ ಬಲಿಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಲು ಒಪ್ಪಿದನು.ಆದರೆ ಈಗ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪತ್ನಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾದಳು. ತನಗೆ ಸಲಹೆ ನೀಡುವಂತೆ ನಾರದ ಋಷಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. ನಾರದ ಮುನಿಯು ಮಹಾ ಬಲಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ರೇಷ್ಮೆಯ ದಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ನಾರದ ಋಷಿ ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಯು ಮಹಾಬಲಿಯ ಕೈಗೆ ವರ್ಣರಂಜಿತ ದಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸಹೋದರತ್ವದ ಬಂಧವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಳು. ಮಹಾಬಲಿ ತನ್ನ ತಂಗಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೇಳಲು ಆದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಯು ತನ್ನ ಪತಿ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮರಳಿ ಪಡೆಯುವ ಬಯಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು. ಅವನ ಸಹೋದರಿಯ ಇಚ್ಛೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವಾಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಯು ಜೊತೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಅದು ಶ್ರಾವಣ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದ ಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ದಿನವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ದಿನದಿಂದ ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನವು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

300 BC ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿ ಪರ್ವತರಾಜ (ಪೋರಸ್) ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿತು. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಪೋರಸ್ನ ಪರಾಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ ನಂತರ ಅಸಮಾಧಾನಗೊಂಡಳು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಅವರ ಪತ್ನಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಅಪಾಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡದಂತೆ ಪೋರಸ್ನ ರಾಖಿ ಮತ್ತು ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಪೋರಸ್ ರಾಖಿ ಧರಿಸಿ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಪರ್ವತರಾಜನ ಮುಂದೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡ. ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರನನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಕೈ ಎತ್ತಿದಾಗ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಖಿಯತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಿ, ತಂಗಿ ವಿಧವೆಯಾಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಅರಿತು ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಪುರಾಣಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಸಹೋದರಿಯರು ರಾಜಮನೆತನದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ಗುರಾಣಿಯಾಗಿ ರಾಖಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿ ಮರಳಲು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಘೋಷಗಳು ಮಾನವೀಯತೆ, ಭ್ರಾತೃತ್ವ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಭಾರತವು ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದಿದೆ. ಅಂತಹ ಹಲವಾರು ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನವೂ ಒಂದು. ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನದಂತಹ ಆಚರಣೆಗಳು ನಮ್ಮ ಭ್ರಾತೃತ್ವ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪಾವಿತ್ರ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕೆಡದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲಿ. ಭಾರತದ ಜೊತೆಗೆ, ಮಾರಿಷಸ್, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ, ಅನೇಕ ಯುರೋಪಿಯನ್ ದೇಶಗಳು, ನೇಪಾಳ, ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು, ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಮೂಲದ ಎಲ್ಲಾ ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳು ಅಥವಾ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಹೋದರರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ರಾಖಿಯನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪೂಜೆಯ ನಂತರ, ಸಹೋದರಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬರ ಸ್ವಂತ ಕೈಗೆ ರಾಖಿ ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂಚೆ ಮೂಲಕ ಸಹೋದರಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ -66) ಶ್ರಾವಣ ಪೂರ್ಣಿಮಾ (ಅವನಿ ಅವಿಟ್ಟ) ವಿಶೇಷತೆಯೇನು ?

ಉತ್ತರ : ಶ್ರಾವಣ ಪೂರ್ಣಿಮಾ :- ► ಶ್ರಾವಣ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷ ಪೂರ್ಣಿಮಾ ದಿನವೂ ಆವಣಿ ಮಾಸದ ಅವಿಟ್ಟಂ ದಿನವೂ ಹೌದು. ಹಿಂದೂ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಹೊಂದಿದೆ. ಆವಣಿ ಅವಿಟ್ಟ ಎಂಬುದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜಯಂತಿಯ ಮುನ್ನ ಬರುವ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿನವಾಗಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನಾರಿಯಲ್ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಎಂದು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನಿ ಅವಿಟಮ್ ಅನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ದಿನವನ್ನು ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನ ಹಬ್ಬವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆಯೇನು ? ಹಿಂದೆ, ಬ್ರಹ್ಮನು ವೇದಗಳ ಪಾಲಕನೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು, ವಿಷ್ಣು ಇಬ್ಬರು ಅಸುರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅವರು ವೇದಗಳನ್ನು ಕದ್ದರು. ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಬದ್ಧನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೋರಿದಾಗ, ವಿಷ್ಣುವು ಹಯಗ್ರೀವನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು ಮತ್ತು ವೇದಗಳನ್ನು ಹಿಂಪಡೆದನು ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಶ್ರಾವಣ ಪೂರ್ಣಿಮಾ ದಿನವನ್ನು ಹಯಗ್ರೀವನ ಜನ್ಮದಿನವೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಆ ದಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತಮ್ಮ ಯಜ್ಞೋಪವೀತ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹೊಸ ಯಜ್ಞೋಪವೀತ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಋಷಿಮುನಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿನದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು 'ಉಪ ಕರ್ಮ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿನ ವೈದಿಕ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರ ಪಠವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಮಂಗಳಕರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ದಿನದಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯುವಕರು ತಮ್ಮ ವೇದಾಧ್ಯಯನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಜನಿವಾರವನ್ನು (ಉಪನಯನ ಕರ್ಮದೊಂದಿಗೆ) ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಜ್ಞೋಪವೀತ ಧರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಒಳಗಣ್ಣು ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನದ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಇದರಿಂದ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಗುರುವನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾನೆ.

ನಾಲ್ಕು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವೇದಗಳು ಒಮ್ಮೆ ಒಂದಾಗಿದ್ದವು. ವ್ಯಾಸರು ಅದನ್ನು ನಾಲ್ಕಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮನ ಸೂಚನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ವೇದಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಋಷಿ ವ್ಯಾಸರನ್ನು ವೇದವ್ಯಾಸ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಪೈಲ ಮಹಾಮುನಿ ಋಗ್ವೇದದ ರಕ್ಷಕರಾಗಿ, ಯಜುರ್ವೇದದ ವೈಶಂಪಾಯನನ, ಸಾಮವೇದದ ಜೈಮಿನಿ ಋಷಿ ಮತ್ತು ಅಥರ್ವವೇದದ ಸುಮಂತಮುನಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಮಹಾನ್ ಋಷಿಗಳ ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದಾಗಿ ಇದು ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಯಾವುದೇ ತಕರಾರಿಲ್ಲದೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಉಪನಯನಾದಿ ಕರ್ಮಗಳು ವೇದಕಾಲದಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ವೇದಾಧ್ಯಯನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಉಪನಯನದ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋಗಬೇಕು. ಸಂಧ್ಯಾವಂದನ ಗಾಯತ್ರಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ವೇದಗಳನ್ನು ಪದಕ್ಕೆ ಪದವನ್ನು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗುರುಕುಲದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕುಲಕ್ಕೆ ವೇದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಗವನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಗುರುವಿನಿಂದ ವೇದಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುಕುಲ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವೆಡೆ ವೇದ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಏಳು, ಒಂಬತ್ತು ಮತ್ತು ಹನ್ನೊಂದನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಶುದ್ಧತೆ ಬಂದಾಗ ಉಪನಯನವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಿವಾರ ಒಡೆದಾಗ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಉಪಾಕರ್ಮದ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಳೆ ಜನಿವಾರವನ್ನು ಬದಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ವೇದಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳೀಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಉಪಾಕರ್ಮವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಜಲಮೂಲ ಇರುವಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಧಾನ ಅರ್ಚಕರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ವೇದಗಳ ಪಠದೊಂದಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಳೆಯ ಜನಿವಾರವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹೊಸದನ್ನು ಧರಿಸುವುದು ವಿಶೇಷ ಕ್ಷಣ. ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಗಾಯತ್ರಿಯನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಳಿಕ ಬಲಿ ತರ್ಪಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ಗತಿಯ ಉದಯವನ್ನು ಕಾಣುವುದೇ ಗಾಯತ್ರಿ ಜಪ. ಉಪಕರ್ಮದ ಮರುದಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಸಾವಿರದ ಎಂಟು ಗಾಯತ್ರಿ (ಸಹಸ್ರವರ್ತಿ) ಪಠವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಗಾಯತ್ರಿ ಪಠವು ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಹತ್ತಿಯ ನೂಲಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಜನಿವಾರಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಎಳೆಗಳ ಜನಿವಾರಗಳು ಮತ್ತು ಮದುವೆಯಾದವರಿಗೆ ಎರಡು ಜೊತೆ ಮೂರು ಎಳೆ ಜನಿವಾರಗಳು. 60 ವರ್ಷ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟವರು ಮೂರು ಜೊತೆ ಮೂರು ಎಳೆ ಜನಿವಾರವನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕು.೫□

ಪ್ರಶ್ನೆ -67) ಕೇರಳದ ಓಣಂ ಆಚರಣೆಯ ಚರಿತ್ರೆ ಏನು?

ಉತ್ತರಂ : ಓಣಂವನ್ನು ವಿಷ್ಣುವು ವಾಮನಾವತಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ದಿನವೆಂದು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಹಾಬಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬರುವ ದಿನವೂ ಹೌದು. ಈಗ ಅದರ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಮಹಾಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಶ್ರೀ ವಿರೋಚನನ ಮಗ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಮೊಮ್ಮಗ. ಇವರಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತವು ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದ ನರ್ಮದಾ ನದಿಯಿಂದ ಸಮುದ್ರದ ಗಡಿಯವರೆಗೆ ಆಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. (ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇರಳ ಅಥವಾ ಕೊಂಕಣ ಪ್ರದೇಶ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು .. ನಂತರ ಶ್ರೀ ಪರಶುರಾಮನ ಅವತಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೇರಳ ಮತ್ತು ಕೊಂಕಣ ಪ್ರದೇಶವು ಸಮುದ್ರವು ಇಳಿದ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು). ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಲಿ ತುಂಬಾ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ ಮತ್ತು ಅಪ್ರತಿಮನಾಗಿದ್ದನು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಗಾಧ ಪ್ರತಿಭೆ ಮತ್ತು ನಾಯಕತ್ವದ ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಇತರ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಇತರ ಲೋಕಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ವಿಫಲ ಸಾಹಸಪಟ್ಟರು ಕೊನೆಗೆ ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದರು. ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವು ಕೇವಲ ಭೌತಿಕ ಆಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಭಕ್ತ ಮಹಾಬಲಿಯನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಲು ಮತ್ತು ಇತರ ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲೌಕಿಕ ಪವಾಡವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತನು ಬಾಲಕನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಯಜ್ಞ ಮಾಡಲು ಮೂರು ಅಡಿ ಜಾಗವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಲಘುವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ ಮಹಾಬಲಿ ಶ್ರೀ ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಅಡಿಗಳನ್ನು ಅಳೆಯುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಅವಸರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಪಶುತ್ವದಿಂದ ದೈವತ್ವದಡೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಜನ್ಮ-ಗುರಿಯನ್ನು ಮಹಾಬಲಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಇತರ 14 ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಡಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆರೆದು ಯಶೋದಮ್ಮನಿಗೆ ತನ್ನ ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದಂತೆಯೇ, ಶ್ರೀ ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯು ಸಹ ಮಹಾಬಲಿಗೆ ಒಂದು ಪವಾಡವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಒಂದು ಪಾದದಿಂದ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಮೇಲಿರುವ 6 ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅಳೆದನು ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪಾದದಿಂದ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿನ 8 ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅಳೆದನು. ಈಗ ಮಹಾಬಲಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಎಲ್ಲಾ 14 ಲೋಕಗಳೂ ಮುಕ್ತವಾಗಿವೆ. ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿ ಅವರ ಮೊದಲ ಗುರಿ ನೆರವೇರಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಲಿಯು ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು, "ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು?"

ಪಶುತ್ವದಿಂದ ಎದ್ದು ದೈವತ್ವವನ್ನು ತಲುಪಲು ಮನುಷ್ಯ 84 ಲಕ್ಷ ಯೋನಿಗಳನ್ನು ದಾಟಿದ್ದಾನೆ. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಸರ್ವಜ್ಞತೆ, ಸರ್ವಶಕ್ತತೆ ಮತ್ತು ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿತ್ವವು ಬರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಹಾಬಲಿ ಶ್ರೀ ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯವರ ಶಿಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಧನಾ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಶ್ರೀ ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯು ಮಹಾಬಲಿಗೆ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು (ಸುತಲ ಎಂಬ ಭೂಗತ) ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು . ಹೀಗೆ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುವ "ತಿರುವೋಣಂ" ದಿನವು ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವು ಶ್ರೀ ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅವತಾರಿಸಿದ ಮತ್ತು ಮಹಾಬಲಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ದಿನವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ -68) ಓಣಂ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನದ ಸಂಬಂಧವೇನು?

ಉತ್ತರಂ : ಶ್ರೀ ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಮಹಾಬಲಿಗೆ ಸಾಧನೆ (ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸ) ಮಾಡಲು ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ನಂತರ ಮಹಾಬಲಿಯು ತನ್ನ ತೀವ್ರ ಭಕ್ತಿಯ ಲಹರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗುರು ಮತ್ತು ದೇವರನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಅವನು ಸಾಧನೆ ಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅವನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತನಗಾಗಿ ಆಳಲು ಶ್ರೀ ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ವಿನಂತಿಸಿದನು. ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲರಾದ ಶ್ರೀ ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ತಾಯಿ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದುಃಖಿತಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಇನ್ನು ಪತಿಯನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯಲಾರೆ ಎಂದು ಅರಿತ ತಾಯಿ ಶ್ರೀ ನಾರದರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಪರಿಹಾರ ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ, ಶ್ರೀ ನಾರದ ಋಷಿ, ತಾಯಿ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ "ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನ" ವನ್ನು ಆಚರಣೆ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾಬಲಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸಹೋದರನಂತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಮಹಾಬಲಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನದೊಂದಿಗೆ ಬಂಧಿಸುವಂತೆ ದೇವಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದ ಪೂರ್ಣಿಮಾ ದಿನದಂದು ತಾಯಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಶ್ರೀ ಮಹಾಬಲಿಗೆ ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಳು. ಇದರಿಂದ ಸಂತಸಗೊಂಡ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾಬಲಿ ತನ್ನ ಸಹೋದರಿ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮಾತೆಗೆ ತನಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಕೇಳಲು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಪತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ವಾಪಸ್ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ತಾಯಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಆಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಯ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಹಾಬಲಿಯು ಶ್ರೀ ವಾಮನನ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ಮಾತಿನ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ತಾಯಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನದ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಹಿಂಪಡೆದಳು. ಹೀಗೆ ತಿರುವೋಣಂ ದಿನದಂದು

ಮಹಾಬಲಿಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಂಧಿತನಾದ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುವು ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದನು. ಇದು ಓಣಂ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ.

ಪ್ರಶ್ನೆ -69) ಮಧ್ಯ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಕೋ ಮಾಯನ್ ನಾಗರಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಹಾಬಲಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವೇನು?

ಉತ್ತರಂ : ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿ , ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಇರಲು ಒಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಆ ಸ್ಥಳವು ಮಧ್ಯ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಕೋದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಯನ್ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಅವಶೇಷಗಳು ಇರುವ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿ ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿಸಿದ್ದರೆ ಆಗ ರಾಜನು ಭೂಮಿಯ ವಿವಿರಿತ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಮೆಕ್ಸಿಕೋ ಮತ್ತು ಗ್ವಾಟೆಮಾಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾನೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಯನ್ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಅವಶೇಷಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು 60 ನಗರಗಳ ಅವಶೇಷಗಳು, 250 ವಿಗ್ರಹಗಳು, ದೇವಾಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಿತ್ರಗಳು ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿವೆ. ಅಸುರ ಶಿಲ್ಪಿ ಮಾಯನ್ ಈ ನಗರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ನಾಡಿಗೆ ಮಾಯನ್ ನಾಗರಿಕತೆ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಯಿತು.

ಪ್ರಶ್ನೆ -70) ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಹಾಬಲಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೇರಳ ಇರಲಿಲ್ಲ, ನಂತರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಹಾಬಲಿಯ ಆಗಮನವು ಕೇರಳದ ಆಚರಣೆ ಹೇಗೆ ಆಯಿತು ?

ಉತ್ತರಂ : ಮಹಾಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೇರಳ ಇರಲಿಲ್ಲ ನಿಜ. ಅದರ ನಂತರ, ಶ್ರೀ ಪರಶುರಾಮರು ಸಾಗರದ ಇಳಿಮುಖದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಪಡೆದಾಗ, ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜನರಿಗೆ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದರು. ಅವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದರು. ಅವರು ಬರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಓಣಂ ಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ , ಓಣಂ ಹಬ್ಬವನ್ನು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಂದರು.ಹೀಗೆ ಅದು ಕೇರಳದ ಹಬ್ಬವಾಯಿತು. ಅವರು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಓಣಂ ಅನ್ನು ಶ್ರೀ ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯ ಅವತಾರ ದಿನವೆಂದು ಆಚರಿಸಿದರು. ನಂತರ, ಸಮಯದ ಹರಿವಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳೀಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದಾಗಿ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಮಹಾಬಲಿಯ ಆಗಮನದ ಆಚರಣೆಯಾಗಿ ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಾಯಿತು.

ಪ್ರಶ್ನೆ -71) ವಿಶೇಷ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು (V.I.P.) ಯಾರು ? ಅವರ ಪ್ರಭಾವ ಸಮಾಜವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆಯೇ?

ಉದಾಹರಣೆ : ಗುರುಗಳ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುವವರು ನಾವು... ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಗುರು ಬೇಕು.... ಇಲ್ಲವೇ ವಿಶೇಷ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಮಹಾನುಭಾವರು, ನಾಯಕರು ಇರುತ್ತಾರೆ.... ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ....

ಭ.ಗೀ. 3.20-21: "ಜನಕ ರಾಜನು ಮತ್ತು ಇತರರು ತಮ್ಮ ನಿಗದಿತ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಪ್ರಪಂಚದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಪಂಚದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಮಾದರಿಯಾಗಬೇಕು. ವಿಶೇಷ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು (ಮಹಾನರು) ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಅದನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಯಾವ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೋ, ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ."

ಈಗ ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಸಮಾಜವನ್ನು ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ನೀವು ಆ ಸಮಾಜದ ನಾಯಕರನ್ನು, ಆ ಸಮಾಜದ ವಿಶೇಷ ಜನರನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯಗೊಂಡರೆ ಸಮಾಜ ದಿಕ್ಕು ತೋಚದೆ ತಾನೆ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು. **1)** ಶತ್ರುಗಳು ಅವರನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡಬಹುದು. (ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ **2019** ರವರೆಗೆ ನಡೆದ ಹಿಂದೂ ನಾಯಕತ್ವದ ಹತ್ಯೆಗಳು) **2)** ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಮೂರ್ಖರನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಶತ್ರುಗಳು ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೀಳಾಗಿಸಿದಾಗ ಅಥವಾ ಮೂರ್ಖರು ಸಮಾಜದ ನೇತೃತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ , ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ವೈಭವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವದರೊಂದಿಗೆ ಇದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಯಾರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಥವಾ ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ. "ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಇತರರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಥವಾ ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿ". ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಈ ಜನರು ಸ್ವತಃ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಜನರು ಅವರನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ತಾವು ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೆಂದು ಬಿಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಕೆಲವರು. ಇಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಅದಲ್ಲ. ವಿಶಿಷ್ಟ ಅಥವಾ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಉತ್ತಮ ಸಮಾಜದ ಭಾಗ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅವರಿಂದಲೇ ಉತ್ತಮ ನಾಗರಿಕತೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ಅವರ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಲೇ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ಹಿಂದೂಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ನಾಯಕತ್ವ ಇಲ್ಲದ ಜನರು. ಯಾರಿಗೂ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಹಾನ್

ನಾಯಕರನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅನೇಕರು ನಾಯಕರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹಣಕ್ಕಾಗಿ , ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ , ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಾಗಿ ಇತರ ಆರಾಧನೆಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದರು. ಆದುದರಿಂದ ಶತ್ರುಗಳ ಷಡ್ಧಂತ್ರ ಹಾಗೂ ಕೆಲ ಮೂರ್ಖರ ಫುಲ್ಕಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮಣಿಯದೆ ಉತ್ತಮ ನಾಯಕತ್ವದ ಶೈಲಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಮಾಜದ ಬಾಂಧವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಸಮಾಜದ ಹಾದಿಯು ವಿನಾಶದತ್ತ ಸಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯದಿರಿ.

ಒಂದು ಸಮಾಜದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಖರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ , ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೋರಿದಾಗ, ಅದು ಹೇಗೆ ಉಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಇದೆ. ಇದು ಸ್ಪಾಲಿನ್ ಅವರ ಸೋವಿಯತ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಇತಿಹಾಸ. ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಕ್ರಾಂತಿಯ ನಂತರ ಲೆನಿನ್ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ನಂತರ ಸ್ಪಾಲಿನ್ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಇದು ಸಂಭವಿಸಿತು. ಸ್ಪಾಲಿನ್ ಆಳ್ವಿಕೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಮೂರ್ಖರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು ಮತ್ತು ತಾವೇ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ಅವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಟೀಕಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ, ಸ್ಪಾಲಿನ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರು ಅರ್ಥವಾಗದ ತನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಸ್ಪಾಲಿನ್ ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹಠಾಶವಾದ ಮಾನವ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದನು. ತನ್ನದೇ ಆದ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಸಹಪ್ರವರ್ತಕರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜವನ್ನು ಅಳಿವಿನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದ. ನಂತರ ಇತಿಹಾಸವು ಸೋವಿಯತ್ ಒಕ್ಕೂಟವನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು.

--ಪ್ರಶ್ನೆ -72) ನೇತಿ ನೇತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಎಂದರೇನು?

ಉತ್ತರ: ಹಿಂದೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಪನಿಷತ್ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ, ಗುರುಗಳು ಕಲಿಸಲಾಗದ ಆತ್ಮೀಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಆವಿಷ್ಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನೇತಿ ನೇತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸುಳಿವುಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ವ್ಯಕ್ತಿ , ಶಿಷ್ಯ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅದು ನಿಜವೇ ಎಂದು ಗುರುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗುರುಗಳು ಸರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಗುರುಗಳು ನೇತಿ ನೇತಿ (ಇದು ಇದಲ್ಲ) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೊಸ ಸುಳಿವುಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯನು ಸತ್ಯವನ್ನು/ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಉದ್ದೇಶವು ಜ್ಞಾನ ಮೂಲದ ಮುಚ್ಚಿದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಆ ಜ್ಞಾನ/ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಮೂಲದ ಬಾಗಿಲು ಒಮ್ಮೆ ತೆರೆದರೆ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಗೆ ನೋಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಉತ್ತರಗಳು ಒಳಗಿನಿಂದ ಬರುತ್ತವೆ. ಇದು ನೇತಿ ನೇತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ -73) ಭೂಮಿ ದೇವಿ ವೈರಲ್ ಜ್ವರದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಅದಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಇದೆಯೇ? ವೈದ್ಯರು ಯಾರು?

ಉತ್ತರ : ಪುಸ್ತಕ "ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಅಧ್ಯಯನ (ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ)" ದಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯದ ಮೊದಲ ಪ್ಯಾರಾಗ್ರಾಫ್ ಅನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ, "ಮಾನವೀಯತೆಯು ಇಂದು ತನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಮಾನವ ಆವಾಸಸ್ಥಾನವು ಅಪಾಯದಲ್ಲಿದೆ. ಇನ್ನೂ 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಭೂಮಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ತಾಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ, ಆಮ್ಲ ಮಳೆ, ವಿಕಿರಣಗಳು ಮತ್ತು ರಾಸಾಯನಿಕ ಹೊರಸೂಸಿಕೆಗಳು, ಕ್ಲೋರಿನ್, ಫ್ಲೋರಿನ್, ಇಂಗಾಲದ ಹೊರಸೂಸಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿರಳ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿವೆ. ಹವಾಮಾನದಲ್ಲಿ ಭಯಾನಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿವೆ. ಸೂರ್ಯನ ಶಾಖದ ಅಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಬಿಸಿ ಅನಿಲಗಳು ಹವಾಮಾನವನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿವೆ. ಜಾಗತಿಕ ತಾಪಮಾನ ಮತ್ತು ಹಸಿರುಮನೆ ಅನಿಲ-ಪ್ರೇರಿತ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ಧ್ರುವೀಯ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಗಳು ಉರುಗುತ್ತಿವೆ, ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟ ಏರಿಕೆ, ಬಿರುಗಾಳಿಗಳು, ಭೂಕಂಪಗಳು, ವಾಯು ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಮಾಲಿನ್ಯ, ಓರೋನ್ ಸವಕಳಿ, ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಅವನತಿ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪರಿಸರದ - ಜೀವಿಗಳ ಆವಾಸಸ್ಥಾನವು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ."

ಹಸಿರುಮನೆ ಪರಿಣಾಮವು 'ಹಸಿರುಮನೆ ಅನಿಲಗಳು' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ಮೈ ಬಳಿ ಶಾಖವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಅನಿಲಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಗ್ರಹವನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದಿರುವ ಸ್ನೇಹಶೀಲ ಹೊದಿಕೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಅಗತ್ಯವಿರುವಂತೆ ಬೆಚ್ಚಗಾಗಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಭೂಮಿಯ ಹಸಿರುಮನೆ ಅನಿಲಗಳು ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಶಾಖವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಹವನ್ನು ಬೆಚ್ಚಗಾಗಿಸುತ್ತವೆ. ಹಸಿರುಮನೆ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಮುಖ್ಯ ಅನಿಲಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗಾಲದ ಡೈಆಕ್ಸೈಡ್, ಮೀಥೇನ್, ನೈಟ್ರಸ್ ಆಕ್ಸೈಡ್ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಆವಿ ಸೇರಿವೆ. ಈ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಯುಕ್ತಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಸಂಶ್ಲೇಷಿತ ಫ್ಲೋರಿನೇಟೆಡ್ ಅನಿಲಗಳು ಸಹ ಹಸಿರುಮನೆ ಅನಿಲಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ.

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಕೆಲವು ಸಮಯದಿಂದ ಹವಾಮಾನದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಭೂಮಿಯ ಬಿಸಿ ಏರುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿಯಲ್ಲದ ಮಾನವ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಮತ್ತು ಡೀಸೆಲ್ ಅನ್ನು ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲವಾಗಿ ಬಳಸುವುದು. ಹವಾನಿಯಂತ್ರಣಗಳ ಬಳಕೆ, ರೆಫ್ರಿಜರೇಟರ್‌ಗಳ ಬಳಕೆ, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಅವುಗಳ ವಿನಾಶ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ನೆಲಸಮ ಮಾಡುವುದು, ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಸುಡುವುದು, ಹಸಿರು ಮನೆ ಪರಿಣಾಮಗಳು. ನಾವು ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ ಇಂದು ಭೂಮಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಅತೀ ತಾಪಮಾನವನ್ನು "ಮಾತೆ ವಸುಂದರಾ ವೈರಲ್ ಜ್ವರದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ 74) ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸೋಲಿಸಿದರು?

ಉತ್ತರಂ : ಶ್ರೀ ಆಚಾರ್ಯರು ಒಮ್ಮೆಯೂ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮಾವಲಂಬಿಗಳನ್ನು ಭಾರತ ತೊರೆಯಲು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಮೂಲ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮರಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಆದಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದಾರ್ಶನಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು 8 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ವೇದಗಳು, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಓದಿದರು ಮತ್ತು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆಗಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ, ಸನಾತನ ಧರ್ಮವು ಆಚಾರಗಳ ಧರ್ಮವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು, ಅಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಮತ್ತು ಇತರ ವಿದ್ವಾಂಸರು / ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳ ಮೂಲ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡು ಅಥವಾ ತಪ್ಪಾಗಿ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಹಿಂದೂಗಳನ್ನು ಬೌದ್ಧ ಮತ್ತು ಜೈನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಶ್ರೀ ಆದಿಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಗುರುಗಳಾದರು. ಅವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧ ಮತ್ತು ಜೈನ ಧರ್ಮದ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರು. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ ಎಂದು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಶ್ರೀ ಆದಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳ ಅಕ್ಷಯ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ, ಯಾರನ್ನೂ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಮತಾಂತರಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಅವರು ವಿಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ತತ್ವ ವಿಚಾರಗಳ ಚರ್ಚೆಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಬೌದ್ಧ ದಾರ್ಶನಿಕರಿಗೂ ಸವಾಲು ಹಾಕಿದರು.

ಚರ್ಚೆ ಅಥವಾ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ , ಒಂದು ತಾತ್ವಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಾಗಿದ್ದು, ಸ್ಪರ್ಧೆಯು ಕೇಳುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವರ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವ ಮೂಲಕ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಆದಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಅವರು ವೇದಗಳು, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರಗಳ ಜ್ಞಾನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬೌದ್ಧ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನ ಮೂಲ ಬೋಧನೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಅಥವಾ ಇತರ ಭಾಗವಹಿಸುವವರಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಆದಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಎಲ್ಲಾ ಚರ್ಚೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಷರತ್ತು ಎಂದರೆ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಸೋತವರು , ಗೆದ್ದವರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಬೇಕು. ಉಳಿದದ್ದು ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಅವರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ದಾರ್ಶನಿಕರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವೇನೆಂದರೆ, ಅವರ ಎದುರಾಳಿಗಳು ಅವರ ವಿರುದ್ಧದ ಸೋಲಿನಿಂದ ಕೋಪಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಆದಿಶಂಕರನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಗುರುವನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಶ್ರೀ ಆದಿಶಂಕರರು ತಮ್ಮ ವಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ , ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಆದಿಶಂಕರರು ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಸಂಚರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯ ಅವರ ಜ್ಞಾನ , ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಗೊಂದಲಮಯ ಮತ್ತು ಸಂಕಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಂತಹ ಗುರು ಬೇಕು ಎಂದು ದೇವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಪ್ರಶ್ನೆ -75) ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಹೇಗೆ ಆಚರಿಸಬೇಕು?

ಉತ್ತರಂ : ಹಿಂದೂಗಳು ಹಬ್ಬಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಬರಲಿದೆ. ಅದು ಸಾಧನಾ ಹಬ್ಬ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೂ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸ್ಥಳಗಳಾದ ಕಾವು, ದೇವಸ್ಥಾನ, ಮಠ, ಪೀಠ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು.

ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿಯ ನಂತರ, ಸಮಾಜವು ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಇದು ವಸಂತ ಋತುವಿನ ಆಗಮನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬವೂ ಒಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯುವ ಸಂಘಟನೆಗಳು, ಸಮಾಜ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮೆರವಣಿಗೆಯಾಗಿ ಆಚರಿಸಬೇಕು.

ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬವು ಭಾರತದ ಏಕತೆ, ಸಮಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪರ್ಶದ

ಹಬ್ಬವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಆ ಸೇತುವಿನಿಂದ ಹಿಮಾಲಯದವರೆಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಮೂರು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳು ನೆನಪಾಗುತ್ತವೆ. ಶಿವನು ಕಾಮದೇವನನ್ನು ದಹನ ಮಾಡಿದ್ದು. ಮರುದಿನ ದೇವಿ ರತಿಗೆ ಕಾಮದೇವನನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದನು ಎಂಬುದು ಮೊದಲು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವುದು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಭಗವಾನ್ ನರಸಿಂಹನ ಅವತಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪ್, ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ಸುಡಲು ಹೋಲಿಕಾಗೆ ಆದೇಶ ನೀಡುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಹೋಳಿಕಾಳನ್ನು ವಿಷ್ಣುವು ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು. ಮೂರನೆಯ ಘಟನೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲಲೀಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ತನ್ನ ಬಣ್ಣ ಕಪ್ಪಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗೇಲಿ ಮಾಡಿದ ಗೆಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣ ಎರಚಿ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲ್ಯದ ಆಟಗಳು.

ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ...

1) ಕಾಮ ದಹನ ಅಥವಾ ಹೋಲಿಕಾ ದಹನ - ಇದನ್ನು ಫಾಲ್ಗುಣ ಮಾಸದ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷ ಪೂರ್ಣಿಮೆಯಂದು ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಮರುದಿನ

2) ಕಾಮದೇವ ಮತ್ತು ಪ್ರಹ್ಲಾದರು ದೈವ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ನೆನಪಿಗೆ ಜೊತೆಗೆ ವಸಂತ ಋತುವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು

ವರ್ಣರಂಜಿತ ಹೋಳಿ ಹಾಡುಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಗೀತದೊಂದಿಗೆ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ನೀರು ಮತ್ತು ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಹೋಳಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಆಚರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ನೋಡೋಣಾ ...

ಸಾಮಾನ್ಯ ಮೈದಾನ ಅಥವಾ ದೇವಾಲಯದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಬೇಕು.

ವೇಳಾಪಟ್ಟಿ....

(ಫಾಲ್ಗುಣ ಪೂರ್ಣಿಮೆಯಂದು)

ರಾತ್ರಿ 8 ರಿಂದ ಕಲಾ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು.

ರಾತ್ರಿ 10.30ಕ್ಕೆ-ಮೃತ್ಯುಂಜಯ/ನರಸಿಂಹ ಹೋಮ

ರಾತ್ರಿ 11.30ಕ್ಕೆ ಹೋಮಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಕಾಮದೇವಾ ಅಥವಾ ಹೋಲಿಕಾ ದಹನ , ದಹಿಸುವ ಅಗ್ನಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಉಲ್ಲಾಸ ನೃತ್ಯ ,

ಕೊನೆಗೆ ಸಮೋಹ ಶಾಂತಿ ಮಂತ್ರ...

ಶೇಷ ವಿಶೇಷ ಹೋಳಿಗೆ (ಹೋಳಿಗೆ) ಪ್ರಸಾದ ಮತ್ತು ಪಾನಕ ಎಂಬ ಔಷಧೀಯ ಪಾನೀಯ ವಿತರಣೆ,

ಇದರೊಂದಿಗೆ ಇಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮುಕ್ತಾಯ.

ಮರುದಿನ

(ಚೈತ್ರ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ ಪ್ರತಿಪದ)

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 6 ಗಂಟೆಯಿಂದಲೇ ತಂಡೋಪತಂಡವಾಗಿ ಕೂಡಿ ಹಾಡುತ್ತಾ, ಸಂಗೀತ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಾ ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಾ, ಬಂಧು ಮಿತ್ರರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ತೆರಳಿ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರಿಗೆಲ್ಲ ನೀರು, ಬಣ್ಣದ ಪೌಡರ್‌ಗಳಿಂದ ಬಣ್ಣ ಎರಚುವುದು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 12 ಗಂಟೆಗೆ ಸಮೋಹ ಶಾಂತಿ ಮಂತ್ರ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಆಚರಣೆಯ ಅಂತ್ಯ.

ಇದು ಹೋಳಿ...

ಪ್ರಶ್ನೆ -76) ಪ್ರಪಂಚದ ಜನರಿಂದ ಹಿಂದೂಗಳು ಏನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರಂ : ಹಿಂದೂ ಜೀವನದ ಗುರಿ ಮೋಕ್ಷ ಅಥವಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ. ಅದಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ನೆಮ್ಮದಿ ಬೇಕು. ಹಿಂದೂಗಳು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮಗಳ ನಂತರ ಶಾಂತಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನೇ ಹಿಂದೂಗಳು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ, ಜಗತ್ತಿನ ಜನರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಳ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಹಿಂದೂಗಳು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಂತಿ ಸಿಕ್ಕರೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಎಷ್ಟೇ ಕ್ಷಮಿಸಲು ಸಿದ್ಧ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಂದು ಅತ್ಯಂತ ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯ ಹಿಂದೂಗಳ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನೆಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಏನೋ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಇಂದು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಲ್ಲ, ಅವರ ಕುಟುಂಬ, ಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಚರ ಆಸ್ತಿಗಳು ಇಂದು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಲ್ಲ, ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತಾಂತರ ಲಾಬಿ ಮತ್ತು ರಾಕ್ಷಸ ಚಿಂತನೆಗಳ ಪ್ರಗತಿ ಅವರ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದೆ.

ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯವನರು, ಶಕ-ಕುಶಾನರು, ಹೂಣರು, ಅರಬ್ಬರು, ಬ್ರಿಟಿಷರು-ಯುರೋಪಿಯನ್ನರು ಭಾರತೀಯರ ಮನಃಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಲು ಬಂದ ಅವರ ಕುರುಹು ಕೂಡ ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ಬಾಕಿಯಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇತಿಹಾಸವೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಇಂದು ಅವರ ಧೂಳು ಕೂಡ ಸಿಗುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸತ್ಯ. ಆ ಮೂಲಕ ಹಿಂದೂಗಳು ಅವರನ್ನು ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿದರು. ಅದೇ ಹಿಂದೂ ಜನ. ಅವರು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆ , ಅವರು ಅಂತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಹಿಂದೂಗಳ ಶಾಂತಿ ಕದಡದಂತೆ ಜನ ದೂರವಿರಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇತಿಹಾಸ ಮರುಕಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ದಶಾವತಾರಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ -77) ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಗ ಎಂದರೇನು?

ಉತ್ತರಂ : ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಗ:-

ಕ್ರಿಯಾ ಕುಂಡಿಲಿನಿ ಯೋಗ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಯೋಗಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ದೇವರು ವಿಶ್ವ ನಾಗರಿಕನಲ್ಲ. ಇದು ಈ ವಿಶ್ವವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಜೈತನ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಗುಣವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಯಂ ಸೃಷ್ಟಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶತಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಪುನರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮನು ಸಹ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಆಗಿದೆ. ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಹುಟ್ಟುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ರೂಪಾಂತರವೂ ಅಲ್ಲ. ಆತ್ಮವು ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ಹರಡಿದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳ , ಭೂತಗಳ ಮೇಲೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹರಡಿದೆ. ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿ ಗುಳ್ಳೆಗಳು, ಸುಳಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಲೆಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡಂತೆ, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳು ಜನ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ನಂತರ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ.

ವಿಕಸನೀಯ ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ, ಆತ್ಮಭಾವಗಳು ಚಲನರಹಿತ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಚಲಿಸುವ ಜೀವಿ ವರ್ಗದ ವರೆಗೆ , ಸಸ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು 84 ಲಕ್ಷ ಬಾರಿ ಮರುಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ನಂತರ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಕಾಸದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಮಿಲಿಯನ್ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ, ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನ್ಮಗಳವರೆಗೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮಫಲಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಮೂಲಕ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಕಾಸದ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ತಲುಪಬಹುದು. ಹಾಗಿರುವಾಗಲೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಯೋಗ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಕ್ತರಾಗಬಹುದು.

"ಆದ್ದರಿಂದ, ಯಾವುದೇ ಸಾಧಕರು, ಯಾವುದೇ ಗೃಹಸ್ಥರು, ಯಾವುದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಿಲ್ಲದೆ "ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಗ"

ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಒಂದು ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಯಾಯೋಗವು ಒಂದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾದ ಆದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಲವು ಮಾರ್ಗಗಳಿದ್ದರೂ, ಕ್ರಿಯಾಯೋಗವು ಕರ್ಮ, ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ, ಯೋಗ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಗಳ ಸರಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ. ಕುಂಡಿಲಿನೀ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನಲುಬಿನ ಬುಡದಲ್ಲಿರುವ ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತವಾಗಿರುವ ಒಂದು ರೀತಿಯ ದಿವ್ಯವಾದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ವಿಶೇಷ ಯೋಗ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಜಾಗೃತ ಮಾಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿರುವ ನೆನಪುಗಳು ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣಗಳ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಯಾತ್ರೆಯಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತನಾಗಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಿಯು ಮೊದಲು ಈ ಯೋಗ ತಂತ್ರವನ್ನು ಶ್ರೀ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಂದ ಪಡೆದರು, ಅವರು ಕ್ರಿಯಾಯೋಗ ಸಾಧನದಿಂದ ಸ್ವರೂಪಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರು ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಮಾನರಾದರು. ಗಣಪತಿಯು ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಿಯಿಂದಲೂ ನಂತರ ಗಣಪತಿಯಿಂದ ನಂದಿಕೇಶನು ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಇದು ನಂತರ ನಾಥ ಸಂಪ್ರದಾಯ (ನವ ನಾಥ), ಸಿದ್ಧ ಸಂಪ್ರದಾಯ (84 ಸಿದ್ಧರು), ಮತ್ತು ನಾಯನಾರ್ (64 ನಾಯನರು) ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಮತ್ತು ಇತರರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಹರಡಿತು.

ಪ್ರಶ್ನೆ -78) ಹಿಂದೂಗಳ ಶತ್ರುಗಳು ಯಾರು?

ಉತ್ತರ :- ಹಿಂದೂ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ, ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲವೂ ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಥವಾ ದೇವರ ರೂಪಾಂತರದ ಅಥವಾ ದೇವರದೇ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ, ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ದೇವರು. ಇದನ್ನೇ ನಾವು ಹಿಂದೂಗಳ ವೈದಿಕ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ.

"ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ" ಇರಲಿ.

"ತತ್ತ್ವಮಸಿ" ಇರಲಿ

"ಅಯಮಾತ್ಮಾ ಬ್ರಹ್ಮನ್"

"ಪ್ರಜ್ಞಾನಂ ಬ್ರಹ್ಮನ್"

"ಈಶಾವಾಸ್ಯಮಿದಂ ಸರ್ವಂ"

"ಸರ್ವಂ ಖಲ್ವಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮ",

ಇದು ಕೀಟದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಆನೆ ಅಥವಾ ತಿಮಿಂಗಿಲದವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ಮಿಲ್ಕಿವೇ ಗ್ಯಾಲಕ್ಸಿ ವರೆಗಿನ ನಕ್ಷತ್ರಪುಂಜಗಳನ್ನು ಸಹ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಕಂಬ ಮತ್ತು ತುಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ . ಹಾಗಾದರೆ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆಯೇ ? ಇಲ್ಲ, ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹಿಂದೂಗಳು "ಸರ್ವೇ ಭವಂತು ಸುಖಿನಃ..." ಮತ್ತು "ಲೋಕ ಸಮಸ್ತಾ ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು..." ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಹಿಂದೂ ರಾಷ್ಟ್ರ ನೀತಿ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರ ತಂತ್ರದ ಭಾಗವಾಗಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ, ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ಮಾನವೀಯತೆ ಮತ್ತು ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಭಾಗವಾಗಿ ಅನೈತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲು ಆಡಳಿತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗವು ವಿಫಲರಾದರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು (ಸೈನಿಕ ಸ್ವಭಾವದವರು) ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಸಮಾಜವೇ ಈ ಅನೈತಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುವ ವೀರನಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಆ ವೀರನ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ನಿಂತು ವ್ಯಕ್ತಿ, ಕುಟುಂಬ, ಸಮಾಜ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರುವ ಆ ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರತಿಕೂಲವಲ್ಲ. ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾತ್ರ. ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಅವರ ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ -79) ಸ್ವಭಾವತಃ ಹಿಂದೂಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಧಿಸಿದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಏನು?

ಉತ್ತರ:- ಜೀವವು ಏಕಕೋಶೀಯ ಜೀವಿಯಿಂದ ಬಹುಕೋಶೀಯ ಜೀವಿಯಾಗಿ, ಮಾನವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದೆ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಾನವರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾನವ ಅಥವಾ ಮಹಾತ್ಮರನ್ನಾಗಿಸಿ ನಂತರ ಅವರನ್ನು ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ತಂತ್ರ, ಪ್ರೇರಣೆ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯು ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿದೆ.

ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು, ಅವರಿಗೆ ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾತೆ, ಭೂಮಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಪೋಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಧರ್ಮ ಪಾಲನೆಯಾಗಬೇಕು.

ಹಿಂದೂಗಳು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋದರೆ, ಜೀವ, ಪ್ರಕೃತಿ ಅಥವಾ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅರಿತು ಹಿಂದೂಗಳು ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ -80) ಆದಿಪರಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಮ್ಮ ನಾರಾಯಣ ,ದೇವಿ ನಾರಾಯಣ ,ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣ, ಭದ್ರೆ ನಾರಾಯಣ ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಕಾರಣವೇನು ?

ಉತ್ತರ :- ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ತಾಯಿ. ಹಾಗಾಗಿ ಆದಿ ಪರಾಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒಂಬತ್ತು ಗುಣಗಳನ್ನು ನವ ದುರ್ಗೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ವಿಷ್ಣು ಎಂದರೆ, ಹರಡಿರುವುದು ಅಥವಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿರುವುದು. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಾದ್ಯಂತ ಹರಡಿರುವುದು , ಎಲ್ಲಾ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದು. ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ತುಂಬಿರುವುದು . ಇದು ಸಹ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದು ಪ್ರಕೃತಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಅಥವಾ ನಾರಾಯಣ ಕೂಡ ಪ್ರಕೃತಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ನಾರಾಯಣರು ದೇವಿ ಮೋಹಿನಿಯ ಅವತಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಾನೂ ತಾಯಿ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಆದಿಪರಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಮ್ಮ ನಾರಾಯಣ, ದೇವಿ ನಾರಾಯಣ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣ, ಭದ್ರೆ ನಾರಾಯಣ ಎಂದು ಕರೆಯುವಾಗ ನಾರಾಯಣ ಮತ್ತು ದೇವಿ ಒಂದೇ ಶಕ್ತಿ ಎಂದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ -81) ವೇದಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೀರಾ ?

ಉತ್ತರ :- ವೇದಗಳ ಮೂಲವನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ನೋಡೋಣ. ವಿಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಅರಿವಿನ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪವೇನು? ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವುದು, ಅಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅರಿವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂವಾದ ಸೂಕ್ತಗಳು ಮತ್ತು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ನಮ್ಮ ವೇದಗಳಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿವೆ. ದನೋಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೇ, ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎರಡು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಕೇನೋಪನಿಷತ್ತು ಸಾಮವೇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಕೇನೋಪನಿಷತ್ ಎಂದರೆ ಏನು, ಹೇಗೆ, ಯಾವಾಗ, ಏಕೆ, ಎಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಉಪನಿಷತ್.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೇನೋಪನಿಷತ್ ನ ಮೊದಲ ಶ್ಲೋಕವನ್ನೇ ನೋಡೋಣ.

(ಕೇನೋಪನಿಷತ್ 1.1)

ಯಾರ ನಿರ್ದೇಶನದಿಂದ

ಮನಸ್ಸು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ ?

ಯಾರ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಮೊದಲ ಉಸಿರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ?

ಯಾರು ನಾವು ಮಾತನಾಡುವ ಪದಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ ?

ಕಿವಿ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ದೇವ (ದೇವರು) ಯಾರು?

ಎರಡನೆಯದು ಅರ್ಥವೇ ವೇದದ ಪ್ರಶ್ನೋಪನಿಷತ್. ಹೆಸರೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಲ್ಲವೇ?

ವಿಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಅಂತೇನಾ ? ಅಲ್ಲ, ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು, ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬೇಕು, ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ವೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಫಲಿತಾಂಶವು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಇದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮದ ತರ್ಕದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಾದಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಅದನ್ನು ಅರಿವಿನ ಅಥವಾ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದ ತತ್ವವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು. ಈಗ ಪಿಎಚ್‌ಡಿ ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಸಮಿತಿ (ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆ) ಇರಬೇಕು.

'ವೇದ ಮಂತ್ರಗಳ' ತತ್ವಗಳ ಮೂಲವು ಇದೇ ಪಥವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದು ವಿಚಾರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ತನಿಖೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಿತು ಮತ್ತು ಆರು ಪ್ರಾಚೀನ ಉಪಕರಣಗಳಿಂದ ಸುಗಮಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೇರಿತು. ದರ್ಶನಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಈ ಉಪಕರಣಗಳು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯಾ ಆರು ಆಗಿರುವದರಿಂದ , ಅವುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಷಡ್ ದರ್ಶನಗಳು (ಆರು ತತ್ವಗಳು) ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆರು ದರ್ಶನಗಳೆಂದರೆ:

1. ಸಾಂಖ್ಯ (ಎಣಿಕೆ)
2. ನ್ಯಾಯ (ತರ್ಕ)
3. ಯೋಗ (ಬೆರೆಯುವುದು , ಒಂದಾಗುವುದು)
4. ವೈಶೇಷಿಕ (ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ)
5. ಮೀಮಾಂಸ (ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ)

6. ವೇದಾಂತ (ಅಂತಿಮ ಜ್ಞಾನ)

ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ, ಋಷಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ:

1. ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸೂಕ್ತ ದರ್ಶನವನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.
2. ಅದರಿಂದ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ.
3. ಪರಿಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅಧಿಕೃತ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಒಬ್ಬರು ನೇತೃತ್ವ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಆ ಸಮಿತಿಯ ದೇವತೆಯನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಚರ್ಚೆಗಳು:

- ತಾರ್ಕಿಕ ಚರ್ಚೆಗಳು (ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ)
- ಕ್ರಿಯೆ, ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಫಲಿತಾಂಶದ ತತ್ವಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ
- ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ನಿರಾಕರಣೆಗಳಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು

ಒಮ್ಮತವನ್ನು ಅಥವಾ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಾಗ , ಮಾನ್ಯವಾದ ಉತ್ತರವು :

- ಒಂದು ರಿಕ್ (ವೇದ ಪದ್ಯ)
- ಮಂತ್ರ (ಪವಿತ್ರ ಸೂತ್ರ)
- ಒಂದು ತತ್ವ (ಮೂಲಭೂತ ಸತ್ಯ) ವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರತಿ ಋಷಿ ಅನ್ನು ನೋಡುವುದು ಸಾಕು. ಪ್ರತಿ ಋಷಿ (ವೇದದ ಪದ್ಯ) ಮೂರು ಅಗತ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು

ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಅದರ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅವು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತವೆ :

1. ಋಷಿ: ಋಷಿ ಅನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ದಾರ್ಶನಿಕ ಅಥವಾ ಋಷಿ.
2. ಚಂದನ್ (ಅಳತೆ): ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಲಯಬದ್ಧ ಮಾದರಿ ಅಥವಾ ಶಬ್ದಗಳ ಅಳತೆ.

ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಕಲಬೆರಕೆಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿ ಈ ಚಂದನ್ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

3. ದೇವತಾ: ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿದ ಅಧಿಕೃತ ಸಮಿತಿಯ ದೇವತೆ ಅಥವಾ ನಾಮಸೂಚಕ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ.

"ಅವುಗಳನ್ನು ಸನಾತನ ತತ್ವಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ, ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಎಲ್ಲ ಪರಿಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ತತ್ವಗಳ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ವೇದಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು. ವೇದಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾರಿದ ಧರ್ಮ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವಾಯಿತು".

ಇದು ಧರ್ಮದ ಶುದ್ಧ ಸಾಕಾರವಾಗಿದೆ. ವೇದವನ್ನು ನಮಗಾಗಿ ಅದೇರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ. ಆ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ವೈದಿಕರನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಗೌರವಿಸುವದರಿಂದ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಕಾರಣ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಮತ್ತು ಪೀಳಿಗೆಯನ್ನು ಅದರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವೇದಗಳು ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆವು. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ವಿದ್ವತ್ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಹ ಅರ್ಥವಾಗಿರಬಹುದಲ್ಲ.

ನಾವು ಇದನ್ನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಮೊದಲ ಜೀವಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ವೈದಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮೊದಲು ನೀಡಿದವರು ವಿಷ್ಣುವೇ (ಶ್ರೀಮದ್ ಭಾಗವತ 1.1.1). ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ (ಪರಂಪರೆಗೆ) ಕೊಟ್ಟನು. ಅದನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ. ಹಿಂದೂ ವಿಶ್ವವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾರ, ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವು ಪ್ರಕೃತಿ ತತ್ವವನ್ನು (ಮೂಲಭೂತ ಸ್ವಭಾವ) ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ, ಮೊದಲ ಜೀವಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಈ ಜ್ಞಾನವು ಬ್ರಹ್ಮದ ಕೋಶೀಯ ರಚನೆಯೊಳಗೆ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಜೀವಗಳು ಅಥವಾ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ತರುವಾಯ, ಬ್ರಹ್ಮ (ಬ್ರಹ್ಮದೇವ) ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತನ್ನ ಸಂತತಿಗಳಿಗೆ ರವಾನಿಸಿದನು. ಈ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ದೈವಿಕ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಳಗೆ ಸುಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೂಲಕ (ಸಾಧನೆ) ಆವಿಷ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದೆ, ಇ ಸಾಧನೆ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ -82) ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಮಾಂಸಾಹಾರ ನಿಷಿದ್ಧವೇ ? ವಿದೇಶೀಯ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ನಿಷಿದ್ಧವೇ ?

ಉತ್ತರ:- ಯಾವುದೇ ನಿಷಿದ್ಧ ಎಂಬುದು ಸನಾತನದ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತರಹದ ನಿಷೇಧಗಳು ಜಾರಿಯಿಲ್ಲ.

ಭಗವತ್ತೀತೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆಹಾರದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು,

ಅಧ್ಯಾಯ 17 ರ ಶ್ಲೋಕ 7, 8 ಮತ್ತು 9 ಅನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಗುಣಗಳಿವೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾತ್ವಿಕ, ರಾಜಸ್ಸು ಮತ್ತು ತಾಮಸ. ಅವರ ಅಭಿರುಚಿ ಮತ್ತು ಆದ್ಯತೆಗಳು ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸನಾತನ ಅಥವಾ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಯಾವುದನ್ನೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ನೆಲದ ಕಾನೂನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಕಡ್ಡಾಯ.

ಪ್ರಶ್ನೆ -83) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ಏಳು ತಾಯಂದಿರು ಯಾರು ?

ಉತ್ತರ :- ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ, 'ಅಮ್ಮ' (ತಾಯಿ) ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಜೈವಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ. ಏಳು ಘಟಕಗಳನ್ನು ತಾಯಿಯೆಂದು ಪೂಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ:

1. ಜೈವಿಕ ತಾಯಿ (ಜನನಿ)
2. ಭೂಮಿ ತಾಯಿ (ಭೂಮಿ ದೇವಿ)
3. ನದಿ (ಜಲ ಮಾತಾ)
4. ವೇದಗಳು (ಜ್ಞಾನ ಮಾತಾ)
5. ಹಸು (ಗೌ ಮಾತಾ)
6. ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಹೆಂಡತಿ (ಪರಸ್ತ್ರಿ)
7. ಆರೈಕೆದಾರ/ನರ್ಸ್ (ಧಾತ್ರಿ)

ಈ ಏಳು ತಾಯಂದಿರನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ ಕಾರಣ ಇವರು ತಾಯಿ ಬಂಧದ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ಪವಿತ್ರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ -84) ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ವಿಶ್ವ ರೂಪ ದರ್ಶನ (ವಿರಾಟ್ ರೂಪ) ಏನನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ?

ಉತ್ತರ :- ಭಗವಾನ್ ಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ವಿರಾಟ್ ರೂಪದ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವಿಕೆ (ಭ.ಗೀ.೧೧ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ) ಸನಾತನ ಧರ್ಮ/ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸಮಗ್ರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಋಗ್ವೇದ ಮಂಡಲ 10, ಸೂಕ್ತ 90 ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಹಸ್ರ (ಸಾವಿರ) ತಲೆಗಳು, ಸಹಸ್ರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮತ್ತು ಸಹಸ್ರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಚಿತ್ರಣವು ದೇವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ:

- ಭೂತ, ವರ್ತಮಾನ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯ

- ಎಲ್ಲಾ ಚರಾಚರಗಳು

- ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳು, ಏಕಕೋಶೀಯ ಜೀವಿಗಳಿಂದ ಮಾನವರು, ಋಷಿಗಳು, ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಕಾಶ ಘಟಕಗಳು (ಯಕ್ಷರು, ಯಕ್ಷಿಣಿಗಳು, ಗಂಧರ್ವರು, ಕಿನ್ನರರು, ಭೂತಗಳು, ಪ್ರೇತಗಳು, ಪಿತೃಗಳು, ಸುರರು, ಅಸುರರು ಮತ್ತು ರಾಕ್ಷಸರು).

ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ, ದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ವಿಕಸನಗೊಂಡ ಅಂತಿಮ ವಾಸ್ತವವಾಗಿದೆ. ದೇವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು, ಎಲ್ಲಾ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ವಿರಾಟ್ ರೂಪವು ಈ ಏಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಅದು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ -85) 'ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು' ಮತ್ತು 'ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ' ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೀರಾ ?

ಉತ್ತರ :- ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಯೋಗಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧರು ಸೇರಿದಂತೆ ಮುಂದುವರಿದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧಕರು ತಮ್ಮ ಭೌತಿಕ ದೇಹವನ್ನು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಬಿಡುವ ಅಸಾಧಾರಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದೇಹದಿಂದ ನಿರ್ಗಮಿಸಲು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿದಾಗ, ಈ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು 'ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು' ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತರುವಾಯ, ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ಅಥವಾ ಅಧಿಕೃತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ನಿಗದಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೌತಿಕ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅಂತಿಮ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ, ಈ ಆಚರಣೆಯನ್ನು 'ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಭೂಮಿ, ನೀರು, ಬೆಂಕಿ, ಗಾಳಿ ಮತ್ತು ಆಕಾಶ - ಐದು ಅಂಶಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭೌತಿಕ ದೇಹವು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಈ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಸಮಾಧಿಯ ವಿಭಿನ್ನ ರೂಪಗಳಿವೆ, ಅಲ್ಲಿ ದೇಹವನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಅಂಶದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಪೃಥ್ವಿ ಸಮಾಧಿ, ಜಲ ಸಮಾಧಿ, ಅಗ್ನಿ ಸಮಾಧಿ ಮತ್ತು ವಾಯು (ಆಕಾಶ) ಸಮಾಧಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಪೃಥ್ವಿ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ, ಶಿಷ್ಯರು ಅಥವಾ ಉಸ್ತುವಾರಿಗಳು ಅಂತಿಮ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಜಲ, ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತು ವಾಯು ಸಮಾಧಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಜಲ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಸಾಧಕನು ಮತ್ತೆಂದೂ

ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಹವು ಆಳವಾಗಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಗ್ನಿ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ, ಸಾಧಕನು ಯೋಗ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ದೇಹವನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತಾನೆ, ಕೇವಲ ಬೂದಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ವಾಯು (ಆಕಾಶ) ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ, ದೇಹದ ಯಾವುದೇ ಅವಶೇಷಗಳು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ವಯಂ ತನ್ನ ಯೋಗ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಗಾಳಿ ಅಥವಾ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವೈದ್ಯ ಸಮಾಧಿಯ ಒಂದು ಗಮನಾರ್ಹ ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಕಾವುಪಿಲಕಂ ಶ್ರೀ ಕೈಲಾಸನಾಥ ಮಹಾದೇವ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಶ್ರೀ ಗೋಪನ್ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರದು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಜನವರಿ 9, 2025 ರಂದು ಸ್ವರ್ಗದ್ವಾರ ಏಕಾದಶಿಯಂದು ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಜನವರಿ 16, 2025 ರಂದು ಕೇರಳ ಸರ್ಕಾರವು ಮರಣೋತ್ತರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಪೊಲೀಸ್ ತನಿಖೆಯ ನಂತರ, ಪುನರ್ ಮಹಾ ಸಮಾಧಿ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಜನವರಿ 17, 2025 ರಂದು ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಜಲಸಮಾಧಿಗೆ ಗಮನಾರ್ಹ ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀರಾಮ, ಭಗವಂತನ ಮೊದಲು ಮತ್ತು ನಂತರ ಅನೇಕ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮಗಳು ಜಲಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಅಗ್ನಿ ಸಮಾಧಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ , ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೈನಲ್ಲಿರುವ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಸಮಾಧಿಯಾದ "ಗುಹೈ ಶಿವಾಯ ಸಿದ್ಧರ್" ಮತ್ತು ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಶಿಷ್ಯ "ನಮ: ಶಿವಾಯ ಸಿದ್ಧರ್" ಅವರದು.

ಮಹಾನ್ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕವಿ ಪೂಂಥಾನಂ, ಗುರುವಾಯೂರ್ ಮಂಜುಳಾ ಮತ್ತು ಭಕ್ತ ಮೀರಾ ವಾಯು ಅಥವಾ ಆಕಾಶ ಸಮಾಧಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿವೆ.

ಜೀವಸಮಾಧಿ ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ; ಬದುಕಿರುವಾಗ ಯಾರನ್ನೂ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವು ಭೌತಿಕ ದೇಹದಿಂದ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದ ನಂತರ 'ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ' ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೂಗಳಾಗಿ, ನಾವು ಸಾವು, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗಿರಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ-86) ಮುಂಬರುವ ಯುಗ ಪರಿವರ್ತನೆ, ಯುಗ ಧರ್ಮ, ಸುವರ್ಣ ಯುಗ ಎಂದರೇನು?

ಉತ್ತರ:- **ಯುಗ ಪರಿವರ್ತನೆ** ಎಂದರೆ ಇಡೀ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಗಡಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಒಂದೇ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ವಿಕಸನಗೊಳಿಸುವುದು, ಮಹಾಉಪನಿಷತ್ತು (6.71) "ವಸುಧೈವ ಕುಟುಂಬಕಂ" ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನೊಳಗಿನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗ ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮನುಷ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ಆತ್ಮ ಕೇಂದ್ರಿತ ಮನೋರಥ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಲು **ಯುಗಧರ್ಮವು** ನಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನೊಳಗೆ ಆತ್ಮವಿದೆ ಎಂದು

ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವನು ಮನುಷ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಕಲಿತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ, **ಯುಗ ಧರ್ಮವು** ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಆ ಆತ್ಮದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಮೂಲಕ, ಆ ಆತ್ಮದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿ ನೋಡಲು ನಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನವ ದೇವರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನವರು ಮತ್ತು ಮಹಾತ್ಮರು (ಮಹಾನ್ ಮಾನವ ದೇವರುಗಳು) ಮಾತ್ರ ಇದ್ದ ಸಮಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ - ಅದು **ಸುವರ್ಣಯುಗ**ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಮಯವನ್ನು ನಾವು **ಸುವರ್ಣಯುಗ** ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ -87) ಮುಂದುವರೆಯುವುದು

(ಈ ಪುಸ್ತಕ-1 (Ver 1.86.1) ನಿರಂತರ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಸೇರ್ಪಡೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಸದಸ್ಯರ ಲಾಗಿನ್ ಮೂಲಕ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ನಿಂದ ಇತ್ತೀಚಿನ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ)

| ಓಂ ಸಹಾನವತು | ಸಹ ನೌ ಭುನಕ್ತು |

| ಸಹ ವೀರ್ಯಮ್ ಕರವಾವಹೈ |

| ತೇಜಸ್ವಿ ನಾವಧೀತಮಸ್ತು |

ಮಾ ವಿದ್ವಿಶಾವಹೈ |

ಓಂ ಶಾಂತಿ: ಶಾಂತಿ: ಶಾಂತಿ:

ಓಂ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣಮಸ್ತುಓಂ ತತ್ ಸತ್